

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎN E

Yıl: 12 / Sayı: 135 / Mart 1993 / 4.- DM

Abdullah ÖCALAN yoldaşın tarihi açıklamalarıyla gündeme gelen

ZAFER KADAR ÖNEMLİ BİR SÜREC

Geçen mücadele yıllarının, özellikle de 1992 yılının ortaya çıkardığı gelişmeler ve yine bu gelişmelerin yarattığı kazanımlar, hayatın her alanında gündeme getirdiği kapsamlı değişimler, 1993 yılına bütün bunları kapsayacak yeni bir sürecin açılımlarını dayatıyordu. Bu yılın kazanılması ya da ulusal kurtuluş mücadelemizde köklü bir çözümü imkan dahiline koyması bu temel yaklaşımı vazgeçilmez kılıyordu. Nitekim savaş yılları içerisinde, tarihte benzerine az rastlanan fedakarlığın, kahramanlığın, şahadetlerin, nefes nefese çabanın ürünü olarak günden güne yükselen mücadelenin amacına uygun kesin bir kurulumu yaratmak ve bu kalıcı temel üzerinde devrime yeni bir hamle kazandırmak gerekliyordu.

Bunun bütün tedbirlerini alarak, başarının bütün imkanlarını hazırlayarak süreci yakalayan bir taktikle 1993'e yönelmek vazgeçilmez oluyordu. Bunun dışındaki bütün yaklaşımlar, bırakalım yılı kazanmasını, daha başından kaybetmenin koşullarına yol açacaktı.

Sürece köyce yaklaşmak, onu dönün bakış açısıyla ele almak, yenilenmeye yönelmemek, dönemin taktik esasları üzerinde yoğunlaşmamak, ileri bir hamleyi yakalamak bir yana, olsa olsa kazanımların parça parça kaybedilmesine neden olmaktadır. Kürdistan, tarihinde ilk defa bu düzeyde kurtuluş devriminin zaferine yakınlaşmış ve dünya gündemine oturarak çok yönlü ilgileri üzerine toplamıştır. Soruna ilgi duyan bütün güç-

ler, kişiler ve devletler bu gelişme karşısında yeni politik yönelimler içine girerek Kürdistan'ın bir pazarlık konusu yapılmışları. Dolayısıyla pazardan iyi bir pay koparabilmek için olmadık entrikalara başvurmakta ve kendi amaçlarına ulaşmak için de Kürdistan'ın onun yaratıcı gücü olan PKK'den soyutlayarak bir çözüm konusunda var güçleriyle çaba sarfetmektedirler.

Bu anlamda içerisine girilen süreç, her dönemden daha fazla bir önemle Kürdistan'a sahip çıkmayı, bu temelde olası yenilgilere açık olan bütün kapıları tutmayı olmasa olmaz kabulünden dayatıyor. Bunun için taktikleri oldukça çeşitlendirmek, gelişmeleri yerinde ve zamanında takip etmeyi gerektiriyor.

Devamı 2. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

Her bakımdan baharı müjdeleyen gelişmeleri de öngörerek

YAŞADIĞIMIZ DÖNEM KIVANÇ VERİCİDİR

Biz, kiş boyu yaptığımız çalışmaların, özellikle yaşanan yoğun bir savaş döneminin sorunlarına eleştiriler yaklaşımın boşa gitmediğine inanıyoruz. En az kayıpla gün atlatılmasına olduğu kadar, daha gerçekçi yaklaşımın imkan dahiline girdiği düşüncesindeyiz. Öyle anlaşıyor ki çalışma tarzınız, tempunuz başarıyı sağlamaya şimdi daha yakındır.

Düşmanın, özellikle göz ve kiş sürecine dayattığı imha operasyonlarının oldukça sönük ve başarısız geçtiği de kesindir. Daha önce de belirttiğimiz gibi, düşman açısından en iddialı yıl, 1992 yılıydı. Gerek iç ulusal mutabakat, gerekse uluslararası diplomatik seferberlikle varmış olduğu zirveyi bir daha tutturması mümkün değildi, demistik. Kısa cephede çözüme var. Dolayısıyla bizim de, bu geçen yılda partinin taktik çizgisine çokça eleştirilen yaklaşım yetmezliği nedeniyle tam istenilen başarıyı sağlayamamamız veya kazançlarımızın sınırlı olması, kayıpların da yersiz olması, biraz daha az olabilecek düzeyin üstüne çıkması değerlendirilmeye çalışıldı. Ve şimdi bunun iyi bir bilançosunun çıkarıldığı kanısındayım.

Geliştirilen süreç, yargılama süreciydi. Tabii ki bunu hata ve yetmezlikler temelinde, yine suç düzeyine varan davranışlarla bağlantılı geliştirdik ve bu, birçok gerçeği ortaya çıkardı. Her ciddi devrimci hareketin yapması gerektiği gibi, kendine sevdalanmadan, kayıp nedenlerine yol açan temel hususları gün yüzüne çıkarmak ve üzerine çok gerçekçi gitmek tek doğru tutumdur. Buna bağlı kalındı. Hiç şüphesiz halen yürüttüğünüz çalışmalar, önemli gerçekleri bütün yönleriyle ortaya çıkarmıştır. Doğru olanın ne, yanlış olanın ne, eksik olanın ne, tamam olanın ne, yeterli olanın ne, yetersiz olanın ne olduğu her zamankinden daha fazla belirgindir. Kayba götüren, kazanca götüren kişilik, savaştan en üst düzeydeki komutaya kadar, yine onun üslubundan tutulmuş düşünce derinliğine kadar neyle bağlantılı olduğu biraz daha iyi ortaya çıkmıştır.

Devamı 9. sayfada

**Türkiye'ye dönmekten
ziyade Türkiye'yi
dönüştürmekten söz ediyorum**

■ PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın 20 Mart-15 Nisan arası sürece ilişkin ateşkes kararı nedeniyle çeşitli basın mensuplarına yönelik YNK lideri Celal TALABANİ ile birlikte bir basın toplantısı düzenledi. Basın toplantısının yankıları oldukça etkili oldu. Yeni bir sürecin anlamı bir başlangıcı da ifade eden basın toplantısı metnini, bazı çevrelerce geliştirilmek istenen çarpıtmalarla dikkate alarak, olduğu gibi yayınlıyoruz.

YAZISI 5. SAYFADA

PKK Genel Sekreteri
Abdullah ÖCALAN
yoldaş değerlendiriyor

**KADIN
AİLE
ve
SEVGİ**

YAZISI 22. SAYFADA

Abdullah ÖCALAN yoldaşın tarihi açıklamalarıyla gündeme gelen

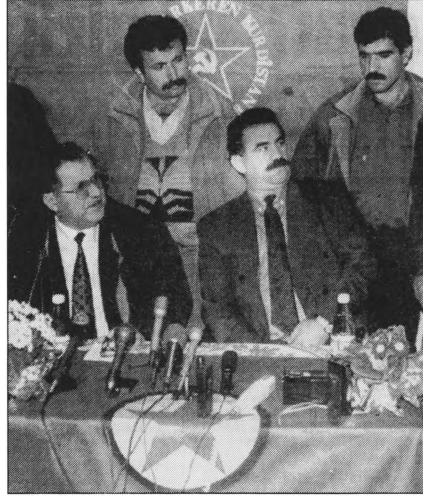
Baştarafı 1. sayfa

nında karşılama, ona göre bir yönelim tarzını tutturmak, ortaya çıkan sonuçların devrimin lehinde değerlendirilmek mutlaka yerine getirilmesi gereken görevler arasındadır. Bunun, hakkı ve görevi olan devrim cephesi yapmazsa karşı-devrim cephesinin yapacağı gerçeğini, biliniyor olsa da, bir de bu yeni süreçte hatırlamak ve hatırlatmak gerekiyor. Nasıl ki devrim cephesi kendisini örgütleyip gelişmelerin bu düzeyini aklamışsa, karşı-devrim cephesi de aynı düzeyde, hatta daha fazlasıyla kendisini örgütlemiş ve devrim cephesinin tasfiyesi için ne gerekliyse onu yapmıştır, yapmaya da devam ediyor. Birbirinin yeniliği temelinde örgütlenerek savaşan bu iki cephenin arasında yer alan, hangi taraf güçlenirse ona doğru eğilim gösteren ara kesimler de vardır. Bunlar fırsatları, boşlukları, her türden değişiklikleri dört gözle beklerler. Yaşam-

ZAFER KADAR ÖNEMLİ BİR SÜREÇ

ları bu felsefe temelinde olan devrim asalaklardır.

Bu nedenle yeni dönem hiçbir muğlaklığa, kararsızlığa, alt kalmaya, tekdüzelige ve safığa yer vermeyecek kadar keskin ve hassastır. Hesaplı-öçlülü olmak, bin düşündükten sonra bir yapmak, politik uyaklığı elden bırakmamak, en küçük imkan ve fırsatları devrimden yana kullanmak her dönemden daha çok şimdiki dönemde gereklidir. Kazanmanın da, kaybetmenin de oldukça kolaylaştığı bir dönemde geçerken, görevlere başan temelinde hükmeden partinin stratejik ve taktiksel hattında doğru yürüyüşün sahibi olmak, bunun amansız takipçisi olan militan öcülere ulaşmak sürecin dayattığı biricik seçenektir.

Bar Elias basın toplantısı ve yeni sürecin ilanı

1993 yılı mücadelesinin başlangıcı ayrı olan baharda, 17 Mart tarihinde PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, 30'a yakın Türk ve yabancı basın-yayın mensubunun katıldığı bir basın toplantısı yaptı. Daha önceden haberi duyurulan basın toplantısının yapıldığı açıklamalar, Kürdistan ve Türkiye kamuoyu, sorunla ilgili güçler tarafından heyecan içinde, merakla beklenildi. Bir anda olay haline gelen basın toplantısı, olası sonuçları konuşmalar, haberciler, demecilere ve yorumlara konu olarak tüm ağırlığıyla gündemin başı sırasına oturdu.

17 Mart 1993 tarihinde yapılan basın toplantısında Abdullah ÖCALAN yoldaşın yaptığı açıklamalar, ilgili devlet, güç ve çevrelerde sarışın etki yaratacağı. Açıklamalar arasında, "Türk askeri güçleri saldırmadıkça, zorunlu meşru savunma durumunda bırakılmadıkça 20 Mart'tan 15 Nisan tarihine kadar tek yanlı ateşkes ilanı ediyorum" sözlerine de yer veriliyor ki, basın-yayın organlarında en çok öne çıkarılan nokta bu oldu. Gerçekte ise Kürdistan sorununun çözümü açısından oldukça önemli bir süreç başlatılan açıklamalar bir bütün olarak ele almak, halk-

ların çıkarnı ifade eden yeni bir yaklaşım biçiminde değerlendirmek daha sağlıklı sonuçlara ulaşacaktır.

"Bir muhatap arıyorum" diyen Abdullah ÖCALAN yoldaş, "Bu savuşa artık bir son verelim. Savaş benim için bir işkencedir. Türk devleti bu yeni niyetimize karşılık verirse, beni işkenceden kurtarmak olur. Dünyanın savuştan en çekinen kişisinin ben olduğumu söyleyebilirim" sözleriyle, yerleşik birçok imajı yerle bir ederken, kan bir savuşta hangi tarafın ısrar ettiğini de netleştiriyor.

"Hemen Türkiye'den ayrılma-kompa diye bir sorunumuz yoktur. Siyasi-askeri eşitlik temelinde kardeşlik ilişkileri içinde bir arada yaşayabilmeyi istiyoruz. Bunun yeni bir anayasası temelinde güvenceyi alınması durumunda mücadelemizi siyasi platforma taşıyabiliriz" açıklamasıyla Abdullah ÖCALAN yoldaş, savuşta sona erdirilmesini bütün kapıları açıyor. Nitekim bu açıklamalarından, Kürt ve Türk halklarının beklentilerine ve özlennelerine bir yanıtlı olduğunu da özellikle vurguluyordu.

Bu tarihi açıklamalar, Kürdistan ve Türkiye halklarının tarihinde bir dönemeçi ifade eden bu yaklaşımlar kimler nasıl karşıladı?

pyor", "Apo'nun Newroz talimatı ele geçirildi", "PKK Newroz için silahlanıyor" vb. sansasyon haberler göçesinde Kürdistan'da daha fazla asker, daha fazla askeri teknik yığınağı yapıldı. En yetkili ağzılarından verilen hemen bütün demeciler, Kürdistan halkına katliamı hissettiren tehditlerdi. "Newroz'u kutlamak eşitlik katliamdan geçirilmeye hazır olmak" korkusu Kürdistan'ın bütün insanlarını beynine yerleştirmeye çalışıyordu.

İşte birçok konuya getirilen temel açıklamalarla birlikte, 25 günlük bir süre için yapılan tek yanlı ateşkes ilanı, TC'nin "Newroz sendromu"na balon gibi söndürdü. Kamuoyuna egemen kılınmaya çalışılan korkunun, gerginliğin, panığın TC'nin bir yudumması ve bununla amaçlanmasını ise imha operasyonuna meşru zeminin hazırlanması olduğu aynı kamuoyu tarafından tüm açıklığıyla görüldü. Dolayısıyla psikolojik üstünlüğü PKK'den geri alma cabaları bir kez daha sonuçsuz kalmaktan kurtulmadı. Artık bir yerde bahar operasyonunun sürdürülüp sürdürülmemesi konusu bile TC'nin inisiyatifinden çıkma durumuna düştü. Bununla birlikte taktik üretilmekle kulu-kandaki kıldığı gibi, kendi yönelimlerini PKK'nın yönelimlerine bakarak belirleme zorunluluğu karşı karşıya kaldı. Bu TC'nin kendi iradesi ve koşullarında değil, PKK'nın iradesi ve koşullarında savuşmaya mahkum olduğu anlamına geliyor.

TC hükümeti ve diğer devlet yetkilileri, Abdullah ÖCALAN yoldaşın çağrılarını ne tam reddedebildi de ne de kabul etti. Kimi çevreler, bu yaklaşımı "bekle gör" biçiminde ifade etmeler de, bu yaklaşımı da kapsama alan asıl gerçek başkardı. Bunun, Türkiye devletinin Kürdistan sorununa hakim olamamışlığı ifade eden bir kızmak biçiminde somutlaştırılabilir. Çağrıları kabul etmesi demek, şimdiki kadar uyguladığı politikalarını yanlışlığını itiraf etmesi ve bunun için de yıllardan beri vaatlerle kandırdığı Türkiye ve Kürdistan halkına hesap vermeye demektir. Çağrıları kabul etmemesi demek ise, savuştan yana olan tarafın yine

yıllardan beri söylediği gibi PKK'değil kendisi olduğu gerçeğini açığa çıkarak herkes tarafından görülmeye

Esas çözüm gücü PKK'dir

Abdullah ÖCALAN yoldaşın açıklamaları Türk devlet yetkilileri ve burjuva basın-yayın çevreleri tarafından tek yanlı bir devletçi tutuma değerdendirildi. Hiç şüphesiz bu beklennemeyen bir yaklaşımdır. "PKK aldığı büyük darbeler nedeniyle nefes almak istiyor", "Mezvelerini kaybeden Apo yeni manevralar peşinde", "Apo köşeye sıkıştı", "Silahlı mücadeleye bir yere gidemeyeceğini anlayan Apo siyasi mücadeleyle çekilmek istiyor" şeklindeki haberler, bu konuda yapılan sağıksız değerlendirmelerden bazılarıdır. Yine özellikle, "Apo PKK'ya hakim değil; ateşkes sözüne ne kadar bağlı kalacak" noktası işlenirken, başta Türk devleti olmak üzere, PKK varlığını rahatsız olan birçok çevre niyetini açığı vuruyordu: "PKK bölünecek; silahlı mücalededen yana olan kesimler yeni bir isim etrafında toplanacak..."

Bu kesimleri, derely görmeden paçayı sıvayanlar biçiminde bile değerdendirilmek zor; çünkü bunlar dün de, bugün de PKK'nın imha edilmemesi ve böylece sahneye terketmesi ni isteyenlerdir, bunun için de var güçleriyle durmadan uğraşanlardır. Bu anlamda bir yerde yadırganmayı gereksiz görüyor. Nitekim niyetlerine uygun bir bölünme beklentisi içinde olan bu kesimlerin emelleri yerle bir oldu. Kaldı ki bütün ateş komutanlıklarında danışıldığı gibi, yine komutanlıklarında yapılan açıklamalar bu tür beklentilerin kof olduğunu ortaya koydu. Bu konuda 1988 provokasyonu henüz hatırladık: Abdullah ÖCALAN yoldaşın Milliyet gazetesine yaptığı açıklamaları, niyetlerine göre yorumlayan birkaç unsur TC ve Avrupa emperyalizmi desteğinde bir provokasyonu darıyatmış. Gerçekte ise bu unsurlar düşman dünya partiyi sızmış, kendilerince bir fırsat doğmuş ve bu temelde partiyi yıkmaya çalışmışlardır. TC ve diğer PKK düşmanları bir kez

si demektir. Onun, PKK inisiyatifinde başlatılan yeni süreç karşısında içerisinde düştüğü çıkmaz bununla da sınırlı değildir. Hangi tutumu takırsa takınsın, PKK yüklenerek yeni süreci ilerletecektir. Nitekim PKK çağrıları sadece Türk devletine yönelik değildir; Kürdistan ve Türkiye halklarına, sorunla ilgili bütün örgüt devlet ve kurumları da yöneliktir. Yani burada anlaşılması gereken en önemli nokta, köklü çözüm süreci: nın TC'ye rağmen ilerleyebileceği; hiçbir dönemde görülmemiş değişiklikleri gündeme getirebileceğidir. Bunun etkileri uluslararası alana da yansıtacaktır. Bu yönlü gelişmelerin önüne geçme gücüne sahip olmak TC'nin esas endişelerinden birini oluşturmuyor.

"Devlet yalnız bırakmayalım" başlıklı köşe yazısında M. Ali Bırand, devletin bütünlüğünden yana olan herkesin bu konuda yardıma seferber olması gerektiğini ileri sürüyor. M. Ali Bırand'a göre, devlet ilk defa PKK'ye geri adım attırılmıştır; fakat şimdiki ne yapacağını bilmez duruma düşmüştür. Bu gazetecinin kimler adına ve hangi misyonla yorum yaptığını biliyoruz. Asıl gerçek şudur: Süreci yakından izleyenler çok iyi bilirler ki, PKK attığı bu adımla TC'yi oldukça zor ve dolayısıyla ne yapacağını bilmez duruma düşürmüştür. Bu her türlü niyetten uzak ve içinde bulunduğumuz süreçte hayati önem taşıdığı en yalın bir gerçektir.

TC hazırlıksız yakalandı

15 Ağustos 1984 tarihinden bu yana kesintisiz sürdürülen savuşın son yıllarında TC'nin PKK karşısında inisiyatifli kaybettığı, taktik üretilmediği, üretilse bile bunun karış taktiklerle boşa çıkarıldığı, gelişmeleri takip edenlerce bilinen bir gerçektir. TC'nin çirkinleştiği düştüğü bu tıkanıklık, gerçek imkandan yoksun olan bu kızmak, beklenen ve kaçınılmaz olan bir durumdur. Çünkü PKK önderliğindeki Kürdistan halkı ile TC arasındaki savuşın hangi koşullarda neden ve nasıl başladığı, bu savuşın hangi tarafın nasıl yaklaştığı ve buna nasıl nelerle yol açacağı daha başlangıç noktasında ortaya çıkmıştı. Nitekim geçen savuş yılları araştırılınca, Abdullah ÖCALAN yoldaşın açıklamalarıyla ifade edilen yeni süreç daha iyi kavranır ve daha gerçekçi sonuçlara ulaşmak mümkün olur.

Bu nedenle TC yeni süreçte hazırlıksız yakalandı, amansız bir zorlukla karşı karşıya kaldı diyoruz. 1992 sonbaharında başarmadığı, kış sürecinde doğa zorluklarından dolayı uygulamaya geçiremediği tasfiye ve imha planını Newroz'da birlikte gün-

deme getirme aşamasındayken bir anda eli-kolu bağlandı. TC'nin bahar planından ya da tasfiye-imha sürecinden vazgeçeceğini belirtmek istemiyoruz. TC işçileri Bakan İsmet Sezgin'in yaptığı bir açıklamada, bahar operasyonundan vazgeçebilecekleri yönünde sözler sarfetmesi de taktik amaçlıdır. Ancak şu da kesin bir gerçektir ki, Abdullah ÖCALAN yoldaşın içerisinde bulunduğumuz süreçte getirdiği yeni yaklaşım, TC'nin bahar operasyonunu felç etmiştir; bu operasyon gündemden kaldırılmayıp uygulamaya geçirilse bile ancak kır-topal yürütülebilir. Bunun da sonucu en çok fiyasko olabilir.

Basın toplantısından yapıldığı 17 Mart tarihine kadar biliyoruz ki, TC, burjuva basın-yayın organlarında dönemin özelliklerini dikkate alan bir psikolojik savuşı tımandırınarak zoraki bir "Newroz sendromu"na yarıyordu. Serhed, Botan, Amed, Garzan yaylelerinden birçok alanı savuş uçakları ve zirhli helikopterlerle bombalamaya başlamıştı bile. "PKK kalabalık birliklerle sınırın diğer yan-

daha böyle bir beklenti içine girdiler. Böyle bir cephenin olması durumunda ikinci bir cephenin açılacağı ve böylece birinci cephenin PKK'yi tasfiye-imha etme işini daha da kolaylaştıracağına umut ettiler.

Özellikle Newroz kutlamaları Kürdistan halkının, Türk devlet güçlerinin bütün tahriklerine, provokatif çağrılarına karşılık PKK'nın yeni yaklaşımına uygun olarak düydü davaranması, PKK'nın sadece kendi örgütüne değil, aynı zamanda Kürdistan'daki milyonlara da hükmettiği daha güçlü bir şekilde kanıtlandı. 20 Mart akşamına kadar "Apo örgüte hakim değil; komutanlarına söz geçiremez" diyenler, 21 Mart günü tükürdüklerini utandırdılar. Burada PKK'nın nasıl bir çözüm gücü olduğu ve yine nasıl savuşı durdurabilecek ya da sürdürebilecek imkânları sahip bulunduğuna herkes fazlaıyla gösterildi. 21 Mart'ta ortaya çıkan diğer bir gerçektir de, TC'nin güvenlik tedbirlerinin huzur ve istirahat olmağdı, tersine kan dökme temelinde imha seferi olduğudur. Bu gerçeği, Newroz kutlamasında hazır bulunan yerli ve yabancı gazeteciler ve heyetler de açıkça ifade ettiler. Bu su anlamla gelmemelidir. PKK halkın katliamını engelleseybilirdiysen neden daha önceki Newroz'da bunu yapmadı. Biliyoruz ki TC'nin durdurulması, ancak onun karşısında örgütü, bilinci güç olmakla mümkündür. PKK gücündeki, Kürdistan'da egemen olduğu ve kazanımları temelinde yeni süreçler gündeme getirebileceğinden, bunların yanısıra iç ve dış kamuoyunu gerektiren konusundaki aydınlıklık aynı düzeyde TC'nin manevra alanı daralacak, istediği gibi vahşet uygulamalarına başvuramayacaktır.

Abdullah ÖCALAN yoldaşın açıklamaları üzerinden konuşa kış bir süreç başlamış ve bu süreçte PKK'nın savuşu karşısında

rin TC için geçerli olduğu ve bunun gelişmesini amacıyla da bu yönetime basımlı olduğu. Gerçeklerin bu denli erkenden ortaya çıkması, TC'nin bu çıkış karşısında sağlanacağı uğrayarak nasıl bir durum içine girme gereğini bilemez durum düşmesinden dolayıdır.

Yeni süreçte ortaya çıkan önemli bir gerçek de PKK'nın mücadele yöntemlerinin sonuç almakta olduğu ve buna karşılık TC'nin savaş yöntemlerinin ise iflası kaçınılmaz kıldığıdır. Devlet yanısı bütün basın-yayın organlarının haber ve yorumlarında işlenen esas tema bu gerçeğin tersinden gösterilmesi oldu.

Bilyoruz ki PKK, böyle bir süreçle kolay gelmedi. Yapılan açıklamalar anı bir kararla güdenme getirildi. Özellikle 1992 yılında ulusal ve uluslararası matkabaklarla, bu çerçevede uygulanan karşı-devrimci taktiklere ve görülmüş askeri güç yitmişliklerine rağmen, PKK'nın, birakılmı ezilmesi, bütün bütün engelleni aşarak yılı zaferle kazaması mücadelede tarihimizde en önemli bir dönüm noktası oldu. Partimizin bu başarısı karşısında başka TC sömürgeciği olma üzere emperyalizm ve bunların bütün uzantıları karşına ugradılar. Nitekim yapılabileceklerini fazlasıyla yapmalarına rağmen beklentilerini gerçekleştiremediklerini gibi hayal kırıklığına uğradılar. Bu bir anlamda karşı-devrim cephesinin PKK'yı tasfiye etmekten umudunu kestiğini gösteriyordu. PKK böyle bir kazanımın avantajıyla 1993 yılına giriyordu. Bu aynı zamanda 8 yıllık mücadelesinin ortaya çıkardığı kazanımların korunması ve alınır yenilmezliğin garanti altına alınmasıydı.

Çok açık ki bu güç birikimi her dönemden daha farklı olarak köklü bir biçimde yeni bir altıma, kesin çözümü dayatan bir süreçte yansıtılmıydı. İşte "silahlı mücadele bir taktik değil, bir amaç" yönündeki iddianın ne kadar saçma, ne kadar gerçek dışı olduğu bu noktada tüm çıplaklığı gözler önüne dikiliyor. Silah PKK mücadelesinde her şey olmasa da, ulusal kurtuluş sürecinde bir araç olsa da, onu mevcut güç düzeyine getiren taktik savaşım biçimidir. Nitekim silahlı mücadeleyi savunma veya savunmayan bütün güçler bu aracı nasıl kullandığını ve bundan nasıl sonuçlar yarattığını PKK örneğinde tekrar tekrar incelemek durumundadır. Görüyoruz ki bu sürecin ortaya çıkardığı önemli gerçeklerden birisi de, silahlı mücadele aracının kesin sonuç aldığıdır. Bu durumuyla PKK, emperyalizme karşı geçirdiği silahlı mücadeleyi sonuç alıcı olarak Kürdistan tipi koşullara sahip olan ezilen halklar için bir kurtuluş örneği sunmuştu. Gerçekçi ve dürüst olan ve çok iyi bilirler ki, süreci bu düzeyde getiren temel araçlardan bir silahlı savaşım biçimidir. Bununla birlikte önemli vurgulanması gereken bir nokta da silahlı düşman askeri öldüren araç biçiminde kullanıldığını, tersine onun siyaset hükümdarı ele alınırdığıdır.

Bütün gelişmelerin bunu kanıtlağı gerçeğinden hareketle, silahlı, bir taktik değil, bir amaç, tersine Kürdistan sorununun çözümünün görüşmeler yoluyla siyasi platforma taşınması, özgürlük ve eşitlik temelinde kardeşçe yaşamın imkanı sunmuştu. Bu, görmezlikten gelinmeyecek kadar gözler önünde olan bir gerçektir. Nitekim PKK'nın yürüttüğü 8 yıllık silahlı mücadele, Kürdistan ve Türkiye halkları açısından iletme gelişmelerine yol açarak, halklarımız egemenliğinde tutmaya çalışan TC devletinin kötü bir sona mahkum etmiştir. Bu konuda

bir gazetecinin sorusu üzerine Abdullah ÖCALAN yoldaş, "Bizde silahlı mücadele şimdiye kadar sonuç aldı, bundan sonra da sonuç alabileceği bir araçtır. Fakat bu, Türk devleti açısından tersinedir" sözlerini dile getirirken, kanıtlanmış bir gerçeği vurgulamaya gereğini duyuyordu.

Bu tarihi önde olan bir gelişme ve gerçektir. Bilyoruz ki dünyanın birçok alanında emperyalistler, sömürgeciler vb. gerici egemenlik hakları ilkilerine kadar sömürmekte, onlara kan kusturmakta ve çeşitli baskı türleriyle bütün gelişme imkanlarını kapatmaktadır. İşte bu noktada PKK örneğinin söz konusu halkların koşullarında bir kurtuluş silahlı dönüşmesini için PKK gerçeğindeki silahlı mücadele yöntemi mahkum edilmek istenmektedir. Ancak her şeye rağmen bunları, tarihe damgasını vuracak, son sözü söyleyecek olan gerçeklerdir.

Yeni sürecin kavranmasında önemle görülmüş gereken bu durum da özgül gerçektir. "Bati ülkeleri artık desteklerini geri çektiler, PKK'nın terör örgütü olduğunu onlar da kabul ediyorlar", "Suriye, ABD'nin terörist ünlere listesinden çıkamak için Apo'yu istiyorlar", "Iran da PKK'ya eskisi gibi mäsahama göstermeyecek" şeklindeki yaklaşımlara, özgülün bu süreçle ulaşılmasında oyna-

mez ki, PKK öncülüğünde gündemleştirilen süreç, emperyalizmin de, sömürgeciliğin de ve bunların uzantılarının da çıkarma olan bir süreç değildir. Bu, hayatın kanıtlağı tartışılmaz bir gerçektir, PKK'yı destekledikleri söylenen güçler hangin gerekçeyle bu süreci teşvik etme aptallığı gösterisiler? Siradan başgimsiz bir gözlemleri bundaki gerçekleri görür ve teslim eder. Ancak şu da vardır: Türkiye'de destekleyenler, onun kasına-gözüne hayran oldukları için desteklemiyorlar. Bu desteğin sınırını, destekçilerin çıkarları belirler. Kaldı ki bu, rahatlıkla anlaşılabilir bir durumdur. Nitekim gerçek dikkatlice incelenmeye alınıp kavranmaya çalışılırsa, PKK'nın hi-zaya getirilen değil, adım adım hırsızya getirilen bir güç konumuna yükseldiği görülecektir.

Bilyoruz ki her önemli gelişmede dış bağlamların, TC'nin bir kuruntusu, onun gerçeğinden hep yarayagelen bir durumdur. Bir devlet olarak büyük dış merkezlerle mutlak anlamda bağlanarak varlığını sürdüremez, onun belli kalıplar içinde seğirine göre, bir devletin başarmadığını bir örgüt hiç başaramaz! Eğer başarmaya doğru giderseniz, bunda dış güçlerin parmağı vardır! Türkçülüğün bakış açısı böyle olun-

Süreç çözümleyicidir, yaklaşım ciddidir

Kısmen yukarıda değindiğimiz gibi, başlatılan süreç, Kürdistan ve Türkiye halklarının özlemine yanıt olmayı içeren yeni bir yaklaşımdır. Atılan adımlar samimidir; gerçekten de daha fazla kan dökülmeden nihai bir sonuçta içeryor. Türk emperyalistleri, daha fazla kaybetmemek, daha fazla halklarımız karşısına suçlu konuma düşmemek ve tümünden yerle bir olmamak istiyorlarsa PKK'nın sunduğu tarihi fırsattan yararlanmasını bilmedilerdir. "Eskiye ile pazarlık olmaz", "Devlet bir terör örgütünü muhatap alamaz" vb. yaklaşımları hep paralel bir değerle olduğu, bu tür tutumların sadece ve sadece savışın daha da kanlı geçmesini yol açtığı her yıl defalarca ortaya çıkan bir durumdur.

"Taktiktir", "Şişkişki durumdur kurtulmak için basımların bir manevradır", "Apo bunları çok kazanmak istiyor" denilirse ya da bu yaklaşımın PKK için yararı sonuçlar ortaya çıkaracağı söyleniyorsa, Türk devlet yöneticileri neden kendileri için de böyle bir tutuma yanaşmaktan kaçınıyorlar? Bu, onların kendi sömürgeciliklerinden vazgeçmek istemediklerini gösteriyor mu? Bu yeni yaklaşım taktik değil düşünce de, sonuça köklü bir çözümü amaçlamıyor mu? Kaldı ki parti arasında bütün savışlar taktikler bitünlüğünden oluşuyor mu? Burada sorun silahlı kullanımdan arındırılıp eşit imkanlar içerisinde siyasi platforma taşınmasındaki iyi niyet görülebilmelidir. Nitekim buna PKK'den çok TC'nin ihtiyacı vardır. Bilinmelidir ki sıfırlardan gelişmeyi yaratarak bu süreçte getiren PKK'nın, bundan sonrasında hiç bir başarıya ulaşması için hiçbir neden yoktur. Eksisi ile artının aynı olmadığı unutulmalıdır.

Burada esas sorunu, Sabah gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Cünel Cıvaoglu'nun, "Abdullah ÖCALAN koşulları, coğrafyası, zamanlamayı çok iyi değerlendirmiş, en azıylı olduğu bir konumdan, çok güçlü bir görünürlü üretiminin siyaset üstalığını göstermiştir" şeklindeki yorumunda düğümlenmiş gerçektir. Yakalanması gereken yaklaşım, PKK tarafından atılan adımların önemli bir first sıklıkta değerdendirler olmalıdır. Ancak bunu karşı tarafın tasfiyesi temelinde kullanmak, yeni süreci bostama çalışmak eş anlamlıdır. Nitekim ateşkes ilan eden Abdullah ÖCALAN yoldaş, "Bu sürecin önemli vurgulardır: "Bu süreç içerisinde TC güçlerinin saldırılarından çok, devletin kendi yaklaşımlarını köklü bir şekilde gözden geçirip gerçikçileştirmeye bakacağız. Ateşkesin uzatılıp uzatılmaması da bu duruma bağlıdır."

Bu sözler süreçte verilen önemli ve ciddiye götürsün. ÖCALAN bazı çevrelerin çokça öne çıkardığı gibi bu bir oyun değildir. Aynı şekilde oyun olmadığı gibi, her türlü çıkarıya da kapalıdır. TC yetkililerinin kimi demecilerinde, tek yanlı ateşkes ilanına oyalama taktiğiyle yaklaşıldığı görülmüyor ki, ciddi bir yanlıdır. Biliriz ki, 25 günlük bir süre TC için yabana atılacak bir zaman kesitidir. Fakat tanınan bu

süre, gerçek ve kalıcı bir çözümün temelinde gündeme getirilmiş ve atılan adımlarda bir iyi niyetin taşıdığını kanıtlanmasında amacıyla kamuoyuna açıklanmıştır. Bunu kö-tüye kullanmak hiçbir şeyi kazandırmayacağı gibi kaybettirir. Bu noktada bir sınavla karşı karşıya kalıyoruz: Kim savıştan yarı, kim kansız çözümün yarı? Yakın zamanda görülecektir bu.

"Silaha basımların PKK'dır, durdurması gereken de odur" ya da "Gelip teslim olunlar, pısmanklık yasasından yararlanırsınız" yaklaşımı, savışın sürdürülmesinden yana olmanın başka hiçbir anlamı getirmeyebilir. Bu provokatif, kıskırtıcı tutumların siyasi görüşmeler temelinde çözümü dayatan süreçte karşıyafa edittiği halklarımız görülebilir.

Öteyandan sonunda özgür, bağımsız, eşit ve kardeşçe bir yaşamı gerçekleştirmek bütün dünyayı kesimler, güçler, etnikli kişilikler ve en başta da Kürdistan ve Türkiye halkları katlı sunmaya seferber olmalıdır. PKK bu konuda bir fırsat açmıştır ve bu fırsatın gerçek ve adil bir çözümü yaratması için çok yönlü imkan sunmuştur. Şimdi savışa kaynaklık eden gerçekleri daha iyi görmek, sorunun başarılı çözümünü reddedererek köklü bir şiddet politikasına ısrar eden tarafı daha iyi tanımak her zamankinden daha kolay hale gelmiştir. İyi şüpheş gerçekleri görmek ve asıl suçluyla tanımak da tek başına yetmiyor. Bunun mutlak anlamda yerine getirilmesi gereken görevler vardır. Savışın sona erdirmesini ve bu temelde siyasi platforma soruna çözüm aramasını isteyen herkesin yapacağı işler fazlasıyla vardır. Herkesin kendi yapacağı işleri vardır ve bunlar bu yeni süreç için seferber edebilir. Halkı savunulmalı, haksız ise dur denilmelidir. Aka gözbaşları ve dökülen kanlar ancak güçlü halk cepheleşmeleri temelinde durdurulabilir.

Bu konuda süreçteki sunmak isteyen herkese, her çevreye, her güç partimize destek verecektir. Yine bu konuda halklarımızın lehine sonuçların ortaya çıkarılabilmesi için elinden gelen her türlü çaba sergileyecektir. Şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da kör bir intikamçılık peşinde olamayacaktır. Bu nedenle TC'nin de buna denk düşen bir tutumun içine çekilmesi için her alanda seferber olmak dönemin kutsal görevi olarak temel alınmalıdır. Bu sürecin gelişmesi önünde engel olmamak isteyen ve bunun her türlü pratikğini sergilemeye çalışan burjuva basın-yayın organları, değişik sömürgeci kurumlar, kalemşörler, politikacılar, kısacası bütün rakışsovenistler protesto edilmelidir. Halklarımız karşı karşıya getirmekte istenilen, özgürlük ve eşitlik temelinde kardeşliğin gerçekleştirilmesi engellenen bunlardır. Bu daha fazla kanlı bir savıştır, daha fazla katliamlardır. İşte bunu durdurmak için Kürdistan ve Türkiye halkları, PKK öncülüğünde başlatılan çözümleyici süreç içinde yer almalı ve bunun önündeki bütün engeller üzerine başları bir şekilde yürümek için tek bir cepheleşme birleşmelidir.

Yeni süreç karşı kimler neden direnir

Abdullah ÖCALAN yoldaşın yaptığı açıklamalar, döneme özgülü yeni safasalarla ortaya çıkardığı kırışık kesimlerin başından beri bekleneni girdikleri olumsuz tavır, kelesine bir gelişmeydi. Bunun yadırganacak bir gelişmeydi. Yünetim bunlar, inkarcı ve ırkçı tutumlarını hiçbir zaman terk etmediler ve sür-

li şiddetle dayalı bir imhada ısrar ettiler. Demecilerinde ve yorum yazılarında ısrarla, "Apo taktik yapıyor", "Devlet el kanlı bir suçluyla muhatap almaz", "Terör örgütü PKK ezilmezdir" noktalarını çok kustaşça bir tarzda işlediler. PKK'nın elinde bulundurduğu insiyatif yeni yaklaşım temelinde daha da pekiştirmesini

dığı esas rolün üstünü betonlamaya çalışıyorlar. Milletiyet gazetesi köşe yazarlarından Metin Toker, konuyla ilgili yaptığı yorumun bir yerinde, "Örtadoduğu taşlar kırıldamaya başlaştıyor" diyor. Bu doğrudur. Fakat Örtadoduğu taşları yerinden oynatan güç kim? Bu taşların yıkılışı durumunda altında ezilmesi kaçınılmaz olan güç hangisi? Bu soruların cevapları kendi başına değerdendirler konularıdır. Bu nedenle bir hatırlama ki ele yetinerek geçiyoruz. Ancak şu kesin bir gerçektir ki, Kürdistan'da olduğu gibi, Örtadoduğu gerçeğinde de PKK öncesi ele sonrası vardır. "Yeni dünya düzeni"nin Örtadoduğu ayağı neden sakat? Irak meselesi neden gündeminden düşmüyor? Irak'ın toprak bitünlüğü neden eksiksinde kalıyor olarak ilgili taraflar arasında tartışma konusu oluyor?

Bütün bu gelişmelerin altında PKK faktörünün bulunduğunu açık bir gerçektir. Söylenildiği gibi PKK'de bağımlılık politikası temel alınıyor, ne böyle bir süreçten habesedilebilir, ne de gündemin içeriği böyle olabilir. Nitekim hiç kimse inkar ede-

ca, bu konuda elbette çeşit çeşit yorumların geliştirilmesi şarttır olamaz. Dolayısıyla Abdullah ÖCALAN yoldaşın çıkışını, "Bayram değil seyrân" değil, eniştem beni neden öptü" tarzında yorumlamak, kas yapımın derken göz çıkarma fıkarcılığıdır.

Bütün bunlar açık gerçekler biçiminde seyredirken, yıpranmış bir plâgin ses adına çıkardığı kulak tırmalayıcı cızırtılar devam ediyor: "Kürt sorunu ele PKK'yı birbirinden ayırarak etmek..." Bu nokta, açıklamayı gerekçesiz kılacak kadar nettir ve anlaşılmalıdır. Konuyla çok yakından ilgili olduğu için hatırlatma gereğini duyduk. Çünkü yeni sürecin önemli gerçeklerinden birisi de, Kürt sorunu ile PKK'nın tek bir parça olduğunun pekiştirilmesi olmalıdır. İki ayrı parçanın olduğu ayrıntı etmek mümkün değildir. Dolayısıyla "ayrıt etme"nin altından çıkıp karşımıza dikilen gerçektir, bir sorunu parçalayıp tasfiye etme amacıdır.

Kısacası, bütün korkular, bütün endişeler ve bütün çarpıtmaların yolu, PKK'nın iç ve dış kamuoyunda sorunun esas çözümleyici gücü olma yönündeki imajına uzanır.

ve böylece "koskoca büyük Türk devleti"ni köşeye sıkıştırmamızı kabullenmediler. Devletin prestijini kurtarma mücadelesine girerek PKK'ye ve Abdullah ÖCALAN'ın yoldaş pervasızca saldırdılar. Akla hayale gelmeyen karalamalar çalışmaları yapıldı. Hatta Türkiye halkını ve devlet yetkililerini yeni sürece karşı sıkırtmak ve bu konuda harekete getirmek için ellerinden gelen her şeyi yaptılar. "Türkmen elden girdiği" adı altında sövizme ve ırkçılığı her zamandan daha fazla sarıldılar.

Bunların bu denli aşırı bir tutum içerisinde girmesinin nedenleri vardır. Bunlar PKK'nin devrim sürecini nasıl ilerlettikleri, bütün söylenelemlerine rağmen nasıl vazgeçilmez bir çözüm çukur olduğuna temkinli hareket edenlerden daha iyi görüyorlar. Bunun büyük bir yıkılışı ve onun yerine büyük bir inşa olduğuna daha yakından hissediyorlar. Çünkü bu yıkılışın altında onların da ezilmesi kaçınılmazdır. Bu nedenle bunların temel felsefesi, her türlü yönteme başvuru makamı devrim sürecini geniş zamana yaymak, dolayısıyla en ufak bir umut emaresine can havliyle sarılmaktır.

Bunlar hem devlet içinde ve hem de dışında örgütlenen kesimlerdir. Olumlu her şeyin onüne geçmek için türlü provokatif tutumlar içine girmek ve gerekirse en has adamların kurban vermektense çekinmez. Geçmişte olduğundan daha fazla bu dönemde söz konusu yöntemlere başvurucağıdır. Bu ırkçı-faşist zihniyete mensup olanların, bulundukları her yerde çözüm sürecine çokmak sokmaya çalışacakları beklenmeyen bir gelişme değildir.

Bu kesimler böyle değerdendir, diğer devletçi kesimleri temelinde farklı bir konumda değerdendir görüyor değiliz. Aradaki kısım fark, PKK'yi tasfiye etme yöntemleri konusundadır. Bir taraf açık tasfiye yöntemlerinde ısrar ederken, diğer taraf ise bunu daha önce yöntemler aracılığıyla gerçekleştirmek istiyor.

Bunların yanı sıra bir de kendilerini yurtsever-demokrat olarak kamuoyuna lanse eden ara kesimler vardır. Abdullah ÖCALAN'ın yoldaş açılımları, nasıl ki TC rejiminde çok etkisi yaratmışsa, bu kesimleri de beklenmedik bir anda çarpmıştır. Bunlar da hazırlıklı bir şekilde yakalanmış, kaypak konumlarından beklenen bir biçimde tutum değişikliği girmiş ve böylece gerçek kırımların açığa çıkmasından kurtulmamışlardır. Daha önce barış havası, demokrat, yurtsever ve savaş karşıtı olarak geçinen bunların, sorunun aslı tarafını yeni yaklaşım karşısında içine girdikleri tutuma çok daha iyi alışmışlardır, geçmişte kendilerine yakıştırdıkları bütün sıfatları birer maskeden ibaretir. Bu kesimleri

anlamakta zorlanıyoruz. İçine girdikleri en son tutuma, niyetleri ne olursa olsun, kanlı bir savaşın devam etmesinden yana olduklarını gösteriyorlar. Çok iyi biliyorlar ki, onların politikacılığı ancak bu koşullarda bir işe yarayabilir. Tabii halklarımız nezdinde değil, devletin nezdinde bir şeylere değer bulunabilir. Kaldı ki devletin bunları PKK'yi tasfiye etme mücadelesinde defalarca kullanma girişiminde bulunduğu, bunun için destekleyip öne çıkardığı tarafımızca bir şey değildir.

Neden PKK'nin siyasi platformu dayatılmasıyla birlikte bunlar 180 derece çark ettiler? Manevra alanları mı daralacak? Devletin ihtiyacı mı kalmaz? Yoksa çıplak yüze politika yapma güveninden mi yoksundurlar? Bunlar da çok iyi biliyorlar ki, PKK mücadelesinin en önemli bir özelliği, doğru ile yanlış, esas ile sahteyi, haklı ile haksız, dürüst ile ikiyüzlüyü netleştirerek yeni yerine oturtmasıdır.

Bunlar da yeni süreçte gerçek bir sinavla karşı karşıyadırlar. PKK'li olmalarına hiç gerek yok. Kaldı ki, PKK de böyle bir işe ihtiyacı duymuyor. Sürecin önemli bir özelliği, iddialı olan herkesin sorunun çözümüne katkı sunmasıdır. Nitekim yapılabilecek her katkı, PKK'nin kendisine değil, iki halkın kınasına yapılmış olur. Herkes bir kez daha hatırlamalıdır ki, partimiz Kürtistan halkıyla birlikte Türkiye halkının da özgürlüğü, kurtuluşu ve bu temelde insanca yaşamı için vardır. PKK'yi bundan ayırıp düşünmek için hiçbir neden yoktur. Bu temelde söz konusu kesimleri, eğer düştüklerini söylüyorlarsa, diğer kürtistanlıları sahipsiz bırakıyor. Bu temelde Kürtistan sorununa katkı sunmaları durumunda PKK'den sadece destek görürler.

PKK çarşısına karşısında kendisi sol cephesinde sayan bazı örgütlerden de dikkat çekici sesler yükseldi. Aslında "sesler" yerine "feryatlar" diyebiliriz kullanmak daha doğru bir değerlendirmedir. Bunlar yıllardan beri legal ve illegal platformlarda kısır dâvâler etrafında dönüp durmuş, işleri-gücüleri ahamk meşekmek olan, ne bir devrimci çıkış yapan ve ne de sahnedeki çekiş giden kesimlerdir. "PKK'nin milliyetçi çizgisi reformizme kaydı", "PKK Batı oyununa girdi", "PKK uzlaşma masası verdi" vb. değerlendirmeleri yaparlara bakıyoruz, ama bunun böyle bir şey hiç de hak etmemiş ağızlarından çıktığını görüyoruz. Türk devleti sürekli Kürtistan halkını küçümseydi, adam yerine koymadı, Türkiye işine dünyaya bedel olarak gördü. Bu sövizme ve ırkçılığı Türkiye halkının kafasına hemen her fırsatta yerleştirmeye çalıştı. Sesini bu tarzda yük-

selten solun bu sövizim etkinliği altında olduğunu kim inkar edebilir?

Bunlar Kürtistan halkı için ne yaptılar da ondan ne istiyorlar? Bu noktada, objektif olarak devlet ile aynı tutum içinde değiller mi? Halkımıza hiçbir şey verilemez, ama hep alınmak isterin. Bazıların dışında tutarsak, Türk sol güçleri Kürtlere, hep kullanılması gereken halk güzüyle bakılır. Kendilerine daha kolay kandırılabilir, Kürtlüğün kuyruğuna takılabilirler halkları Kürtler. Bu süreç PKK önderliğinde durduruldu, direniş içerisinde yeniden doğmuş gerçekleştirildi. Bununla birlikte Kürtü adam yerine koymayanların kendilerinin adam olmadıkları ortaya çıktı. Bugün PKK'nin canını dişine takarak geliştirdiği mücadeleyi sonuç alıcı bir süreçte yükseltmesinin neden kabullenmiyorlar? Gerçekleri neden teslim etmiyorlar? Neden her yeni gelişme karşısında kompleks kapılıp ezilik duyuyorlar? İşte çok açıktır, Kürtler PKK önderliğinde mücadele ederek devrimin zafetine her gün biraz daha yaklaşıyorlar. Kürtler, bu güçlerden kendisi için bir şey istemiyor, kendi halkları için mücadele etmelerini istiyor. Fakat hiçbir şey yapılmadan aklın verilemez isteniyor, aksi böyle bir halk ihtiyacı duyacak kimselerin ortaklıkta bulunmadığını hatırlatmak istiyoruz.

Şu da bir gerçek ki, PKK devletleşme aşamasına yaklaşıyor bir güçtür. Nitekim bu güçlerin kavrayamadığı ya da göremedikleri noktada budur. İkinci hedefledikleri, bunun çok önemli imkânları yakalayacak ve bu temelde aktif itidarı örgütlülüğün düzeyini yükseltmeye çarşma aşamasına yaklaşıyorlar bir örgüt ile dar çevrelerde dayanma mücadelesi örgütleri aynı kefeye konulamaz. Dolayısıyla bu büyük fark, kendini süreçlere yaklaşımda da gösterir. Bu güçler PKK'nin politik doğru-

tusunu, süreçleri ele alış tarzını gerektirir; bir temelde kavramadan ve bu kapsamlı bakış açısını kendi dar bakış açılarıyla karşılaştıran aradaki büyük farkı görmedeni PKK'yi anlayamazlar. O halde, eksiği örtüştürmek anlamında değişimleri, hatta çok daha gerilenen bu güçlerin PKK'yi de kendilerine benzer bir örgüt olarak görmeleri, ancak onların zavalılıklarına yorumlanabilir. Bu nedenle halkı kesmeden önce kendi gerçekliklerine bakıp aklın vermez ne kadar hak edemediklerine bakmalarını salık veriyoruz. Maske düşmüş, kendilerini gösteriyor. Kardeşlikten, bir arada yaşamaktan bahsedilen nerede! Bekliyoruz.

Tekrar belirtiyoruz; bunların söylediklerinin hiçbir kıymeti harbiyesi yoktur. Keskin devrimci, direnişçi, sosyalist geçinmeleri sadece demagogik, iflah olmaz oportünistlik ve laf ebleğidir. Tüm yurtsever ve demokratlara önemle belirtmek istiyoruz; değerli zamanınızı harcıyıp bunları dinlemeye değer bulmayınız. Bunların, PKK öncülüğündeki yeni süreçte karşı içine girdikleri tutumun hiçbir haklı zemini yoktur. Her şeyden önce ne yaptılar da, ne yapmalarını istiyorlar.

Tartışılacak, güç verilmesi ve bu temelde ilerletilmesi gereken, yeni gelişme sürecidir. Mutlaka kavranması, sonuçları çıkarılması gereken budur. Tekrar hatırlatalım ki, bu süreç PKK öncülüğünde kendi özgürlüklerini başlatmış ve bu da TC'yi hiçbir dönemde olmadıkları kadar zor durumda bırakmıştır. Esas olarak başta askeri ve siyasi alanda olmak üzere, her alanda karşılaştığımız her zorlukluğunda belirlenmiş ve bu temelde ulusal kurtuluş mücadelesinde yepyeni bir dönem açılmıştır. Ve bu dönemin başarılması için yüklenilecek, bunun öndekileri bütün engeller bir bir aşılacaktır.

Sürecin seyrî ve olası sonuçları

Lübnan'ın Bar Elias şehrinde Abdullah ÖCALAN'ın yoldaşın yaptığı açıklamalar bir anda Kürtistan, Türkiye ve dünya kamuoyunda büyük yankı yarattı. Yıllardan beri Kürtleri'nin yarattı, "eli kanı" diye tanımlanan "eli kanı" terör örgütü" olarak lanse ettiği PKK'nin Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın yoldaşın savası karşısında son erdirmesi, sorunu siyasi platformda görüşmeler yoluyla çözüme kavuşturma çağrısı, yerleşik birçok imajı yıkarak yeni bir imaj çiziyordu. Bu imaj PKK yapısı ve onu tanıyanlar tarafından biliniyor, ancak PKK'yi TC söyleminden tanıyanlar için yeni ve hem de inandırıcı bir imajdır.

Verilen mesaj ve açıklanan yeni yönelim, iş de kaç kamuoyunun duyarlı kesimleri tarafından olumlu karşılandı. Bazı kesimleri, kendilerini yeniden gözden geçirmeye zorladı. TC söylemiyle şartlanan kesimleri kafalarındaki terörizmi tamamen yersizliğini ortaya koydu. Türkiye halkına gerçekleri gösterdi. Kürtistan halkı tarafından işe bu çağırışla karşılandı.

Bu çağırış, TC'nin "ulusal mutabakat"ına karşı gerçek çözüm mutabakatına da bir çağrıydı. Abdullah ÖCALAN'ın yoldaşın Celal TALABANI ve Kemal BURKAY'la görüşmeleri kabul etmesi, bu görüşmeler temelinde güc birliği yapılarak yurtseverliğe iddialı olan bütün kesimlerin devrim cephesinde bir araya gelmeleri yönünde girişimlerin başlatılması, yeni politik yönelimin bir gereği olarak ele alını. Kürtistan cephesinde, en azından halkın kurtuluşunda, en azından kesimleri birliktir sürecine alınması yönündeki çabaların gündeme getirilmesi, yeni dönemin başlanmasında küçümsemeçkenli-

Hiç şüphesiz uluslararası alanda mücadelemiz lehine doğacak olumlu havayı tümünden dostluk temelinde düşürmek yanıtlı olur. Örneğin devletler düzeyinde PKK muhatap alınsa bile, bu kendi çıkarlarını koruma temelinde bir tanıma olacaktır. Eskiden tanımayarak korumak istenen çıkarlar, şimdi eskisi gibi olmayınca tanıma temelinde korumak istenecektir. Bunun için PKK'nin radikal bağımsızlığı çizgisi mütemmim oldukça törpülenmeye ve giderek etkisizleştirilmeye çalışılacaktır. Bunun yön temleri çok çeşitlidir. Bu nedenle içerisinde bulunduğumuz dönemde politik uyankı, öngörüclüğü, yaratıcılığı elden bırakmayarak parti çizgisinin sağlam militanı olmak çok önemli bir görev durumundadır.

Türk devleti bu dönemde hem içte ve hem de dışta her zamankinden daha çok provokasyon ve komplo-lara başvurucağıdır. Çünkü süreç, devrim lehine tahminler ötesinde de gelişmeler yaratma özelliğine sahiptir. TC İşleri Bakanı İsmet Sezgin'in Kürtistan gezisinde yaptığı bir açıklamada, "Apo, Kemal Burday'ın çizgisine geldi" sözlerine yer vermesi tamamen maksatlıdır ve provokatifçidir. PKK'nin dışlanmasını, darbeler almaması için TC boş durmayacaktır.

Bütün bunlar TC'nin içerisinde girdiği büyük zorluklardan kaynaklanıyor. Eskiği gibi şiddet politikasını serbestçe kullanamayacaktır. Arkasında ne gerekli düzeyde destek vardır ve ne de uygulamak istediği terör için meşru gerekçe vardır. Bu nedenle bir yandan şiddet uygulaması devam ederken, görüntüyü kurtarmaya da ihmal etmeyecektir. Ancak bütün bu çabaları partimizin yeni yönelimine çarpıp boşa çıkarmaz. Sövizim salıh adım adım tersine dönmektedir. Bütün kötülüklerin kaynağı olarak gösterdiği, "Türkiye'yi parçalamak isteyen bölücü örgüt" şeklinde lanse ettiği, "insanları öldürmekten zevk alan terörist çete" şeklinde sunduğu PKK, bütün bunların tersine, savası sona erdirmeye çağırıyor, eşitlik temelinde kardeşçe bir federasyon çatısı altında yaşayabildiklerini söylüyor, bunun için siyasi görüşmeler yolunu öneriyor ve hatta bundaki samimiyetini kanıtlamak için 25 günlük bir süre boyunca tek yanlı ateşkes ilan ediyor. Bunlar çok ciddi adımlardır. Türkiye halkını bir yanısıra çarşma çarşma ezilecek olan yaklaşımın, Böylece Türkiye'nin aslı suçlu konumunu hızla açığa çıkararak bir süreçtir. Dolayısıyla düymüleri kesimleri sorununu başlıca çözümleri için harekete geçirecek yeni bir açımlardır. Bu konuda yoğun tartışılmasını gerektirmesi ve bu temelde yeni oluşumların gündeme gelmesi kaçınılmaz olacaktır. Özellikle Türk-Türk federasyonlaşmasının şimdiden tartışmaya açıldığı görülmüştür.

En önemlisi de yeni sürecin TC'nin yöneliminde bölünmelerle yö açabileceği bir özelliktedir. Kürtistan sorununa yaklaşımda gündeme gelebilecek bölünme durumu çeşitli düzeylerde gelişebilir. Yaratılacak ve bu da TC'yi kendi içinde yarı düşürülecektir. Buna karşılık ulusal kurtuluş mücadelemiz ise muazzam gelişme imkânlarını bulacaktır.

Sonuç olarak; nereden bakılırsa bakılırsın, yeni süreç devrimde büyük atılım yapılabilecek özellikler taşıyor. Başarının bütün imkânları fazlasıyla mevcuttur. Taktiklerimiz zengin kılarsak, bütün güc ve yeteneklerimizi her koşulda sergilemek becerisini görürsek, buna da parti çizgisinin öngörülerini ölçüler dahilinde yaklaşırsak, çok büyük kazanmamak için hiçbir neden yoktur.

Yüklenerek kazanmayı esas seçenek olarak kabul edeceğiz...

Türkiye'ye dönmekten ziyade Türkiye'yi dönüştürmekten söz ediyorum

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın 20 Mart-15 Nisan arası süreçte ilişkin ateşkes kararı nedeniyle çeşitli basın mensuplarına yönelik YNK lideri Celal TALABANI ile birlikte bir basın toplantısı düzenledi. Basın toplantısının yankılanı oldukça etkili oldu. Yeni bir sürecin anlamlı bir başlangıcına da ifade eden basın toplantısı metnini, bazı çevrelerce geliştirilmek istenen çarpıtmaları da dikkate alarak, olduğu gibi yayınlıyoruz.

Celal Talabani: Baylar, bayanlar burada sizinle görüşme fırsatına eriştiğimiz için sevincliyiz. Şimdi Kürt ve Türk halklarının barış ve kardeşliği ilgilendiren sorunlar üzerinde Sayın Abdullah Öcalan size açıklamalarda bulunacak ve sorularınızı yanıtlayacak. Teşekkür ederim.

Abdullah Öcalan: Değerli basın mensupları, önce "hoş geldiniz" diyorum. Çok önemli bir dönemi yaşıyoruz. Mam Celal'in de değerli tavsiyelerini göz önüne getirerek, böyle bir basın toplantısı düzenlemeyi duyduğumuz sorumluluk gereği uygun bulduk.

Gerçekten günümüzün en karmaşık sorunlarından birisi, Kürt-Türk halklarının sorunudur. Bu soruna açıklık getirmeyi boynumuzun borcu olarak görüyoruz. Ortadoğu halklarının kaderinde Türk ve Kürt halkları en önemli iki ulustur. Birçok tarihi, siyasi nedenlerden ötürü büyük bir çatışma ve kargaşa durumu yaşıyoruz. PKK, gerçekten ulusal varlığını dururma ve özgürleşme yolunda Kürt halkının mücadelesine uzun süredir öncülük etmeye çalışıyor. Biz sorunları şiddetle halletmeyi istemedik. Fakat mevcut hükümetleri de aşan ve oldukça tarihi nedenlere dayanan bir inkar politikası Türkiye'de söz konusudur. Bu, özellikle cumhuriyet döneminde daha da yoğunlaşarak günümüze kadar gelmiştir. Kemalist politikalar yalnız ulusal sorunda değil, demokrasi sorununda da günümüzde tam bir kilitlemeye yol açmış bulunmaktadır. Ve en az Kürt halkı kadar, Türk halkına da zarar veren bir aşamaya gelip dayanmıştır. Ve köklü çözüm kendisini dayatmaktadır.

15 Ağustos'ta başlatıldığını yeni atılım dönemi veya diğer bir anıyla Kürt isyanı, Kürt direnişi bu 9. yılında, yani 1993 yılı baharında önemli bir aşamaya gelip dayanmıştır. Bahar dönemi, aynı zamanda tekrar sıcak bir çatışmanın gelişme tehlikesinin çok yakın hissedildiği dönem de başlanıyor oluyor. Ay-riyetten Newroz, birkaç gün sonra kutlanacak. Gerek Türkiye, gerekse Kürdistan halkının gözleri bu güne çevrilmiştir. Barışçıl kutlamaya dair özlemleri belirtilmektedir. Bize de oldukça kapsamlı bir yükümler var. Son günlerde basın bizi ilginin oldukça merkezine almış ve hatta bütün gözlerin bizim üzerimize çevildiğini rahatlıkla söylemek mümkündür.

Yüğun görüşme talepleriniz karşısı karşısı geldi. Şüphesiz sorularını dinleyeceğiz. Geleneksel bazı yaklaşımlarım var. Onları burada tekrarlama istemiyorum. Sorularınız daha açıklayıcı olabilir. Gerçekten sizler buraya getirilince önemli bir fedakarlık bulundu; Mam Celal'i de buraya kadar getirmek hayli zor oldu. Fakat basarıydı ve geldik. Önemli bir farsattır, bir sorularınızı bekleyeceğiz.

Newroz için ateşkes deklarasyonunuz oldu mu?

Abdullah Öcalan: Bu konuda geliştirdiğimiz bir karar burada açıklayabiliriz. Özellikle hükümet çevrelerinde yaygınlaşan bir görüş var; "PKK, Newroz gösterilerini silahlı serhidana dönüştürüldü" diye. Başta belirtim ki böyle bir iddia geçersizdir. Biz, ordu birlikleri üzerimize gelmedikçe ve çok zorunlu bir meşru savunma durumuna düşmedikçe, 20 Mart'tan 15 Nisan'a kadar ateş etmeyeceğiz, herhangi bir saldırıda bulunmayacağız. İster gösteriler sırasında olsun, ister bu süre dahilinde olsun, gelececek saldırılar kesinlikle bizden kaynaklanmayacaktır.

Böylelikle uluslararası, Türkiye ve Kürdistan kamuoyunun bir barışa imkan sunulması biçimindeki dileğine de karşılık vermeye çalışıyoruz. Olası bir siyasi çözüm yoluna kendimizi hazır tuttuğumuzu belirtmek istiyoruz. Ayırttığımız Türkiye yetkililerinin de beklentiler içinde olduğunu duyuyoruz. Yeni durum değerlendirmelerine ihtiyaç duyduklarını sanıyoruz. Ona da imkan hazırlamak için böyle bir süre ve böyle bir karar bize yerindedir. Böylelikle kamuoyunun bizden beklentilerini yerine getirmiş oluyoruz.

Sayın Öcalan, Sayın Talabani'nin mektubu Türkiye kamuoyuna yansıdığına, sizin üç noktada eskiden farklı düşündüğünüz duyuldu. Birincisi, "Şartsız ateşkes"; ikincisi, "Türkiye'den ayrılmak istemediğiniz" ve sonuncu olarak "Misak-ı Milli sınırları içinde bu işin çözüleceği" söylendi. Ben, buna dayanarak şunu sormak istiyorum: Şimdi sizin ateşkes diye bahsettiğiniz olay 20 Mart'tan 15 Nisan'a kadar olan süre midir?

Abdullah Öcalan: Bunun önemi, şuradadır. Dedigim gibi bu, yeni bir değerlendirmede ve bir iyi niyet gösterisi olarak anlaşılmalıdır. Kendimizi tek tarafı olarak tümüyle silahsızlandırmamızın akla bile gelemecek bir husus olduğunu çok iyi biliyoruz. Kapsamlı bir ateşkesin gerektiği açıktır. Ortada dağ gibi sorunlar vardır. Anayasal düzeyden tutalım, mevcut bu çok karşı olduğumuz ve gerçekten halkımıza zarar veren günlük çatışmalarla kadar hepsine görüşme yollarını açmadan kendimizi tek tarafı silahsızlandırmamızın intihardan daha kötü olacağını biliyoruz. Bu çok açık bir husustur. Burada mühim olan, siyasi yönüme öne çıkarmaya Türk hükümeti var mı, yok mu? Kani durdurmak istiyor mu, istemiyor mu? Kürt halkına bazı yasal güvenceler vermek istiyor mu, istemiyor mu? Demokratik yolu açıyor mu, açmıyor mu? Bu konuda daha da açık söyleyebiliriz: ulusal varlığımızı kabul ediyor mu, etmiyor mu? Sınırlı da olsa, özgürleşmeye fırsat veriyor mu, vermeyecek mi? İlerleme, kardeşçe ve barışçıl yolda ilerlemişse imkan verecek mi, vermeyecek mi? Kısaça, demokratik tarzı, siyasi tarzı esas alacak mı, al-

mayacak mı? Eğer bu sorulara belli cevaplar verilecekse, biz ateşkesi sonuna kadar da sürdürebiliriz, bizden herhangi bir sorun kaynaklanmaz. Şiddet kendi başına çözümlü bir araç değildir. Belirttiğimiz bu sorular dahilinde çok önemli siyasi sorunlara çözüm istenildiğini söylüyoruz. Bu siyasi yönüme biz her zamankinden daha çok hazırız. Za-

halde tutuyor. Bunu gerçekten aşmak istiyoruz. İlişkilerin yeniden düzenlenmesinin daha özgür ve eşit temelde olabileceğine inanıyoruz. Bunu da biz çok hazırız, ama Türkiye'nin ise mevcut anayasalsal düzeni kapalıdır. Eğer bir reformlar döneminden bahsedilecekse, işte bu ilişkileri düzenlemenin tam zamanıdır, diyoruz. Yaklaşımımız bu temelde olmalıdır. Anayasal düzenlemeden bahsedilmiyor. Biz, bu düzenlemelerde Kürtlerin de yer almasını önemli vurguluyoruz.

Sanıyorum yeterince sorunuza yanıt verildi. Üçüncü husus neydi?

muhabatımız kimdir? Cumhurbaşkanı seviyesinde mi yaklaşım gösterilecek? Hükümet seviyesinde mi yaklaşım gösterilecek? Ordu seviyesinde mi yaklaşım gösterilecek? Açıkçası bir muhatap arıyoruz.

Bu teklifimize karşılık bu zaman süresi içinde cumhurbaşkanı ve hükümet olarak -her kim ise- gelecek tepkide, sizi -Abdullah Öcalan'ın- muhatap olarak yapmasını mı bekliyorsunuz? Hangi mekanizma ile olacak? Yoksa Türkiye'deki Kürt milletvekilleriyle mi olacak? Hangi kurum bu taleplerinize ilişkin bir muha-

"Biz, ordu birlikleri üzerimize gelmedikçe ve çok zorunlu bir meşru savunma durumuna düşmedikçe, 20 Mart'tan 15 Nisan'a kadar ateş etmeyeceğiz, herhangi bir saldırıda bulunmayacağız. İster gösteriler sırasında olsun, ister bu süre dahilinde olsun, gelececek saldırılar kesinlikle bizden kaynaklanmayacaktır."

ten sizlerle bu görüşmeyi de, bunu bütün dünya kamuoyuna, Türkiye ve Kürdistan halkına açıklamak için yaptıkayım.

Evet, anlaşıldı mı? Birlik için de şunu söyleyeyim: Biz, "Türkiye'den hemen ayrılalım" diye bir yaklaşım içinde değiliz. Bu konuda gerçekçiyiz. Bunu da basit bir taktik yaklaşım olarak anlamamak gerekir. Birçok nedenleri vardır; iki halkın tarihi, siyasi, ekonomik durumunu anlayanlar, parçalanmamak olamayacağını bilirler. Elte tırnak gibi iç içe geçmişler. Ben, birçok raporta da vurguladım; ilişkilerin yeniden düzenlenmesini istiyoruz. Bin yıllık kördüğüm olmuş ilişkiler, çelişkiler var. Özgürce ve bizzat da eşitçe yeniden düzenleme, bizim temel anlayışımızdır. İkide bir bizi "ayrılıkçı" diye ilan etmek, tam tersine ayrılıkçılığı körükleyen bir tutum oluyor. Mevcut ilişki düzeni, hem Kürt halkının, hem Türk halkının kanını, malını muazzam kaybetmiştir, zayıf düşürüyor. Kesinlikle Türk ulusunun da çıkarına olan bir ilişki düzeni olduğu inancında değiliz. Bu, Kürt halkını da yanı ölü-

veya sorunuza yeterince cevap verildi mi?

Evet. Ben şöyle anlayabilir miyim? Siz önce 20 Mart'tan 15 Nisan'a kadar ateşkes yapacaksınız, size saldırılmazsa herhangi bir şekilde mukabelede bulunmayacaksınız, karşılık vermeyeceksiniz...

Abdullah Öcalan: Evet...

Bu süreçteki gelişmelere bakanak bu ateşkesi daha uzun süreli sürdürebiliriz, diyorsunuz.

Abdullah Öcalan: Öyle bir niyetimiz var.

Peki bu ateşkesin devam etmesiyle bu sürede somut olarak ne yapılması gerekiyor?

Abdullah Öcalan: Çok açık sorular sunduk. Yani bitünlüye karşı taraftan yekuni sorumlu bir yaklaşım isteniyor. Dağ gibi sorunlar var, diyoruz. Bu sorunların çözümü için

tap olarak kabul edeceksiniz? Yani böyle bir koşullar var mı? Yani böyle bir görüşmede, ilde de PKK muhatap alınacak diye?

Abdullah Öcalan: Mam Celal için de 'vekil midir, değil midir' diye bir tartışma yapıldı. Yine "HEP ekli midir, değil midir" diye tartışmalar oluyor. Şimdi bu konuda da basit düşünmeye gerek yok. Bu işin bir muhatabı bizzat, diğer tarafı da Türkiye Cumhuriyeti'dir. Kendi düzeylerini kendileri belirlerler. Ben burada da ayırm yapmak istemiyorum. Muhabatımız cumhurbaşkanlığı mı, hükümet mi, genelkurum mu olur? O onların sorunudur. Ama ben kendi tarafımdan işi söylüyorum, bu buna muhabatı, ve bu süreci başlatmaya hazırız. Eğer daha uygun araç gerekiyorsa, bu işler böyle daha uygun bir araçla ilerletilebilir deniliyorsa, bunda da anlaşmak zor değildir. Mühim olan işin ikesidir. İlkeyi kabul edersek, aracı sağlamakta zorluk çekmeyiz. Mühim olan burada bizzat bizim taktik yapıp boş çarkarmak değil, sorunun özüne inebilmektir.

Bunda Suriye'nin bir rolü oldu mu?

Abdullah Öcalan: Hiç rolü olmadı. Suriye şimdiki kadar bize ne olumlu, ne olumsuz hiçbir şey söylememiştir. Suriye'de açık herhangi bir yol yok.

Daha önce benimle yaptığınız bir görüşmede, bağımsız bir Kürdistan istiyordunuz. Şimdi ise Türkiye'nin birliği dahilinde bir Kürdistan'dan bahsediyorsunuz.

Abdullah Öcalan: Bana göre aralarında çelişki yoktur. Bağımsızlık -sıkça da vurguladığım gibi- bizim bir sözcüğün söylenmesinden tutalım bir halkın ekonomik, sosyal, siyasal, ulusal düzeyde kendini özgürce ifade etmeye kadar uzanan bir süreci kapsar. Dar bir ayrılıkçılık, dar bir milliyetçilik daha fazla bağımlılığa yol açar. Federasyona ulaşmış bir Kürdistan bağımsızlığı oldukça kapsamlı cevaplar verebilir. Birlik halinde olmak, bağımsızlığa aykırı değildir. Günümüzde bütün ulusların temel sorunu, çok milliyetçi sınırlar dahilinde hapsolmek değil, bağımsızlık çıkarlarını sağlama alan birliklere gidememektir.

Dolayısıyla bizim Türkiye halkıyla aramızda var olan sınırlar dahilinde, Kürt halkının eşit ve özgürlüğüne dayalı bir birlik arayışımız "bağımsızlığa aykırıdır" biçiminde yorumlanmamalıdır.

Irak'taki Kürtlerin federe devletini olumlu görüyor musunuz?

Abdullah Öcalan: Irak Kürdistan'ındaki federasyonlaşma kaçınılmaz, bize göre olumlu değildir. Otonomi anlayışını dar buluyoruz. Irak'ın бүтүнлүгүнün kopmaması bir Kürdistan'ı fazla gerçekçi bulmayız. Fakat içinde oldukça geniş bir demokrasî uygulayarak Arap ve diğer azınlıklarla da eşitliğe ve özgürlüğe dayalı bir federasyonlaşma böyle anlaşılmaz, tarih bir adımdır. Burada önemli olan, Kürt halkının da kendisini siyasi ve askeri güvencesi tam alabilmesi, bunun için kuvvet sahibi olmasıdır. İradesi dışında geçmişte çok karşılaştığı imhalarla maruz kalmayarak sağlam bir düzenlemeyi Irak'ta başarabilir.

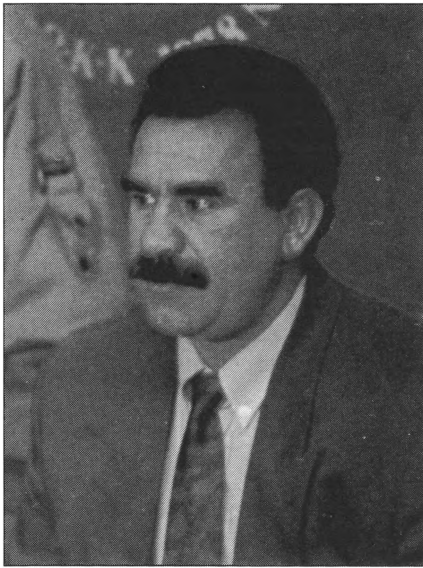
Sayın Öcalan, tekrar Türkiye'ye dönerseniz; tüm silahlı gruplarınıza tam hakim misiniz? Bazı söylentiler vardır.

Abdullah Öcalan: Günlük olarak irtibatlarını vardır. Mutlak anlamda hepsi talimatlarını gereksinimleri yerine getirirler. Bahsedildiği gibi PKK'de bir ayrılık, kopma söz konusu değildir. Bunlar sansasyon haberleridir. Örneğin, Çemişgezek'te Bayik'un muhalefet edip büyük bir grupla ayrıldığını bahsediliyor. Çemişgezek'te Bayik şimdiki yanımızdandır. Omurluk kayması var, amelîyât oldu. Birkaç yıl önce belki bazı ayrılıklar vardı, ama bu ayrılıklar gerçekten partizimide dayatılan provokasyonlardı. Günümüzde PKK, her sahada egemendir, üstün bir emir-komuta zinciri vardır ve bütün PKK'liler, partizimci kararlarına uyarlar. Hatta kararlarla ölümüne bağlılar.

Geçen yılki Newroz'dan bahsediniz. Silahların susturulmasına ilişkin bu yılki Newroz'u bir koşul olarak görüyorsunuz. Yani siz bu Mart ve Nisan ayları arasındaki bu yirmibeş günlük süreyle söylüyorsunuz. Şimdi bu tavrı, pratikte nelerdir? Mesela, Türkiye'nin kırsal bölgelerinde devam etmekte olan birtakım güvenli

operasyonları var. Yani bu operasyonlara son verilmesi bu ateşkesin bir koşulu mudur, yoksa bu ateşkes her halükarda 25 gün devam edecek mi?

Abdullah Öcalan: Biz burada herhangi bir şart ileri sürmüyoruz. Yalnız operasyonlar bizi imhaya yüz yüze bırakırsa, savunma yapacağız.

Bunun dışında bir harekette bulunmamayı kast ediyordum.

Sayın Başkan, ben iki soru sormak istiyorum: Birincisi, eğer bu 25 günlük süre içerisinde bir umut ışığı görülmeyecekse -ki inşallah öyle olmayacak- mücadele nasıl, ne şekilde, nerede devam edecek? İkincisi, -ikinizi bir arada görmek çok güzeldir- Kuzey ve Güney'deki Kürtlerin geleceği ne olacak, nasıl bir şekil alacak?

Abdullah Öcalan: Gerçekten bu süre, bir iyi niyet süresidir. Dikkat edilirse şartı filan yoktur. Tek şartı bizi imha etmeye yönelmemektir. Ve özellikle Mam Celal'da söyledi ve özlükle Türkiye basını da epey işlemiş, "herkes barışçı çözüm için bir arada istiyor" "Buna saygılı olmak için bu belirtilmiştir. Özellikle Newroz'da ateşkesi bazı provokasyonların önüne geçmek için, kesinlikle bahane vermeme için düşünüyorduz. Bir de eğer hükümetin sorunu siyasi düzeyde ele alma niyeti varsa, ona da bir fırsat sunmak için belirtiyorduz.

Eğer bütün bunlar boşa çıkarsa, hemen belirteyim ki, ben bu işe başlarken, ne beş kuruş param vardı, ne de bir tek fişegim vardı, ama bunlara rağmen savaşı buraya kadar getirebildik. Ve hemen belirteyim, çok zorlandığım bir savaştı. Burada Sayın Yaşar Küçük Hoca'nın bir değerlendirmesi anımsıyorum: "APO'nun savaş karşısındaki tavırından ben neyi gördüm?" diyerek şöyle devam ediyor: "Ben ilkgaz Yunan kahramanlarındaki tavrı gördüm. Savaşça çok karşı oldukları halde savaşça zorlanan kahramanlar..." Gerçekten öyledir. Savaşça çok karşı olduklarını halde, mutlak anlamda zorlanıyorlar. Tekrar şunu söyleyeyim, bu dünyada savaştan en çok çekinen kişi kimdir denilirse, kendim olduğumu söyleyebilirim. Halen

de öyledir. Elime de tek -belki sembolik gelebilir- bir silah almış degilim. Tek bir eylemim yok. Ama Kürt halkının varlığını gün ışığına çıkarmaya zorunluluğa ortaya çıktığından, insanlığın vazgeçilmez bir gereği olarak benim tarafından anlaşıldığından savaşı da bu düzeyde getirmek zorunda kaldım diyorum.

Tekrar söylüyorum; hemen bira-

bin civarına tırmanır ve çok kalıcı bir savaşı gerçekleştirebilir.

Yine serhildanlar Kürdistan'da ve Türkiye'de yaygınlaşır. Yine Türkiye'de de gerilla savaşı yaygınlaştırılır. Ama tekrar belirteyim, bu bizim tercihimiz değildir. İsrarla "teslimiyet ve imha" dayatılırsa, bütün siyasi yöntemler bir tarafa itilirse bunlar olur, barışa imkan verilmezse bunlar olur.

Güney ile ilişkiler gelince: 14 yıl boyunca biz bu ilişkilere Mam Celal'e basıldık. Bugün gördüğünüz gibi tekrar ileri bir düzeyde görüşmelerimiz oldu. Birbirimize oldukça muhtaç olduğumuzu inanıyoruz. Her şeyden önce Mam Celal'in kendisi bu ilişkilere büyük özen göstermiştir. Biz buna gereken karşılığı vermişiz. İnaniyorum ki bundan sonra bir daha yıkılmamacasına bu ilişkiler kardeşçe sürer. Kuzey Kürdistan halkı da, Güney halkıyla bundan sonra daha kalıcı ilişkiler geliştirecek, özellikle onun imhasına yönelik tehditlere, başkılara karşı duracak ve onu korumaya gücü yetecektir. Yani Güney halkı tecrit edilmişti, yalnızdı, ama şimdi öyle değildir. Sonuna kadar onun varlığını korumaya ve örgüleştirilmeye ilişkin elimizden geleni yapacağız. Bunun için -belirttiğim gibi- benden daha fazla Mam Celal çıkarılmalı. Mam Celal tamamlasın.

Celal Talabani: Gördüğünüz gibi şu anda barış ve bütün sorunlara politik çözüm için birbirmize çok yakınız. Sayın Öcalan'ın belirttiği gibi çok uzun süren bir ilişkimiz var. Bunun kan dökülmesine son vermek ve Türkiye'deki kardeşler arasındaki savaşı sona erdirmek için tarihi bir fırsat olduğuna inanıyoruz. Irak Kürdistan'ında biz, Türk insanıyla kardeş olduğumuzdan inanıyoruz ve o insanların herhangi bir şekilde zarar görmemesini istiyoruz. Sayın Öcalan'ın da belirttiği gibi barış ve Türkiye ile yeni bir kardeşlik yaratılması amaçlı olan bu şans kaçırılmamalıdır. Bunun önce Türkiye'de ve daha sonra da Ortadoğu'da barış, düzen ve demokrasîyi getireceğimize inanıyoruz. Ve bu çağın, bölgede Türkiye'yi seven herkes tarafından Türkiye'nin demokratik ve birlik gelip denildiği için kabul görülmeye inanıyoruz. Bilindiği gibi Irak Kürdistan'ındaki halk çok çekti, topekün imha dahil birçok şeyle karşı karşıya kaldı. Şunu söylemekten mutluymuz; ilişkimiz devam ediyor ve bizi bugüne getirdi. Bunun Ortadoğu'da yaşayan herkesin çıkarları doğrultusunda olmasını diliyoruz. Sadece Kürt halkı için değil, Türk halkı ve diğer halklar için, onların çıkarları için olan bir birlikteliktir.

"Biz sorunları şiddetle halletmeyi istemedik.

Fakat mevcut hükümetleri de aşan ve oldukça tarihi nedenlere de dayanan bir inkar politikası Türkiye'de söz konusudur. Bu, özellikle cumhuriyet döneminde daha da yoğunlaşarak günümüze kadar gelmiştir. Kemalist politikalar yalnız ulusal sorunda değil, demokrasi sorununda da günümüzde tam bir kilitlenmeye yol açmış bulunmaktadır."

Siz, Türk hükümetine gönderdiğiniz bu mesajın, çağrının sonucundan ne bekliyorsunuz? 15 Nisan'a kadar size Türk kamuoyundan gelenizmi diplomatik ilişkiler, kişiler mi olusacak, yoksa Türk hükümetinin Türk kamuoyuna sunduğu gibi, "hayır biz PKK'yı kabul etmiyoruz, bizim

muhatabımız değildir" derken bu arada başka ilişkiler sizinle, kamuoyundan gizli olarak yürütecek midir? Yani sizinle bu tartışmaya da bu çağrıya nasıl yaklaşılacaktır? Yani siz kişisel olarak ne bekliyorsunuz? En azından umutlu musunuz? Kişisel olarak yanıt istiyorum, yani PKK adına değil, siz Abdullah Öcalan adına soruyorum.

İkinci sorumu da sorayım; sivil giymişsiniz, sivil mücadele başlıyorsunuz; takım, kravattan filan... "Hizbullah'la PKK Türkiye içerisinden anlaştı" diye arkadaşlar dergiyi kapak yaptı. Böyle bir şey var mı? "Hizbullah'la PKK Türkiye'de, Amed'de, Batman'da, Botan'da anlaştı" diye, Ama birinci sorum daha önemli.

Abdullah Öcalan: Birinci soru mu önemli?

Benim için birinci soru önemli. Siz Abdullah Öcalan olarak bu çağrıdan ne bekliyorsunuz? Bir de bidden her şeyin gizlendiğine inanıyoruz Türkiye'de. Yani Cengiz Çandar gibi olursanız her şeyi öğreniyorsunuz ama, bizim gibi adam olursanız öğrenemiyorsunuz. Ben bir Türk olarak ve sizin oradaki mücadeleden çok üzülün, yani Kürt ve Türk halkının savaşına çok üzülen bir insan olarak da öğrenmek hakkındır, diyorum.

Abdullah Öcalan: Neyin gizlendiğini sanıyorsunuz?

Yani Türk hükümeti, Türk kamuoyuna şöyle söylüyor: "Biz PKK'yı muhatap almıyoruz." "Acaba" almıyoruz" derken, Türk halkında durum böyle yansırken, bizim bilemediğimiz birtakım diplomatik manevralarla sizinle illegal görüşmeler oluyor mu?

Abdullah Öcalan: Bütün samimiyetle söyleyeyim, ortada gizli kapaklı görüşmeler yoktur. Hükümetin kendi halkına karşı birtakım manevralar içinde olup olmadığı konusunda da, anladığınız anlamda bir şey söylemek durumunda olmamakla beraber, bazı gerçeklerden politik amaçlı korunmak istendiği açık. Örneğin, Demirel'in bundan iki gün önceki tavrı olarak "biraz daha bekleyeyim, bu açıklamalar nasıl olacaktır, ona göre tavrı belirleriz" demesi vardı. İkinci gün bunun tam tersi bir tavrı oluştu. Yine Özal'ın televizyondaki konuşmasını bana ilettiler, "sonuna, daha ciddi yaklaşımı bir konuşmaydı" dediler. Şimdi ben belirteyim, ne de olsa ikisi arasında

bir çelişki var, ona da ben bir katkıda bulunamay diyebiliriz. Yani bu sorunu mu. Ki bana göre de Özal bu savaştan ağır sorumluluğuna üstlenilen kişilerin başında geliyor. Denilebilir ki bunun için hayatını da ortaya koymuş ve bütün gücünü de çalışmıştır. Şimdi bizim konusunda da daha ağırlıklı bazı görüşler belirtiyor. Bu-

nun taktiklere ilişkinidir veya bazı çevrelerin dayatması mıdır? Bunu da söyleyebilecek durumda değilim. Benim bütün temennisi ettiğim, gerçekten inanarak böyle bir yaklaşım içinde midir, değil midir? Çünkü ben bunu çok önce, bazı görüşmelerde de belirttim. Özal'ın gelişmeleri böyle ele almaya cesareti, gücü var mıdır, yok mudur? Bu konuda gerçekten ileriye yönelik bazı adımlar almak istiyor mu, istemiyor mu? Emin olsaydım, karşısındamı sana siyasi bir muhatap olarak değerlendirir, "buynur çözüm için ilerleyelim" derdim. Benim buna cesaretim de, gücüm de var. Ama karşı taraf için aynı durumu söyleyemiyorum.

Demirel'e gelince, son derece çelişkili olduğunu belirtmiyordum ki kendi özgür iradesiyle konuştugunu da sanmıyorum. Bu kadar uzun yıl -otuz yılı yakın- bir politika merkezinde yer alacakmış, Türkiye'deki politika kesiminin en önde gelenlerinden birisi olacaktı, ama soruna ilişkin diye dokunur tek bir söz söylemeyeceksin. Başbakan olacağı zaman "Kürt kimliğini tanıyorduz" dedi. Bir başbakan bu sözü söyleydiğinde, arkasından bir-iki cümleyle daha getirmesi mi? Maalesef getirmedim. Bunun yerine 20 Aralık'tan başladık -ki başbakan olduktan 20 gün sonradır- günümüzde kadar Özal dönemiyle kıyaslanamayacak bir biçimde yoğun bir bombardıman ve ayrıyetten Şırnak'ta öldürüldü gibi birkaç katliam provokasyonu denendi.

Şimdi bunlar da bizzat Demirel'in isteyeceği oluyor mu, olmayor mu bilemiyorum. Bu Şırnak, bana göre tam bir provokasyon, çünkü bizim Şırnak'a bir saldırımdan olmayacağını biliyordum. Eğer insanlar yer altına geçememiş olsaydı, binlerce insanın ölecekti. Bu emri kim verdi? Bu açığa çıkmadı. Eğer Türk halkından bir şey gizlenmişse, bu noktada gizlenmiştir diyorum. Ortada bazı emirler veriliyor ve bu emirlerle kimse sahip çıkmıyor. Demirel, "Kürt kimliği" diyor, ertesi gün hiçbir şey söylemiyor. Bu değişiklikleri niye böyle oluyor?

Diğer bazı çevreler daha vardır, ordunun görüşünün ne olduğunu biliyoruz. Milli Güvenlik Konseyi'nin de bahsedilir. Bu kurumun durumu nedir? Türkiye'de çok tartışılıyor. Gerçek hükümettir deniliyor. Meclis çok yetkisiz olduğu, yeni hükümetin de hakeza yetli olduğu söyleniyor. Bütün bunları spekülasyon konusudur. Ama Türkiye'de siyasal iktidarı bütün birçok güçsüzlüğünün yanında, parçalanmışlığından da bahsedebiliriz. Sizin, burada Türk halkından bir şey gizleniyor mu, gizleniyor mu sorunuzdan ziyade, bu çok güçsüzlüğü ve parçalanmışlığı göz önüne getirmemiz gerektiğini belirttim. Hiçbirisi kendi başına bir ilkeye dayalı politikayı ileri sürüyor. İzdırap, çözümümüz burada. Çok temenni ediyorum: Türkiye'de bir politik meclis olsa da, işte bizim bugün ortaya koyduğumuz gibi çok açık tartışmaları veya bazı ilkeleri söyleyebiliriz, bize de "teslim olma" ve "imha" dışında bir yol önersem. Böyle bir şey yok. Kimse cesareti tek bir söz söylemiyor. Kimin kinden korktuğu açıklanmadı. Kontrolgiller üzerine çok konuşuluyor. Bu kurumun varlığı nedir? NATO ülkelerinde gladio, Türkiye'de kontrolgiller, bu kadar faili meçhul cinayetler... Bu konuda hiç mi bir şey söylemeyeceğiz?

Evet, Hizbullah'a geleceğim. Ortada cinayetler var. Bir nolu sorumlusu hükümet midir, o zaman sahip çıkın. Bu sorulan sormakta ve cevaplanmakta hakkımız var. Kürt sorununa ilişkin bir değerlendirme

mi yapıyor, yaptığını bu değerlendirmeye sahip çıkın. Şimdi otuz yıllık politika olacağını, "var mı, yok mu" sorusuna otuz yıl boyunca bir cevap veremeyeceksin! Türk halkına en büyük saygısızlık -Kürt halkına olanlardan daha fazla- buradadır. Ben burada Türk halkına bir şeyler söylemeye istiyorum: Bunlar gerçekten temsilcileriniz mi? Eğer temsilcilerinizse, yürütülen bu savaşın ne kadar içindenisin, ne kadar onaylıyorsun? Ben Kürt halkına yönelik bazı taleplerden bahsettirmiyorum bu konuda kendi pratiğimize ilişkin bazı değerlendirmeler yaptım. Türk halkı,

kiyor. Açık olmazsa, epey daraltılacaktır. Diplomatik sahada aleyhimizeki süreç tersine çevrilecektir. Bunun da önemli bir sıkışmaya yol açacağı beklenmelidir. Bu konuda kesin veriler olmamakla birlikte, ben de yönlü bir gelişme söz konusudur.

Sayın Öcalan bu "muhatap" meselesinde Sayın Talabani'nin mektubunda bir unsur var; diyor-sunuz ki, "Mecliste Kürt milletvekilleri, hatta HEP olması da şart değil, muhatap olabilirler." Bir, ona açıklık getirmenizi rica

"Kendimizi tek taraflı olarak tümüyle silahsızlandırmamızın akla bile gelemeyecek bir husus olduğunu çok iyi biliyorsunuz. Kapsamlı bir ateşkesin gerektiği açıktır. Ortada dağ gibi sorunlar vardır. Anayasal düzeyden tutalım, mevcut bu çok karşı olduğumuz ve gerçekten halkımıza zarar veren günlük çatışmalara kadar hepsine görüşme yollarını açmadan kendimizi tek taraflı silahsızlandırmamızın intihardan daha kötü olacağını biliyorsunuz."

bizi imha etmek istiyor mu? Kürtleri toptan inkar ediyor mu? Örneğin, Kürt halkına sınırlı bir radyo-televizyonla meramını ifade etme özgürlüğünü tanımak istiyor mu? Şimdi hem "bin yıldır birlik ve bütünlük içinde kardeşçe yaşıyoruz" diyecekisin, hem de Türkiye'de -dün Demirel'in kendisi söyledi: "dört bin tane radyo var"- Kürtlerin tek bir radyosu olmayacak! Böyle kardeşlik olur mu? İşte sizin bu konuda hiçbir cevap vermeye gücünüz yok, diyor. Uslularasız ama yönelik bu kadar televizyon, radyo yayını yapıyorsunuz -Türki Cumhuriyetlere de başladık-, ama Kürt halkına yönelik ise ufak bir televizyon yayını bile yapılmıyor? Eğer Kürt halkı kardeşse, eğer bir de kimliği tanıyorsa, bu soruyu sormakta hakkımız var. Türk halkı buna ne diyor? Türk halkının vicdanı var mı, Türk halkı kardeşlikten anarsa, Türk halkı bir halk kendini bir göz örneği ifade etmesini istiyorsa, -barakalim ayrı devlet olmay- böyle mütevazı bir şekilde kendini ifade etme hakkına kavuşmasını istiyorsa, kendi yöneticilerinin bir "ciddi olun" diyebiliriz mi? Asıl muğlaklık, asıl saygısızlık diyebileceğimiz durum burada söz konusu. Türkiye'de demokrasi yok, Türkiye'de halka saygı yok. Evet sadece Kürt halkı değil, Türk halkına da saygı yok. Doğru politika yapılmıyor. Otuz yıldır Türk halkına yönelik herhangi bir politik gelişme söz konusu değil. Ben, ızdırın burada olduğunu söylüyorum. Bilemiyoruz, yeterince anlaşıyor mu?

Uslularasız kamuoyu açısından ise şunu söyleyebilirim: TC'ye bas-kılar atacağız. Benim de edindiğim izlenim, Türkiye hükümetine bir zaman tanıma durumu vardır. Bu sürenin -tabii kesin bilimlerimiz ama edindiğimiz izlenimlere göre- sona erdiği biçimindedir. Ciddi olarak TC'yi siyasi çözüme zorlamak vardır. Başta ABD olmak üzere, Avrupa'nın da TC'yi siyasi çözüme zorladıkları kanısındayım ve anormal gelişim-nin bununla bağlantısı olabilir diye düşünüyorum. Ve sanıyorum bu gelişme yoğunlaşacaktır da. Benim Mam Celal'den de edindiğim izlenim budur; bunun yoğun bir biçimde geliştiği. "Bunu Batı dayatıyor" diye değil de, Türkiye'nin kendi içinde siyasi çözüme açık olması gere-

edeceğini. Bir de bundan sonraki süreçte Talabani'nin bir arabuluculuk rolü olabilir mi?

Celal Talabani: Hayır, PKK var, Türk hükümeti var. Sayın Öcalan çok açık konuşuyor...

Sayın Öcalan isterse yaparım diyor...

Abdullah Öcalan: İster HEP, ister Mam Celal bu konuda bazı süreçleri başlatmışlardır veya bazı süreçleri halen yaşıyorlar. HEP'in bu konudaki yaklaşım çok sınırlıdır. Her şeyden önce kendileri yeterince organize ve temsil düzeyinde değildir, fakat ilişkileri yumuşatma da, siyasi platforma dokmede olumlu işlev görümleri diye bir görüşümüz vardır. Bu çerçevede yürüttükleri görüşmeler, zararı bulmuyoruz. Bu konuda zaman zaman da güç vermeye çalışıyoruz. Bu da "Apo HEP'e talimat veriyor" biçiminde yanlış anlaşılır. Talimat filan değildir. Bu konuda istediğimiz şey budur. Bazı siyasi platformlara karşı-sınlar, bu konuda kendilerini biraz da açığa çıkarmışlardır, onun için güç verelim. Yani hem demokrasiye hizmet edebilirler, hem de ortami biraz siyasi yönetime alıştırırlar diye düşünürdük. Ama tam bir arabulucu rolünden bahsederseniz, bu biraz zordur. Kendileri de hazır değil. Nitekim bizim de ilişki çerçevesini bunu biraz dar buluyor. Bunu belirtiriz.

Mam Celal için de, eğer söylen-diği gibi, Türkiye'deki yetkililer de-min sordugum sorular çerçevesinde hazırlarsa, böyle bir iletişime, bizim için bir engel yok. Daha iyi bir kavrayışa yol açması açısından Mam Celal'in tecrübesi de vardır. Bizimle de uzun bir süredir ilişki halindeyiz, daha iyi bir anlayış ortamını ge-liştirmediye katkı olabilir. Fakat bu konuda gerçekten fazla bir şey beklemeye gerek; sadece yeni yön-temi daha yoğunlaştırmakta, öne çıkarmakta rol oynayabilir. Biz bun-da en ufak bir sakınca görme-diğimiz gibi, yardımcı olmaya da çalışırız.

Sizin sorunuz yeterince cevap-landı mı?

Tabii, teşekkür ederim.

Abdullah Öcalan: Yalnız burada küçük bir nokta daha eklemeliyim: Gerek Türkiye'nin iktidardaki partileri olsun, gerekse muhalefetteki partiler olsun ortaya koyduğumuz mevcut çerçeveye, yani sorudun-demokratik ve siyasal boyutlu ele alın-masına yeterli ve hazır değildir. Şunu belirtmeliyim: Muğlaklık var. Anlaşılmasında belirsizlik var. Sanıyorum sorunuzla ilintilidir. Mu-halefette de, iktidarda da ciddi bir yetmezlik vardır. Kişi olarak, parti program olarak, bir de tecrübe ba-kımından denemishlerdir; fazla çö-züm gücü olabileceklerine dair ben de umutlu değilim. Özal'ın basına "yeni oluşum" diye yanlış bir de-ğerlendirmesi var; biraz da işler o noktaya gelmiş, hatta "İkinci Cum-huriyet" tartışmaları diye bir kavram da bahsediliyor. Ben bu soruları ve bu soruların karşılığı olarak bu kav-ramları boş bulmuyorum; bana göre de mevcut partiler -iktidarda olsun, muhalefette olsun- soruların kavra-ma gücünün çok uzağındadırlar. Türkiye'nin geldiği noktanın çok ge-risine düşüyorlar. Ağraşsan sorula-rın kavramakta zorluk çekiyorlar veya kavrama diye bir dertleri yok. Do-layısıyla fazla umutlu değilim. Yani siz benim umutlu olup olmadımdan bahsettiniz, çok umutlu olmak istemiyorum. Bunun nedenleri var. Örneğin, Akbulut gittiği zaman, Mesut biraz liberaldir, biraz da Almancılar, bir şeyler yapar dersen. Maalesef daha fazla bomba yağdırır. O gitti Demirel geldi, bu biraz daha liberal olabi-ri dedim -biraz da bizim katkımızla başbakan olmuştu-, o da Mesut'u aratmadı. Yani yağmurdan kurtul-maya çalışırken, doluya tutulduk. Şimdi yeni oluşumdan bahsediliyor, eğer yeni oluşum, gerçekten yeni oluşumsa...

Umudunuz ikinci cumhuriyet...

Abdullah Öcalan: Evet, İkinci Cumhuriyet tartışmaları var, umutlu olmak istiyorum. İkinci Cumhuriyet geliştirilince -tabii anayasal temel-de de ele alınmaya çalışılıyor- ana-yasasını önce Kürt ve Türk eşiği için görüş yerleştirilirse ve bu temelde bazı siyasal düzenlemeler yapılsa, yeni oluşum gerçekten ikinci bir cumhuriyetle sonuçlanabilir. Ve bu çok ciddi bir adım olabilir. Bana göre de Türkiye, artık biraz da bu temelde çok köklü, radikal bir dö-nüşümlere açılabilir sorularla çözüm ge-tirebilir.

Acaba Özal, bu konuda gerçek-ten bir şeyler yapacak istiyor mu, gerçekten gücü var mı? Ben hep bunları söylüyorum -mazor görün, çünkü geçmişi var-, bütün iyi niyetli

nakartır, diyorum. Ama bu konuda sorunun PKK'den değil de, Tu-rkiye'nin mevcut iktisadi siyasi yapı-sından kaynaklandığını söyleyeyim. Türkiye'de siyasi yapı iktisatmış, ekonomi iktisatmış, demokrasi geliş-miyor ve bunu ben değil, Türkiye'nin bütün yazar-çizleri her gün do-ğayı artan bir biçimde söylüyorlar.

Biraz da çözümlü buda görmek istiyorum. Umud biraz budur. Yani çok kesin bir umut mudur, sadece buna mı bağlansın, derseniz, değil ama Türkiye'yle birlikte bu çerçe-vede bir umudu korumak istiyorum.

Evet ikinci sorunuz olan Hizbul-lah'ı sonuçlandırayım: Şimdi, Hiz-bullah'ın gerçekçiliği ilişkin sınırlım kısa bir değerlendirme istersiniz.

Bana göre Hizbullah, tümünü ka-pamasına bile önemli oranda -ve em-niyette bağlantılı olarak- söyleyo-rum. -Kürdistan'daki MHP'dir veya Kürdistanlaştırılmış MHP'dir. Son günlerde bazı değerlendirmeleri -Batman ağırlıklı Hizbullah olayında- okudum; emniyetin olduğu içine gir-diği bir oluşum olduğu anlaşılıyor. Tahmin etmişim; bu doğrulanıyor. Gerçekten çok tehlikeli bir oyun, yalnız 1992'de 500'ü aşkın cinaye-tle yol açıldı. Bu vurulanları da ger-çekten PKK ile ilişkileri yoktu, hepsi suçsuz insanlardı ve hatta büyük bir kısmının siyasi olduklarını da san-mıyorum. Şöyle bir yöntemdir: Hiz-bullah, halkın PKK'ye taban teşkil etmesi, ona yaklaşıması durumunda başına ne geleceğini göstermek için geliştirilmiş bir taktiktir.

Türkiye'de bir dönem MHP, sok'a sarı bu sendirme görevini üst-lendi. Ben bu konuda hükümetin ay-yarında bulunmak istiyorum: Demirel'in kendisi, Türkiye'de uzun süre Türkiye'ye yönelik MHP'yi bir sendirme aracı olarak kullandı. MHP'nin oluşumunda mevcut birçok hü-kümetle birlikte, özellikle Demirel'in sorumluluğu vardır. Aynı oyunu, Hizbullah'ta da göstermiştir. Hizbullah'ın daha önceki hükümetler dönemi-ndeki örgütlenmesi bu kadar gelişmiş değildir, "faili meçhul cinayetleri" bu kadar yaygın değildir. Ama 1992'de bu cinayetler için gübriyi üydü. Ya hükümetin kontrolünde değildir, ya da hükümet göz yummuştur. Bu da, ağır bir durumu ifade ediyor. İnsanlar böyle katledilemez. Bu hükümetin, bu katliamlarda en azından birkaç faili bulup ortaya çıkarması gerek-iirdir. O zaman ortaya iki sonuç çıkar: Ya hükümet gerçekten emniyetin için-de bazı gücüne hakim değildir, ya da yeşil ışık yakmıştır. Kamuoyu bu konuda açıklık istiyor. Ben bu bunu soruyorum.

İkincisi, "biz de Kürdüz, kemaliz-me karşıyız" diyen Hizbullah çevre-

"Bu işin bir muhatabı biziz, diğer tarafı da Türkiye Cumhuriyeti'dir. Kendi düzeylerini kendileri belirlerler. Ben burada da ayırım yapmak istemiyorum."

Muhatabımız cumhurbaşkanlığı mı, hükümet mi, genelkurmay mı olur?

Bu onların sorunudur. Ama ben kendi tarafımız için söylüyorum; biz buna muhatapız ve bu süreci başlatmaya hazırız."

yaklaşmış, sonra çok trajik bir bi-çimde acı ve çok sert bombard-manlarla ve özel savaş yöntemleri-yle karşılık buldu. Eğer doğru karşılık verilirse, bir elminden gelen katiği-yi sunarız. İkinci Cumhuriyet tartış-malarına, yeni oluşuma, onun anaya-sal çerçevesine siyasal bağda mu-cadeleyi atkarmak, demokratik yön-temi kullanmak için PKK, son dere-ce yaratıcı davranarak katkıda bul-

ler var, böyle birtakım islami kur-u-luşlardan da bahsediliyor. Biz bun-ların -dolaylı da olsa- bazı çevre-le-riyle diyalog içinde olduk. Benden giden mesaj şuydu: Eğer siz ger-çekten böylesine ve gerçekten kan dökmek istemiyorsanız, biz de size ateş etmeyeceğiz. Özellikle Ra-mazan ayı boyunca ve daha sonraki süreçte de dahil olmak üzere biz at-meyeceğiz. İsterseniz daha oluş-

lu ilişkisi de yönelinebilir, dedik. Ben, bizim bütün birliklere ateş açmayn diye haber verdim. Nitekim ateş açılmadı. Bir de merkez adına bir bildiri yayınlandı. Sanıyorum şimdilik bu "faali meşgul cinayetler" de belli bir azalma var. Sanıyorum Hizbullah'ın bir çevresi, bu cinayetlerden uzak durmak istiyor. Bu, olumlu bir adımdır. Bundan sonra da gelişmelerini umarız. Fakat bazı "faali meşgul cinayetler" daha var. Zaten bizim bir amacımız da burada gerçekten cinayetlere karışmak isteyenlerle istemeyenleri ayırmaktır. Bu, sinirli bir adımdır. Bu adımı daha da geliştirmesi istiyoruz. Umarım ki birçok gazeteciye de yönelik olan bu cinayetlerin önünü biraz keseriz ve biz bu konuda ağırlığımızı kullanmaya da devam edeceğiz.

Peki bu, Türkiye'ye karşı mücadelede işbirliği anlamına gelen bir anlaşma mı oluyor?

Abdullah Öcalan: Henüz böyle bir durum yoktur.

Şimdi biraz güncel konunun dışına çıkıdık. Ben bir soru sormak istiyorum: Üç-dört gün sonra Newroz var. Siz demin açıkladığınız gibi, bir karar aldınız ve özellikle de dikkati çektiğiniz bir nokta olarak provokasyonlardan bahsettiniz. Yani "Newroz'da birtakım çevreler provokasyonlara girmek isteyebilecekler. Bunlara karşı tedbir alınacağı" dediniz. Geçen yıl da gerek Ankara tarafından, gerekse sizin tarafından birtakım açıklamalar yapılmıştı, ama hiç net bir açıklama yoktu. Yani mesela bugün Ankara'nın bir açıklaması vardı; yine geçtiğimiz hafta hükümet tarafından yapılan bir açıklama "Newroz'da biz PKK bayraklarına -yasalar izin vermediği için- izin veremeyeceğiz, buna karşı tedbir alacağız" şeklindeydi. Dolayısıyla bir yerde şöyle düşünebilir miyiz? Yani sizin bahsettiğiniz, o provokasyon ortamı dediğiniz hususlara bunlar yapılabiliyor mı? Siz Newroz'da Güneydoğu insanından, Türkiye'de yaşayan Kürtlerden ne bekliyorsunuz? Newroz'da nasıl hareket etmesini, ne yapmasını bekliyorsunuz? Çok açık olarak söyleyebilir misiniz?

Çünkü bu muğlaklık kaldığı sürece, her yıl kan dökülüyor.

Abdullah Öcalan: Açıkça belirtiyim: Newroz'un barışçı bir biçimde kutlanmasını isteriz. Benim Kürdistan halkına söyleyebileceğim; Newroz'u çok kapsamlı bir biçimde ve özgürce kutlamasın. Millî renkleri yurdur, kullanın. Şunu da söyleyeyim; bu millî renkleri biz icat etmedik. Kesk ü sor ü zer, yüzyıllardan beri kalan renklerdir. O renklerden elbise giyer, پوشا bağlar. Bir şal bağladı diye saldırmak, uygurluğa sığmaz.

Ama efendim, ortam bu kadar gerginleşmişken -şimdi Türkiye'de de ortam son derece gergin- bazı cerevalere bir ajitasyon oluştums. Tabii dediğiniz renklerden ayrı olarak diyorunuz. Mesela geçen yıl gördüğümüz, sizin temsilcilerinizle güvenlik kuvvetlerinin üzerine yürüme, işte o zaten ajite olmuş ortamı daha da fazla ajite etmek...

Abdullah Öcalan: Şimdi anlıyoruz; yani birkaç resim kullandıldı diye, bir-iki slogan atıldı diye buna böyle tarama ile cevap vermek çok asırdır.

(Celal Talabani'ye hitaben) Tu gihîştîye, tiştê min got. Ez dibêjim ku kîncêk kesê û zêr, û zêr li xwe kirin, ne hacet e. Kesên dibêjin yekê din "Biji Apo" diisa ne mecbûr e. Ez vê yekê dibêjim.

Yani bir slogan atmanın karşılığı tarama olmamalıdır. Yakalasin! Bir zimkiler silah kullanmayacaklar. Asla, bir asker vurmayaçaklar. Güzel, değil mi? Yasalarına ters ise karşı taraf slogan atanı tutsun, hapse atsın. (Balkı bigre di hepsê ke, çima dike) Tahrik bunun neresinde, tahrik varam, on yıl ceza versin, tahrikin cezası olumadı. Bu konuda biraz anlayış olumalı; Avrupa'da bin söz söyleniyor. Avrupa'daki demokrasiye bakalım; herkes her türlü sloganı atmaz mı, hükûmete küfretmeye kadar gitmez mi? Bunların hepsi oluyor. Hiçbirisinde imha cezası uygulanıyor mu? Bizden Newroz'da istenebilecek şey, "PKK silahları gişimide bulunmasın" dir. Biz buna olumlu cevap veriyoruz. Böyle bir gişimide bulunmayacağı. Hiç bir asker ve polis endişelenmesin. Onları vuran olursa, onlar da vur-

sun, diyeceğiz.

Yani sizin tarafınızdan bu Newroz'da hiçbir şekilde silahlı girişimde bulunulmayacak?

Abdullah Öcalan: PKK'nın sorumluluğunu duyanlar bunu yapmayacaklar, diyoruz. Bizi dinlemeyenleri hükûmet güçleri de vurur; biz de tutarız ve hesabını sorarız. Bu çok açık. Ama dediğim gibi bir slogan atıldı, bir elbise giyildi, bir bayrak çıkarıldı diye vurmak da doğru değildir. Yine tutuklasın, ceza versin, diyoruz. Bu daha makul ve doğru bir yöntemdir.

Evet, teşekkür ederim.

Konuyu değiştirebilir miyiz? Kaç yıldan beri takrim elbiseyle basın karşısında bulunmadınız?..

Kravati kaç yıldan beri takmıyorsunuz?..

Bu kıyafeti siz mi seçtiniz?..

Abdullah Öcalan: Yirmi üç yıldır.

İlk kez mi giyiyorsunuz?

Celal Talabani: Zemanê nê hê. Sala nê e. Newroz a xê nê hê.

Yirmi üç yıldır ilk kez mi takıyorsunuz, giyiyorsunuz?

Abdullah Öcalan: Yok, zaman zaman diplomatik görüşmelerde kullanıyoruz. Çoğunuzu böyle görürünce, ben de saygılı ifade etmek için giydim. Her an askeri giysim öbür taraftadır, isterseniz giyip geleyim.

Boylesini tercih ederiz...

Abdullah Öcalan: Ben Türkiye'de memurluk da yaptım. Aslında çokça kravat takmışım. Ayrıca kıyafet devrimi yaptım.

Sayın Öcalan, madem meseleyi biraz yumuşattık, sizin ilk röportajı yaparlar yargılanmıştı, hatırlarsınız; şimdi Türkiye'den büyük bir gazeteci grubu geliyor ve basın toplantısı yapıyorsunuz, aslında bu da olumlu bir gelişme değil mi?

Abdullah Öcalan: Şüphesiz bu bir ilerlemeyi ifade ediyor. Olumlu bir adımdır. Ben ilk görüşmeye başladığımda da, şunu söylemişim; -sanıyorum sayın Bîrand'ı- benim de değerdendirme zorluk çektiğim bir görüşmedir bu, fakat sizin cesaretiniz, bana da cesaret verdi. Türkiye basınıyla bu yöntemle çalışmak bana göre yanlış değil, dedim. Nitekim o zaman bazıları garip karşılanmıştı, hatta eleştirilmişlerdi; "şöyle basın, böyle basın" diye. Ben, bu çerçevenin önemli olduğunu ve Türkiye'de de eğer basın özgürlüğüne ilişkin bir saptamada bulunacaksa, bunun önemli bir adım teşkil edebileceğini söyledim. Ve halen bu inancımı koruyorum. Önemlidir ve basın özgürlüğüne de önemli bir işaretidir. Tabii bir sürü eleştiriler var, ama dediğim gibi önemlidir ve geliştirilebilir.

Sayın Öcalan, siz 1988'den beri görüştüğünüz hemen hemen bütün gazetecilere birtakım şartlar ileri sürmekle birlikte, onlar vastasıyla hep ateşkes çağrılar yaptınız. "Biz ateşkes hazırız, silahtan yana değiliz, bu işin demokratik yollarla çözümlerine inanıyoruz" diye mesajlar verdiniz. Şimdi ben, bu Newroz öncesinde bir ateşkes çağrınızın, en azından 25 günün silahsız duruşunu 25 günlük silahlı duruşunu Newroz'da değil de şimdi? Niye iki ay sonra değil de şimdi? Bir yerlerden size bir işaret mi geldi?

Abdullah Öcalan: Anlatayım: Hayır, özel işaretlere dayalı olarak gelişemedi. Mam Celal'e görüştük. Ki sadece Mam Celal'den de geliştirmiyorum. Benim edindiğim izlenim, uluslararası kamuoyu işleminin artırı açığı çıkarılmasını istiyor. Sanıyorum ABD'deki başkanklık değişiminin de bunda etkisi var. Yine çokça söylenen bir söz var; Türkiye'ye tanınan bir sürenin artık sona erdiği ve 1993 baharına kadar bu sürenin dolduğu yönünde. Ben bu konuda da kesin bir bilgiye sahip değilim, ama muhtemelen diplomatik ilişkilerde Türkiye'yle bu tür görüşmeler olmuştur; "meseleyi zorla halledersen, al sana 1993 baharına kadar süre, çözemezsen

artık siyasi çözüme ağırlık vermi-sin" denilmiştir. Bu, biraz etkili olmuştur.

İkincisi, 1992'de bize bir tasfiye-imha süreci dayatıldı. Bu, Güney'deki savaşla ve Kuzey'de de iç operasyonla biteceğiz biçimindeydi. Sanıyorum ikisinin de gerçekleşmediği görüldü ve hatta Kürdistan'ın çok kapsamlı bir devrimci gelişmeyle karşı karşıya olduğu ortaya çıktı. Gelişen izlenimler budur. Çok kapsamlı bir devrimleşme var. Yine çok kanlı bir süreç de giriliyor. Kanlı bir süreç girildiği konusunda hem ülke içinde ve hem de ülke dışında birçok çevre hemfikirlerdir. Bu kanlı süreci biraz frenlemek için sanıyorum bazı diplomatik kanalları yoğun baskı geliştiriyorlar veya yoğun istemde bulunuyorlar. Hükûmetin de şöyle bir durumu söz konusu olabilir; -cumhurbaşkanlığı, hatta genelkurmaylık da dahil- işlerin pek de düşünülmediği gibi gelişmediğinin, tasfiyenin gerçekleşmediğinin, çatışmanın daha da kanlı olabileceğinin, bunun da gerçekten işleri si kanlılık kadar ekonomik ıflası da hızlandıracağı ve demokrasiye de bir arpa boyu yol aldramayacağına inanılıyor; bence etkilidir. Şunu da belirtiyim; bütün Türkiye'nin ve uluslararası alanın gözü burada duruyor; ben bu kadar beklemiyordum. Demek ki çok sonuç bekliyorlarmış. Yani yalnız sizin gazeteleriniz değil, özellikle en büyük devletlerin tutalım Türkiye'nin de resmi çevrelerine kadar hepsi bunu bir dönüm noktası olarak görmek istiyor. Hepsini şöyle görüyor. Ben de -bu bize hissettirildi, zaten ben de bunu işliyorum- işte bunu vesile bile, eğer köklü yeni dönüşümler olacaksa, bunda PKK'yı bütün çıplaklığıyla bir kez daha dışı getirmek için bu toplantıya karar vererek önem verdim. Muhtemelen bu nedenlerle yeni bir dönüm noktasından bahsetmek düşünebilir, diyoruz. Yani yeni bir dönüm noktasıdır demiyorum, ama bu düşünce hızla gelişiyor. Ortam bunu dayatıyor, diyoruz.

Boylece sonuçlandırıyorum. Aynı ayrı görüşme imkanı vardır, bazıları ile aynı ayrı görüşeceğiz. Tekrar teşekkür ederim.

Bar Elias
17 Mart 1993

Milliyet Halk Gazetesi

..Ve Apo kapıya dayandı

PKK lideri Kuzey Irak'a varış için yola çıktı

Oyunun adı özenkçilik

Apo ateşkes çağrısı yaparken, etkin merkezlerden "Kürtlere fedaş"ı

WASHINGTON Irak'ın bütünlüğü ilk kez gündemde

MOSKOVA Türkiye'ye Rus modeli

KUDUS Ortadoğu'ya yeni düzen

Tercüman

25 gün ateşkes

25 Mart'ta 15 Nisan'a kadar bir ay süreyle ateşkes ilan edildi. Türk ve Kürdistan kamuoyuna bu birleşik kararın duyurulması ve ateşkesin başarıyla uygulanması için bir araya gelmiş basın mensupları, bu kararın hayata geçirilmesi için bir araya gelmiş basın mensupları, bu kararın hayata geçirilmesi için bir araya gelmiş basın mensupları...

'PKK ve APO köşeye sıkıştı'
Ankara'da bir kamu kuruluşu Press, Ankara'da bir kamu kuruluşu Press, Ankara'da bir kamu kuruluşu Press...

Sözün: "APB Türkiye'ye gelirse, TUTUKLANIR"
Ankara'da bir kamu kuruluşu Press, Ankara'da bir kamu kuruluşu Press, Ankara'da bir kamu kuruluşu Press...

Leyla Zana: Yarın çok geç olabilir
Ankara'da bir kamu kuruluşu Press, Ankara'da bir kamu kuruluşu Press, Ankara'da bir kamu kuruluşu Press...

Demirel'e Apo brifingi

örgütüne bir genelge yayınlarak "Silahları bırakma" hatlarını ve siyasi mücadeledeki hedeflerini duyurdu

1 Madem bundan kan döküldü?
Hüseyin Demirel'in bu sözleri, Ankara'da bir kamu kuruluşu Press, Ankara'da bir kamu kuruluşu Press, Ankara'da bir kamu kuruluşu Press...

2 Masel siyasi mücadele?
Siyasi bir mücadele sözünü, Ankara'da bir kamu kuruluşu Press, Ankara'da bir kamu kuruluşu Press, Ankara'da bir kamu kuruluşu Press...

Her bakımdan baharı müjdeleyen gelişmeleri de öngörerek YAŞADIĞIMIZ DÖNEM KIVANÇ VERİCİDİR

Baştarafı 1. sayfada

Bütün bunlarla işlerin ilerleyebileceği, bu temel devrimci tutumla çözümlenemeyen sorun olmadı, yaşamak isteyen, hem de en özgürce yaşamak isteyen, koşullar ne kadar amansız da olsa, bu amana ulaşmakta hiçbir gün -bu, dünya da olsa- engelleyemeyeceği de yine ortaya çıkmıştır.

Geliştirdiğimiz sonuca gidici çalışmalarımız, her zamankinden daha da fazla geleceği kazanmayı amaçlıyor. Geçmişin kayıp ve olası yeniliği nedenleri aşıldıktan sonra, geleceğin mükemmel kazanımının nedenleri de gündemleştirilerek, üzerinde yoğunca duruluyor ve sonuca götürülüyor.

Biz de kendi sahamızda bu kişi, oldukça yoğun geçirdik. Denilebilir ki, kesin derinlik ve yücelik sağlandı. Düşüncede, ruhta, temel davranışlarda olsun, bu kişi süreci sadece önderlik bazında ve parti gerçeğinde değil, halk gerçeğinde de kesin kökleşmeye yol açtı. Dolayısıyla yılın bu yönleriyle de oldukça kazanıldığı belirtilebilir. Unutmayalım ki, eğer gerçekten doğru çalışma tarzı, düsünel düzeyden en ince taktik davranış düzeyine kadar boylesine kapsamlı ele alınmasıydı, yaşanan kayıplar ve zorluklar birçok kişiye çözümlere kadar götürülebilirdiği gibi, her düzeyde yolşakmaktan tutulim iharetlere kadar varan tutumlar yaygınlaşabilir, inanç ve umut zayıflığı gelişebilir.

Direnme sadece zindanda veya kaba koşullara karşı değil, bir de kendini yeniden yaratmak konusunda büyük önem taşır. Özellikle çok etkili olan kendin basitçe yaşama, tutkuların esiri olma, yemec davranışları sevdalanacak bir özellik olarak alma tutumlarına karşı yürütülen savaş da bir direnmedir. Aslında en büyük savaşlarımızdan birisi bu olmuştur. Bu kesinlikle bize çok gereklidir. Ve savaş gerçeği ortaya çıkardı ki, bizi yenilecek karışmazlık, düşman ve hatta işbirlikçilerinden de değildir. Daha çok kurala, büyük kazanmaya gelmeyen ve adına gelenek, alışkanlık dedimimiz tutumlarıdır. Araştırılrsa, bunun altından somurgelçilğin, yüzyıllardan beri yabancı işgalin topluma yarattığı, adına gelenek ve ahaki kurallar dediği, her türlü düşün yaklaşım çıkar. Bu halen sürdürüldü ve etkilerinin saflarımızda da güçlü olduğu ortaya çıkıyor. Bunlar aşılardan, yerle bir edilmeden insanlığı kurtarmayaacağımız, ulusal kurtuluş ve toplumsal özgürlüğün sağlanamayacağı bir kez daha bütün yönleriyle anlaşılmalıdır.

Bu anlamda yaşanan gerçeklik özgürlük lehine kapsamlıdır. Yine taşlaşmış beyimler, katkışlaşmış dogmatik ruhsal tutumlar da uğrattırma, az kayıplara yol açmadı. Dolayısıyla kiş boyu bu sorunun üzerinde yoğun durmamızın da ne kadar gerekli olduğu şimdi daha iyi anlaşılıyor. Bu tutum ve davranış sahipleri ne kalırsa, aslında bir kader olarak dayatıldığı ve tarhte sürekli görüldüğü gibi her türlü yeniliği de ilkelere kadar yazarlar. Bir de buna karşı direnildi ve baz kazanımlar ortaya çıkarıldı.

Tüm bu hususlar değerlendiril-

yor. Baharı karşılama, bir de bu anlamıyla Newroz'u karşılama yenilik anlamına geliyor.

Parti tarihimizin bir tekrarıdır değil, derinleşen, yüceleşen bir olay olduğu bu yill da kanıtlandı. Her Newroz'un parti tarihimize birlikte gerçek bir yeniden doğuş anlamına geldiği bu kez daha da gelişkin bir biçimde ortaya çıktı.

Bu anlamda bütün savaşçıların çok anlamlı bir baharı, bir Newroz'u yakaladığını belirtiyorum. Büyük kurtuluş umutları kadar, büyük olanaklarla da donatıldığını söylüyorum. Ve bu temelde de doğru yaklaşım, savaşta gerçekçi yaklaşım hiçbir dönemde kıyaslanamayacak bir biçimde halkın gündemine, parti öncülüğü sayesinde indirgenmiştir diyorum. Bütün başanların temelini bu öncülük olayına bağlı olduğu göz önüne getirilirse, bunun önemli bir kazanım olduğu, çok açık olarak görülecektir.

Diğer gelişmeler de vardır. Güney savaşının sonuçları, önemli bir yeniden ulusal birlik ve ittifak sürecine dönüşme imkanlarını da ortaya çıkarmıştır. İşbirlikçilikle yıllardır süren çatışma, ilişki ve çelişkiler şimdi bir genel birlik ve ittifakı -tabii devrimci çizginin, bağımsızlık ve özgürlük çizgisinin başarısına imkan verecek bir gelişme- de- yalayacağına benziyor. Yıllardır reformizm bile diyemeyeceğimiz işbirlikçiliğin halk içinde olduğu kadar, daha çok da öncülük düzeyinde daraltıldığı, olumsuzlukların sınırlandırıldığı, engel olmanın çıkarıldığı ve böylece bağımsızlık ve özgürlüğün hizmetine daha fazla koşulabilecek bir duruma doğru yol alındığını ve her zamankinden daha fazla önümüzdeki bu hamle için buna imkan vereceğini de belirtilebilir. Bu da ilk defa ortaya çıkararak önemli sonuçları olanak bir gelişmedir.

Aynı şekilde, yüzyıllardan beri dinsel gerilikçi, nasil bağımsızlık ve özgürlüğü engellediği, yabancı, sömürgeci işgalciliğin hizmetinde işlev gördüğü göz önündeyken ve onun en son yıkıcı yaklaşımın geçtiğimiz yıla doruklarına ulaşan terörölüye Hizbullah adı altında, Allah adına gerçekleştirdiği cinayetlerin de, aslında ilahın maskesi altındaki çarpıklığın da iyice açıklığa çıkarıldığı, bu temelde hesaplaştığı ve varsa bu-

nun insanlığı, varsa gerçek yanının nasil devrimin hizmetine kuduurulması gerektiği de bir o kadar ortaya çıkmıştır. Gerçek bir müslümanlığın ulusallıkla, özgürlükle bağlantısı kurulmuş, gerçeliğin birliği ve tecriti sağlanmıştır. Diğer yandan onun gerçekten halkın inançlarıyla bağlantı-

özel savaş, kontr-gerilla rejimi olan devletin bütün kurumlarına ve topluluk kuruluşlarına dal-budak salarak kendisinin yeniliğiyle birlikte, rejimin de yeniliğine kapıları ardına kadar açık tutmuş ve buna dönüşüm sağlamıştır.

Öyle anlaşılıyor ki, her devrimin

"...Bu kışı, oldukça yoğun geçirdik.

Denilebilir ki, kesin derinlik

ve yücelik sağlandı. Düşüncede,

ruhta, temel davranışlarda olsun,

bu kış süreci sadece önderlik bazında

ve parti gerçeğinde değil,

halk gerçeğinde de kesin kökleşmeye yol açtı.

Dolayısıyla yılın bu yönleriyle de

oldukça kazanıldığı belirtilebilir..."

ları, insani ve özgürlükse değerlere bağlılığı varsa bunlar da ulaşmaya zorlanmıştır. İç ve dış destekçileriyle birlikte kendilerinin halka ne kadar yararlı, ne kadar karşı olduğunu sınınamaya ve bu temelde, yer tutmaya, saf ve tavır belirlemeye istmiştir. Her zamankinden daha fazla bu konu açığa çıkarıldığı ve ulaşılması, itfak yapılması gerekenlerin bu nasil ortaya koyacakları ve tam zulumun, faşizmin hizmetinde olanların da kimer olacağı netce buyıldı, bu günlerde kendini yine ortaya çıkarmıştır.

Hükümetin dış savaş geliştirme eskisi kadar olmama da iddia-sını sürdürmek istediği anlaşılıyor, fakat kararlılık ve başan umundundan epey uzaktır. Hiç şüphesiz varlık gereksinimi özel savaşta da yordamıştır. Başarısızlığı halinde tarhin çok sepetine atlaacağı iyi bilirdiği için, tüm gücünü kullanmaya devam ediyor.

Tarih öyle bir noktaya gelmiştir ki

Büyük özgürlük hamlesinin başarısı için kişilikte büyük bir yenilenmeyi yaratalım

Yürüttüğümüz çalışmalar bu gerçeklerle bağlantılıdır. Biz hiç şüphesiz genel siyasi değerlendirmeleri daha fazla geliştirecek durumda de-

sonuna kadar karşı-devrimci geliştirme durumu bizde de gerçekleşmiş benzeriyor, bu aynı zamanda devrimci yaklaşımın da bir göstergesidir. Karşı-devrim ne kadar ilerlemişse, devrimin de o kadar ilerlediği bir tarihsel gerçektir. Dolayısıyla görülmemiş çignliklarla, yalnız savaş yazarların değil, insanlık yazarlarının da zorlayan bu özel savaş, karşı-devrimci savaş bütün toplumsal, siyasal, uluslararası meşruyetini yitirecek mahkumiyetinin en uygun dönemine de girmiştir. Dolayısıyla karşındakı devrimci savaş büyüklük ve kapsamlılık bakımından bütün insanlık tarafından daha iyi anlaşılacağı, insanın diyen herkesin daha da artan ilgiyle etrafında saç bağlayacağı bir konuma, her zamankinden daha fazla ulaşmıştır.

Temel gerçekler bu yıla böyle yaşanıyor. Özellikle yeni girdiğimiz hamle yıla bu temel gerçekler çerçevesinde bakabiliriz.

Yeni ayrıntılı olarak her bölgenin siyasi, örgütsel, askeri durumu, sorun ve görevlerini de kapsamlı konuşmayaçaz. Bunlar oldukça işlen-

miştir ve ayrıntılı değerlendirmelerini yapıyoruz. Her zaman olduğu gibi bu dönem de bilançosunu çıkarırken, kayıp ve kazanç hanesini nedenleriyle birlikte iyi izah ediyor-sunuz. Bunu zaten çoktan beri yapmaya çalıştık. Newroz öncesinde bu tip bilançoların tamamlanması yerindedir, iyi bir muhasebedir. Kendini ağırlıklardan kurtarmak kadar, yüceltecek tutumlarla, kararlarla ulaşmak da çok önemlidir. Şimdilik bu süreci yoğun yaşıyorsunuz.

Bütünüyle halkımızın da -Kuzey'de de, Güney'de de- buna benzer bir yaklaşım içine girdiği kanısındayız. Devrim, devrimci savaşta biraz daha yakın bir muhasebeyi yaşadığı da bir o kadar doğrudur.

İlk defa kendimizi yargılama gücünü bu kadar kapsamlı ve sonuç alıcı bir biçimde yapmaya çalıştık. Her türlü duygusalıktan arınarak, gerekirse en acımasız cezayı da vermekten çekinmeyecek bir yargılama süreci yaşıyoruz. Bu kadar suçlu bir toplumun derin etkileriyle saflara gelenlerin kendilerini ağırlıklardan iletmemeli zordur. Unutmayalım ki, önderlik gerçeği de kendini her gün yargılıyor. Önderlik yargılama anlamına da gelir. Yargılamayı zamanında yoğunca yapanlar, kendilerini iyi affettirmeyi de bilmişlerdir. Biz her zaman şunu söyledik: En ağır suçları işlemiş olsanız bile, kendinizi affettirme imkanı vardır. Fakat bunun tek gereksizi şudur: O da, gelişmeden, başından başka bir şey yapmadan vermenin çıkışı, yürüyüş tarzıdır. Toplum olarak, parti olarak affetmenin tek yolu kendi kararlilik tarihimize hesaplaşmak, yani savaşmak, kişiliğimiz çözümlemek ve affedilir, insanlık tarafından onaylanır, dostun da düşmanın da saygı duyulabileceği bir konumu, bir savasımı yaşamak ve bir kişiliğe ulaşmaktır. Tek affedici yöntem budur. Bu doğru yoldadır, başarıyla yürüyor, engel tanımıyor denilecek bir kişiliğin temel alınması esastır. Bu, bir halk da olsa, bir parti de olsa affedileme imkandır. Ve bu temelde bir affetmenin de yanlış olmayacağına söyledik. Ama eski sahipliklerini, gelişmeler, başarmama nedenlerini ve doğru yolu grirmeme, girse de engel teşkil etme durumu- nu örtbas eden, bunu çeşitli maskelemelerle yutturmaya çalışılan affedilme bir durumla yüz yüze olduğu, bunların da tespit edilmesi ve açığa çıkarılmasının önemli devrimci bir parti görevimiz olduğunu da sıkça söyledik ve bunu en çok da geçen yılın sonuçlarına ilişkin olarak değerlendirdik. Bu temelde bir yargılamanın gelişmiş olduğunu umarım. Kesinlikle doğru tutum, doğru kararlilik, doğru savaşımın sıradan askeri olmanın tutalim da en kararlilik tutuma gücüne kadar herkesin artırmak kayı, neyin red olduğu, neye evet, nehay bir olduğu netleşmiştir. Bu temelde sağlam tutuma, konuma, doğru tavıra ulaşıldığı ve radikal bir dönüşüm sağlandığı; oyalanma, galletin saflarda yürüme imkanı, kendini ifade etme hakkını bile bulamayacağı anlaşılıyor. Herkes bu temelde kesin tutuma ulaşmıştır.

Büyük tartışma özgürlüğünü sağladık, büyük bir demokrasiyi yaşadık. Herkes yüzyıllardan beri içinde birikmiş ne varsa, onu ortaya serdi; toplanı süreçlerinde ortaya koydu

edilme de değil, kurtuluş biçiminde bir gerçekleşmeyi, devrimle kurtuluşu yaşıyor.

Hiç şüphesiz ki, tam bağımsız olmanın uzatıp ve kendi koşullarında tam bağımsızlığını bir çırpıda kazanılamayacağını iyi biliyoruz. Yarın kurtuluş koşullarından bahsediyorduk; bu önemli bir kurtuluş biçimidir. Biz her zaman şunu söyledik; bizde kurtuluş yedre sıfırlardan başlar, giderek ırman bir süreç dahilinde gerçekleşir. Nicelikler büyüyüp büyüyüp niteliksel bir sıçrayma ulaşılır. Bu bizim devrimimizin bir doğasıdır. Şimdi biz bunun yanı sıra yaşıyor olduğuna hükmederek, sanıyorum fazla hata etmiş olmayız. Yarın kurtuluş bir ülke gerçekten eskisiyle kıyaslanamayacak bir biçimde özgürleşme imkanı verir. Büyüme olanaklarının gelişmesi anlamına gelir. Hele bizim gibi yaşamı daha doğru düştür tanıması onların yeteneklerinin oldukça farkına varması anlamına gelir. Eskiden düşünülmemeyen, yapılamayan çok şeyin, düşünülüp yapılamayan şeylerin ifadesi eder. Bütün bu gerçekler düşüncesizliği aşılmasıdır; iradesizliği, duygusuzluğu, duyarsızlığı aşılmasıdır. Her türlü düşkünlüğün bir kader olarak görüldüğü utanmaz yaşamın, karanlık geçmişin aşılmasıdır. Kapanan insanlık sayfasının yeniden açılmasıyla başlanmalıdır. Büyük bir gurur meselesidir. İnsan olmanın ilk şartlarını elde etme kavgasıdır. Bir şeyden önce, büyük hakaretin, büyük inkarın, büyük düşürülüşün, utanç, karanlık gerçeğin kader olmadığının, kabul görmeceğinin ve bunların kesin heptaplaşmasıyla aşılacağına inanmalıdır. Belki bazı halklar için bunlar fazla anlam ifade etmez, ama bizim için yeniden varolmanın temel değerleridir. Kürdistan ülkesi, bu anlamda parti hareketimizin 20. Nefroz'una doğru geldiğimizde her açıdan yeniden varolmanın temel değerlerini yaratmaya yüz yüzedir.

Bu ülke nasıl ki tarihi geçmişinde insanlığın beşiği rolünü oynamışsa, günümüzde de kapitalist-empyalizm insanlığı görülmemiş dercede düşürüşünün, doğayla, toplumsal yaşamla büyük çelişmesini aşmada da aynı ağırlıkla, yücelikle, insanlığı kurtarma, onun beşiği olma rolüne tekrar soyunabilir. Partimiz, büyük insanlığı esas alan özünden taviz verilmemesi, reel sosyalizmin, reel politikanın, kapitalizmin her türüsüne, yine feodalizmin aşşık hastalıklarına karşı çok duyulur, dikkatli davranılması, gerçekten en geri insanlık koşullarından en ileri insanlık koşullarına yönelişe öncülük etme şansına da sahip olabilir.

Bunları belirtirken, kesinlikle abartma yapıyoruz. Halkımız, haini ne kadar bulsa da olsa, işbirlikçisi ne kadar bulsa da olsa; en az suçlu, insanlığı karşı her suç işlememiş -en azından objektif olarak- bir idealdir. PKK gibi büyük bir ideali insanlık hareketiyle, bu halk birleşirse, tabii ki bütün halklardan daha fazla insanlığın öncüsü olmaya layık olur. Bütün çağdaş halkların az çok kapitalist-empyalist savaşlara karşı bir tarzda buluşma, insanlığı karşı suç işleme durumları vardır. Bizim halkımız böyle bir durumu yoktur. Yine reel sosyalizme öncülük eden partilerin sosyalizm-komünizm adına bu suçları buluyor. Bizim düşünce de hiçbir suçumuz ve fazla bir hatamız yoktur. Dolayısıyla şimdiye kadarki kurtuluşlar, insanlık adına ükely, kurtuluş esas alan kazanımlardır. Bu da en az suç işleyen veya insanlığın özlemine en uygun düşen bir halk gerçekliği kaynaştırılırsa, bunda ısrarlı olunursa, asla taviz verilmese, belli ki günümüzde giderek zorlandığı uluslararası sınırları

ları daha da zorlayarak, tarihin büyük devrimlerinin etkilerine benzer etkilere temel teşkil edebilir. İslam Devrimi, Fransız Devrimi, Ekim Devrimi ve tarihin gözcü devrimlerine benzer bir devrimi günümüz dünyasına dayatabilir. 20 yıllık yol alımız bize bu gerçekleri söyletirdiğine göre, en inanılmaz bu anlamda gerçekleştirdiğine göre, gerçekle bağını ortaya koyan bir hareket olduğuna da ispatlanmış oluyor. Çağa aykırı, normal bütün politik süreçlere aykırı, ancak diğer taraftan ve büyük insanlık hareketlerinde görülen benzer bir tutumla, öze giriş yapan bu hareket, şimdi

Bire bir düşman kuşatması altında savaştan sayısız birimlerin kahramanlığı temelinde bu ordu gelişiyor

Bu hareketle daha ki adımı atacağız, nasıl ki bu halkın ordulaşması olmadan bir devrimden bahsedilemeyeceğini söylediysek; yakıcı bir biçimde ordulaşma sorunlarından bahsederek de aslında devrimimizin temel bir ihtiyacın gerçekleşme gereğini, somut gerçekleştirebilir bir gelişme olarak görülmesi gerektiğini vurgulamak istiyoruz. İlk defa bir halkın kendisi için, insanlık için, büyük bir devrim için başan bir biçimde ordulaşma imkanı doğmuştur.

Hangi ülkede ve hangi koşullarda ordulaşsın? Çokça söyleniyor ve her gün bu zümre duyuyoruz. Bunun için ordulaşmanın aşgari bir gereksinimi ne anlama gelir? Bir savaşçıya ulaşmak, bir silaha ulaş-

çağın bütün olumsuzluklarına hesaplaşma gücünü, büyük devrimi özüne dayanarak sergileyebiliyor. Partimizin büyüklüğü, aslında bu gerçekten kaynaklanıyor. Bir hiç olan insanlardan, en kahramanca çıkışların gerçekleşmesi, yine bu öze bağlanırdır. Dolayısıyla büyük şehitlerin anısına layık kalmıştır. Görülmemiş işkeneler, her türlü zorluklar, katliamlar, bölüşme bir devrimi gerçekleştirmekle etmekle amacına ulaşmıştır. Çekilen acılara katlanılır ve bunun için verilen kan yerindedir denilir. Ama tüm bu gelişmenin, bir anlamda başlangıç anlamına geldiği de açıktır.

daha fazla korunur, bütün yaşamın bağlı bulunduğu bir araç niteliğinde olduğu için mükemmel sarılır ve hakkı verilir. Bu ordunun tanımı böyledir.

Bölüşme bir ordu için uzun süreden beri çalışmamız vardır. Unutmamalı ki, bunun adına ilk kurşunu sıkınlardan tatalım onbeş yarındaki gencecik delikanlı ve kızları daha salırmız ki adınımları atarken şahadetleri söz konusudur. Bu ordulaşma, onların ruhları ve yaşamları üzerine inşa edilen bir ordulaşma anlamına gelir. Daha henüz yaşamı yeni yeni tanıyanlar yüreklerini ve umutlarını temellerine koymuşlar. Bire bir düşman kuşatması altında savaşan sayısız birimlerin kahramanlığı

zeyde de olsa- kuruluşunu kahrmanca gerçekleştiren, savaşılabilirliğini gösteriyor. Aşgari kuruluş denken, şimdiye kadar hiçbir şey yapılmamış demiyoruz. Ama savağın bir kuruluşun gerçekleşmediğini de iyi biliyoruz.

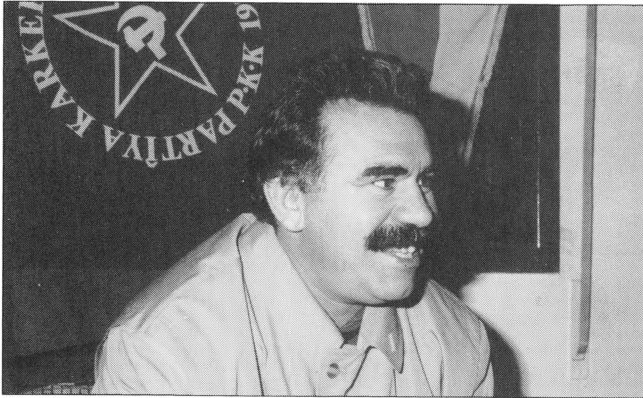
Yakın geçmişte, özellikle de yoğunlaşan 1992 savaşının yılında ve bu geçen kişi sürecinde esas olarak yeni üzerinde durduk? Ordulaşma üzerinde durduk. Bizim halkımız için çok onur kırıcı bir söz söyler: "Başkanları için mükemmel bir asker olan, ama kendisi için en hainane bir tutuma sahip bir gerçekliği temsil eden halk." Gerçekten bir Türküğü düşünelim: Bir yıldır, esas itibarıyla bizim halkımızın askeri yetenekleri dayananak üç kıtaya kök söktürdü. Ama aynı şekilde bizim halkımızın içindeki hanterle dayanarak da bizi yerle bir etti. Şimdi yapılan nedir? Bunu tersine çevirmek, askeri yeteneklerimizi kendimize almak, dışmana güç veren ihanet tasfiye etmektir. Bu bağlamında görülecek ki, dünyanın en savaşkan halkı, kendisi için ordulaştığında, dünyanın başedemeyeceği bir güç haline gelecektir.

Dünya gericiliğinin, sömürgeciliğinin de biraz korktuğu budur. Dolayısıyla ilk defa halkımız kendisi için ordulaşırken, çok büyük bir adım atıyor. Bu, herhangi bir ordulaşmaya benzemiyor. Sorunları, zorlukları, tikanıklıkları kadar, gerçekleştireme durumu da çok köklü ve yakıcı oluyor. O halde kuruluşu da böyle tamamlanabilecek bu halk ordulaşmamızı, nasıl sağlam esaslar üzerine ve gi-

nik olanaklardan bahsedilebilir, ona ulaşmaktır. İnsan malzemesi de zaten her türlü kuruluşa elvercek kadar potansiyelden aktif hale getirilmis. Bunları büyük gelişmeler olduğuna, hiçbir sorumlu görevimiz gözardı edemez. Bunlar önemli kazanımlardır. Bunlar, çok büyük gelişmeler yaratılarak oluşturulabilir.

Bizim için esas sorun neydi? Esas sorun, bu kadar malzemeye ulaşmışken, inşaya seferber edememe. Özellikle komutaya zor gelmekti. Sorun stratejik düzeyde. Biz de fazla strateji sorunları yoktu. Çizilen strateji iş yapıyor. Ordulaşma stratejisi, halk savaş stratejisi, mevcut siyasal strateji uygun olarak başlanıyordu oturtulmuştur. Ve zaten gelişmeye de yol açıyordu. Yine mesele, ordulaşma aşsında taktiki ilerlemek de değildi. Taktik hususlar da defalarca aydınlatılmıştı. Hangi temel taktikle, yani günlük davranış, mücadele, örgütleyiş tarzıyla hareket edecekti, bunları biliniyor. Yine sorun temel ihtiyaçları diye sıraladığımız olanakları beklemek değildi. Hepsi hazır. Burada eksik olan, stratejinin gereklilikleri taktik işleyişle tamamlama, taktik işleyişle buldozçularla örgütleyişle eyleme geçirme ve en önemlisi de yönetmedir. Burada zorlanma vardır. Taktikçe -çokça tartıştığımız gibi- geleme, sağdan gelme, soldan gelme, çok geriden gelme, boşo çıkarma var. Sorun bunlar oluyor. Biz en acmasız bir biçimde insanlık savaş gerçekliğinde, taktik gelemeyle yaşıyordık. Hem de bunu çok anlamsız ve geriksiz bir biçimde yaşıyordık.

Son taktimatlar sarıscıydı. Özellikle 1993 kışı boyunca, bu ordulaşmaya bir türlü hakkını verememe ve bunun yarattığı öfkeye biz sert değerlendirmeler geliştirmek zorunda kaldık. Hiç şüphesiz ki, tarihi olumsuzluklarımızı bir çırpıda atamayız. Hiçbir zaman kendisi için asker-komutan olamamış bir halk gerçekliğini, birdenbire radikal bir dönüşüme uğratamayız. Ama parti savaş tecrübemizin de az olmadığı göz önüne getirdiğimizde, bir türlü ordulaşamamanın, bunun gereklerini sıralayıp kendimizi karmırmaya da fazla tahammülümüzün kalmadığı açıktır. Neden ordulaşmıyoruz; neden sağlam komutaya gelemyoruz; neden her gün tikanma yaşıyoruz? Her gün neredeyse bir taneşinin yüzlerce kişinin başına bela olması ve yine altından çıkamama gibi durumları yine kabul edelim? Kendimize zorumuz mu var? Bu kadar kendimizi bitirecek, kendi-

mak, bir hareket tarzına ulaşmak ne anlama gelir? Büyüklüğü ne ile orantılıdır? Bu sorulara cevap verilmelidir. Devrimin büyüklüğü, devraldığı tarihi miras, insanlığı karşı yeni getireceği görevler göz önüne getirilerek bu ordulaşmanın anlamına ulaşılır. Herhangi bir ordulaşma değil; büyük bir zulüm gücüne karşı; insanlığı talan eden, insanı degen, ilkelere kadar tüm insani değerlerini yerle bir eden, tanımayan, bir insana yapılabilecek bir hakareti, horlamayı, kötüllüğünü en son sınıra kadar götürerek bunda hiç sınır tanımayan, her yol ve yöntemi mübah görebilen bir düşmana karşı bir ordulaşmanın bahsediyoruz. Büyük- lüğünün diğer bir anlamı da buradadır. Yine efinde ordu için utcaak bir sopası ve bir kuruş parası bile olmayan, umutsuz, inancsız, bilincsiz bırakılan bir halkın ortasında dayatılarak gerçekleştiren bir ordulaşmanın bahsediyoruz. Bu çerçevede hindeki bir ordulaşma, büyük bir ordulaşmadır. Dolayısıyla her değeri büyük kıymet biçilir. Küçümsemez, her görülmeye, çarçur edilmez. Kutsal ele alınır, gözümüzden

temelinde bu ordu gelişiyor. Doğal zorluklarından ve yeme-içme olanaksızlıklarından hiç bahsetmiyoruz. Asrın bütün gelişmiş tekniğine, görülmemiş bir nicelikte ve her türlü zorbalığa açık bir ordulaşmanın yıllarca çemberinde kalma cesaretini gösteren, ona karşı direnen ve teslim olmayanların temel teşkil ettiği bir ordulaşmanın bahsediyoruz. Geçmiş böyle ele alınsa, böyle bir temele dayandırılan bir ordulaşma, bu gün temel kuruluşunu sağlamakta karşı karşıyadır. Aşgari kuruluştan bahsediyoruz.

Kürdistan halkının kutsal ordulaşmasını gerçekleştireceği anlaşılmıştır. Özellikle halkımızın ulusal özelliklerini yüzyıllardan beri koruyan dağları, buna temel teşkil edecek imkanı fazlasıyla veriyor. Yine bu dağlardaki yitilmiş, sonuna kadar dayanma ve direnme gücünü veriyor. Ve başlarken de bahsettiğimiz 20 yıllık parti hareketimiz, ilericiliğimizin bütün özelliklerini, bilincini, irade gücünü temsil ediyor. Halkımızın da ayağa kalkma ve sonuna kadar kendini katma gereği, artık bu ordulaşmanın -aşgari du-

"...Vuruş tarzı üzerine çok konuştuk. Vuruş tarzı keskin bir kılıçtır. Keskin kılıç haline gelmeden savaşa girilmez. Vuruş tarzı iradedir, kestirmedir, yürüyüşdür, harekattır. Bir de bunun yaşama tarzı vardır: Olgun, disiplinli, atik, dikkatli, bütünüyle savaşa göre ayarlanmış yaşamdır..."

derek büyüyecek savaşa çekilecek birer tarza kesin bir kuruluşla kavuşturulabilir? Ordu için gerekli olanlar nelerdir veya ne kadar elde edildi? Tekrar vurgulayalım: En başta cesarettir. Savaşta cesaret edecek bir ordulaşma gücü ve dayanacak bir halk gerçekliği kesinlikle sağlanmıştır. Bir parti öncülüğü gereklidir; siyasal öncülüğü mükemmel ulaşmıştır. Araz, işleme, mevzilenme ihtiyacından bahsedilebilir. Ona da mükemmelce yakın ulaşmıştır. Tek-

mize kastedecek kadar gafil ve serkeş miyiz? Kazandıracak ve güçlendirecek tutum belkilyken, niye güçsüzlüştük, kaybettirecek tutumu taşıyoruz; bunu vazgeçilmez bir özelliğimiz gibi nasıl tutuyoruz? Hangi gerekçeleri, niçin? Bunların analizi çok yok.

Gerçekten bu yakın süreç içinde bizi, düşmandan daha fazla ordulaştırmaktan uzaklaştıran durumlar yaşıyordık. Buna birçok kişi -hem de iyi niyetle- alet oldu. Basit bir rahat-

lık, bir çay ve dedikodu ve bir uyku için çamıza okundu. Anlamı bu kadar büyük bir orduyla mı, böylesine basit nedenlerle sabote etmenin vahim örneklerini yaşadık. Ve kahrolduk. Zaman zaman şunu söyledim: Basit bir sigara ihtiyacına gösterdiğimiz ilgiyi, böylesine yüce bir çalışmaya neye göstermiyoruz? Rahatlıkla orduları eğitilecek olanların ağızını kıpırdatmadıklarını, ufak bir yönelimle kurtarabilecek birçok durumu kurtarmadıklarını, elini sallasa düşürebilecek hedefleri düşürmediklerini, asgari bir ilgiyle ayağa kaldıracakları bir çalışmayı sırtüstü bıraktıklarını, basit bir durum değerlendirmesiyle rahatlıkla içine girebilecekleri bir taktik doğrultuya tutmadıklarını, vurabilecekleri bir hedefe yönelmemelelerini, tutturabilecekleri bir çalışmaya basit gerekçelerle yaklaşmadıklarını, bir vuruş tarzıyla rahatlıkla vurup düşürmek çok mümkün iken vuruş tarzından çok uzak olduklarını, bu iradenin keskinliğinden uzak olmayı marifet bildiklerini, olgun, dengeli, ölçülü bir komuta yaşamı yerine bebeklerin bile içine düşmeyeceği şımarık, kendini beğenmiş, affedilemez yaşam hastalıklarını yaydıklarını gördük. Büyük bir şeref ve onurla üstlenilebilen görevler olduğu halde, onunla oynama, onu basit kişisel ihtiyaçların gidermek için kullanma, böbürlenme, kendini yitirme, kendini sevdatlanma biçiminde değerlendirdiklerini gördük. Büyük bir aşkla ordulaşmanın bütün olanaklarına sarılmasını gerektiren, ilgisiz, iddiasız, sanki başına büyük bir yükümü gibi değerdendirildi. Ve buna benzer bir

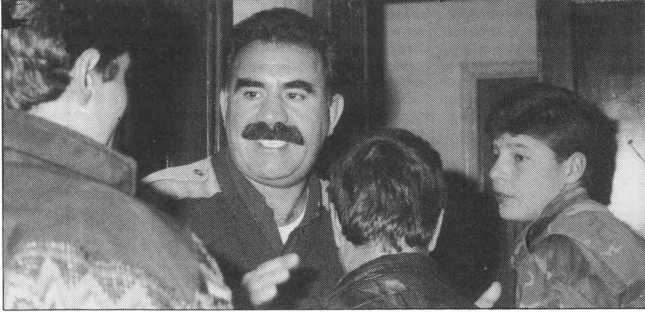
ması gerekir. Bir de dayattığımız yücelme yoludur ve başka da caresi yoktur. Çocukla gerekleri yerine getirilir ve ulaşılır. Yıllardır biz bu gerekleri söyledik. Şimdi daha fazla bu noktaya yaklaşmış bulunuyoruz. Hiç şüphesiz şimdi yürütmekte olduğumuz çağ konferansları başta olmak üzere, gerilla konferansları, bunun için her düzeydeki toplantılar, yaptığınız yargılamalar, özeleştiriler,

geçirmesi gerekir. Bir uzvu bile sakat veya eksi kalamaz. Eğer bu olursa, bütün gövde ve baş rahatış olur.

Ana karargah ve kurmayla birlikte özellikle geliştirilecek birlik birlikleri vardır. Bu bunlara "bölgesel birlikler" de diyorum. Bu konuda geçmişte bazı yanlışlıklara düştüğümüzü biliyoruz. Ner edeyse her bölge, hatla her mıntıkamı kendisini kurmay

saade edemez. Almış olduğu günlük tedbirlerle işleri yönetir. Bunun için irtibatı, günlük bilgilendirmeyi tekniği ve insan gücünü zorlayarak elde eder. Boş ve avare gemzek ne demektir? Bin bir hedef vardır. Basitten kamaşığa, belirleyici olanları tal olana görevlere kadar düzenlenmesini yapar ve hepsine nasıl yönleneceğini bilir. Yüzlerce eylem planı vardır. İçlerinde en isabetli olanları

malıyız. Kısaca özetimizdeki hamle dönemi, biz eylemlerimizin hiç olmazsa bazılarındaki "bir tuğay kurmayına ulaşım" derken, bir geçceği ifade ediyor. Şüphesiz benim bu konuda her türlü ayrıntıyı ortaya koymam mümkün değil, gerekli de değildir. En çok bu işin içinde olanlar, teorisi kadar pratiğini de başarıyla gözden geçirerek görevlerine doğru karşılık

bu gerçeğe ulaşmak, bu gerçeği yaşamak içindir. Bütün bunlar bize, artık ordulaşabileceğimizi gösteriyor. Biz Güney savasında işbirlikçilerle iyi savaşılabileceğimizi gösterdik. Yani o cepheaden gelebilecek tehlikeye karşı ayakta. Demek ki, ordumuz hainlere, işbirlikçilere karşı savaşarak örgütlenebilir. Düşmanın her türlü özel savaş yöntemlerine karşı da direnebileceğimizi gösterdik. Yalnız direnmeyle değil, gelişmeyle birlikte karşı koyacağımızı da gösterdik. Bunlar da en yakın dönemim, 1992'nin sonuçlarıdır.

Bütün bunlar bir araya geldiğinde, demek ki biz, 1993'e sağlam bir ordulaşmaya başlayabiliriz. Şu anda yürütmekte olduğunuz yoğun çalışmalar, ordu kuruluş çalışmalarıdır. Ben detaylarına imkân istemiyorum. En başta ana komuta kurullarının, karargah ve onun dayandığı mevzilenlerin teşkilinden tutalım kamu düzenini tutturmaya, yine kitle ilişkilerini belirlemeye kadar bütün savaş taktikleri üzerinde yoğunlaşarak bu çabaları çok yönlü ele alıyoruz. Örnek olarak, bir komuta yetkinliği için işten bile değildir. Bu büyük tecrübeniz, savaş çok çeşitli yönleriyle yaşayınız, düşmanın en değme suyanından daha fazla, sizleri ordu kurmayı, komutanı haline getirebilir. Hem kurmay, hem de hareket komutanları haline getirebilir. İşbölümünü geliştirme zor değildir. Ordunun bütün birimleri vazgeçilmezdir. Bir ana karargahla kurmay hizmeti, yine kurmay yön vereceği hareket, istihbarat, keşif ve bir türlü taktik geliştirme imkanı vardır. Savaş tarzımız günlük olarak gözden geçirip yetkinleştirme imkanı vardır. Sadece düşünce ve plan geliştirme düzeyinde değil, hızla hareket etme çabamızın hükümetine durum var. Alanlar oturtulmuş, teknik imkanlara kavuşmuştur. Bu demek değildir ki, kurmay sadece yerinde oturup plan çıkarır. Hayır. Savaş içindedir. Zaman zaman savaş bizzat yönlendiriyor. Hareket halinde. Ağrılıklı koyarak, her bölgeyi savaş alanına çeviriyor. Kurmaylık hazinesi, bu anlamda hem kurmaylık planlar, hem uygulamalar, hem de denetler. Bu anlamda, en üst düzey birimler oluyor. Artık buna göre kendinizi tanımlayıp-budakladığınız, çok çeşitli bir organlara kavuşmanız gerekir. Bir beyin, nasıl ki diğer yüzlerce organa komuta ediyorsa ve böylece gövdeyi çalıştırıyor, ordu kurmayının da bir beyin olarak öylece daduk salıp bütün gövdeyi hareket

gibi görüyor. Bu yanlışlık asılmalıdır. Kurmay, aslında bir çalışma alanının merkez beyindir. Diğerleri daha çok kollar, bacaklar vb. organlar durumundadır. Biz başın görevini ayıklara ve ellere gördürüyoruz. Bu bata asılacaktır. Yereller ister bölge, ister temitka düzeyinde olsun-, genelkurmayın çizeceği çerçeve, plan dahilinde hareket edecektir. Yine yerel güçler olmakla birlikte, esas itibarıyla savaşan güçlerdir. Öyle organize edilmesi gereken güçlerdir. Bu bunlara da en genel anlamda "bölge kuvvetleri", "eylem kuvvetleri", "hareket birimleri" diyorum. Şüphesiz kurmay içinde de eğitim olacaktır. Askere alma ve özellikle eğitime kendisi bünyelerinde geliştirileceklerdir. Yine istihbaratçı, eylem planlamasındır, bütün bunları geliştiriciler. Nitekim yerel ve bölgesel düzeyde bunları yapmaktır sorumludur. Ama bir genelkurmayın, eylet kurmayının yerine getirmesi gereken görevleri yerine getirmedikler gibi böyle bir görevde özenmiyorlar ve güçlerini boş sarfediyorlar. Kısaca sağlam bir işbölümü ne ihtiyaç vardır. İşbölümü geliştirilerek, verim büyük önem taşıyor. Çok çeşitli yerel birlikler, kurmay, ana karargaha bağlı bir biçimde günlük olarak hareket halinde tutulur, denetlenir. İşte çizgi ve taktik dedimiz olaya uygun halde seferber edilir, sevk-ıdare edilir. Manga düzeyinden tutalım hasta ailey düzeyine kadar, kendi içinde siyasi seviye tutturma, yine savaş taktiklerini tam ortamda görevi biçiminde komutanlıklara kavuşturulur.

Ama bugün bir Botan Eyaleti'ni düşünürsek; buradaki kurmayın da, bir tuğay ve daha üst bir güce hükmetme durumunda olduğu açıktır. Kurmayın esas itibarıyla bir tuğay ve daha fazlasını, her düzeyde değerlendirme, düzenleme, çalıştırma, denetleme temel görevlere karşı karşıya olduğu açıktır. Bütün birimleri azami verimlilikle çalıştıracak, bunun için her türlü tedbiri alacaktır. Lojistikden tutalım en önemli bir savaş planını, eylemini hayata geçirmeye kadar ne gerekisiyorsa onu giderecek, nasıl yönetilemesi gerekisiyle öyle yönetecektir. Yani esas olarak kendisini sorumlu tutacaktır. Örneğin bir alanda ikibine yakın bir güç yoğunlaşmış-, daha fazlası da ortaya çıkabilir- bu kadar atıl kurmayı kabul edemez. Bir genelkurmay, koordinesi, irtibatı, aylarca atıl, boş ve birçok intiharvı durumlarla karşı karşıya gelmeye mü-

uygun zemin ve zamanda gerçekleştirir. Büyük bir kafa ile düşünür, büyük bir irade keskinliğiyle takip eder. Gücü atıl tutmaz, verimsiz kulanmaz, çarçur etmez. Ve bir alanı layıkıyla kurtardı mı veya yarı kurtardı mı, diğer alanlarda görevleri zamanında tayin eder. Bir eyletle sonuç aldı mı, diğer bir eyletle, ülke geneline yönelebilir. Bir eyletiyi bir ordu kuruluşuna kavuşturur bir kurmay, ülke çapında bir plana doğu aşama yapabilir. Yani ülke çapında söz sahibi olmak, biraz da eylet çapında verilen görevleri başarıyla yerine getirmekten geçer.

Dolayısıyla her komutanlığımız, şimdilik çok sınırlı olabilir, ancak eylet çapında rol oynayabilecek durumdadır. Yani bir anlamda taş çatlasa, bizim komuta gücümüz, bir tuğayın komuta gücü haline zorbela geliyor. Eyaletlerde nicelik olarak bir komuta gücü tuğay seviyesinde vardır. Özellikle özetimizdeki dönemde hızla buna ulaşabiliriz. Fakat halen layıkıyla tuğay çalıştırma, onu üst düzeydeki verimlilikle yürütme konumundan uzaktır. Halen çok çaba harcamaları gerekir. Geçesini gündüzüne katarak, kuruluş çalışmalarını büyük bir zeka, düşünme meselesi olarak ele alma, aynı şekilde irade üstünlüğü ve irade keskinliğiyle yaklaşım göstermek gerekir. Tabii bütün bunlar ancak olgun ve çarçısı bir işbölümüyle yapılabilir. Olgunluk, alçak gönüllülük, sevice, ölçü, hepsi mutlaka komutanda bulunmak zorundadır. Hele partimizin ideolojisi, politikası, kişiliği, kahramanlığı göz önüne getirildiğinde, hepsinin öz-bileşkesi olduğunda o kişi üst düzey komuta kademesine layık olabilir. Artık yakın geçmişte bir hayal de olsa, böyle komutanlıklara güç getirilebilir. Bunu kendimize yakıştır-

"...En sıradan ve yeni katılan savaşçımızdan en tecrübeli komutanımıza kadar, bu temelde ordulaşmanın, savaşmanın ve bir bütün olarak düzenin üzerine yürürken, sonuna kadar sağlam tutum almışız, hesap yapmışız, iradeyi keskinleştirmişiz ve öngörde bulunmuşuz. Öyle yürüyörüz ve kazanacağız..."

verebiliriz. Ama gerçekten şimdiye kadar komutanlıkla oynandığı da bir gerçek. Büyük fırsatların çarçısı edildiği açıktır. Bunlar eleştirildi, mahkum edildi. Ve şimdi böylesine şerefli, görkemli bir çaba, tekrar imkan dahilinde başarıya gidebilecek tarzda önümüzde diyoruz. Parti sizin emrinize, hayatınızda bile düşünmeyeceğiniz olanakları vermiştir. Ölüm her zaman vardır, fakat ölümsüzlüğün yolunu, ortamını, olanaklarını vermiştir. Ne kendimizi abartalım, ne de "aman böyle bir yükün altına girdik" diye panik içine olalım. Bırak da insanlarımız veya biz, bunun için yaratılmışız. Adına "yitilmiş" dediğimiz kişilikler, bunun için vardır. Hedef olarak ordulaşmanın kuruluşu için bunu belirlerken, hiç şüphesiz her eyletin kendi somut koşullarına göre cevap vereceği açıktır. Ama bugün bir Behdian, Botan, Amed, Garzan, hasta zorlanırsa Dersim, Serhed, Martin bu iyi tuğay düzeyinde -bazıları şimdiden ulaşmış- bir ordu kuruluşuna yönelebilirler. Bunun planlaması ve büyük bir inat ve sabırla pratik hazırlıkları içinde olabilirler. Hemen işe "ile tepeden yöre başları" demiyoruz. Bazı yereller önem kazanır, bazen üst kurmay önem kazanır. Bütün bunlar ancak biçimlerde düzenlenir ve gerekleri yerine getirilir.

Ordulaşmayı amansız bir savaş süreci içinde gerçekleştiren savaş tarzımızı yetkinleştirelim

Ordulaşmayı göz yolda bir yürüyüş olarak algılamıyoruz; amansız bir savaş süreci içinde gerçekleştireliyoruz. Sırat köprüsünde yürüyün bir savaş çizgisinde gerçekleştireliyoruz. Ve diğer hususları vardır. Tekrar fazla ayrıntılandırmak istemem, ama "bir asker nasıl yaratılır", "asker nasıl alınır" den tutalım "nasıl eğitilir", nasıl birliklerde örgütlenirler, nasıl deney-tecrübeye geçilirler, nasıl taktik terisi sürece tabi tutulur" sorunlarına kadar hepsini iyi bir biçimde halletmeniz gerekir. Bir asker yeti-

tirmek çok ciddi bir meseledir ve ordunun temel sorunudur. Bir asker yaratmayı bilmeyen, bir ordu yaratmayı bilemez. O açıdan küçümsemeylem. Bir komutanı tanımak istiyorsak, önce kaç asker yarattığını bakmalıyız. Bunun için kaç kişiyi cesaretle inanç verildiği, eğittiği, kendi bir biçimde kaynaştırıldığı, ilham verdiği durumları bakarsınız. Eğer bir komutan bunları yerine getirir, o ordu kurabilir. Yoksa haybeden başa geçmiş, entelektüelidir; insanlarla kaynaşmıyor, eğitmiyor, yönetmiyor-

"...Baharı güzel, yetkin, doğru ve fethedilebilir bir biçimde yakaladık. Her zaman talihsizlikler, kazalar olabilir. Birlerimiz düşebilir. Ama bu kadar niceliğe, gelişmeye ulaşmışken, davanın toptan kaybedileceğine dair de, hiçbirimiz en ufak bir kuşku besleyemeyiz..."

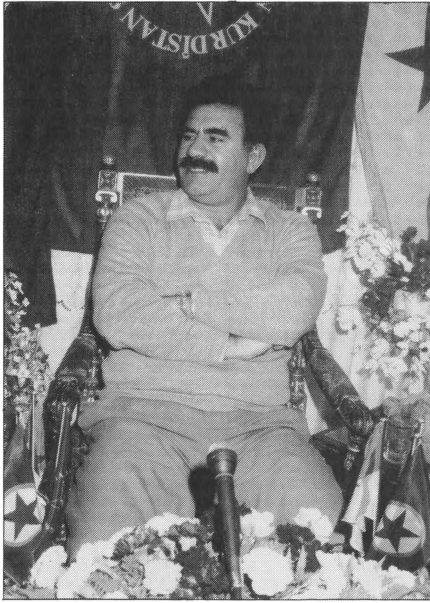
sürü olumsuzluk sanki kadermiş gibi, sanki vazgeçilmez özelliklermiş gibi temsil edilmiş istendi. Biz de, bunları kabul etmedik. Dünya da üzerimize gelse, ne adına yaparsanız yapın, karşınızda olacağız, dedik. İnsanların yolu, kurtuluşun yolu budur. Kurtuluş ordusunun sağlam esasları geçerlidir. Bunun için gereklerini yapacaksınız.

Gördürüyor ki haklı olan tutum da budur. Birleşmenin, güçlenmenin, önemli başarıların gitmesini yolu budur. Bunu şimdi anlınıyorsunuz. Ama insan istemli ki daha basındayken en ince detaylarına kadar, itirazsız, şikayetsiz anlaşılın ve en iyi biçimde temsil edilin. Neden olmadı? Niçin habire kargaşa? Evet, bunun tahrile başlantısı var dedik. Fakat kadeğer değildi, toplumsal düşkünlükler ilişkisi vardır. Bizim dayattığımız devrimcilik, bunun için bunnann asil-

sa tabii ki bu komutan olamaz. Bu konuda da çok şeyler söylendi. Gerçeklerini mutlaka yerine getirirsiniz.

İkincisi, işleyiş, yani ordunun nizamnamesidir. Nizamname ve disiplin olmadan ordu olmaz. Dolayısıyla bir komutan, disiplini her şeyden önce kendisine ne kadar uyguluyor? Ne kadar yaşanına hükmediyor? Tüm ordu yaşanı, ordu kuruluş esaslarına göredir. Buna olumlu katılmışsa, komutan olabilir. Ama hiç sabredemeyen, nizam nedir bilmeyen, karıştıran, kuralı kendisi ihlal eden bir kişi asla komutan olamaz. Komutan iyi disiplin ve nizam adamıdır; stratejiye ve taktiğe göre yaşamını iyi ayarlayan, ölçüp biçen, zamanını ve zeminini mükemmel kullanabilen adamdır. Bunun dışında nizamdan, disiplinden başka diğer hususlar vardır; bunlar temel savaş taktikleridir. Komutan bunlara hükmeden adamdır. Nerede, hangi arazide, nasıl kalınır, ne kadar kalınır, ne kadar birlikte kalınabilir? Yani sevk ve idareyi iyi yapabilen birisidir. Birimden haberi olmayan, zemini değerlendiremeyen kişi komutan olamaz. Üzerine yatıyor, herkesten bırakıyor, kullanıyorsa; bu kişi komutan olmaz, suçlu olur. Yine halk ile ilişkisi, levizimla, lojistik ilişisi olablen bir kişiliktir. Har vurup harman savuran, bir çırpıda işkileri gözden çıkaran adam iyi bir komutan olamaz. Bu konularda değerlendirmeyi iyi bilen, bir fişgi bile yersiz atmayan, "bir fişek bir adamdır" ilkesine bağlı kalmaya çalışan, yine "bir ilişki bir askerdir" veya "bir ihtiyaç giderilmesidir" biçiminde halka yaklaşılan kişi, ancak komutaya çözüm getirebilir. Tabii yaşanda uyumludur, keticidir, sıkıntı kaynağı değil, neşe kaynağıdır. Çoğu sahibidir, cesareti asılır, sağlam bir mantık yorucusudur, asla maceracı değildir. Hele panikçi hiç değildir.

Bildirgin gibi sağlam militan ol-

vuştururken, karmaşık ve iç içe olduğunu, düz yolda yürümeye başladığını, bu anlamda da zeka istediğini, güçlü bir sevgi ve mantık gücüne ihtiyaç gösterdiğini, biraz da komutanın, kurucu kişinin böyle olmasının gerektiğini açıkça ortaya koymuş oluyoruz. Tabii bununla birlikte, ordunun savaşla bağlantılı geliştiğini çok iyi bilmektir. Savaş ile ordulaşma, etle tırnak gibidir. Baştan beri bir savaşmaya cesaret ettik, ordulaşık. Eylemler gelişti, savaş tar-

mıştır. Gerillayla çok rahatlıkla vurulacak birçok hedefi vuramama akıl kânı mıdır? Ama vurulamamıştır. Muazam ordu gücü birikiyor; aylarca çürütülüyor, kullanılıyor. Akıl kânı mıdır? Değil ama, içine girilmiştir. Bir bir emekle savaş olanakları biriktirirken, bunların çarçur edilmesi çok çaya ortaya çıkmıştır. Bir şehri alabilecek gücü elde etmişken hiç gücü savuşturma görülmüştür. Fedai güçtür, büyük çabalarla barajaya getirilmiştir. Ancak kaçırılmıştır. Ve halen bir komutanımız, mevcut savaş

tirmekte de açıkça kendini gösterir de ondan.

İyi bir ordu kurmayı olmayan, iyi bir savaş kurmayı da olamaz. Gerçekten bütün bu imkanlar neden savaşta seferber edilmiyor? Savaşta cesaret eden bir halk, fedai olan bütün savaşçılar ve küçümsenmeyecek bir donanım niye bekletilir, niye kullanılmaz? Niye amasız bir vuruş tarzına sahip kılınmaz? İşte komuta yetmezliği, işte savaş yönetiminin bizde ne kadar geri olduğu böyle ortaya çıkıyor. Hangi savaş biçimleri bize ne kadar gerekli? Bir yere ne kadar gerillayla vuruş yapılabilir? Gerillanın daha üst bir aşaması olan hareketli savaşa nasıl dönüşüm yapılabilir? Bir şehir savaşına girilebilir mi? Bütün olanaklar göz önüne getirilerek gerçekçi cevap ne olabilir? Ben şimdiye kadar hiçbir eyalet komutanlığından, bu konuda iyi bir savaş planını görmediğimi söyleyebilirim. En kapsamlı savaş Güney savaşıydı. Onun da kendiliğinden geliştiği biliyoruz. Gücümüz nedir, ne değildir, hesaplama. Yani herkes şunu söyledi: "Gücümüzün bu kadar kahraman olduğunu bilmiyorduk. Bu kadar taktik planlardan yoksun olduğumuz biliyorduk. Bu kadar taktik dışıyla düşeceğimizi bilmiyorduk." Komutanların hepsi bunu söylerse, biz savaş kurmayız diyeceğiz, hangi oranda bahsedebiliriz? Savaş biçimini, taktiğe göre gelişimini, savaşçının durumunu hesaba katar mıyız? "Lojistik bizi bir yere bağlıyor" diyor. "Lojistik bile doğru ayarlayamayan birisi, nasıl bir komutan olabilir? Ben bile burada, geçen yıllardan beri şunu söyledim: Bütün kritik noktalara biraz erzak depolayabilirsiniz. Bütün kritik noktalara grip, güç yerleştirebilirsiniz. Bir bakıyoruz, bizim burada yıllar önce öngördüğümüzü, orada en değme savaş komutanımız anlamaya bile yanaşmıyor. Bunu anlamak bile istemeyen adam, savaş komutanı olabilir mi? Bu komutan-

savaşçılarına kurtuluş şansı verilir. Bu net olarak ortaya çıkmıştır. Savaşla oynayanların da canı cennetne gitmiştir.

Şimdi bizim savaş sorunlarımız aslında teorik değildir, diyoruz. We yine taktik planlama düzeyinde de değildir. Gerilla savaşının ne kadar sonuç alacağı ortaya çıkmıştır. Nerede, hangi savaş türünün sonuç alacağı ortaya çıkmıştır. Bir gözden geçirme bile, nasıl bir savaşla geliştiğimizi ortaya koymuştur. Gerilla, cephe ve mevzi savaş, hareketli savaş nerede, nasıl uygulanır? Bu sorulara, sıradan bir komutanımız bile doğru düşünürse cevap verebilir. Bir mıntıkeyi düşürme, bir şehri işgal etme rahatlıkla planlanabilir. Bu konuda aslında teorik kapasite yetersizliğinden bahsedemiyoruz. Burada işler karıştırmak, kuralı gelememe, bilincin ziyade doğru esaslara göre kendini disiplin edememe, kısaca savaş adamı olmama hastalığından bahsetmek gerekiyor. Tabii çeşitli biçimlerde karmaşık, kaçış dayatılıyor. Bunun için kılıflar bolca hazırlanıyor. Şimdi bütün bunların suç ettiği yargı: lamlarda ortaya çıktı.

Demek ki, iyi bir savaşın komutanı olmak için bunların aşılması gerekiyor. Mesele nasıl savaşmalıyız, hangi biçim altında savaşmalıyız sorusu değil; açık olan bu hususlarda, nasıl sorumlu, etkili bir komuta gücü, bir yürütme gücü, orduyu yürütme gücü olunabilir sorusudur. Soru budur. Ve bunun için de diyoruz ki, her şey vardır. Rahatlıkla şehirler kuşatılabilir. Düşmanın çok çeşitli birlikleri kuşatmaya alınabilir. İçine girilir, çembere alınır, pusuya yatılabilir, parçalanabilir; intihar eylemleri tipinde bile düşmanın içine kadar girebilecek gücümüz var. Çok geniş bir sahaya yayılabilir, dar bir sahaya kısıtlanabilir. Artık bütün bunlar bizim savaş ustalığımızla bağlantılıdır. Yani her biçimi düşünüyoruz, içine çe-

"...Neredeyse her bölge, hatta her mıntıkamız kendisini kurmay gibi görüyor. Bu yanlışlık aşılmalıdır. Kurmay, aslında bir çalışma alanının merkezi beynidir. Diğerleri daha çok kollar, bacaklar vb. organlar durumundadır. Biz başın görevini ayaklara ve ellere gördüremeyiz. Bu hata aşılacaktır. Yereller ister bölge, isterse mıntıka düzeyinde olsun-genelkurmayın çizeceği çerçeve, plan dahilinde hareket edecektir..."

çüler, komutanda en üst düzeyde yaşanır. İşte "askeri böyle elde edilen, komutan böyle olan ve bu kadar da imkan ve niceliğe sahip olan bir çalışma ordulaşabilir" diyoruz. We artık bunun teorisi, planlaması ve şemasından değil, kendisinden bahsediyoruz. Her şey hazır, içinden savış, inşa ediyorsunuz. Nerecin payına ne kadar düşer, gülerince tartıştık. Sınır yok, ne kadar büyütilirseniz, ne kadar temellendirebilirseniz, yapın diyoruz. Biraz deneme-sınama ile bu işler geliştirilir, onu da yapın, diyoruz. Esnekliğe sahibiz ve daha da büyümek istediğinden, partide danişarak, parti merkezinden, önderler geçeceğinden güç alarak, bilgi verip izin alarak insan daha kapsamlı görevlere de soyunabilir. Bunlar bizde, rahatlıkla bakılacak görececek refli çalışmalarlardır. Buna ulaşmayı daha da böyle ayırtlandırılabilecek hususları geliştirirken, onu gerekirse en ince yönetmeliklere kadar ka-

zımız üzerinde de bu anlamda çok duruldu. Şimdiye kadar epey tartıştık.

"Savaş tarzımızı geliştirelim, dönüştürelim" derken, aslında bir kısır döngüden de bahsediyoruz. Savaş yabancısı değiliz. Özellikle halk savışı, bunun silahlı propaganda aşamasından tutulmuş düzenli ordusuna kadar yürütülecek biçimleri; bireysel eylemlerden tutulmuş cephe eylemlerine kadar, "nasıl geliştirilebilir" sorusuna teorik cevaplar verilmisti. Yine savaş tarihimize gerilla savaşına, hareketli savaşa, hatta cephe savaşına benzer eylemlere girilmisti. Nasıl ki ordulaşmaya gelememe konusundaki yapılan büyük hatalar varsa, savaşta da taktik esaslarla göre geliştiremeye hatalar, yetmezlikleri vardır. Yanlışlıklar bolca ortaya çıkmıştır. Cephe savaşına girmek akıl kânı mıdır? Ama girilmiştir. Çeşitli mevzilerde gülerince çakılıp kalma akıl kânı mıdır? Ama kalın-

gücümüzle -yani orduyla- nereye, ne kadar, nasıl vuracağımızı planlayamıyoruz. Bugün en yakıcı bir savaş sorunumuz da bu olduğu hepimizce malumdur. Gerçekten her eylemimiz, hatta bölgemiz, "mevcut güçle ne yapabilir" sorusuna cevap veremiyor. Ölçme-biçme, kestirme, planlama, yürütme kö. O güçle şehir mi, köy mü düşer? O güçle bir hain mi vurulur, bir tabur mu? Aslında belki değil. Bu yeni gösteryor? Savaş tarzımızın çok yetersiz, çok geri düzeyde kaldığını; plandan, perspektiften, iradeden uzak olduğunu gösterir. Neden bu böyledir? Ordu kurmadaki beceriksizlik, barışı gelişt-

dan başka her anlama gelir. Ama maalesef en üst düzeydeki kurmayımız bu galî durumda düşmüştür. Yargılamaya sürecinde ne kadar ağır suçlar teşkil eden durumlara düştüğünü görüyoruz. Bunlar kadar mıdır? Veya rahatlıkla böyle mi sağlanır? Savaş böyle mi kazanacağı? Ya! Ama girildi; niçin? Kişiyi ne asla sağlar? Hiçbir şey.

Bütün bunlar, savaş tarihimize kısaca şunu gösteryor ki, hiçbir kişilik savaşta hakkını vermedin kendini kurtarabilir, ne de kamufle edebilir. Savaşta hakkını verenler, ancak hem değerlere layık oluyorlar, hem de şahsiyatla birlikte kendi-

keriz; sonuç alınır. Biz belirliyoruz, biz kurmaca yöntemlerle girişimler başlatıyoruz ve sonuç alıyoruz. Halk savışı önderliği biraz da bizim yanı sıra, nasıl vuracağız, budur. Yani savaş komutanlarımız karıştırmalıdır. Bu nu yaparlarsa gerçek bir komutan olduklarını ortaya koymuş olurlar. Ama daha doğru dürüst yolda yürümeye kaybediyor, nasıl yürüdüğünü düşman beş gün önceden biliyor ve pusuya atıyor. Bunu daha önce de söyledim. Yani pususu bizim taktiklerimiz ama, en çok biz pusuya düştük. Maaynılaşma bizim taktiklerimiz ama bütün mayınlarla biz düşüyoruz. Sabotajlar, baskınlar bizim yöntemlerimiz-

dir, fakat en çok nokta baskınlarına biz uğruyoruz. Neredeyse kontr-gerilla, gerilladan daha fazla etkili oluyor. Gerilla gerillacılığı yapmazsa, kontr-gerilla contracılığı yapar. Bunları tersine çevirmek gerekiyor.

Belirtelim ki, bu sene özellikle üç bin kişilik saldırılar bile düzenlenebilir. Tabii üç kişilik vurucu timler de oluşturulabilir. Bir eyalet için üçten başlanırsanız, hatta beşine de çıkarılabilir. Milisi de katabilirsiniz;

rum: Partimiz, ordumuz niye mücadele edemez, savaşamaz duruma geliyor? Kontraya benzer tipler niye bu kadar ortaya çıkıyor? Bu kontra tarzında kendini dayatılan, savaş durdurulan kimlerdir? Nereden bu kadar cesaret alıyorlar? Ve biz niye bunlara karşı bu kadar gafil veya sessiz kaldık? Kendimi bile suçluyorum. Adı, cinsiyeti, kabiliyeti ne olursa olsun, asla bu tutumlara, bu kişiliklere müsaade edemeyiz. Sava-

sal içerikli hedefler, en kapsamlı askeri hedefler vardır. Bütün bunları mevcut gücünüze dayanarak çizeceksiniz. Yani bir gücünüz var, bir de hedefler var. Bunlar gerçekçi çiziliyor.

Vuruş tarzı üzerine çok konuşuk. Vuruş tarzı keskin bir kılıçtır. Keskin kılıç haline gelmeden savaşa girilmez. Vuruş tarzı iradedir, kestirmedir, yürütüştür, harekattır. Bir de bunun yaşama tarzı vardır: Olgun, disiplinli, atik, dikkatli, bütünüyle savaşa göre ayarlanmış yaşamdır. Bunun çelişen her şey giderilir, bunu hazırlayan her şey kabul edilir. Komutan gece-gündüz bütün üzerinde duran, eksiksiz tamamlayan, hazır ve nazır tutan kişi demektir.

Görülüyor ki, ordulaşma ve onun savaşım tarzı bizde oldukça ilerlemiştir. Neye karşı, nasıl oluşması gerektiği oldukça açıklığa kavuşmuştur. Neyin kabul, neyin reddedilmesi gerektiği nettir. Yine neye dayanarak, hangi hedeflere hangi araçlarla yürüneceği bellidir. Bunun büyük sorunları da dönem dönem karşılır. Üç aylık hedefler, üç aylık dönemler biçiyorsunuz. Altı aylık, yine yıllık dönemler biçiyorsunuz. Dönelere neyin, nasıl sıgındırılacağı da iyi kestiriyorsunuz. Ama en kaba hatlarıyla da söylesek, bu yeni savaş biçancosu -eyaletler kendini zorlayarak- ülke genelinde 50.000'e ulaşsın, bu bizi "çok büyük hedefler, ulaşılmaz" biçiminde bir yargıya götürmemelidir. Zorlasak ulaşabilir. Botan rahatlıkla beş-onbine. Garzan birkaç bine, Amed en azından bir beşbine ulaşabilir. Bir Dersim birkaçına bile ulaşabilir. Bir Serhed ve diğer eyaletlerimiz birli birli rahatlıkla ulaşabilir. Şimdiden hepsi binin yarısını bulmuştur. Zorlasalar ilk ayda bile hedefleri katlayabilirler. Dolayısıyla 1993'e elbilen kişilik bir ordulaşma hedefi sıgındırabilir. Böyle

ediyor. Diplomatik saha oldukça önemli oranda kullanılacaktır. Düşmanın 1992'de zirveye tırmadığı diplomatik alandaki faaliyetleri, eski hızında değildir. Şimdiden çatışkılar gelişmiştir ve bu artarak devam edecektir. İçteki "mutabakat" güçlü değildir ve giderdek de çözülmüyor. Diplomatik faaliyetleri istediği kadar tırmadırsın, bununla fazla ilerleme sağlayamaz. Genelde mücadelemize karşı geliştirdiği bölge zirveleri,

daha şimdiden tersi sonuçlar veriyor. Güney'deki işbirlikçilere gördüğü uğursuz rol, şimdiden ortadan kaldırılmıştır. Artık tersine işleyen bir silah haline geliyor. Halk dayatıldığı katliam tersi tepmiştir. Halk büyük bir öfke halinde hesap sor-mak istiyor. O kullandığı sağlı güçlerini -MHP de dahil- eskisi kadar kullanamaz durumdadır. Hizbullah'tır, Türk sol güçlerdir, öyle fazla direkt veya dolaylı kullanamazlar.

Bire bin diyerek çapulcu sürüsünün üzerine yürüyeceğiz

En önemlisi de halkımız büyük bir kararlılıkla kendi davasına sahip çıkıyor. Sonuç olumlu olmuştur. Türkiye halkı da her zamankinden daha fazla savaş geçireceği ve kendi yöneticilerini tanımış ve peşinden yine eskisi gibi koşmayacak kadar bir bunalım içine düşmüştür. Biraz daha kendini düşünme zorunluluğuna duymaktadır. Savaştan çıkan olup olmadığı sorguluyor. Uluslararası emperyalist cephe, bu yılki politika fazla hoşnut bakmıyor. Siyasi çözümü dayatıyor. Daha şimdiden insanlık çözüm konusunda artan baskılar altındadır. Bizim de taktiklerimizi esneklik, düşmanın bu gelişmelerini iyi kullanıyor, onu köşeye sıkıştırıyor.

Görülüyor ki, daha da ayrıntılı geliştirebileceğimiz yıl planlaması, uygulanabilir bir planlamadır. Şiz bütün sorumluluğunuzda komuta gücümüz ve savaşçılarımız, şimdiki yaka kaldır yürüttüğünüz tartışmalarla sağladığınız netleşmeyi, daha konferanslarıyla daha da kesin kararlarla dekebilir ve en verimli işbölümünü sağlayabilirsiniz.

Biz bu temelde bu yılın üzerine yürüyoruz. Baharı güzel, yetkin, doğru ve fedakarlıkla bir biçimde yapılabilmektedir. Bir zaman tahlişsizlik, kazalar olabilir. Birlerimiz düşebilir. Ama

yarasız bir karşılaşmadır. Şehitler bu temelde son sözlerini doğru söyle-diler. Ve savaş böyle karışmazsa, vasiyet ettiler. Halkımız her gün katlandığı acıya -ki gururlu bu acıya katlanıyor- bizden böyle bir savaş strateji geliştirmemiz için her şeyini feda ederek katlanabileceğini gösteriyor, emrediyor. İnsanlığın da gözü önünde böylesine hiçbir kural tanımayan bir düşmana karşı, güzelli-ki savaşmaktan veya güzelliği savaş-tarakın başka bir çareminin kılavucunu böylesine bir eylemle sağlayabileceğimizi gösteriyor. Çekim-me şurda kalsın "şimdiki kadarki çabaların bizi buraya getirmesiyle kendimizi mutlu ve şanslı görüyoruz" diyerek dönmek üzerine yürüyeceğiz. Şimdiki daha şiddetli savaşırlar imkanları ve zor koşullarda dönmelerin üzerine yürürken kazanma-sını bilen bizler, şimdi bu kadar gelişmiş olanaklarla yürürken, hiç şüphesiz daha fazlasını kazanacağız.

Yine azantı tedbirlik, dikkatli olmak şarttır. Gücümüz çok dikkatli kullanmamız gerekliliği açıktır. Koruy-maya büyük özen göstereceğiz. Köy-lay kolcu savaşçı düşürmeyeceğiz. "Bire on, bire yüz, bire bin" diyerek çapulcu sürüsünün üzerine yürüye-

"...Hiç şüphesiz ki, tarihi olumsuzluklarımızı bir çırpıda atamayız. Hiçbir zaman kendisi için asker-komutan olamamış bir halk gerçekliğini, birdenbire radikal bir dönüşüme uğratabileceğiz. Ama parti savaş tecrübemizin de az olmadığını göz önüne getirdiğimizde, bir türlü ordulaşamamaya, bunun gerekçelerini sıralayıp kendimizi kandırmaya da fazla tahammülümüzün kalmadığı açıktır..."

beşbin kişiyle nereye yürüsen ne-reyi düşürmezsin ki! Üç kişilik birimlerle pusulalar, sabotajları her yer-de geliştirmek zor değildir. Bütün bunlar karmakçıdır. Yerine, alana ve düşman hedeflerine göre kulanılır. Ama bunun için de savaş kurmay-ının çok etkili planlaması, güç düzen-lemesi, yürütmesi, denetlemesi ge-rekmiyor, diyoruz.

Gerçekten halkımız savaşın kızış-tırılmasında, savaşın gelişmesinde yanadır. Bütün savaşçılar -raporlara yansımıştır-, savaş adeta susamışlardır. Herkes bize diyor ki, "Ben savaşmak istiyorum." Zaten

şa, savaşmaya gelmiştir; kutsal bir görevdir. Her şeyini ortaya koyanlar da vardır, olmayanlar da vardır. Eğer ayırt edemezsek büyük haksızlık, büyük adaletsizlik yapmış oluruz. Birisi görev için hayatını ortaya koyuyor, birisi namussuzluk yapıyor. Elbette ayracağız ve birisinin canına okurken, birisinin de müthiş komutanı, savaşçısı olacaktır. Bu hususlara dikkat ediyoruz. Savaş, kesinlikle her yönüyle hazır olanlar, bunun için kendilerini eğitime ve tecrübeye donatırlar girer, istekler karşılır, yürünür.

Ben burada kapsamlı bir hedefler programı çizecek durumda de-

isteginin yerine getirilmesini de ka-çışlara, çürümeye yol açmıştır. Sa-vaştıranıyan güç düşer. Ustalar bu-nu bisiklet yürüyüşüne benzetirler. Savaş bir bisiklet gibidir. Durursan düşersin. Savaştıramazsan çürütür-sün. O halde bu kadar savaş isteği, savaş imkanı olduğu halde savaş-tırma suç olmaktan da öteye, an-cak düşmanın bile dayatabileceği bir karşı kompo faaliyeti olabilir. Bu durumlara da düşülmüştür. Bütün bunlar mahkum edildi. Tekrar vurgu-luyorum, bu duruma düşmeye asla fırsat verilmemesi gerekir.

Halen şunu araştırmaya çalışıyo-

ğım. Her eyalet kendi alanında ge-rekçisi bir hedefe ulaşabilir. Biz geç-miş yıllarda bir planlamaya nasıl yak-laşılabileceğini gösterdik. Halen o cer-ceveler geçerlidir. Planlamada da-yanakları, araçları, hedefleri gerek-çiz bir biçimde konuşulmuştur. Sizler tekrar kendi eyaletlerinize, bölgele-rinize uyarlısınız. Bu konuda deney ve tecrübeleriniz vardır. En gerek-çelerini ortaya çıkarırsınız. Eylem he-defleri, düşman hedefleri, ordulaş-ma hedefleri, yine bunun için eğitim, savaşçı yetiştirme, kadro yetiştirme hedefleri, ayrıca işbirlikçiliği düşür-me hedefleri, ekonomik-sosyal-siya-

bir ordulaşmanın, birçok şehri düşü-rebileceği, günlerce savaşsı savu-nabileceği veya kuşatma altına ala-bileceği düşünülebilir. Tabur düze-yinde, hatta aile düzeyindeki bazı düşman güçlerini etkisizleştirme-bileceği, tasfiye edilebileceği veya pusuya düşürüleceği, kuşatılabil-eceği düşünülebilir. İşbirlikçi yapılar duman ettiler. Koruculuk fazla ayak-ta kalamaz. Yine geleneksel işbir-liği yapı tümüyle gider.

Bütün bunlar eğer gerçekleş-ecek hedefler ise, bu da eşitler üke yarı yarıya kurtulmuştur. Bunun için şiz destekler artarak devam

"...Ordunun bütün birimleri vazgeçilmezdir. Bir ana karagahtaki kurmay hizmeti, yine kurmayın yön vereceği hareket, istihbarat, keşif ve her türlü taktik geliştirme imkanı vardır. Savaş tarzımızı günlük olarak gözden geçirip yetkinleştirme imkanı vardır. Sadece düşünce ve plan geliştirme düzeyinde değil, hızla harekete geçirme organlarına hükmetme durumu vardır. Alanlar oturtulmuştur, teknik imkanlara kavuşmuştur..."

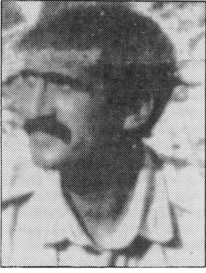
bu kadar niceliğe, gelişmeye ulaş-mışken, davanın toptan kaybedile-ceğine dair de, hiçbirimiz en ufak bir kuşku besleyemeyiz. En sıradan bir yoldaş bile görevlerine bağlı kal-dı mı, bir genel komutanlık görevini bile rahatlıkla yerine getirebilir. Bu-na inanmız tamdır.

Eğer bütün bunlar böyleyse, o halde biz bu yılın üzerine yürüyeceğiz. Bu yılın üzerine yürürken, gerçekten binlerce yıllık kararlık geçmişin hesabını bu düşmadan zevkle sorarak alacağız, ödettire-ceğiz. Bize dayatılan özel savaşçı bir intikam aracına da dönüştürerek kar-şılık vereceğiz. Tanhte uygulanana o her türlü barbarlığı, en son şahsında temsil eden bu kontra rejimi ve onun her düzeydeki temsilcileri, nasıl amansız bir halk savaşıyla, savaş-çılarla karşılaştıklarını bilerek he-sap vermek zorunda bırakılacaklar-dır. Gerçekten böyle bir güne ulaş-mak, böyle bir hesaplaşma imkanı-yı yakalamak, güzel ve tam da yiğitliğe

ceğiz. Bütün bunlar bizim savaş ya-salamızdır. Bu yasalarla amansız ba-ğlı kalmaya çalışacağız. En sıradan ve yeni katılan savaşçılardan en tec-rübeli komutanımıza kadar, bu temel-de ordulaşmanın, savaşmanın ve bir bütün olarak düzenin üzerine yürü-rken, sonuna kadar sağlam tutun al-mış-ız, hesap yapmış, iradeyi keskin-leştirmiş ve öngörde bulunmuşuz. Öyle yürüyoruz ve kazanacağız.

Bu temelde yürümek, yürürken savaşmak, savaşırken kazanmak için verdiğimiz sözlerin gerekleri de, -ki yargılanmış tarihî çerçevede-dir- onun kazanım sonuçları da tari-hi çerçevede olacaktır. Biz, bütün bu hususlarda en doğrusunu yapacağa-mız, yine geliştirdiğimiz bütün eleş-tirilerin bunun için olduğuna ve ken-dimizin de gerçekleştirdiğimiz yargı-lanmanın bu sonuçları doğuracağı-na inanıyor, üstün başarı dilekleri-mizle birlikte selam ve sevgilerimizi sunuyoruz.

Kürdistan halkı yiğit bir komutanını yitirdi

Adı; soyadı: **Erdiwen BOZKURT**
Kod adı: **Şükrü**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto, 13 Kasım 1961**
Mücadeleye katıldığı tarihi: **1979**
Şahadet tarihi ve yeri: **14 Kasım 1992, Olur-Erzurum**

Erdiwen BOZKURT (Şükrü) yoldaş, 13 Kasım 1961 yılında Varto ilçesine bağlı Çorsan köyünde dünyaya geldi. Yıl 1966. Varto depreminden dolayı ilkokula Karakoçan yatılı bölge okulunda başladı. Zeki özellikleriyle gözde çarpıyordu. Okulun en küçük öğrencisi olması ve sempatik hareketleriyle herkes tarafından sevilen bir duruma gelmişti. Daha sonraki yıllarda doğduğu yer olan Muş-Varto'nun Çorsan köyünde ilkokulu bitirdi. Küçük yaşlardan itibaren çok halkı tarafından seviliyordu. Davranışları ve bir büyüğe varışta tavırlarıyla köy halkının takdirini kazanmış, geleceğin büyük insanı olacağını davranışlarıyla ve zekasıyla kanıtlanmış. Amcası okumasını istemediğinden bir yıl aradan sonra kendisi gidip Çaylar Ortaokulu'na kaydını yaptırdı. Ortaokul ikinci sınıfta parasız yatılı yur sinavını kazanarak Muş'ta ortaokulu bitirdi. Muş'ta okula devam ederken, daha önce belleğine koyduğu devrimci düşüncelerle daha çok uğraşmaya başladı. Devrimçilerin perçinlenmesinde Muş'ta kaldığı dönem belirleyici rol oynadı. O dönemlerde faşistlerle girdiği taşlı-sopalı kavgaları, dergilere abone olması, sosyalizmi içeren kitapları okuyuşu ve sürekli not alışı çevredeki yaşlılardan görülüşü bir olay değildi. Okuduğu kitapların etkisinde kalıyordu. Sadece etkide kalmak da değil, kavramaya, özümsemeye ve sonuçlar çıkarmaya çalışıyordu. Sürekli okuması, araştırıp-inceleme kişiliğinde olgunluğu yaratmıştı. Okuduklarını kalıpsal olarak ele almazdı. Pratik hayata uygular, pratik yaşamdan dersler çıkarmaya çalışarak gerçekleri daha fazla algılamaya ve çözüm gücü olmaya çalışırdı.

1977-78 yılında Dersim'deki öğretmen okulu sınavını kazandı. Okul politik nedenlerden dolayı kapatılınca lise öğrenimini de yarıda kaldı. Fakat O'nun için yeni bir okul başladı.

O, halkın toplumsal sorunlarına yönelerek gerçekleri hem kendisi öğrenecek, hem de öğrencilerini halkına öğretecekti. Ayrıca Dersim gerçeği, Dersim katliamları ve geçmişte yaşanan direnişler, Erdiwen yoldaşa kirliliğini kazandıran gerçeklerdi. Bunun için Dersim'e borçlu görürdü kendisini. Borcunu ödemek istiyordu. 1979 yılında tutuklanan bir yoldaş ile **Mehmet KARASUNGUR** yoldaş, kendilerini misafiri olur. Oldukça etkilenir. Kürdistan gerçeğini bu yoldaşların dilin-

de yalın bir biçimde anlatılmasından sonuçlar çıkarır, tartışır. Sordugu sorularla daha çok şey kavramaya çalışır ve yoğun geçen tartışmalarla belli bir sonuca ulaşarak mücadeleye katılmaya karar verir. Erdiwen yoldaş, 1979 yılında Kürdistan halkının kurtuluşu uğrunda ulusal kurtuluş hareketine, ölümü gözde alarak çevresinde ilk katılan nefer olur. Mücadele saflarına katıldıktan sonra daha fazla okumaya, araştırmaya başlamıştı. Okumak, araştırmak O'nda bir tutkuydu adeta. Köy gençliği dışarıda top oynar, O kitap okurdu. Okul masrafları için annesinden aldığı parayla kitap almayı bir gelenek haline getirmişti. Hayvanların otlatmaya götürür, elinde kitabını eksik etmezdi. Dağa odun toplamaya gider, bir elinde de kitap açar okurdu. Kitaplar O'nun yaşamının ayrılmaz birer parçası durumundaydı. Bir gün amcası az çalışıyor diyor Erdiwen yoldaşın elindeki kitabı alır ve yakar. Bu arada çalışanların tümü durmuş olan olayı seyredir, Erdiwen yoldaşın tepkisinin ne olacağını bekler. O çok şakin bir biçimde gider amcasının elini oper ve O kitabı yakmanın bir fayda getirmeyeceğini anlatır, kısa bir süre sonra aynı kitabı tekrardan alıp okuyacağını bütün kararlılığı ile dile getirir. Amcası bu tavrı kendisinden beklemediği için oldukça şaşırır.

Dersim'deyken edindiği düşünceler, araştırma ve incelemelerde elde ettiği sonuçlar ve partili yoldaşlarla tanışmada edindiği izlenimlerle kendisine olan güveni daha çok pekişerek faaliyet yürütmeye başladı. İlk önce kendi köyünü, köyünün insanlarını ele aldı. Onlara yönelik çalışmalar yürüttü. Çabaları sonuç vermişti. Köy gençliği çok kısa bir süre içinde O'nun savunuculuğu düşüncesinin etkisinde kalmıştı. Daha sonraları Varto bölgesinde kendi köyleri için Apocu köy denilmeye başlanmıştı. Köy bu durumundan dolayı sık sık düşman güçlerinin operasyonlarına maruz kalıyordu. Bu köyden hemen hemen içkescenden geçmeyen insan kalmamıştı. 12 Eylül faşist iktidarı döneminde de baskılar abalabilirdiye yoğunlaştı ve çok sayıda insan işkencelerden geçirilerek zindanlara dolduruldu.

re yönelik mücadelede kararlı bir pratiğin sahibi oldu, gerçekleri ortaya koymaktan ölümü pahasına da olsa çekinmedi. Türk sömürgeciliğine karşı verilen mücadelenin yanısıra bu güçlere yönelik de kararlı bir mücadelenin verilmesi devrimi geliştirmede bir zorunluluktur. Kitleleri eğitmek, örgütlemek ve gençliği kendi ulus ve halk gerçeğine taşımak basit değildi. Dönemin kendine özgü zorlukları çok fazlaydı. En başta da insanlarımızın Kürtüklerini benimsemeleri bile bir mücadele, savaşım sorunuydu. Her şey adeta tırnakla kazılarak kazanılıyordu. İhanet kökleştirilmişti, bu ihanetin ve kendini inkar etmenin aşılması bedel olarak kan istiyordu, her türlü olumsuzlukları kararlıca omuzlamayı ve sebatlı bir çalışmayla aşmayı dayatıyordu işte bu dönem bütün zorlukların yığılması omuzlayan yoldaşlardan biridir Erdiwen yoldaş.

12 Eylül faşist iktidarı döneminde mücadele açısından zorluklar oldukça yoğunlaşmıştı. 1979 yılında mücadelenin katetdiği gelişmeler kitleleri bir kabarmaya doğurmuştu. Her alanda mücadeleye akin edenler vardı. Her sınıf ve tabakadan insanlar mücadeleye içinde yer almak istiyordu. Gençlik kesiminde zaten yoğun bir kabarma vardı. Halktaki kabarmayla birlikte, süreçte doğru tarzda cevap verilmesi vazgeçilmez bir zorunluluktur. Hilvan-Siverek direnişleri Kürdistan'ın tüm alanlarında etkisini göstermişti. Yaşanan bunca gelişmelere cevap vermesi gereken örgütlülüğün yaratılması, öncünün bu konuda rolünü oynaması dönemin dayattığı görevlerdendi. Ancak beklenen bu rolün gerekleri zamanında yerine getirilmediği için mücadelede bizi bilinen örgütsel kriz yakıştı. Gelişen kitlese mücadeleler kucaklanamadı. Düşmanımız da barbarı. Tarihi barbarlığı bir kez daha en acımasız bir biçimde uyguluyordu. Dünyada eşine rastlanmayan düzeyde barbar bir düşman ve diğer yandan kurtuluş umutları yeni yeni doğan ve gelişen, ancak özlemini ifade edemedi henüz örgütlenemeyen, öncü örgütlenmesi kavuşamayan bir halk gerçeği vardı.

Dönem çok hassas olduğundan, mutlaka doğru karşılığı vermek ge-

ihaneti de kaçınılmaz olur. Bu durum çok acımasız bir biçimde yaşandı. Halkın dağda kalarak direnen devrimcileri yaklaşıp artık bir kurbanlık koyun gözüyleydi. Umular, geçmişin yenilgisinin acısı da eklenince adeta sönmüş durumdaydı. Korku, tedirginlik, kaygı vardı. Bunların aşılması kolay değildi. Buna bir de davalara ihanet edenlerin durumu da eklenince, çaresizlik daha çok insanlarımızı egemen oluyordu. Bu süreçte yaşananlar, acıları ve zorlukları yüreklerin derinliklerine dek duyularak aşılması ve bugünlere gelmede dönemin zorunlu bir basamağı olmuştur. Bu basamaklardan geçmeden bugünlere varılamazdı.

Bu süreçte davasına olan bağlılığını ve sonsuz insanıncı koruyan yoldaşlardan biri de Erdiwen yoldaş. 12 Eylül faşizmine karşı direnen yoldaşların dağlardaki, ölüm pahasına yürütülen bir savaşım için derdiler, ölmek, halkın umudunu söndürmek, yeni güdeni yaratmak için çabalıyorlar. Erdiwen yoldaş, bu yaşamdan ayrı düşünmek mümkün mü? O da yoldaşlarıyla birlikte bu kararlı ve azimli, büyük bir insanı ortaya koyan direnişin içinde. Dağ dağ, köy köy, yayla yayla dolacak, elinden geldiğince bir şeyler kavratmaya, insanlarımızı ger-

kenceden geçirilir. Teslimiyete zorlanır, yoldaşların yerini göstermesi dayatılır. Ama düşmanın dayatmalarının hiçbirini kabul etmez, ser verip ser vermemeyi ekin edindir. O'nun bu kararlı ve kendinden emin direnişi karşısında kaybeden düşman ve onun eli kanlı cellatları olur. Erdiwen yoldaş altı ay zindanda kalır. Çıkar çıkmaz "Benim meskenim dağlardır" deyip, yeniden yoldaşlarıyla kucaklaşır.

Bu dönemler partinin yeniden toparlanma, eğitim hazırlıklarını tamamlama, yani kadrolarını yoğun bir eğitim sürecinden geçirerek hazırlama ve bu temelde ulusal kurtuluş savaşını gerilla savaşına faktürlü geliştirmeye esas alma dönemidir. Bunun için partinin yur dışına güçlerini çekme kararı vardır ve 12 Eylül faşist iktidarının amaçlarını boşa çıkarmak için bu karar hızla uygulanmaktadır. Ne var ki, düşmanın saldırıları ve imha seferlerini yanı sıra, yine içte yaşanan devrimden kaçma, uzaklaşma, mücadeleyi yarıda bırakma tutumlarıyla birlikte, bozguncu-taşkıyıcı öğelerin de çabaları da değildi. Adeta düşmanın bizimize yönelik birer saldırı biçiminde rol ifa eden bu öğeler, yani Şağır Cuma, Semir, Davut gibileri, içte yarattığı sorunlarla kadroları bir yandan birbirleriyle çatışır hale getirirken, diğer yandan ise komplolarla yapıyı imhaya açık hale getirenler oluyor, mücadeleyi darbelemek istiyorlardı. Bu tutumun sahipleri bilinçli bir tarzda bu dönemde parti ile direnen parti yapısı arasındaki bağı koparmıştı. Partiyeye yaşanan ilişkisizlik ortamında kadrolar inançlarına dayanarak direnirler, zorluklarla aman-sızca boğuşarak partiyeye ulaşmayı başlardılar.

Bu direniş bir neferi olan Erdiwen yoldaş 1982 yılında yur dışına bir grup yoldaşıyla birlikte çıkmayı başardı. O zamanki kamplarda askerî, siyasi eğitim gördü. Ülkeye dönüş hazırlıklarına her yönüyle katıldı. Partinin 2. Kongresi sonrası süreç, ülkeye dönüş süreciydi. Bu nedenle her açıdan hazırlıklar ve çalışmalar yoğundu. Ülkede yeniden direnişin gerilla temeline geliştirilmesinde temel rol oynayacak olan silahlı propaganda döneminin başlatılması göreviyle yükümlenen kadrolar mutluydu, sevinçliydi. Sevinç ve mutlulukla yoğunlukla yoldaşlardan biriydi Erdiwen yoldaş. Ülkeye ulusal direnişin köklü bir biçimde geliştirilmesinin kararlılığı ve azmı içerisindeydi. Bu ruhla yöndeldi

Sadece kendi köyünde faaliyetlerde bulunmadı. Gittiği her alanda tartıştı, konuştu, ulusal kurtuluş düşüncelerini ortaya koydu, savundu. Sosyal-şoven ve reformist işbirlikçi güçlerle yüz yüze geldi, bu kesimle-

rekliyordu. Ancak örgütsel krizin yaşanması, düşmanın 12 Eylül faşist iktidarı temelinde yeni bir silahla konuşarak saldırması karşısında yığınların, yani yol arkadaşlarının, devrim inanışçı olanların teslimiyeti ve

çekleri öğretmeye çalışmaktadı.

Yıl 1981. Şubat ayının 14'ü. Köyüne bir iş için giden ve evine misafiri olur. Yapılan bir ihbar sonucu köy, düşman güçleri tarafından çevrilir ve burada tutulur. Yoğun bir iş-

ülkeye.

Lübnan'dan Haftanın, Lolan ve Botan'da devam eden yolculuk Dersim'de noktalandı. Dersim'in enin dağlarıyla, nehirleriyle, doğa güzellikleriyle bütünleşmişti. Dersim'den aldığı ulusal özün, kazandığı kimliğini karşılığın savaşarak, örgüt kurarak, gerilla'yı geliştirerek, giderik tüm kuzeyde kitlesel bir direnişi yaratarak güneye kadar yaymak, güneydeki direnişle birleşmek tek eredi. Dersim'den Bingöl'e, Karakoçan'dan Varto'ya kadar uzanan saha üzerinde hareket ediyordu.

Askeri konularda yetkindi. Ataktı, hareketli yapıyla sabit bir yerde O'nu tutmak mümkün değildi. Gerilla taktiklerini egemendi. Silahı iyi kullandı, tam hakimiyeti sağladı. Hemen hemen bütün silahların girdisini çıkırtmış bilirdi. Bomba yapımında ustaydı. Yönetme-birikenlenem sanatında yılların biriken deneyim ve tecrübesi vardı. Siyasal olarak da çok gelişkindi. Gelişmeleri sürekli takip eder, ona göre hareket tarzını belirlerdi. Dersim alanında geliştirilen birçok eylemde birincil düzeyde yer alı, yüzlerce çatışmaya katıldı. Onlarca yoldaş yanında şehit düştü. Her gün yaşanan çatışmalar, pusulalar, operasyonlara karış birliğini koruma, kollama mücadelesi yaşamının vazgeçilmez bir parçasıydı.

Erdiven yoldaş düşmanla girilen çatışmada iki kez yaralandı. Bir çatışmada omuzundan ağır yara almıştı. Yaralı haliyle bile çatışmayı sürdürmüş ve grubuyla birlikte düşmana darbe indirerek kurtulmuştu. Yarası ağırdı, ama morali ve neşesi her zaman yerindeydi. O haliyle bile şakalarından vazgeçmez, yoldaşlarına moral kaynağı olmaya çabalardı. Yoldaşlarının desteğiyle ve esas olarak kendisinin belirleyici çabasıyla kısa bir süre içinde iyileşmiş ve gerilla yaşamı içindeki mücadelesine devam etmişti. Bir diğerinde de **Salih KILIÇ** ve beraberindeki üç yoldaşın

şehit düştüğü Kiğı-Yayladede çatışmasında yaralanmıştı. Bu çatışmada, düşmanın kayıplarını gizlemesi-ne rağmen Bingöl Alay Komutanı ve beraberindeki 38 düşman askeri öldürülmüştü. Evet bu kahramanca çatışmada ARGK'nin 4 değerli neri de şehit düşmüştü. Erdiven yoldaş da ayağınan aldığı darbeye yaralanmıştı. O yaralı haliyle yine düşmanla çatışarak kurtulmuş ve yitirdiği yoldaşlarının intikamını alabilme için daha çok iradesine güvenmişti. Yaralı haliyle diğer yoldaşlarına ulaşmıştı; yüreğinde şehit verdiği yoldaşlarının sızısı, acısı vardı. Ama her şeyne rağmen morali olmak, bilgiliçle hareket etmek gerillanın vazgeçilmez yaşamının bir parçasıydı. Bu ruhla hareket etti, çalıştı, yoldaşlarının eğitimine elden geldiğince yardımcı olmaya çalıştı. Görüldüğü tedavi sonucu iyileşmişti. Gerillanın olumsuzlukları içinde tedavisi sürdürmek zorunda olduğu biliniyordu. O gerilla yaşamından kopmadan tedavisini yapmış ve sağlığına kavuşmuştu. Ancak ayağında kısmi bir sakatlık meydana gelmişti. Hep topalıydı, belli zorluklar çekiyordu, ama bu durumunu yoldaşlarının moralini bozmamak için hiçbir zaman yansıtmıyordu. Tam tersine yine ataktı, canlıydı, hareketliydi.

Bütün bu özvenli çabalara rağmen Dersim'de oturtulamayan, bir türlü rayına girmeyen ve boş çıkılan parti taktiği vardı. Çeşitli dönemlerde sık sık partinin müdahaleleri olmuş; ya müdahaleler ya boş çıkmış, ya da gelenekler etkisizleştirilmişti. İşte böyle bir sonucun yaratılmasında, özellikle önce emeğin, şehitlerin kanı pahasına yaratılan değerlerin heba edilmesinde rol oynayan tasfiyecilik-bogunculuğu ögeler ögütü sürekli uğraşıp durdu. Bu bogunculuğa gerilla yoğun ve sabırlı bir mücadele yürütüldüyse de tam etkisizleştirilmedi. Aslında yaşanan bu durum olmasaydı, Dersim ve Dersim'e bağlı olan diğer alanlarda

mücadelenin seyri çok daha farklı olurdu. Yıllardır bu sahaya masallat olan tasfiyecilik ve bogunculuğun kökleri ta 1979-81 yıllarına dayanır. Özellikle Semir vb. birçok provokasyon bundaki rolünü özenle vurgulamak gerekir. Yine de bu durumlar kayıplar pahasına yaşanmış olsa da, yaşanan direnişlerin yarattığı büyük kahramanlık da, kararlı ve azimli çabaları da asla unutmamak ve bundan büyük ders ve sonuçlar çıkarmak önemlidir. Yedi-sekiz yıl aralıksız olarak yaşadığımız her türlü zorlukları ve acımasızlıkları içinde yaşamak, ihanetle yan yana ve ona karşı sürekli savaşarak onu alt etmek hiç kolay gerçekleşir bir olay değildir. Partinin bu değerli militanları, partilerine ve şehit yoldaşlarına verdikleri sözlerinin takipsi olarak büyük ve özvenli bir dirençle savaşmış, mücadeleyi yükseltmesini bildirdi. Bu eylemimizde birçok gelişmeye damgasını vuran Erdiven yoldaş, aynı zamanda eylemin yönetim birimi içindeydi ve eylemin bütün faaliyetlerine karşı sorumluydu. Bu nedenle her bir zaman görevlerinin ağırından ve zorluklarından yakınmadı, özvenle görevlerine yaklaştı ve gereklerini yerine getirmeye çalıştı.

Erdiven yoldaş 1990 yılında partinin 4. Kongresi'ne katılmak üzere bir grup yoldaşıyla birlikte Güney Kürdistan'a gitti. Burada yürütülen çalışmalara katıldı. Geçmiş ayrıntılarıyla ildeledi. Geçmiş pratiklerde ortaya çıkan yetersizlikleri mahkum etti. Süreçten gelecek görevleri umuzlamak üzere daha da yetkinleşerek çıktı. Deney ve tecrübelerini yoldaşlarına aktardı, onların gelişmesi için bitmek bilmeyen bir çaba sergiledi.

Erdiven yoldaş, daha sonra tekrardan Lübnan sahasına gitti. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde idi. Yılların birikimi ve deneyleri temelinde yoldaşlarının eğitimine katıldı; askeri ve siyasi dersler verdi. Gerilla tak-

tiklerini pratikte uygulayarak yoldaşlarına kavattı. Olgun, sade ve özvenli bir kişiliğe sahipti. Her toplantıda, derste anlatımı sade ve yalındı, kavratıcıydı. Hem bir öğretmenin ve hem de yoldaşlarından öğrenen bir öğrenciydi.

15 Ağustos 1991 kutlamalarında Mahsum Korkmaz Akademisi'nde idi. Bu sıralarda ülkeye gidiş hazırlıklarını da yürütüyordu. Planlama gruplarının yoğunlaşan çalışmaları vardı. Zindan Direniş Konferansı'na da katılmış, güç vermiş ve güç almıştı. Parti Önderliği'nin yoğunlaş-tırdığı eğitimle özele ülke pratiğine, genelde de mücadelemizin sorunlarına ilişkin kapsamlı çözümler yapıyorlardı. Böyle çok yönlü kapsamlılıktaki sürdürülen çalışmalarla planlamalara ulaşmış ve herkeste ülkeye dönüş için müthiş bir mutluluk, coşku ve beklentiydi. 15 Ağustos kutlamalarında onbinlerce insan katılmıştı. Akademi, kitlelerimizin coşkusıyla daha bir renklenmiş ve şenlenmişti. Yabancı gazeteciler gezip konuşuyor, röportajlar yapıyorlardı. O bu canlı yaşamın en hareketli ve coşkulu-neşeli insanıydı. Akademi'de tek yürek olan kitlelerimizde bütünleşmiş, onların coşkusundan güç ve azim kazanmış, deneyimlerini de onlara aktarmıştı.

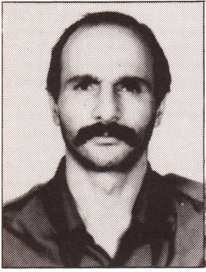
15 Ağustos kutlamalarından sonra bir grup yoldaşla birlikte artık ülkeye hareket edecekdiler. Parti Önderliği bir kez daha bu yoldaşlar için özel bir toplantı yapmış, gidecek olan yoldaşlarla tek tek konuşmuş, onlarla birlikte son kez sofrayı paylaşmıştı. Akademi içinde sadece bu yoldaşlarla birlikte yapılan son konuşmalar, yaşama ayrı bir anlam ve güzelliği katmıştı. Erdiven ve beraberindeki bir grup yoldaş için verilen yemekten sonra son uğurlanış yapıldı. Parti Önderliği, gidecek olan yoldaşlarla birlikte yürümüş, onları uğurlamıştı. Tabii tüm yoldaşlar da bu uğurlanıştı takip ederek vedalaşmışlardı.

Erdiven yoldaş, Serhed Eyaleti'

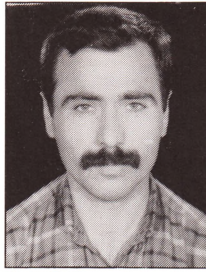
ne gitti. Turgut YILDIZ yoldaşla birlikte eyletin askeri-siyasi sorumluluğunu üstlendi. Daha bilinci ve militanca bir pratik sergiledi. Ancak Serhed'deki yaşamı kısa sürdü. Komutasındaki bir grup yoldaşla Erzurum'un Olur kazasının kırsal kesiminde düşman güçleri tarafından kuşatıldı. Eyletin iki komutanı omuz omaza vererek sorumluluklarındaki yoldaşlarıyla birlikte kahramanca direndiler. Bu çatışmada kimyasal silah kullanan düşman, 23 değerli militanı katletti. Evet bu çatışmada Serhed Eyaleti Askeri Komutanı Erdiven yoldaşla birlikte, Eyletin Siyasi Komutanı Turgut YILDIZ (Pirol), Hogir (Digorlu), Sanı Ağıt (İludere), Siyabend (Ardahanlı), Yunus GEDİK (Delil, Karakoçanlı), Gazi CENGİZ (İhsan, Selimli), Erkan (Doğubeyazıt), Cemel YILDIZ (Şiyar, Malazgirtli), İsmet AYDIN (Cihangir, Batmanlı), Enes (İğdirli), Hamit MALAGAĞA (İğdirli), Reber (Çukurcalı), Duran (Dersimli), Brusk (Doğubeyazıt), Rezan (Digorlu), Yaşar (İğdirli), Sabri Seyithan MAŞAR (Tatvanlı), Maşallah İLBAZ (Rubay, Tatvanlı), Renas (Bingölü), Rubay KEÇELİ (Berfin, Çihanbeyli-Konya), Kalo (Ardahanlı) ve Mazlum (Mardinli) yoldaşlar şehit düştü. Düşman şehitlerimizin cenazelerine alçağa vardı. Cenazeleri almak isteyen ailelere örgütlü bir faşist güçlerle saldırı, ARGK'ye bu kadar yüklü bir kaybı verdimirinin cilginiyle "başarı" törenleri düzenletti, kurbanlar kesti, bununla sovenimizi daha da canlandırmaya çalıştı. Ama düşman gafildir. Şehitlerimizin döktüğü kan asla yerde kalmaz. Onların daha yoldaşları, düşmana olan kınlarını ve öfkelerini daha da bileyerek intikamlarını alacak, düşmana hak ettiği tarihi derisi vererek Kürdistan'ı bağımsızlığa ve özgürlüğe kavuşturacaklardır!

Şehitlerin andı anımdır!

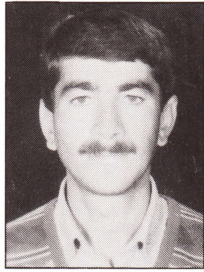
Olur şehitlerini saygıyla anıyoruz!

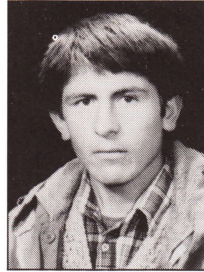
Turgut Yıldız

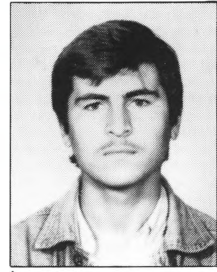
Yunus Gedik

Reber

Sanı Ağıt

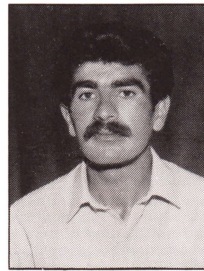
İsmet Aydın

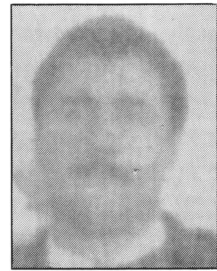
Enes (üstte soldan 2.)

Hogir

Gazi Cengiz

Hamit Malagağ

di, onlardan bir an bile olsa kopmak istemedi. Ayrılık süreci O'nun için en sancılı, en zorlu süreçti. Fırsat bulduğunda hemen insanlara ulaşıp, onlara mücadeleyi, ülkenin nasıl kurtarılacağı gerektiğini, Türk sömürgeçliğinin karakterini, yurtseverliğin özelliklerini vb. birçok konuları anlatır, adeta özümselediklerini herkesin özümsemesini isterdi.

Partinin 4. Ulusal Kongre hazırlıklarını yürüttüğü süreçtir. Her alanda olduğu gibi, Dersim alanında da kongreye delege olarak katılan arkadaşların Güney Kürdistan'a gitmeleri gerekiyordu. Çiçek yoldaş da, kongreye katılacak olan gruba birlikte Güney Kürdistan'a doğru yol alır. Yolculuk çetin geçer. Dersim'den ayrılrken, bir daha ama daha da güçlenerek dönmeyi ve bu dağlarda savaşacağına haykırır dağlara, şehitlerin kanını yerde bırakmayacağına ilişkin en içiçer Dersim dağlarında ayrılacadığını dolaylı olarak, fakat geri dönmeyeceğini olanıncıyala rahattır. Gerçi ülkenin her parçasını sevir, her yerde mücadelesini gerillanın gerillanın bir yaşam kuralı olduğunu biliyor, ülkenin bütün dağlarına, ovalarına sevdalı, ama Dersim'in O'nun yüreğindeki yeri bambaşkadır. Kürdistan tanhiden insanları en son kalesidir Dersim. Onbinlerin kanı dökülmüştür. Her dağ parçasında doküken kan vardır, her uçurumunda genç kızların ve gelinlerin düşmana teslim olmamak için kendilerini nehirlerle atarak yaşamlarına son vermelerinin izleri vardır. Nehirlerinde katledilen insanların kemikleri, saçları çıkmaktadır. İşte bütün bunları intikam almak için Dersim'e dönmek, ondan

kopmamak istiyordu.

Çiçek yoldaş, Güney-Kürdistan'a ve oradan da İran Kürk'eye geçti. Partinin 4. Ulusal Kongre çizgisi temelinde eğitim gördü. Orada da ortaya çıkan tasfiyeciliğe tank oldu. Parti tarihini kavradığından, artık olumsuz etkileniyordu. Bilakis sınıf savaşımının acımasızlığı ve mücadeleden ulusal bağımsızlığı sağlamadıkları zorunluluğu görüyor ve geçmişte Dersim pratiğinde yaşanan olumsuzluklara daha net anlam vererek süreci değerlendiriliyordu. Kongre ve sonrası süreç, O'nun daha da yetkinleşmesine yol açtı. Bu süreçten güçlenerek çıktı.

Kongre sonrası süreçte, 1991 yılının ilk baharında doğru, bir grup yoldaşla birlikte Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmek üzere yola çıktı. Yine zorluklarla dolu bir yolculuktan geçiyorlardı. Bu yolculuk esnasında iki değerli yoldaş azgın suyla boğuşarak şehit düştü. Böylece bir şahadetin canlı tanığı, olayın üzerinde yarattığı etki çok büyüktü. Her zaman olayı anlatarak yoldaşlarını anar, onların olayı anındaki kahramanlığını, yoldaşlığın güzelliğini dile getirirdi. Evet bu olayda suya kapılan bir yoldaşın kurtarılmasını savagının yere diğer yoldaşın amansız çabaları ve birbirlerini senarlık suyu denirliklerinde kaybolmalarında fedakarlığın büyüklüğü, yüceliyi vardı. Uzun bir süre bu olayın etkisini taşıyor. Çiçek yoldaş, 1991 yılının baharında doğru artık Mahsum Korkmaz Akademisi'nde idi. Yaşamda, eğitimde aktif ve canlıydı. Yoldaşlığı ilişkilerinde özlüydü. Doğru olanı yanında, yanlış olanı karşıtıydı. Kendisini ve yoldaş-

larını geliştirmek için büyük ve azimli bir çabanın sahibidir. Araştırıyor, inceliyor, tartışıyor, kafasına takılıp da tam çözemediyorsa soruyor, öğreniyor. Askeri dersleri hiç kaçırmadı, çok severdi. Düşmandan intikam almak için askeri sanatta yetkinleşmek gerektiğini yaşam pratiği öğretmişti kendisine. İyi bir asker olmak için iyi bir siyasetçi ve politikacı olmak gerektiğini, çizgiye hakımı olmasını gerektiğini de biliyordu. Bu nedenle kendisine yüklenmiş görevi kendisi için devre boyunca eğitim gördükten sonra ülkeye gitme talebinde bulundu Çiçek yoldaş, Talebinde ısrarlıydı, verilen eğitimi yeterli görüyordu, artık bunun gereklerini pratikte yerine getirmek gerekiyordu. Pratik de ülkeydi, sıcaık savaş alanıydı. Sıcaık savaş alanında terchi ettiği yer hiç kuşkusuz Dersim idi.

Planlama gruplarının oluşturulması için Mahsum Korkmaz Akademisi'nin eğitim salonunda bütün yoldaşlar toplanmış, hangi alanda görev alabceklerinin sabsızlığını yapıyorlardı. Toplantıya Parti Önderliği de katılmıştı. Yapılan tartışmalarda Akademi yönetiminin, yapının ve kişilerin görüşleri de alınarak gruplar oluşturuluyordu. Sıra Dersim planlama grubuna gelmişti. Tabii Çiçek yoldaş, gitmek istediği başında yeri alıyordu. Bu istemini bir kez daha platform huzurunda dile getiren Parti Önderliği'ni sundu. Yürütülen tartışmalarda bir-iki arkadaş Dersim alanının zorluklarından bahsederek başka pratik sahahalar gimesi önerisinde bulundu. Çiçek yoldaş buna siddetle karşı çıkarak Dersim'de yaşananları ve kendi

durumlarını dile getirdi. Gereki Dersim'deyken ve gerekse ülke dışına çıkarken hiçbir zorluk çekmediklerini, bilakis çektiler zorluklar olsa da gruba engel olmadıklarını, hatta yoldaşın büyük bir bölümünü az sayıda bir bayan grubu olmasına rağmen kendilerinin kaldırdığını pratik örneklerle anlattı. Bir kez daha Dersim'de yaşananları yaşar gibi oldu, olaylar zincirini ve bunların yarattığı sonuçları aktardı. Parti Önderliğiyle bu tartışmayı yürütenler, bir ara Parti Önderliği, "Neden o kadar zorluklara katıldınız? Bu delillerin arkasında niye yurdunuz ve kendini kahrettin? Baktın yoldaşlığı ihlal ediyorlar, bütün yoldaşların sızın omuzlarını yüküyorlar, parti çizgisini uymuyorlar ve sizler de bunlara güç getirmediniz, gidip köyünüzde bekleyesiniz, bu kadar kendinizi yıpratmasaydınız" dediğinde, Çiçek yoldaşın verdiği cevap şuydu: "Gidip öyle oturarak beklemeydim. Böyle bir şey yapmamak idealime değil, katliamların zorundaydım, köyüme gitmem halinde idealime ihanet etmiş olurudum, bunu kabullenemeydim. Bu temelde sürdürülen tartışmalar sonucunda Dersim planlama çalışmaları katıldı Çiçek yoldaş. Sevinçliydi, mutlu, mutlaka başaracağı ve kendini kaniyacağının büyük bir kararlılıkla dile getiyordu.

Çiçek yoldaş, planlama grubundaki diğer yoldaşları gibi 15 Ağustos toplanmalarına katıldı. Akademiyi gelen obunların insanın koskusunu beraber yaşadı. Halkla, misafirlerle, gazetecilerle ilgiliydi. En çok ilgi en çok Kürdistanlı insanlardı. Onlara en çok ilgilenerlendirdi. Tartışıyor, halkın istemlerine cevap

veriyor, Akademiye gezdiriyordu. Yine parti zindan konferansı döneminde de konferans çözümlemelerinde oldukça sonuçlar çıkarmıştı.

İşte böylelikle yoldaş bir birikime ülkeye doğru yol aldı. Akademiden beraberindeki gruba ayrıldığında törenler yapılmıştı. Sevincinden yere yere duruyordu adeta. Yoldaşların beirliydirdi. Çiçek yoldaş böyle bir ruhla ülkeye yol aldı.

Çiçek yoldaş 1991 yılının sonbahar aylarından 1992 yılına kadar Güney Kürdistan kamplarında kaldı. Esasta Dersim alanına gidecekti. Burada yapılan düzenlemeler sonucu geçici olarak kalmıştı. Daha sonra İran Kürk'eye geçti. Orada uzun bir süre kaldı, eğitimlere katıldı, pratik işlerin tümüne orada oldu, yeni eğitim adaylarının gelişimi için çağa sarfetti. 1992 yılında İran Kürk'ede bir suyu geçerken, dengesini aniden kaybederek azgın suyla boğuştu ve şahadete ulaştı.

Çiçek yoldaş, büyük özlem beslediği Dersim dağlarına ulaşmadan şehit düştü. Dersim dağlarına ulaşması ve orada toprağıyla bütünleşmesi vazgeçilmez bir istemiydi. Bu istemi yerine gelmedi, ama O yine de vatan toprağında sonsuz uykusunda yatmaktadı. O'nun özlemi olan Dersim dağlarını yoldaşların sonuna kadar savunacak, ereğini, Dersim dağlarını ve her karış toprağını düşmana mezar ederek gerçekleştirecektirlerdi.

Söz veriyordu, Kürdistan'ı yüzbinlerce Çiçekler yaratarak süsleyecekti!

Anın mücadelemiz önderidir!

Fedakarlığın, alçakgönüllülüğün ve sabrın sembolü: Elif yoldaş

Şehitlerin engin çaba, fedakarlık ve azimle geliştirdikleri bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi, ön Kürdistan halkını sararak önemli bir aşamaya ulaşmıştır. Bağımsızlık ve özgürlük yolunda bu adımları güçlendiren çığırkılar anlamlıdır. Hele iki çıkışkan bundaki rolü daha da belirleyicidir. İşte silahlı direniş mücadelemizin ilk geliştiği dönemlerde, bu mücadeleye büyük bir azim ve inanca yer alan yoldaşlardan biridir Elif yoldaş.

Elif yoldaş, temiz yürekli, yurtsever özelliklerle büyüyen bir Kürt kızdır. Düşmanın doğrudan zulümüne maruz kalmamış, ama kan davaları görmüş, Güney Kürdistan'da feodal önderlikli de olsa gelişen mücadeleyi dıymuş, yaşamın zorluklarıyla iç içe büyümiş, yoksul ve çileli bir yaşamın içinde sağlam bir iradeyle sahip olmuştur. Gerilla mücadelesinin ilk geliştiği dönemlerde, yoldaşları her zaman kendi köylerine uğramış, güç ve destek almışlardır. Mücadeleye destek sunan bir çevre konumuna sahip olduklarından bu kez derdik düşmanın her türlü baskı ve işkencelerine maruz kalmışlardır. Düşmanın baskıların, saldırılarını ve canı gibi sevdiği gerillaların şahadetini gördüğüne düşmana olan kin ve öfkesi daha da artmış, şehitlerin intikamını alabilmek için yemin etmiş ve bu temelde gerillayı katletmiştir.

Elif yoldaş, elindeki silahıyla artık bir gerilladır. Kararlıdır, inancıdır, olunduru, çıkışkandır, alçakgönüllüdür, sevgi-saygı yadardır. Şehit düştüğü ana kadar toplam altı yıl boyunca dağların doruklarında, ovalarda, köylerde düşmana karşı savagı. Koşokoa altı yıl boyunca savagın deney ve tecrübelerini kazandı, yorgunluk, yılgınlık nedir bil-

medi. Büyük bir sabırla öğrenmeye, kavramaya, daha da yetkinleşmeye çalıştı. Uğradığı köylerde onlarca yüzlerce toplantılar gerçekleştirdi, onlara eyleme katıldı, düşmanın sayısız pusulanı attı, yiğitçe savagı, yaralı yoldaşların omuzlarında taşıdı, yaralarına merhem olmaya çalıştı. Katıldığı çatışmalarda şehit verdiği yoldaşların acısını yüreğinde hep hissetti.

Halki eğitimi ve devrime kaldırma için köy köy, yayla yayla dolaşırken insanlarımızın nasıl geri bırakıldığını gördü, buna öfke duydu. Daha çok çaba harcadı ve halkın eğitimine önem verdi. Hem onlardan öğrendi ve hem de elinden geldiğince gerçekleri halka kavratmaya çalıştı. Gittiği her yerde bir etki bırakıyor ve sevilirdi. Gerçi aile içinde oldukça nazlı büyütülmüştü. İmkânları çerçevesinde her dediyi yerine getirilmisti. Bunun için de mücadeleye ilk katıldığı dönemlerde zorlukları omuzlamada, özellikle de siyasi sorun ve gerçekleri kavramada oldukça zorlanmıştı. Gerilla yaşamı bambaşka bir olaydı ve bu yaşamı o koşullarda omuzlamak o kadar kolay değildi. O tamamen iradesine yüklenerek bunu başarmıştı. Bir de kadının devrimleşmesinde yaşanan zorlukları vardı. Bunu da zamanla daha bilmiş bir temelde kavradı. Hele Kürt kadının geri bırakılmışlığını hiç kabul etmedi ve bu hususta yoğun bir çaba sarğıledi, gittiği, uğradığı her yerde kadınların eğitimi yönünde özel çaba sarğıledi.

Mücadeleye katıldımın önce nişanlıydı. Nişanlısı da kendisi gibi yurtsever olarak büyüyen ve gelişen gerilla savaşından etkilenen biriydi. 1985 yılında mücadeleyi ta-

nıncıya sevgisini, ülkesine ve halkına adadı ve aile kurma özlemini bir tarafa atarak koşu ve özyerliye büyük aile ortamına koştu, daha hiçbir tereddüt göstermedi. Kuşkusuz nişanlısı da mücadeleye katıldı, ama ondan sonra gelişen ilişkileri hep yoldaşça oldu.

Mücadele safahına katıldıkları dönemde, gerilla yoldaşları, ikisinin herhangi bir yerde de kalabceklerini ve kaldıkları yerlerde devrime hizmet edebileceklerini söyleyince, bunu her ikisi de büyük bir öfkeyle reddetmiş ve partinin istediği yerde ve alanda savaşabilecekleri kararlılıkla belirtmişlerdi. Bu kararlı tutum karşısında yoldaşları, onların ilkin eğitim kamplarına göndermişlerdi. Eğitim kamplarında kaldıkları süre boyunca iki yoldaş olarak birbirlerine güç ve destek vermişlerdi. Yoldaşların en güzel özdeşliğini bu iki yoldaş şahsında sergilediğini rahatlıkla belirtiriz. Onlar, yoldaşları arasında örnek devrimcilerdi. Daha sonraki süreçlerde her biri değişik değişik savaş cephelelerinde düşmana karşı savagılar.

Daha sonraki yıllarda Elif yoldaşın nişanlısı olan amcasının oğlu, düşmanın 1991 yılında eğitim kamplarına yönelik geliştirdiği saldırı, da, kahramanca savagarak şehit düştü. Yoldaşların nişanlısının şehit düştüğünü kendisine söylemek istemiyorlardı; belki de etkilenilebilir endişesi olduğu için söylemek istemiyorlardı. Ancak yanlış kararla, olayın gelişini ve nişanlısının şahadetini kendisine anlatılır. Burada da örnek alılabilecek bir tavır sahibi oldu: "Şehitlerin yolu bellidir, bu mücadeleye katılan şehit düşmeyi de göze almak zorundadır. Ülke başka nasıl kurtulabilir ki! Amcamın oğlu

da bunlardan biridir. Şehitlerin gönlünde özel bir yeri vardır. Bunun için amcamın oğlu ve bütün şehitlerin silahını bırakmayacağım, bütün gücümü intikamın almak için savagacağım."

Elif yoldaş, sözüne bağlı kaldığını ispatlamak için daha çok çalıştı, ömünlendi engelleri aşarak yetkin bir komutan düzeyine ulaşmayı başardı. Daha sonraki süreçte Güney Kürdistan'daki kamplara bir kez daha gitti. Burada takım komutanlığı görevini üstlendi. Yüklendiği sorumluluğu layık bir pratik sergiledi. Herkesin sevgi ve saygısını kazandı. Tüm yoldaşlarına karşı saygılı davranmak en güzel yönlerinden biriydi. Eğitim kamplarına birçok zaafikarla gelen yoldaşların yetersizliklerinden anndırma ve geliştirmek için çaba harcadı, dayatılan ciddi olumsuzluklara boyun eğmedi ve başanlı bir tarzda mücadeleyi etmesini bildi.

Daha sonra tekrar ülke pratiğine yöneldi. Esas olarak Amad Eyaleti faaliyetlerine katılacak. Ancak rahatsızlığını giderek belirlenmiş sonucu Bestler'de zorunlu olarak kaldı. Elif yoldaş, daha önceleri katıldığı sayış çatışmalardan birinde başından kurşun yararı almıştı. Bir dönem doğrudan tedavilere iyleşt. Ancak darbeyi başından aldığın dolaylı yara daha sonraları tekrardan iltihaplanarak hastalığın gelişmesine neden oldu. Amad Eyaleti'ne gideceği bir dönemde ağır lanı fazlaştı ve bu durumda gönderildi. Zaten kamplardayken de ülke pratiğinden kopmaması istenmiyordu, ancak kendisinin ısrarıyla datmayalarla ülkeye gönderildi. Elif yoldaş, Amad Eyaleti'ne gideemedi ama, Bestler'de hastalığına rağmen çalışmalardan geri durma-

dı. O'nun için yaşam, mücadeleye etmedi, düşmana karşı savagıydı. Burada da bütün deney ve tecrübelerini yoldaşlarına aktardı. En belirgin özellikleri sabırlı olusuydu. Parti resmiyeti ve adaletinin doğru uykularını istemiyordu. Moral bozukluğu arkadaşlarına kin, öfke duyuma gibi özelliklerden uzaktı. Yaşamıyla çok sade ve sakin bir kişiliği temsil ediyordu. Bir dönem gördüğü tedavilere iyleşt ve bu temelde yoğun bir pratik sergiledi. Ancak sakin bir gecede göğüsünün der parlayan yıldızların altında aniden bastırılan hastalığı ileşt. İki gün sürdü. 20 Ekim 1992 tarihinde başlayan hastalığı yoldaşlarını kaygılandırdı. İki gün içinde büyük bir umulla yoldaşları iyleştmesi için beklediler. Ama nafeli! Yaşamın son nefeslerini soluyordu. Ve 22 Ekim gecesi, saat sekiz civarlarında yoldaşlarıyla adeta vedalaşır gibi konuşarak son nefesini verdi. Elif yoldaşın şahadeti bütün yoldaşların bir deninden sarıdı. Ağır ağır saygı duruşuna geçildi ve yapılan törenle Elif yoldaş toprağa emanet edildi.

Altı yıl boyunca Kürdistan dağlarında, köylerinde, yaylalarında, ovalarında durmaksızın süren bir savagın faaliyetleri. Yaşamın hiçbir zorluğu O'nu yıldırmadı, büyük bir kararlılık ve azimle savagı, karmasığı, moral bozukluğuna yaşamında yer vermedi. Çok temiz ve soyca yaşadı. Özü ve sade bir kişiliğin sahibi oldu. Özenli ve fedakarca bir çaba sergileyerek şehitler ordusuna doğru yürüdü ve onlara ulaştı.

Elif yoldaş tertemiz, sade ve olgun kişiliğiyle her zaman Kürdistan halkının yüreğinde yaşayacaktır!

Adile ile Elif yoldaşlar, omuz omuza kahramanca savaşarak DİRENİŞ DESTANI YARATTIKLAR

Adı, soyadı: **Adile ŞAHİN**

Kod adı: **Rojda, Zilan**

Doğum yeri ve tarihi: **Birecik-Urfa, 1972**

Mücadeleye katıldığı tarihi: **29 Mayıs 1992**

Şahadet tarihi ve yeri: **18 Eylül 1992, Kemah-Erzincan**

Adile ŞAHİN (Rojda, Zilan) yoldaş, 1972 yılında Urfa'nın Birecik kasasında dünyaya geldi. İlk ve orta öğrenimini Birecik'te ailesinin yanında tamamladı. Ailesi yurtsever olduğundan, ülke ve halk gerçeğine yabancı değildi. Yurtsever düşünceleri büyüdü. Ailesinin yanısıra akraba çevrelerinde de yurtsever olması, erkenden devrimci düşüncelerle tanışması neden oldu. Ülke-de gelişen gerilla savaşının üzerine yoldaşlığı etki fazlaydı. 1990 yılından itibaren gelişen serhildanlar,

O'nda güçlü bir umut yesertmişti. Kendi davası için ayaga kalkan bir halkı artırmak mümkün değildi; bunu karıyarak, buna inanıyordu. Gerillaların yapılan cenaze törenleri O'nda etki yaratıyordu. İçten içe gerilla olmanın güzelliklerini taktak istiyordu. Gerilla savaşının ülkeyi kurtarmak, özgürlüğü sağlamak olduğuna inanıyordu. Gerilla yaşamı bir sevdadır, bu seveda O'nun yüreğini sarıyordu.

Çok sevdiği abisinin hastanede ilgisizlikten dolayı vefatı, O'nda Türk sömürgeci rejimine karşı nefretinin pekişmesine daha çok neden oldu. Adile yoldaş daha sonraki yaşamı sürecinde tip profesörü olamayacağı hedefledi. Bu temelde ilk kazanmış olduğu veteriner fakültesine gitmeyi uygun gördü. Elazığ'da öğrenimini sürdürürken, Kürdistan gerçeğini, gerillanın amaç ve hedeflerini, Türk sömürgeciliğinin tahsil konumunu araştırır, inceler ve önemli bir sonuca ulaşır. Meseleleri kavradıkça bireysel kurtuluşun, halkın çıkarınsından bir yarar sağlama adına, bireysel kurtuluşun bile yaşıyan koşullarda mümkün olamayacağına işine inanır ve gerillaya katılmaya karar verir. Elazığ Veteriner Fakültesi'ndeki öğrenimini bırakarak 29 Mayıs 1992 tarihinde gerilla safına katılır.

Adile yoldaş halkçı özelliklere sahip olan bir militandı. Girdiği her ortama ayak uydurmasını bilip, olgun ve çalşkan çalışmaları sevilip sayılırdı. Her yaz tatilini köyde geçirmeyi bir gelenek haline getirmişti. Bu nedenle dağları, köyleri, oralarda zorluklar içinde şekillenen yaşamı severdi. Köylülerle birlikte tarlalara gider, çalışırdı. Bostanlardan çıkardı. Sabahın erken saatlerinde başlayarak köy yaşamına bütün coşkuyla katılırdı. Sıraşyla her gün bir aileye yardım etmek amacıyla çalışırdı. Çok genç olmasına rağmen, sade ve olgun bir kişiliğe sahipti. Her insanın söylediklerini dinler, değerlendirdi, sonuç çıkarırdı.

Emeğin değeri bilirdi. Yersiz masraflara, emeğin hoyratça kullanılmasına karşıydı. Başkalarının malını kötü kullananlara karşı da anında tavır koyardı. Halkın yaşamıyla iç içe olduğunda, yaşamın zorluklarını, insanların çektiği çileleri bilirdi. Her ne kadar ekonomik durumu iyi olan bir aile ortamında büyümüşse de, bu açıdan herhangi bir zorluk çekmemiş olsa da, özünde emeğe güçlü bir değer verme duygusu vardı, halkın çektiği acıları yüreğinde duyardı. Sömürgeciliğin yoksullukları içinde boğuştuğu yaşamı asla kabul etmezdi. Ve Kürdistan'da yaşıyan, yurtsaver özelliklerle büyüyen biri olduğundan bu yaşamın canlı bir tatığıydı. Dolayısıyla insanın yarattığı her değere büyük önem vermesi yaşamının bir ikisi haline getirmişti.

Adile yoldaş gerilla safına katıldıktan sonra, gerillanın kurdugu eğitim kamplarında bir dönem eğitim görür. ARKG'nin genç bir neferi olarak askeri taktikleri ve savaşın stratejisini öğrenir. Burada yoldaşlık ilişkilerinin yüceliğini görür. Çekilen

zorluklara rağmen sarsılmayan inanca tank olur ve böylece şehitler adına yemin ederek davanın sorunlarına daha sıkı sarılır.

Eğitim sürecinden sonra Erzincan-Kemah hattında gerilla faaliyetlerine katılır. Köy köy, ev ev dolaşarak toprakları gerçekleştirir, ulusal bilinci taşıyarak çalışır. Eğitim çalışmalarını düzenler. Gerilla mücadelesi içindeki yaşamı kısa sürer, ama soylu olur. Alanda geliştirilen birçok gerilla eylemine katılır. Nitekim şehit düşmeden birkaç gün önce de Erzincan-Sivas Karayolu'nu trafike kapatan gerillalarla birlikte. Bir süre propaganda yaptıkları sonra arabaların geçişine izin verilir. Birha sonra beraberindeki grupla birlikte Erzincan-Sivas Karayolu'nu Bakimevi'ni yakma eylemine katılır. Bu eylemde bekçiyi rehin alır, silahına el koyar. Eylem tamamlandıktan sonra bekçiyi bırakarak, "Bizim sonumuz Türk sömürgeciliğinin ilkenimizdeki varlığına son vermek, dürist olan emekçiler eylemlerimiz karşısında korkuya kapılmasını" der. Buradan ayrıldıktan sonra yol güzergahlarında bulunan bir köydeki okulu yakarak ve tüm köy halkını toplayarak propaganda yaparlar.

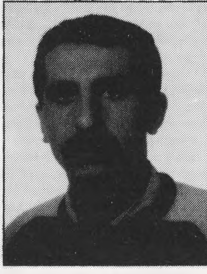
Bu olayların hemen ardından başka bir alana doğru yollarırlar. 17 Eylül 1992 tarihinde Kemah kazasının Köçgiri mevkisinde, daha önce yapılan bir ihbar sonucu, grup düşman güçlerinin kurdugu pusuya düşer. Çatışmada 3 gerilla yaralanır. Elif ve Adile yoldaşlar düşmana karşı savaşacaklarını, grubun ve ya-

ralların kurtarılması için düşmanın tüm diktaetleri üzerinele çekeceklerini belirtirler. Diğer yoldaşların buna karşı çıkarsa da her iki yoldaş kararlarında ısrar eder. Adile ve Elif yoldaşlar çatışmaya bütün şiddetle devam eder. Gruptakiler yaralıları kurtarı, ancak Elif ile Adile yoldaşlar dört bir taraftan düşmanın çemberi içine düşerler. Her iki yoldaşın gruba bağlı tamamen kesilir. Çatışma 18 Eylül gününe sarkar. 1000 civarında çapulcu düşman askeri, helikopter ve uçak saldırılarıyla iki kahraman direnişçiyi teslim alamaz. 18 Eylül'ün aşkına doğru iki direnişçi militan, düşmanın havadan yaptığı saldırıya karşı da kararlı savaşır. İkili **Adile ŞAHİN** yoldaş ve ardından **Elif POYRAZ** yoldaş, onurlu bir direnişle şehitler kervanına katılır.

İki kahraman militanın cesedi düşmanın eline geçer. Düşman güçleri, iki gün boyunca kendilerini karşı yitici savaşan bu iki kahraman kadın olduğuna görünce edeta gılgınlara ve kudurganlığa yüzlerce mermiyi cesetlere boşaltırlar. Ve ardından cesetleri ilçeğe yakın olan bir alana götürerek kuytu bir evet atarlar.

Eveti, iki yitici Kürt kız omuz omuza vererek, davalarına olan inançlarıyla düşmana karşı savaşmaları ve yaralı yoldaşlarını kurtardılar. Yoldaşların ve bağlılığın en anlamlı pratiklerini sergileyerek şehitler kervanına katıldılar. Sizler, bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin sembolleri olarak hep yaşayacaksınız!

Mehmet yoldaş mücadelemizde yaşıyor

Adı, soyadı: **Mehmet BULMUŞ**

Doğum yeri ve yılı: **Pazarckı-Pulyan köyü, ...**

Mücadeleye katıldığı tarihi: **1990**

Şahadet tarihi ve yeri: **7 Ekim 1992, Pazarckı-Armutlu köyü**

Mehmet yoldaş, daha küçük yaşlardayken mücadeleye tanıştı. Ulusal kurtuluş mücadelemizin Pazarckı alanında önemli bir taban bulduğu 1978-79 yıllarında, kendisini devrimden yana dönüşüm gösteren ortamın içinde buldu. Çevresi de yurtsever olup mücadeleye ilgi duyuyor, katkı sunuyordu. Özellikle daha sonra, ayrı ayrı çatışmalarda direnenek şehit düşen **Battal EV-SAN** ve **Mehmet İNAN** yoldaşların mücadelesi ve kararlı kişiliklerinden oldukça etkilendi. Onları örnek aldı. Bunu pratiğine de yansatarak milislik-kuryelik yaptı. Daha bu dönemde devrimine inanması ve katkı sunmaya başlamıştı. Birçok yaşından farklı olarak cesareti bir tutumla çok yönlü cepheleden saldı-

rıların gerçekleştiği bir ortamda kurtuluş mücadelesinde yer almayı çalışmıştı. Bir yandan da öğrenimini sürdürüyordu. Okul geçirdiği içinde de aktif sempatisanlık görevlerini yerine getirmeye çalışıyordu.

Kürdistanın kurtuluşunda umutlu. PKK'nın bu kurtuluş meselesinde önderlik edip bunu zafere ulaştıracağına derinden inanmıştı. Ancak 12 Eylül cuntası O'nun da umuduna ve inancına bir perde çekecekti. Ama O buna rağmen içten içe umut ve inancı besledi. Bu dönemde devrimcilerle ilişkisi de kesildi. Bu uzun bir süreli aldı. 15 Ağustos Atılım'ıyla yeniden başlayan silahlı mücadele içten içe beslediği umutlarının büyümesine yol açtı. Bundan sevinç duydu. Sempatisi yeniden canlandı. Çevresinde propaganda yaptı, mücadelesinin haklılığını savundu.

1988 yılında imkan bulunca Avrupa'ya çıktı. İsviçre'ye giderek hemen ilişkiye geçti. İkkin kültürel faaliyetlerde yer aldı. Bireysel eğitimini de sürdürerek ulusal kurtuluş bilincini geliştirdi. Gün geçtikçe aktifleşti. Mücadelesinin gelişim düzeyine göre sorumluluk duydu. Böylece iddiasını daha da güçlendirdi. Daha büyük görevlere talip olma gücüne ulaştı. İçten içe aldığı çalışmalarla yeteli görmedi ve kendini mücadeleye tündün katma kararına ulaştı. Partinin sunduğu imkanları iyi değerlendirdi. Bu temelde gelişti, güçlendi ve başarıya dair güven verdi. Bunun sonucu olarak daha büyük görevlere layık görüldü. İkkin Zürih'te, daha sonra Bern şehrinde bölge sorumluluğu bizzat yürüttü.

Yaşamında net ve alçakgönüllü

bir kişiliğe sahipti. Gösterişten uzak, sade ve fedakar özellikleriyle yurtseverler arasında saygınlık yarattı. Devrime ve halka bağlılığı pratiğinde öne çıkan özellikleriydi. İç mücadeleden önemli bir çabasının sahibiydi. Bunun bir sonucu olarak Avrupa ortamının olumsuz özelliklerinden etkilenmedi. Ülkeye bağlılığı, ruhta ve pratiğinde yaşamasını bil-

Mehmet yoldaşın çalışmaları üzerinden günler, aylar geçti. En nihayetinde beklediği haber geldi. Ülkeye gidiş günü gelip dayandı. O gün, O'nun yaşamında bir dönüm noktası, yeni bir sürecin başlangıcı oldu. Ülkeye gidiş, yeni bir yılın bahar günlerine denk geliyordu. Böylece kendi coşkusıyla baharın canlılığını bütünleştiriyordu. Elsa-

di. Öte yandan raporlarında Kürdistan'a dönme ve oradaki gerilla savaşımında yer alması arzusunun belirtirerek buna her zaman için hazır olduğunu dile getirdi. Ancak bu nu dayatma biçiminde yansıtmadı. Hem Kürdistan'da ve hem de mücadelesinin her safhasında verilecek bütün görevlere hazır olduğunu belirtirdi. Doğrusu da buydu. Tabii ki, her şeye rağmen Kürdistan'a gideceği günü iple çekmiyordu.

nevi isim yapan Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gidiyordu. Bu, herkesin elde etmek istediği bir şans, büyük imkan, Kürdistan'a açılan bir kapıydı. Bu nedenle verilen şans hiç gecikmeden karışılacak için hazırlıklara başladı. Mart 1992 tarihinde Bekaa Vadisi'ndeki Akademiye gitti. Orada yeri bir gerilla olmak için sunulan askeri ve siyasi eğitimden yararlanarak içtinden gelen çabasıyla sergilemeye çalıştı. Parti çizgisini, süreçlere ilişkin taktik-

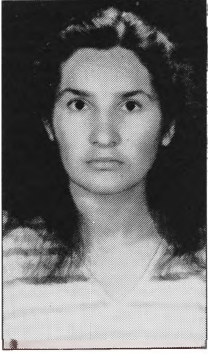
lerini, dönemlerin dayattığı görevleri ve bunların başasını imkan dahilinde koyan devrimci yaşamı yakından gördü ve bu temelde savaşın gerçeklerini kavramaya ve kendisini güçlendirmeye çalıştı. Kaldığı süre içerisinde gerillanın temel gerçekleri ile donandı ve savaşmaya hazır duruma geldi.

Güneybatı Eyaleti'ndeki gerilla faaliyetlerine katılma yönünde partiyet öneri sundu. Önerisi dikkate alındı ve bunun üzerine bir grup yoldaşlarla birlikte 1992'nin sonbaharında Kürdistan'a yollandı. Kararı ve azımlıydı. Eyalette yaşanan kimi yetmezliklerin ve bunların yol açtığı imhaların önüne geçmede üzerine düşen rolü oynayacağına inanıyordu. Bunun sözünü vermişti. Ancak şu da bir gerçektir ki, savaş koşulları her zaman değişmektedir. Beklenmedik talihisizlikler ve kimi küçük hatalar şahadete yol açabilir. Bunun tersine kimi küçük imkânlar ve fırsatlar da büyük kazanımları yaratırlar.

Mehmet yoldaşın şahadeti erkenden oldu. Önemli beklentilere cevap teşkil edebilen özelliklere sahip olduğu, bunun başarı azımlıye dolu yaşadığı bir dönemde 7 Ekim 1992 tarihinde Pazarckı'ya bağlı Armutlu köyünde, yapılan bir ihbar sonucu düşman güçleriyle girdiği çatışmada özmeye sarılıyordu. Topraklarına düşerek ölüm-sizleşti. Böylece kazanımlarımızın gerçek sahipleri olan şehitler ordusuna katıldı. O'nun anısına verdiğimiz en büyük ödül, parti çizgisinin amansız takipçisi olmak ve onun her koşuluyla sağlam militan olmaaktır.

İçtiği yemine ölümüne bağlılığın örneği

Zeliha TOROS

Adı, soyadı: **Zeliha TOROS**

Kod adı: **Sakine**

Doğum yeri ve tarihi: **Söğütülü köyü- Pazarcık, 1961**

Mücadeleye katılış tarihi: **1985**

Şahadet tarihi ve yeri: **Kasım 1992, Söğütülü/Pazarcık**

Zeliha yoldaş, Pazarcık'a bağlı Söğütülü köyünde dünyaya gözlerini açtı. Daha küçük yaşlardan itibaren Antep merkezine göç etmesiyle birlikte burada büyüdü. Orta halli ekonomik bir yapıya sahip olan aile ortamında, yaşamın zorluklarıyla fazla karşılaşmadı. Antep'te büyümesine rağmen, köy yaşamıyla ilişkileri kesilmedi. Öğrenim yaşamında çalışkan ve başarılı bir öğrenciydi. Canlı ve girişkendi. Bu özelliklerinden dolayı, aile içinde söz sahibiydi. Aile içi kararlarda kendisinin görüşlerine danışılırdı.

Ulusal kurtuluş siyasetini çok erkenden tanıdı. Partimizin ideolojik grup aşamasında çalışmalarını en çok yoğunlaştırdığı alanların başında Antep gelirdi. Başta **Haki KARER, Kemal PİR, Mazlum DOĞAN** olmak üzere çok sayıda arkadaşın buradaki emek ve çabaları belirgindi. Haki KARER yoldaşın şahadetinden sonra, buradaki parti çalışmaları daha çok artmıştı. Öğrenci gençlik arasında Kürdistan sorunu alabildiğine tartışılıyor, ulusal kurtuluş siyasetine sempatiyle geliyordu. Antep'e yerleşen Pazarcık kütlesinin mücadeleye olan sempatisi her geçen gün artıyordu. Bunda gençliğin rolü ve çalışmaların yattığı etki fazlaydı. 1978-79 yıllarında ulusal kurtuluş düşüncesi halkın büyük çoğunluğunu sardı, ilgi ve desteğini artırdı. Özellikle Maras katliamı döneminde partili yoldaşların azamı çabaları ve faşistlere karşı geliştirilen etkin eylemlerin yarattığı bir güven söz konusuydu. İşte bu dönemlerde çoğu aileleri gibi Zeliha yoldaşın ailesindeki bireyler de parti militanlarıyla ilişkili geçmiş, var olan olanakların mücadelesinin hizmetine sunmuşlardı.

Bu somut durumlardan dolayı Zeliha yoldaş, partili yoldaşlarla sürekli ilişkili haliyleydi. Çünkü partili yoldaşlar sık sık evlerine uğradı. Bu nedenlerden dolayı ulusal kurtuluş düşüncesiyle erkenden tanıştı. Oa hemen mücadeleye katıldı. O dönemlerdeki en temel ideali okumak ve iyi bir astronot olmaktı. Temel hedefi bu olmakla birlikte, öğrenciler arasında, ilişkili kurduğu çevreler içinde de mücadelesini, ulusal kurtuluşun propagandasını yapıp, kendisinin istenilen işleri yerine getirmektir. Ancak temel hedefi devrimci değil, okumaktır. Okul yıllarında kültür ça-

lışmalarına katıldı. Çeşitli yarışmalarda başarılar sağladı. Bununla kalmadı, judo, karate derslerine girdi, kuşak ödülleri aldı.

12 Eylül faşist darbesiyle birlikte Kürdistan'daki baskılar yoğunlaşmıştı. Ardı arkası kesilmeyen operasyonlar, verilen kayıplar kitlelerde, 'Yeni bir katliam ve imha sürecine girildi, artık dirilmek mümkün değil' biçiminde telaşın, ürküntünün ve gidermek yolluğunun gelişmesini beraberinde getirdi. Öyle ki geçmiş süreçte mücadeleye -sınırı da olsa- ilişkileri olan aileler, evlatlarını Türk sömürgeciliğine teslim edecek kadar güçsüzlüştü. Faşist rejim, halkı mücadeleden uzaklaştırabilmek için daha çok sindirme yöntemlerine başvurdu. Genelde olmakla birlikte Antep ve Pazarcık alanlarında yaşayanların mücadeleden kopuşları, uzaklaşmaları çok hızlı oldu. Düşmanın alan üzerinde bencilik politikası da vardı: Kürdistan'a ve Kürtlüğe tamamen yabancılaştırmak! Bunun için yozlaşmış merkezlerini geliştirdi, aşiladığı burjuva yaşamla insanları birbirleriyle yarış hale getirdi. Avrupa özlemi en çok o alanlarda gelişti. Halkın ülke topraklarından uzaklaşması için her türlü yolu açık tuttu, gençliği teşvik etti. Düşman belli alanlar üzerindeki bu politikasında başarılı bir pratik sergiledi. Bunun en somut kanıtı, geçmişte mücadelenin en hızlı gelişime katıldığı Pazarcık gibi alanların, insan bırakılmamasına boşaltılmasıdır. Birlerce aile gibi Zeliha yoldaşın ailesi de, Avrupa'yı yaşam alanı olarak seçti ve ülkeden koptu. Bu kopma olayları ale bireylerinin dağılmasını da beraberinde getirdi.

Zeliha yoldaş, zaman zaman Türkiye metropollerinde, zaman zaman da Kürdistan'da kalarak yaşamını sürdürdü. Avrupa'ya gidişi 1984 yılına denk gelir. Bu dönemde, 15 Ağustos Atılımı'yla Kürdistan'da yeni bir süreç başladı. Düşmana karşı artık silahlar çalışmaya başlamıştı. Ülkede başlatılan silahlı direniş süreci halkta büyük bir umut yaratırken, Avrupa'daki etkileri de az değildi. Bütün yurtseverler, parti çalışanları ve dostlar, ülkedeki gelişmelerin konuşulduğu çalışmaları daha çok sarıldı. Yoğun bir faaliyet sürdürüyordu Avrupa'da. Zeliha yoldaş, Avrupa'ya gider gitmez yeniden kendisinin partili yoldaşları arasında buldu. Ailesi Avrupa'da da partiyi hizmetlerini sürdürüyordu. Dolayısıyla böyle bir ilişkiye girmesi kaçınılmaz oldu. Zaten Türk sömürgeciliği karşı olan ofresi de daha çok artmıştı. En başta aşırı olmadık idealerini gerçekleştirecek koşullar yoktu Türkiye'de. Bunun için okumaktan da umudunu kesmiş ve Türk devletinin halk üzerindeki baskılarına tanık olmuştu. Bunlar ofresine yol açan nedenlerdi.

Yaklaşık bir yıl boyunca İsviçre'de daha çok aile ortamında yoldaşlarına yardımcı olmuş, onların istemleri yerine getirmişti. Sürec hızla akıp geçtikçe, kendini sınırlı tutmanın yararlı olmadığını inanarak dernek bünyesinde yürütülen çalışmalara ortak olmuş, kültür çalışmalarını örgütlemiş, bu doğrultuda grupları çalıştırmış, yayın dağıtım çalışmalarına katılmış, zaman buldukça kitleleri ziyaret etmiş. 1985 yılına gelindiğinde ülkedeki mücadele geli-

şiyordu. Her gerilla eyleminin sevinç, coşkusu mutlaka yaşanır. Ülkedeki gelişmeler direkt yansımasını bu alanda da bulduğunda, saflara katılmıyordu. Kitlese yürüyüşler, protesto eylemleri, geceler artık sınırlı bir yurtsever kesimle birlikte değil, binlerce insanın katılımıyla kutlanıyordu. Bu dönemde Zeliha yoldaş, profesyonel devrimciliğe karar kıldı ve mücadele saflarına katıldı.

1985 yılında profesyonel devrimciliğe başlayan Zeliha yoldaş, yaklaşık üç ay boyunca merkezi eğitimin geçtiği, ideolojik-politik olarak biraz daha yetkinleşerek ülke ve halk gerçekliğini kavradı. Düşmanın karakterini özümsedikçe, Avrupa'da

ya yoğun göçlerin nedenlerini daha iyi anlayabildi. Bu nedenle düşmana oldukça öfkeliydi. Eğitimin sonuna doğru verdiği özeleştiride, mutlaka düşmandan hesap soracağını belirtirken, yetkinleşeceğine söz verdi.

Uzun bir dönem Paris'te örgütsel-pratik faaliyetlere katıldı. Foklora çok düşkünlü, seviyordur halk oyunlarını. Ölüme hemen bu temel bir hedef koydu. Büyüklerden ve çocuklardan oluşan kitleleri eğitilmeye çalıştı. Bu hedefine ulaşmak için tek tek insanlarla konuştu, aileleri ziyaret ederek ale bireylerini ikna etmeye çalıştı ve sonunda istediği tarzda ekip oluşturmayı başardı. Adeta tek çalışma biçimiydi bu. Çocukların her türlü sorunlarıyla ilgilenir, giyimlerini hazırlar ve yapılabilecek bir gösteriye son ana kadar başlanırdı beklerdi. Kitleler içinde yürüttüğü faaliyetler olumluydu, insanlara kaynaşmayı becerebilen bir yoldaş. Fazla konuşmayı, çok derinliğe propaganda etmeyi sevmeydi. O'nun için sözden çok pratik önemliydi. Ve gerçekten de pratiğe alabildiğine yüklenirdi.

Zeliha yoldaş uzun bir dönem de Berlin'de sorumluluk üstlendi. Kaldığı süre boyunca sorumluluğunun gereklerini yerine getirmek için azamı derecede çaba sarfetti. Eğitim grupları, kültür ekipleri oluşturdu, birçok faaliyet dalına ilişkin özel örgütlenmeler geliştirdi. Halkın sorunlarıyla ilgilendi, insanlara değer verirdi. Yaşamında haksızlığı yer yoktu. Bunu bütün çalışmalarına yansıtmak isteyen biriydi. Hele doğru bulduğunu ölümüne savundu. Hiçbir şeyden çekinmez, biliyor muyum, bilmiyorum muyum tarzında tereddütlerle düşmez, emin olduğunda ve doğru bulduğunda herhangi bir şeyi ölümüne savundu. Açık sözlüydü. Söylenmesi gereken muhabatı olana söy-

lediği eğitimden sonra ülkeye yönelmeyi dayatıyordu.

Ülkeye yönelmek isterken de, önce Türkiye metropollerinde, daha sonra Kürdistan dağlarında savaşmayı istiyordu. Türkiye metropollerine gitmek istiyordu. Çünkü, orada Türk sömürgeci rejimine ağır darbeler vermek istiyordu. Kafasında canlandırdığı çeşitli sanayi merkezlerini, Türk devletinin askeri tesislerini, bazı askeri yetkilileri, belirlenmiş faşist şahısları hedefleyerek imha etmek istiyordu. Bunun için kurduğu sayısız planlar vardı. Her gün bir plan yapıp, diğerini bozarak doğru olanı bulmaya çalışırdı. Metropollerde eylemler yaparak askeri açıdan Türk devletine darbe vermek en belirgin istemlerindendi. Bunun için de uygun bulunduğu bazı arkadaşlarla bu sorunları tartışır, mutlaka metropole gitmesi gerektiğini belirtirdi.

Zeliha yoldaş, 1989 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Biraz daha ülkeye yaklaşıldığı için mutluordu. Ayrıca Parti Önderliği'ni görmek kadar güzel bir şey olamazdı. Buna ulaştı, Akademiyi gider gitmez, mücadele sorunlarına yabancı olmadığından erkenden yaşama adapte oldu. Uzun bir dönem Akademide kaldı. Askeri ve siyasi dersler gördü. Siyasi açıdan kendisini geliştirmekle birlikte, askeri açıdan güçlenmeye daha çok önem verdi. Askeri dersleri günü güne tapırdı, etki, bombalar, buzi tuzakları hazırladı, askeri tatbikatları katıldı. Sabah sporları bir gün bile ertelemeksizin uyguladı. Sporlarda yer almaya büyük önem verirken, bir gün bile olsun geri kalmadı. Nöbetlerinde titiz ve duyarlı davranırdı. Yaşama uymayanları uyardı, yardımcı olmaya çalıştı.

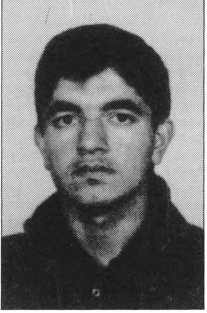
Zeliha yoldaş, 1990 yılının başlarında Lübnan'da kitle faaliyetlerine katıldı. Bar Elias'ta kaldığı süre boyunca gündüzleri okumak ve araştırmakla, bazen kasetleri çözmekle zamanını düzenlerken, akşam saatlerinden itibaren ise kitleler arasında çalışmalara katıldı. İyi Kürtçe bilmesine rağmen kitlelerle kaynaşarak Kürtçesini ilerletti. Yine yürütülmesi gereken diğer çalışmalara da ortak oldu. Küçük-büyük ayrımlı yapmaksızın her insanla ilişkili geliştirmeyi başarabilen ve onların seviyelerine inerek onlardan biri olabilen bir yoldaş.

Bar Elias faaliyetleri ardından tekrar Mahsum Korkmaz Akademisi'ne döndü. Eğitim devresi sonuçlanmış, yeni bir eğitim devresi başlamıştı. Tabii bu arada planlama grupları da oluşturulmuştu. Zeliha yoldaş, eğitim devresine katılmak için değil, bu kez istemi olan ülkeye gidebilmek için planlama çalışmalarına katılmak istedi Akademiyi de dönmüştü. Şehir çalışmaları planlama grubuna katılmıştı. İstemi de zaten buydu. Bunun için oldukça sevinçliydi. Bütün gücüyle çalışmalara katıldı; yapılan özel sporlarda aktif olarak yer aldı, tartışmalara katıldı ve yürütülmesi gereken faaliyetlere ilişkin içinde yer aldığı grupla birlikte planlamaya ulaştı.

Ardık ülkeye gitme zamanı gelmişti. Her gruba yapıldığı gibi onlara da askeri tören yapıldı. Törende tek yoldaşlarıyla vedalaşarak Kürdis-

İSMAIL ÇULPAN

Dağların asi çocuğu ve fedakar savaşçısı

Adı, soyadı: **İsmail ÇULPAN**
Kod adı: **Şiyar, Çiya**
Doğum yeri, tarihi: **Aralıkovası köyü-Pazarçık, 17 Mayıs 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi, yeri: **27 Ağustos 1992, Araban**

İsmail yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokulu kendi köyünde okudu. Okulun sevilen ve çalışkan bir öğrencisiydi. Canlı, zeki ve güler yüzlü kişiliğiyle köyünde de sevilen bir insandı. Ailenin en büyük çocuğu olduğundan dolayı erkenden çalışma yaşamıyla tanıştı. Bir süre çobanlık yaptı. Dağlara bağlılığı daha bu yaşlarda başladı. Köyün çevresindeki dağları avucunun içi gibi tanıdı. Özellikle de Engizek dağlarını adım adım dolaşmıştı. Gerillalarla da yine Engizek dağlarında 1987 yılı sonlarında tanışmıştı. Gerillalardan oldukça etkilenmişti. Daha bu dönemde, "Ben de bir gün mutlaka gerillaya katılacağım ve halkım için mücadele edeceğim" demişti.

Ailesi ekonomik sıkıntı içindedi olduğundan 1988 yılında İsviçre'nin Basel şehrine gitti. Burada da ulusal kurtuluş çalışmalarını yürüten yurtseverlerle ilişkiye geçti. İlk bölgede yürütülen kültürel çalışmalara katıldı. Gün geçtikçe

mücadeleye daha fazla ısınıyordu. Çevresine, "Her gün köle gibi yaşamaktansa, onurlu bir mücadeleyle katılmak en güzel şeydir" diyordu.

Kürdistan'ın terk edip Avrupa'ya gittiği için pişmanlık duyuyordu. Her vesilede, "Keşke ülkede gerillaya katılsaydım da Avrupa'ya gelmeseydim" diyordu. Avrupa yaşamını hiç sevmemişti. Bu durum kendisini ülkeye ve dolayısıyla mücadeleye daha fazla bağlıyordu. Nitekim gittiği her yerde bu yönlü propaganda yapıyordu.

Basel'de bir süre kaldıktan sonra iltica talebi reddedildi ve bu nedenle buradan Almanya'ya geçti. Daha sonra işe faaliyetlere profesyonel düzeyde katılmaya karar verdi. Bir süre Hunerkom çalışmalarında yer alarak gücü oranında katkı sunmaya çalıştı. Canlı, atak ve moral yükü özelliklerini daha da geliştirdi. Halka yaklaşımı olgun ve saygılıydı. Cesaretili özelliğiyle görevlerini başarmaya çalışırdı.

Gördüğü merkezi eğitimin son-

ra Hamburg'un Pinneberg alanında faaliyet yürütmeye başladı. Pratik çalışma içerisinde gittikçe olgunlaşıyordu. Bu yapıyla kitle çalışmaları halk arasında takdirle karşılanıyordu. Gençleri mücadele safına çekmek için yoğun çabalar içerisinde gırıyordu.

Avrupa'da bulunmasına rağmen ülkeyi yaşıyordu. Kürdistan'a girmek kendisi için de bir özlemdi. Gideceği gün dört gözle bekliyordu. Bu özlemi raporlarına da yansıtıyordu. O'na göre ülke demek, namus demekti.

Beklediği haberi Mayıs 1992 tarihinde almıştı. Parti kendisini Mahsum Korkmaz Akademisi'ne çağırıyordu. Ülkeye gideceği gün bir yoldaşına, "Ben Kürdistan'a gidip düşmanla savaşacağım. Ben şehit düşersen, sen devam edersin. Devrim şehitlerine bağlı kal" demişti. Ülkeye giderken kararı ve coşukluğuydu. Kendisini tümünden ülkesine adamıştı. Bir kardeşine, "4 kardeş yerine 3 kardeş olalım, fark etmez"

diyerek, ölümüne kurtuluş davasına bağlılığını yansıtmıştı.

Akademi'de askeri ve siyasi eğitimini tamamladıktan sonra Güneybatı Eyaleti'ndeki gerilla faaliyetlerine katılmak üzere bir grup yoldaşıyla birlikte yola çıktı. Kürdistan'a ulaştıktan kısa bir süre sonra 27 Ağustos 1992 günü Antep'in Araban ilçesi yakınlarında düşman güçlerle çıkan bir çatışmada, 4 yoldaşla birlikte yaralı olarak esir düştü. Düşman vahşi işkenceler yaparak yoldaşımızın cesedini paramparça etti ve tobarlara doldurarak bir derede gömüdü. Düşmanın bir barbarlığı korkusundandı. Ama İsmail yoldaş zamansız da olsa Kürdistan şehidi olmuştu. Boyun eğmemiş, direnmişti. Bilyüldü kı, Kürdistan'da dökülen her damla kan bir ayaklanma tohumudur.

Yoldaşımızı büyük bir saygıyla anıyor ve yürüttüğü mücadeleye kesintisiz sürdüreceğimize and içiyoruz.

Acıları, zorlukları yaşayarak ulusal kurtuluş bilincine ulaşan

MURAT YALÇIN

Adı, soyadı: **Murat YALÇIN**
Kod adı: **Diyar**
Doğum yeri, tarihi: **Diyarbakır, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1991**
Şahadet tarihi, yeri: **16 Temmuz 1992, Kato dağı**

Murat yoldaş, ekonomik durumu iyi olan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailenin tek erkek çocuğu olması nedeniyle sevgi ve ilginin merkezi haline getirildi. Ailesi kendisi için bütün imkanlarını seferber etti. 5 yaşından itibaren ilköğrenimine başladı. Okula hevesliydi. Okuyup polis-komiser olmak istiyordu. Bu mesleğe olan isteminin silaha olan sevgisinden kaynaklandığını bir raporunda belirtiyordu. Okulun başarılı bir öğrencisiydi.

Okul yıllarında büyüdükçe ve değişik çevrelerle ilişki geliştirirken, eskiden okula olan hevesi kırıldı. Böylece bir yandan aile bağları zayıflarken, diğer yandan işe polis-komiser olma arzusunun vazgeçilisi. Artık okula istemeye istemeye

devam etti. Yerleşik ilişkiler düzeneği tepki duyması, ailesi, çevresiyle ve kendisi arasında çelişkiler yarattı. Herkesten uzak durmak, kendi kabuğuna çekilmek istedi. Bir yerde ne yapacağını bilemez durumda düştü. Okula işe başka seçeneği olmadığını düşünüyordu. Bu na rağmen kendini derslere verir, en azından ailesi ile arasındaki çelişkileri son vermek için kendisini zorlar. İçerisine girdiği tepki durumu gittiği okula da yansıtı. Bir defasında okulda Atatürk Köşesi'ni yakar, yine TC'de bayram olarak kutlanan 19 Mayıs'ta Türk bayrağına tükürür. Bunun üzerine disiplin cezası alır. Bu dönem bir raporunda, "Okulumuza yaklaşım lar beni bunalıma soktu. Ne yapacağımı bilemiyordum" şeklinde değerlendirdi.

İçerisine girdiği bunalımdan kurtulacağını düşünen İstanbul'a gider. Kisa bir süre sonra iş bulup çalışır. Çaliştığı işyerinin sahibi, kendisini Diyarbakır'a olduğunu öğre-

nince işten çıkarır. Daha sonra başka yerlerde yoğunca iş arasa da Diyarbakır ve Kürt olduğu için bütün çabaları sonuçsuz kalır. İstanbul'da parasız ve kimsesiz kalır. Hatıta Diyarbakır'a dönmek kadar bile parası kalmaz. Sokakta kalır, açu se sürer. Başka seçenek bulamadığı için, kendi deyimiyle yankesiciliğe başlar. İstemeyerek de olsa bu şekilde kararını doyurmayma çalışırken Haziran 1985 tarihinde polis tarafından yakalanır. Bir aya yakın süre karakolda kalır ve çok işkence görür. Daha sonra yavaş yavaş küçüklüğü nedeniyle serbest bırakılır.

Bu kısa tutukluluk süresi O'nun için bir deneyim olur. Artık eve de hiç dönmek istemez. Gördüğü işkence ve eziyet O'nun zihnine gider. Kendisini tanıttığı bir raporunda, "Karakolda yeni bir şey öğrendim: Ezilmemek için ezmek; ölmek için öldürmek. Bunu önüne hedef olarak koydum" sözlerini dile getiriyordu. Daha sonra bu kararını ha-

yata geçirmek için bir arkadaşla çevresi edinir. Bir arkadaşının çalıştığı parka sık sık gidince kendisinde içki alışkanlığı da başlar. Bundan pişmanlık duyur, ancak bu yaşamını terk etmekte zorlanır. Daha sonra kendisi de bu parkta çalışır. Böylece hem arkadaş çevresi genişler ve hem de ekonomik sıkıntısını giderir. Artık kendisine daha çok güvenir. Kendisinin deyimiyle daha çok kavgacı olur ve sonu belli olmayan bir yaşam tarzı içine girer. Bir kavgasenasında tekrar polis tarafından tutulur. Karakolda daha önceki gibi uysal durmaz, kurallara uymaz. Daha önce kendisini tutuklayan polislerle karşılaşır. Bu polisler kendisine, "Siz Kürtlerin kafasına ayak basıp ezmeden uşlamazsınız" derler. Polisler kendisini dövmeye kalkışınca, onlara fırsat vermeden üstünde sakladığı bıçakla göğsünü ve kollarını bıçaklar. Bunun üzerine düştüğü banyılana hastaneye kaldırılır. İlyeştikten sonra hastaneden serbest bırakılır ve eski işine döner. İçki içmeye,

uyuşturucu almaya devam eder. Kendi deyimiyle yaşam kendisi için bir batakliğa dönüştü. Bütün bunların kendisini tahrip ettigini farkına varır, ancak bundan bir çıkış yolunu da bulamaz. Bir süre sonra eskiden tanıştığı bir Yoldaş adıyla karşılaşır, bu kez onun yanında çalışmaya başlar. İçki girdiği bu ortamı raporunda şöyle değerlendirecekti: "Girdiğim bir ortamda her türlü pislik vardı. Atılan her adımda boşluk vardı. Ölümle her an karşı karşıyaydık. Çabamız ölmek, kazanmak içindi. Benim bu ortamda aldığım görev haraç toplamaktı..."

Murat yoldaş, bütün bu zorlukları, kötülükleri yaşadktan sonra gerçek kurtuluş yolunu bulur ve mücadele safına atılır. Bir yılı aşkın süre dağlarda gerilla savaşı içinde yer alır. En son Kato dağından çıkan bir çatışmada şehit düşer.

O'nun anısını mücadelemizde sürekli yatacağız.

tan'da mutlaka buluşma dileklerini dile getirdi ve coşuklu bir tarzda ayaklarak ülkeye doğru yol aldı. Geçiş için bir süre Güney-Batı Kürdistan'da kaldı ve nihayet Türkiye metropollerine gitmek üzere sınırın geçti. Burada bir talihizlik kendilerini bekliyordu. Grup, düşmanın hain pususundan habersiz ilerliyordu. Sınır geçtikten sonra, düşman güçleriyle bir grup arasında bir çatışma çıktı. Zeliha yoldaş, beraberindeki bir arkadaşıyla gruptan koptu. Yalnız başlarına yollarına devam ettiler. Ancak aları tanımadıklarından dolayı hedefedikleri noktaya ulaşmaları da zordu. Ama yine de olanakları zorlamak gerekliyordu. Bu amaçla ilerlediler. Ancak ilerleme fazla olmadı. Geçişten haberdar olan düşman operasyonları devam ediyordu ve böylece fazla ilerledikten Zeliha yoldaş düşmana esir düştü.

Esir düştikten sonra yoğun işkencelerden geçti. Düşmana teslim olmadı, direndi. Yaklaşık iki yıl bo-

yunca Malatya cezaevinde kaldı. Cezaevi yaşamında partiyi temsil etmeye çalıştı. Bir dönem bulunduğuy köğuşun sorumluluğunu üstlendi. Ama bazı boğuşun tuplerin yarattığı olumsuzlukları uğraştığından dolayı gözümleri yerine getirmede fazla faal olmadı. Yine de parti direnişçi özünü yoldaşımıza temsil etmeye başardı. Kızkardeşinin şahadeti O'nu çok etkiledi. İntikamını alma yeminiyle kendisini hazırladı. Çeşitli dönemler içinde, yeri yeri sorumlulukları üstlenerek, cezaevi koşullarında yaşanan olumsuzlukları aşmaya özen gösterdi. Bazı boğuşunlara karşı sabırla yürüttüğü mücadele belli oranda sonuç verdi ve bunları kimsen de olsa etkisizleştirirdi. Komün yaşamını örgütleyerek herkesi bu yaşama dahil etmeyi başardı. Olumsuz ilişkilerle savaşımdaya yitilginliğe düşmedi. İki yıl cezaevinde kalmıştı. Direnişçi ve düşmana hiçbir sır vermemişti. Yakalanmadan önceki sürece aranamadığını ve desifre-

li bir konuma sahip olmadığından düşman, O'nun hakkında fazla delil bulamadı ve serbest bırakmak zorunda kaldı.

Cezaevinden çıktıktan sonra şehir alanlarında faaliyet yürütmek istiyordu. Ancak düşman güçleri adım adım kendisini izliyor, bulana olana tanımıyordu. Sürekli takibat altında olmak O'na rahatsızlık veriyordu. Kararını vermişti artık, dağlara çıkacak, dağların özgür havasını soylayacaktı. Ancak bu amacına ulaşmadan bir kez daha düşman tarafından tutuldu. İki ay boyunca tutuklu kaldı. İşkence tezgahlarından geçirildi. Düşmanın barbar uygulamalarını gördü ve daha çok kinlenerek intikam yemini bir de bu onun için tazeledi. Tutukluluk yaşamı boyunca direnerek düşmana hiçbir sır vermediği için mutlu, rahattı, partiye ve halkına karşı alını açtı. Çünkü temsil etmeyi başarmıştı.

Bir sonuç alamayan düşman, Ze-

liha yoldaşın yeniden bırakmak zorunda kaldı. Artık O'nu şehirlerin boğucu ve öldürücü havası içinde tutmak mümkün değildi. Yönlüğü dağlara çekecekti. Yönlüğü dağlara Nurhaklar, Toroslar, Engizeler olacaktı. Bunun için ilişki kurmaya çalıştı gerillalarla. Belli bir uğraştan sonra nihayet gerillalarla ilişki kurmay başardı. Yoldaşları O'nun metropollerde faaliyet yürütmesini yararlı olabileceğini söylüyorlardı. Ancak O bir kez kararını vermiş ve bu karardan vazgeçmeyecekti. Düşmanın sürekli kendisini izlediğini bilerek, bu durumda şehirlerde başarılı bir faaliyet beklenemeyeceğini ve tutuklanabileceğini söylemişti. Artık düşmana silah sıkmak istiyordu. Yaptığı yemiller vardı. Yemillerinin pratik gereklerini şehirlerde değil, dağlarda yerine getirilebileceğini biliyordu. Bu durum karşısında yoldaşları, O'nun istemini yerine getirdiler.

Zeliha yoldaş, artık bir gerilla ola-

rak yönünü Kürdistan'ın özgürlük koca dağlarına verdi. Mutluluk, neşeliydi. Parti yaşamına yabancı bir olmadığı gibi, gerilla yaşamına da az çok bilirdi. Yılların deneyim ve tecrübeleri vardı. Bu tecrübelerle dayanarak çok şey yapabileceğine inanıyordu. Ancak gerilla içindeki yaşam uzun sürerli olmalı. Daha gerillaya doğru yol alırken bir ihbar sonucu düşman ordusunun pususuna düştü. Bu çatışmada yitigide direndi, bir daha düşmanın eline sağ geçmeyeceğini yeminiyi edersesine düşman üzerine yürüdü ve burada şehit düştü.

Kaynaga dönüşün yitit bir militanı olan Zeliha yoldaş, her zaman yoldaşları ve halkı tarafından örnek alacak, emanet ettiği bayrağı yoldaşları tarafından Kürdistan dağlarında, ovalarında, şehirlerinde, köylerinde, her alanında onurluca dalgalandırılacaktır!

Anısı mücadelemizde önderdir!

kurmakta buluyor. Aile de tüm gücüne, "birbirimize çok muhtacdır, her şeyimiz bu kurumumuz yaşatılır" der. Genç de, ihtiyarı da bunu söyler. Ulusmuş, toplummuş, diğer kurum ve kuruluşları geliştirmemiş, umrunda bile değil. Bunları çok gerekse görür.

Ben, ailenin bu durumunu kendi ilişkilerimde çok erkenden farkettim. Yani, aile gibi dar bir kurum içine hapsedilmiş kocaman bir yaşamı farkettim. Bu ne anlamda gelir? Bu insanları başka bir kurum geliştirmemiş ve hatta, "ailemin en çirkini, en güzeli, en haksızı, en doğrusu, en yaramazı, en iyisi" gibi bir düşünceye sahip olmuştuk. Bu durum, halk olarak beni çok erkenden şüpheye düşürdü. Öyle bir gerçeklik ki, "benim ailemden olan her şey müthiştir, mukemmeldir, vazgeçilemezdir" diye kendini ifade eder. Korkunç bir ailecilik..

İşte tam da burada ailecilik vardır. Diğer toplumlarda ise, aile değişir, hatta birer önünü tutarsa düşman ilan eder. Bizde ailecilik, bu anlamda ilkel kabilecilik, aşiretçilikle birlikte en kör bir çatışmaya ve tüketmeye götürür. "Benim aşiretim, benim aşiret-kabile çıkarmı" demeseydi, en gelişmeye aday kurumlarda yer alınsaydı, karşı tarafta ezme ve nihayeti beklemeyecekti. En kötüsü de tutuculuktur. Gözü aileden, aşireten, kabilelerden başka bir şeyi görmüyor. Bu ulus-toplumsal kuruma yaşamaya gitmeyi kabul etmez. Bu halen bizde çok egemen. Bunun biraz daha açmak gerekir.

Şimdi eylem planlarımızı bile geliştiren ailecilik gerçeğini çok iyi gözüne getirmek lazım. Çünkü adamın bütün değerleri ailesel düzendir. Onu kurtarmak için ajan olur, korucu olur, uşak olur, en berbat yaramaz bir adam olur. Neden? aile düzünü kurtarmak için. Nitekim safarımızdakiydı, yani sizler, aile sorunlarıyla gırtlığımıza kadar yuksalınız..

Daha kadına gelmedik, daha er-

miştir. Bunu iyi görmek gerekir. Kişilik şekillenmelerinin en kötü yanı da, müthiş bir biçimde ailecilik temelinde gerçekleşmesidir. Kişiliğe damgasını vuran önemli bir etken de budur. Hani derler ya, "babasının oğlu", "aile kızı!.." Bunun dışında başka bir tanım yok! Ulusallık ufkunuz, ulusallık özellikleriniz ve hatta sosyal gelişme durumunuz ne kadar çarpık! Örneğin raporlar geliyor, bakıyoruz, adamımız henüz aile koşullarının bir adım ötesinde bile değildir. Örgütu diyor aile sayıyor. En üst düzeydeki arkadaşlara bakıyorum, konuşturdular basit bir aileciliktir. Partiyi de kendi ailesi gibi görüyor. Hem de farkına varmayarak!.. Adam böyle yetişmiş!

Biz, bu tanıyı böyle oluşturmдық. Bu tür aileciliklere karşı temel de oluşturduk. Ama bizim adam iki gün içinde partiyi kendi ailesine çeviriyor. Neden böylesiniz? İşte nedeni de aileciliktir.

Ben şunu söyledim: Yedi yaşından beri bu ailecilik kurumundan kuşku duydum. Ve ona karşı savarak kendini geliştirdim. Oysa siz ailenin her bir yavrusunuz. Ailenin bütün değerlerini özümsemiş olanlar, güçlü ulusal özellikleri koşturamazlar ve kendilerini güçlü toplumsal özellikler boyvermez. Sizlere bakıyorum, güçlü ulusal ve toplumsal özelliklere kavuşamamışsınız. Buna, çok tutucu aile kabilinden kalmazın neden oluyor. Buna bölgelilik de, diğer ilkel vb. kültürler de eklenebilir, ki bunlarla hayli yüküslünüz.

Demek ki, bizde ailecilik bir hastalık durumunu ifade ediyor. Bu hastalık kişilikte son derece etkilidir. Aynı zamanda hem tabanda, hem de tavanda etkilidir; yani hem işbirlikçi-feodal, yeni yetme burjuva ailelerinin ve hem de köylü ve küçük-burjuva kökenli ailelerde etkilidir. "Varım-yoğum, her şeyim aile için!" sözünde ifadesini bulan temel politika, aile çıkarı tarafından belirlen-

vücut bulması böyledir. Hemen hemen toplumun bütün bireylerine "çıkar" diye yansıtılır, aile çıkarıdır. "Yi adam ol" denildiğinde, bu ailesine layık olmak demektir. Yani bütün hedefler manzumesi, çaba ayarlaması, ilişki arayışları ve hatta okuma vb. şeyler hep bu ailecilik sınırları dahilinde ifadesini buluyor. Kazandın da ne elde ettin? Aileyi kurtardın da ne oldu? O kurtardığın aile nedir? Aileyi kurtarıken ulus bitti, halk bitti. Diğer çağdaş uluslara bakalım; onları onlar yapan kurum-kuruluş neyse, sen onların yanından bile geçemedin. Ulusun için gerekli olan kurum-kuruluşların yanından bile geçemedin, bez metelik yer vermedin. Kurtardığın aile karışıldığında kaybettiklerinden bunlar. Kötü bir aile kurtarıldı. Yine birçok değeri en kötüsünden kaybetme durumu söz konusudur.

Anlatılanı anlaşıyor mu? Bu ailecilik kurumuna, felsefesine karşı neden savasıyoruz? Kurt kişiliği denildiğinde, soysuz, insanlığı ulusal-ligla-toplumsallığa kapalıdır. Sırf o basit aile ilişkilerini kurtarmak için satmayacak ne bir ülkesi, ne de bir çıkarı vardır. Ailesi için satmayacağı hiçbir şey yoktur. Yeter ki, o ailesini kurtarsın!

İşte biz, bu kişiliğe karşı savaş açmışız. PKK'nın alternatif kişiliği, çok radikal ve ulusal kurtuluşçu bir kişiliktir. Bunu pratikte de görüyorsunuz. Çünkü PKK çok iyi biliyor ki, bu sorun, ailenin aşılmasıyla bağlantılıdır. PKK, özgür bir toplumsallığa yol açmak istiyor. Bunun için son derece tutucu ve özgürlük karşıtı bu aile kurumunu yıkmak durumundadır. Nitekim bu kurumdaki ihanet dizboyudur. Ulusal kurtuluş karşıtı olduğu için, aile bağlarını parçalamak zorunludur. En azından hainlik temelinde olanları parçalamak gerektir. Aile koşullarında yabancılık vardır, toplumsal ve ulusal gerçekliği inkar etme vardır. Bundan dolayı ailecilik etkisi, ulusalığa ve toplumsallığa

"Erkek gibi kadın" diye ifade ediliyor. Bu da, bir avantaj olarak düşünülüyor. Tabii bizim de ilk çırpıda diyebileceğimiz; madem bu adam erkeksen, ne diye kurtuluşçu görevini yapmıyor? Yani жігіт ve erkeksen o zaman gereklerini yerine getirsin. Dolayısıyla erkek çözümüyle yapmaya gerek yok. Biz daha çok Kurt kişiliğindeki erkekliğin ne anlama geldiğini anlamaya çalışıyoruz.

Kurt kişiliğindeki erkeklik özelliği, en saptırılmış erkeklik özelliklerinden birisidir. Erkeklik duygusuna ulaşmakla, sanki bütün ilişkilerini çözmüş gibidir. Özellikle cinsellik konusunda ki erkeklik, kendisinde sanki sömürgeçliği, yenmiş, devlet kurmuş gibi bir duyguyu yaratıyor. Bu,

her türlü bastırmaya kadar sürer. Zaten dikkat edilirse erkek cinsellik olayını tam bir egemenlik olayı olarak ele alıyor. Girdiği her cinselliği, sanki şampiyon olmuş gibi değerlendirdiriyor. Şimdi bu durum, çok ciddi bir ahlaki sapkınlıktır. Bunu böyle değerlendirmek gerektir.

Başka toplumlarda, başka tarihi dönemlerde çok doğa olan ilişki, neden bizim toplumsal gerçekliğimizde farklı bir nitelik alıyor? Bu, Türkiye için de geçerlidir, hatta başka birçok toplum için de. Daha çok bizim toplumsal gerçekliğimizde biraz çözmeye çalışıyoruz. Özellikle de şimdi buna muhtacdır. Yani toplumsal-ulusal düzenleniş içinde bir halk

"Kişilik şekillenmelerinin en kötü yanı da, müthiş bir biçimde ailecilik temelinde gerçekleşmesidir. Kişiliğe damgasını vuran önemli bir etken de budur. Hani derler ya, "babasının oğlu", "aile kızı!.." Bunun dışında başka bir tanım yok! Ulusallık ufkunuz, ulusallık özellikleriniz ve hatta sosyal gelişme durumunuz ne kadar çarpık!"

büyük bir yabancılaşma ve büyük bir yanılsamadır. Türk toplumunun, Türk devletinin bazı özelliklerini de alık getirirsek, bu biraz daha iyi anlaşılır. Yine erkeğin kadına karşı cinsel konumu, sanki ona bir kahramanlık payesi veriyor. Tuhaf bir şey! Ama bu bir gerçek.. Tabii diğer toplumlarda bu düzeyde değil. Bu konuda bizim erkeği derinden incelediğimizde, göreceği ki o anlamda, bir tek tatminle ayakta durabilir. Karısını kadın yapmıştır. Kadına, zaten daha fazla kadıncıdır. Bu temelde kendisi de erkeğeçildir. Böylelikle halledildi bütün ilişkiler..

her şeyini kaybetmişse, her şeyinde bitiklik varsa; bizkimsinler, "ben çok büyüğüm" dememesi gerektir. Hani bu durum bizim için alay konusu yapıyor. Türk erkekleri, güya Avrupa karşısında erkeklikleriyle çok övünürlermiş! Hikaye! Bizde bu biraz daha ilginçtir. Daha fazla toplumsal etkiye ve kötü sonuçlara yol açıyor. Sanıyorum çok az savaş veremeyen gereken bir yer de burasıdır. Özellikle de daha erken yaşta cinselleşke böyle tanışan ögeler, acaba neleri kaybetmemişler ki!

Eğer cinsellik veya aşk, özgür temellerde -ki, nasıl bir özgürlük temellerinde olacağı tartışmaya açıktır- değerlendirilirse, bu gelişmeye açık; yabancılaşmaya değil buluşmaya ve yaşamı anlamlı kılmaya götürür. Eğer böyle bir toplumsal kaos veya toplumsal ilişki yumağında mevcut cinsellik en temel çözümleyici araç olarak düşünülürse, bu felakete yol açar. Cinsel tutkuları başarıya ulaşmadığı zaman intihar edenler de az değil. Aslında bu bir hastalık halidir. Böyle bir durumda kendini bitmiş olarak görüyor. Böyeleri, büyük bir yanılgının kurbanıdır. Erkeğin cinsel aktivitesi fazla olursa, kendini çok güçlü görür. Bundan kendine övünç payı çıkarır. Dikkat edilirse, en az diğer uç kadar, yani çok pasif olan biri kadar kendini oldukça zorlamıştır. Bu hem gereksiz ve hem de sakıncalıdır. Toplum, en çok bu durumdan çekmiştir. Tabii ki, yalnız cinsel güdülerin tatmini açısından değil, toplumsal düzeyde de daha kötü sonuçlar ortaya çıkıyor. Üstünden çok açgözlü olarak bırı, bir değil iki veya üç kadın alır, üstelik bir de genelevye gider, o da yetmez, açık pazarda kadın arar. Bu durumun ahlakı yünden ne kadar yıkıntıya yol açtığı bir çırpıda anlaşılır. Bizdeki toplumsal düzene bakın; en iyi, en namuslu, en aileci gençlerin kadın konusunda duralımları, bir toplumsal hastalık boyunduraktır. Bunların yaydığı hastalıklardan, düşmanın yaydığı hastalıklardan daha az tehlikeli değildir.

Benim ilk isyan ettiğim şeylerden birisi deydi: "Semi, biz dünyaya getirdik!" dediklerinde. "Siz beni dünyaya getirmekle soysuzluğunuz danskasını yaptınız. İyi bir çocuk olarak beni büyütecek hiçbir imkanınız yoktur. Beni dünyaya getirdiniz

"PKK, özgür bir toplumsallığa yol açmak istiyor. Bunun için son derece tutucu ve özgürlük karşıtı bu aile kurumunu yıkmak durumundadır. Nitekim bu kurumdaki ihanet dizboyudur. Ulusal kurtuluş karşıtı olduğu için, aile bağlarını parçalamak zorunludur."

kege gelmedik. Ailecilik kurumu içinde bir köle, bir esir ve bir tutucu olur çıkmışsınız. Zaman zaman ulusal ve toplumsal gerçekliğimiz diyoruz ama fazla gerçekçi değil, inanasım geliyor. Hangi ulusal gerçeklik, hangi toplumsal gerçeklik! Kurt tipinin olsa olsa bir aile gerçekliği vardır. Ailecilik, ulusalı da karşı, toplumsallığa da. Her kimsede de karşıt hale getirilmiştir. Ulusallığın ve toplumsallığın bir ögesi olması gerekirken, düşman etkiye yığılırlandıran bir gerici rol oynaya oynaya toplumsallığa ve ulusalığa karşı konuma gel-

miştir. Hatta yaşam meselesi de bununla bağlantılıdır. Halbuki bizim devrimcilik, başından itibaren bu konuyu böyle eleştiriyte tali tutmadın, birçok etkisini kıymadan devrimciğin yapılamayacağını, partiçiliğin yapılamayacağını çok iyi biliyor. PKK'lılık, bu anlamda ailecilik etkilerine karşı sistemi bir savasın adıdır. Sömürgeci etkiye karşı olduğu kadar, ailecilik etkilerine karşı da böyle savasır.

Bu konular fazla açma gereğini duymuyoruz; yeterince işlenmiştir. Ama yine de aile gerçeğinin bizde

saldırır. Gerçeklere kapalı olan aile ilişkileri, aile dünyası parçalanıncı ki, ulusallık-toplumsallık gelişsin.

Bütün bunlar, bizim son zamanlarda daha da açığa çıkarmak istediğimiz erkek ve kadını aklı getiriyor. Son zamanlarda kadın ve erkeği sorgulamaya biraz önem vermişiz. Neden sorgulamaya önem verdik?

Erkeğin sahte ve fazladan erkek si durumu, kadının da fazladan kadınsılığı bizi düşündürüyor. Erkeklik, genel olarak жігіт ve cinsellikte özdeşleştiriliyor. Bu "Erkek adam",

Dikkat edin, bizim ailecilik değerlendirmeleriyle sıkı sıkıya bağlantısı var. Nasıl ki, aileyi kurtarma vatanı kurtarmadan daha önemiyse, cinsel ilişki de erkeklik açısından o denli önemlidir! Bunun şampiyonu olan erkekte bu nasıl somutlaşır? Yine erkeğin kadına ilişkisinde nasıl somutlaşır? Aslında Kurt erkeği diğer konularda; devlete karşı, ulusalı karşı, değerlere ve toplumsal ilişkilere karşı bitiktir. Pekî, evin içinde aktif olduğu, despotluk yaptığı ilişkî nedir? Bu, kadına yöneltti ilkel ilişkîler; cinsellikten başlar

için başıma kâğırsınız. Hiçbir şey veremeyeceğiniz bir çocuğu, hangi cesaretle dünyaya getiriyorsunuz? diye karşılık veriyordum. Çok küçük yaşta bunu farkettim. Madem çocuk çok değerli ise, onun dünyasını da hazırlayacağsınız. Bizde aileler bunu düşünür mü? Erkek-kadın bunu düşünür mü? Özellikle erkek bunu hiç düşünür mü? Tabii her ikisi de düşünmez. Bu anlamda büyük ah-laksızdılar. Çok değerli çocuğun için ne yapıyorsunuz? İşte şimdi hepsi dünyanın dört bir yanına, metropole savruluyor. Fakat erkek ve kadın suçlu çok önceden işlemişti. Tabii onlar da çaresiz. Başka yaşında... Kendini yitirmiş; onşeye ne yapabilir ki? Bir defa batmış... Kadın ne anlar, erkek ne anlar!.. Bu durumu yüzyıllardan beri yaşıyorlar. Büyük devrimci çıkış, bu işlere bu nedenle karşısız. Evet yabancılaştırma, çarpıklığı görmek gerekiyor.

Dedim gibi, adam cinselliği içindeki başarıyı, bütün çekişmelerin çözümü olarak değerlendiren. Gerçekte ise, müthiş sorunların doğuşu bu kişiliktedir. Ve hatta ister pasiflikten, isterse cinsel baskı altında olmaktan ötürü tatmin olmadı mı, deli olur, saldırganlaşıp, kompleks içine girer ve her türlü lümpenliği, serseriliği yapar. Dev gibi bir sorun kaynağı olur. Çözümünü doğal ve doğru olan koşullarda aramak yerine daha da yabancılaştırma, daha da bastırma, kadın alıp kaçırma, zor altında cinselliğini tatmin etme, her türlü gayri-ahlaki yollara ardına kadar sapma gündeme gelir. Eğer buna da gücü yoksa, bu sefer bir papaz tutumu içine girer yaşıyor. Bu da sapıklığı başka türlü geliştirir.

Bizde kişilik bu temelde hem parçalıdır, hem de hastalıktır. Sırf bir başlık parası, ale kurma parası şimdi 20-30 milyondan az değildir. Benim hatırladığım zamanda bile bir delikanlı 10 yıl çaldırır; ancak bir aile ya kuramaz, ya kuramazdı. Şimdi daha da zor. Adam sırf bir aile kurabilmek için 15 yaşındın 25 yaşına kadar, kendini ucuca işgücü pazarında satmak zorunda kalıyor. Tabii bu, yalnız aileyi kurmak için, aileyi sürdürmek için... Çoluk-çocuk oldu mu, daha da fazla paraya ihtiyaç var.

Bizim insanımız bu temelde büyüyor. Bu kurum karşısında insan dehşete kapılıyor. Ben kendi pratiğimi hatırlıyorum. Bu insan böyle hayatın temelde uğraşı olarak değerlendirirken, ilk sorunları bu temelde geliştirdi. Ailenin, ana-babasının seni dünyaya getirmeleri her şeyi izah eder mi? Kendime bu tip sorular sordum. Tepkileri bu temelde geliştirdim. Aile kurumu tehlikeyi, kendisini bize dayattığında, yine sorgulamayı bu temelde geliştirdi. Ve iyi hatırlıyorum; en az düşman cephesi kadar, bu cepheyi sorgulayarak doğru tutumla ulaşmaya kadar gerçek bir savaş verdim. Bunun PKK önderliğinde gelişmesi birlikte, bu savaşın varlık nedeni yine PKK'dır. Zor bir savaşım olduğu kadar, bu savaş verimliliği takdirte bir milyon bile alamayacağına inanıyorum.

Burada hemen şu açıklamayı yapalım: Eğer kişiliklerimiz bugün aileliliğin ve cinselliğin ayrı etkisi altında, çözüme ulaşmanın gücünü ve mücadelesini gösteremiyorsa, bu sizin neden böyle bir olduğunuzu izah edemez. Bu sorunlara zamanında getiremediğiniz çözümler, özellikle de mücadeleyi kendinizi veremeyişiniz zayıflığınız, güçlükünüzün, çok yönlü gelişmesinin, büyük savaşçı olamayışınızın bir nedenidir. Siz tatmini de, tutuculuğu da biraz bu çarpılmış kişilikten ötürü yaşıyorsunuz.

Aslında bu iş edebatçılara düşüyor. Benim bunu burada fazlaca aç-

mam bir savaş örgütü için ne kadar gerçekçidir? Fakat yine de ana hatları konuyu elelemek gerekiyor. Çünkü Türkiye'deki harp okullarında bile bu mesele ele alınıyor. "Sağlam" aile yapısını subaylara dayatıyorlar. Bu, çok önemli bir subaylık koşulu. Bir subay "sağlam" aile yapısında olmalı! Onlar bunu tutuculuğun temeli olarak düşünürlerken, tabii ki şu ihtilalin temel olarak, bu kurumu eleştiriyi tabii tutuyorsunuz.

En azından şu sorulara da açıklik getirmek gerekiyor: Cinsel yönden büyük bir sapıklık yaşıyorlar. İki yönlü yaşıyorlar. Asiri tatmin arayışı, cinsel tutuklanıp sapıklıkla dile getirilse azından oluyor. Özellikle buze yaşlı tarzlarda çok küçük yaşta kızlarla evlenmesi bunun açık örneğidir. Tersini bir tutum ise, dini motif altında hareket ederek dünyadan ele-tmek, yaklaşıma ve bunu günah gibi görmek. Bu da bir sapıklık türüdür. Bu temelde geliştirilen aile tam bir cizmaz edimidir. Asiri cinselliği tatmin edemediği gibi, dini dogmayı yaşamaktan ötürü de aile zorlanıyor. Nitekim ailenin gerçek bir bunalım açığı haline gelmesinden de tutumların etkisi büyüktür.

Konu kadın-erkek ilişkileri yönüyle ele alınabilir. Tabii bunun diğer sonuçları da var; bunu anlatık. En büyük yanlış, "aileyi iyi kurduk, kadını tam kadını yaptım, tam hakimim" dediğinde, adamın kendisini adanmış saymasıdır. Sanki adam dünya işlerinin gereklerini tam yerine getirmiş! Eğer aile içinde kadın-erkek ilişkisi bu biçimde kurulursa; tutuculuğa, gericiğe, faşizme ve sömürgeciğe yataklıkta mükemmel bir zemin hazırlanmış olur. Karşımızdaki güç, bu durumda gerekirse kadını polis yapar. Nitekim salırlarına kadar bunu yansıttı. Yani kadını iyi kullanır. Cinsel açgözlülüğü, düşürme biçiminde değerlendiriyor. Sinema, televizyon ve genelleşen gibi alanlara sunulan yine kadındır. Kadın satışı oldukça yaygınlaştırmış, Batman'da, Mardin'de, şurada-burada, her tarafta böyledir. Bu silağı çok etkili olarak kullanıyor. Birak toplumu, bizi bile düşürmeye çalışıyor. Artık cinselliğin günah görenlere karşı da dini silah kullanıyor. Zaten yeterince kullanmıştı. Şimdi Hizbullah her tarafta, "PKK aileyi özgürleştiriyor, bu değer yargılarında en büyük saldırdır" diye karşı bir saldırı başlatıyor. Cinsel sapıklık içinde bulunan bu iki tip ulusal tutuculuğa, devrimcilik karşı bir tut oluyorum. Bu, çözmeye çalışıldığı zeminden kaynaklanıyor. Bu zeminin böyle kullanılmasında bu gerçekler rol oynuyor. Tabii direkt düşmanlık ilişkisi halinde ve düşman etkilerine sonuna kadar açık zeminlerdir.

Bunun diğer sonuçları ise, sırf çocukları yedirmek-içirmek için kendi piyasada kırk defa satma olayıdır. Okul okumak zorunda. Eğitimci-lik, cahillik düzenden! Yalnız bir çocuk eğitimi yitirdi bu ana-baba kendini kırk defa bitirmek zorundadır. Peki on-yirmi çocuğu olanlar bunun altından nasıl çıkacaklar? Bu dehşetli bir problem olmakla birlikte, gerçek bir köleleşme nedenidir. Sırf bir ması kurmak, bir iş bulmak için ale reisi ne yapmaz ki! Bunu da halletmeye gelip kaza eder; çocukları, kadını satar. Zaten çocuk evde huzur bulamayınca, kendini sokakta bulur; kız evden kaçır, erkek çocuk lümpenleşir. Müthiş derceden lümpenleşmenin nedeni ailedir. Sözümler ailelerin lümpenliği istemez. Hal-buki lümpenliğin kaynağı ailedir. Kızların evden kaçmasını istemezler; ama kaçışın nedeni yine sakat aile anlayışları. Gerçekler böyle olmasın rağmen, aileler, ahlağın temsilcisi

olarak geçirirler.

Sorun bu yönlü ele alınabilir. Biz, değişik bir-iki yönüne daha açıklik kazandırmak istiyoruz. Özellikle devrimci çözüme doğru gidince, bazı gerçekleri hatırlamakta yarar var. Eleştiri biraz yapıldı. Sakat anlayışlara yol açan sorunlar bir bir ortaya konuldu. Daha da genişletilebilir. Bilmem gerek var mı? Fakat çözüm üzerinde etkili olabilecek tam değerlendirilmeye ihtiyaç var. İlerde bu daha fazla kendini hissettirebilir. Sa-dece toplumdaki, özellikle parti bünyesinde de sorunun çözümünü daha da yakıcı kılabiliriz. Anlaşılması gereken ve açıklik kazandırılması gereken husus şudur: Nasıl ki toplumda ale kurumu, kadın-erkek ilişkisi düşkünlüğünü, kendini her türlü pazarlamının, her türlü sapıklığın, her türlü yabancılaştırmanın bir kurumu olarak değerlendiriliyorsa ve bu değerlendirilme ne kadar ciddiye, ailenin etkileriyle parti içinde de mücadele etmek o kadar önemlidir. Bu etkileri parti içinde taşımamak gerekir.

Parti içinde doğru çözüme gidmek, doğru yol almak büyük önem taşır. Peki nedir bu? Aslında bu çok derin bir konudur. Bu konu o kadar saptırılmaz, tarih boyunca her türlü onursuzluğu o kadar zemin hazırlamış ki, onu ilk başta çözmeyiz, çoğunun sandığı gibi kolay değildir. Bu ne ucuz devrimci evlilikler yap-

dınsındaki otorite anlayışlarına geçerlik kazandırıyorlar. Bu, kölelik biçiminde yansır, daha da tehlikeye. Edilgen, pasif, otoriteden-yetkiden haberi yok. Bir köleye kim ne derse, öyle sürüklenir, öyle yürür gider. Bu oldukça tehlikeli. Bunun kalıplarını üzerinde uygulamaya geleneksel erkek öçleleriyle olursa daha tehlikeli bir hal alır. Özgürlüğe ve eşitliğe karşı kısır olur ve en kötüsü de fırsat bulursa ya inkarcı ya da düşkün yalanları konuşturur. İkisi de tehlikeli...

İki cins arası ilişkilerdeki geleneksel yaklaşımın etkisi altında kalınır ve inkar temeline ele alınır -ki bu iki tarafta da çok etkilidir- bu, sorunu ağırlaştırır ve çözüme doğru götürmez. Bunun kültür ve perspektif düzeyi zayıf; en önemlisi de çabası ve mücadelesi yalıtı... Sorun, bu yaklaşımın halledilemez. Bu her şeyden önce anlayış düzeyinde kendini hazırlamaktadır. Cinsler arası ilişkiye hangi temel anlayışla yaklaşılır? Anlayış ilk akına gelen, "anam baba veya baba baba anama ne yapmıssa, ya da sokaklarda, televizyon da bu ilişki nasıl geliştiriliyorsa ben de böyle yaparım" biçimindedir. Bunun tarihi boyutu, özgürlük boyutu ve savaş boyutu yok... Alışmış televizyon dizilerine, sinema filmlerine... Buradan edindiği, aleden gördüğü ve bildiği yaklaşımlardır. Bunların da

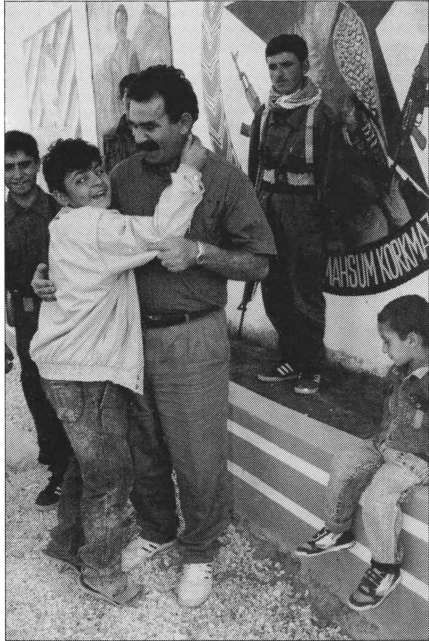
esprisine ters düşerim" gibi ucuз yaklaşımlarla durum kurtarmak mümkün değil. Bu seni zayıf düşürür. "İnkâr edelim!" demek de, seni devrim gibi yaşam ile işi sıkıya bağlan-tılı bir sürecin gerisine düşürür. Bu nedenle derinliğine çözümler, anlayışta ve mümkünse pratikte tuttu-racaksın. Bu temelde yaşıyorsun. Milattan yaklaşımın böyle olması gerektiği anlaşılmalıdır.

Bu konuya ilişkin anlayışımız ne olmalıdır?

Birincisi: Aileliliğe karşı bir pozisyon almak gerekiyor. Aileliliğin özelliklerini aşacaksınız. Aile kurumu, aileyle dayalı duygularınızı, sevgilerinizi, etkilenmelerinizi daraltacak-sınız, aşacaksınız. Ale hukuku ile sınırlı hukuku terk edeceksiniz. Aileciliğin anlayış ile sınırlı anlayışları terk edeceksiniz. Ailesiz alışkanlıklar ve özelemler bırakacaksınız. Aile-den kaçış da bir kurtuluş olarak görmeyiz; aşılması ayırdır, kaçış ayır-dır. Bu boyutu ile soruna yaklaşım gösterin. Şunu da unutmayın ki, bu kurum kendi başına değil; düşmanın özenle ele alıp sana karşı diktiği, işlediği özel bir kurumdur. Bunun ta-rihî temelleri çok güçlüdür. Kendi-liğinden bu duruma gelmiştir. Televizyon bu kurum, Kürdistan'da ayak-ta kalan tek kurumdur. Fakat başa en belâ olan bir kurumdur. Toplum-sallığın, uşallığın ve insanlığın hu-sukun gelişmesi önünde en büyük engeldir. Bu mesele, sistemli bir mi-litanlaşmayla aşılabılır. Bunun için-din bir düşünülmemiz.

İkincisi: Birincisine bağli olarak kadın-erkek ilişkisini de, çevreden edinmiş olduğunuz aileliliği de, devletlen kültür yaşımların bir sonucu olarak size dayatılan ilişki tarzını da aşacaksınız. Cinsler arası ilişkisi, bu çerçeveden ve bu gözlemler ar-dından bakacaksınız. Cinsler arası ilişkisi biçilen değeri ne sinema kültürüyle, ne televizyon kültürüyle, ne devlet kutsamasıyla ve ne de ailenin ahlaki tutumıyla eş göreceksiniz. Mevcut cinsler arası ilişkisi uşulu-bu-nu, ikelemlerin sömürülmesi, devlette gerici otoriteyle ve faşizme bağıni görmeye çalışacaksınız. Özellikle kadına yönelik mevcut yaklaşım faşizme, baskı-otoriteye hizmet ettiğini ve böylece kişiyi çarpılaştır-dığını, yabancılaştırdığını göreceksiniz. Bu yalnız erkek açısından değil; kadının da bunu görmesi ge-rektirği çok açıktır. Yani mevcut olanın olumsuzlukları yıkılı olduğunu, düşürdüğünü, tutuculaştırdığını, edil-geneştirdiğini, fiziki ve manevi ola-rak zayıflatıldığını göreceksiniz. Süre-kli olarak cinsellik peşinde koşanlar, maddi olarak da bütün düşerler, manevi olarak da. Bunu böyle görüp tavrı alacaksınız. Tabii müminlere uy-gun yaklaşımların da, inkarın da çö-züm olmadığını, tersine yaşamın ku-ralına aykırılık olduğunu, bunun da diğer bir sapıklığına uy açabileceğinizi göreceksiniz.

Üçüncüsü: "Bu ilişkide doğal veya doğru yaklaşımı başa bacererek miyim?", "Bu gücüm var mı?", "Yüz-yıllardan beri ve özellikle de kurulu egemen düzen dahilinde bu kadar yabancılaştırma uğramış, terslik işle-tiren terslik, yalıtı istisna yalan ile bezenmiş bir ilişkide, ben doğruyu nasıl bulacağım?" diye kendinizi sorgulayacaksınız. Çözümün kolay olmayacağına inanacaksınız. Çözü-mün bir felsefi ve bir siyasi problemi çözmek kadar zor olduğunu bileceksiniz. Kolay çözüm yok! Sorun, iki kişisin anlaşması sorunu da de-ğil. Bu sorun devrim koşullarında daha da ağırdır. Yani, "birbirimizi beğendik, buluştuk" biçiminde yak-laşırsak, felaketi bir yolu tercih et-mez oluruz. Böyle yüzeysel bir çö-züm, sizi en az diğerleri kadar tehli-

makla, ne inkar etmekle ve ne de zaipite usulü yöntemleri geliştirmekle halledilebilir. Sorun daha da kapsamlıdır; tarihi olduğu kadar, uğruna mücadele etmeyi gerektiren bir so-nurdur. Parti otoritesi üstüne, parti militanlığı güç kazanırken ilk akla gelen şey, insanları üzerine hük-metmek oluyor.

İnsanlara hükmetmenin bir baskı-çı-sömürücü tarzı vardır. Bir de o-toriteyi insanları özgürleştirme tarzın-da kullanılmak vardır. Kadromuz ge-neneksel ale ilişkileri içindeyse, devlet otoritesi altında biyülmüşse, bu, parti otoritesini devlet ve ale otoritesine karşıtlaştırmak ifadesini buluyor. Dolayısıyla bazı kadrolar, "partilileri ve halkı otorite altına alay-ım" derken, aslında son derece tehlikeli bir yansıtıma yapıyorlar;

ne kadar hastalıklı olduğu biliniyor. Hatta bunların faşizm tarafından kö-rüklenen hastalıkları ve despotik do-ğruken kalan yaklaşımlar olduğu çok açıktır.

Doğruya güç getirilecek mi? Bu özgürlük dercesini ele ılığdır. Bu, biz-zimkilerin ne kadar özgür veya ne kadar devrimci militan olduklarınıla bağlantılıdır. Eğer biz bu sonuçlara ulaşmışsak, bu bizim devrimciğimiz-le mümkündür. Soruna bu kadar kafaz yorursak, bizi buna devrimci olumsuz zorluyor. Nitekim ale ve cinsellik duvarları ile karşılaşıldı. Do-layısıyla çözüm kendini dayattıkça dayattı. Parti önderisin, çözüm ol-mak zorundasın. Başka türlü bunun altından kalkamazsın. "Yay zorlanı-yorum", "Ötörtem göçlendi, ben de bir hanedan kuram!" "Önderlik

keli sonuçlara yüz yüze getirebilir. Çünkü mesele basit bir sempati, birbirini anlama, kavrama meselesi değildir. Özellikle iki kişinin meselesi hiç değildir! Bir dela çok ciddi siyasi bir meseledir. Başlı başına bir savaş meselesidir. Adeta dev gibi bir sorun... Belki birçoğu, "çok abartıyorsun; iki kişi anlaştı, sevdi, birleşti" diyebilir. Bizim ortamımızda, hayat bunun öyle olmadığını gösteriyor. Parti içindeki deneyimler, bunun böyle olduğunu ortaya koyuyor. Neden? Çünkü kazanğı derinse, tarihe gömülürse de ne ol adanma ve gaflet dibzoyu ise, bu, başka bir sorun vermez. Ve sen, yüz yılların kurbanı oldun demektir. Nitekim bizde böyle yapılan şeyler, iyi niyetlerin kurbanı olma biçimindedir.

Dördüncüsü: Gerçek bir çözüm üzerinde arayışlarımız olmalı. İste bu açıdan da bilincelene önemlidir. Konu hakkında bilinc kazanacak. Konunun tarihi temelini, güncelliğe bağlantısını, bahsettiğimiz öz olumsuz yaklaşım varlığını bileceksiniz. Tamamen bunların farkında olacaksınız. Fark ettikten sonra, "acaba genel ve cinsler arası ilişkiler bizim için ahlaki, felsefi, toplumsal düzenleniş ilkesine bağlanmalıdır" biçiminde bir yaklaşımınız olmalı.

Bunlara felsefi yaklaşımınız nedir? Erkek kadını, kadın erkeği nasıl görüyorsunuz? Dişilgi ve erkekliği nasıl görüyorsunuz? Bu konuda nasıl bir ahlaki tutumunuz vardı? Kişilerin birbirine yaklaşım tarzlarını ifade eden, -çok sert mi, çok yumuşak mı, çok kişiyiz mi gibi tutumlar ahlaki kategorilere girer. Kadın, erkek karşısında bir ahlaki pozisyon tutturmak için acayip halleri görüyor. Yine, erkek de ona benzer birçok ahlaki tutuma sahiptir. Bu tutumların eleştirisi yapılmıştır.

Peki doğru ahlaki tutum ne olabilir? Saygı hangi ölçüler dahilindedir? Yaklaşımlar nasıl geliştirilebilir? Tabii devrimci çözüm söz konusu olduğuna için, bunların özgürlükle bağlantısı nedir? Sevgi hangi ölçüler dahilindedir ve bunun özgürlükle bağlantısı ne kadardır? Bütün bu sorulara cevap vermek gerekiyor.

Zaten bizde özgürlük, ancak ve ancak savaşla elde edilebilir. Çünkü özgürlüğü değil, köleliği yaşıyoruz. Kölelik altında özgür düşünemediğimize göre, özgür ilişki de düşünülemez. Bu da bir gerçektir. Şimdi bu da iki yanlıdır. Her yanını da şöyle göreceksiniz: Her ne kadar kendimizi özgür hissediyor ve özgür irade ile ilişki kuruyorsak da, bu bir yanılsamadır. Yalnızca bu alanda da değil, hayatın bütün alanlarında da yanlılsamadır. Sen özgür değilsin. Sen en temel toplumsal özelliklerden yoksunsun. Nasıl "özgürüm" diyebilirsiniz? "Duşman koşullarında özgürüm, duşmanın tasfiye ettiği temelde özgürüm" diyen sözüme demokratlar, duşmanın tasfiyesi, asimilasyonu temelinde demokratik olup kendilerini özgür görüyorlar. Bu tehlikeli bir yaklaşımdır. Özgürlükte bir alaka yoktur, demagogiktir. Vatandaş ve toplumsal gerçeklik alakası olmadıgı gibi, duşmanla da hainane bir temelde ilişki vardır. Hainlerin de özgürlükle alakası yoktur. Dolayısıyla bu ilişki özgürlükle bağlantılıdır. Özgürlük de, köleliğin asimilasyonu mümkündür. Bu da savaşla mümkün olur. Dolayısıyla kadın-erkek ilişkisinde özgürlüğü yakalamak istiyorsanız, bir olaya özgürlük kazandırabilirsiniz.

Şu çok açık: Eğer meseleyi birbirini kındırma ve aldatma meselesi olarak görüyorsanız, bunu bir özgürlük ortaklığı, bir özgürlük savaşçılığı biçiminde görmenin gereğine inanmışsınız demektir. O zaman ken-

dinize şunu dayatırsanız: "Benim daha yerine getirmem gereken çok iş var, başarmam gereken özgürlük mücadelesi var." Kadının erkeğe ulaşması, erkeğin kadına ulaşabilmesi bir çerçevede anlama kazanabilir. Aksi halde sapıtıma olur, oyun olur, ikiye bölünür olur. İşte, "birbirimizi gördük, anlaştık" diyerek birbirini düşürmek affedilemez. Zaten kimileri de alıp kaçıyor. Burada bir savaş ilişkisi, bir özgürlük ilişkisi ihanete uğratılıyor. Evet bunun özgür ilişki kurmakla hiçbir ilişkisi yoktur. Sen özgürlüğün hangi problemi hallettin ki, bunu normal görüyorsun!

Demek istediğim; ucuz ilişkiye girmemek ve özgürlük savaşçı gibi çok soylu bir çabayı sergilemeden, özellikle parti içinde cinsler arası anlamlı ilişkilerin geliştirilebileceğini inanamamak gerekir. Bu sadece bir ilke değil, aynı zamanda bir gerçeğin de ifadesidir. Çünkü bize göre kadın-erkek ilişkisinde özgürlük hakim olmalıdır. Bu genel bir ilkedir. Özgürlük savaşımını versek de, vermesek de geçerli olan bir ilkedir. Ama bizim için ilke yetmiyor. Bir de mevcut gerçeklik vardır. O nedir? Köleliktir! Bu köleliği göreceksiniz, gözardı edemezsiniz. İlikeye sığınip ilişki kurmak yetmiyor. Birçok arkadaşın zaten yanlışlığı nokta burasıdır. Özgürlük ilkesine sığınarak ilişki kurabiliyor. "Biz özgürüz" diyorlar. Bu ilkeye sığınarak ilişki geliştiriyorlar ama gerçekte ise bu iki gafilin ilişkisi tarzıdır.

Duruma bakalım, özgürlük ilkesi somutta yaşıyor mu, yaşıyor mu? Başarılı mı, başarısız mı? Çoğu kişi bu noktayı hesaba katmıyor. Birçok çarpık ilişkinin temelinde de bu vardır. Özgürlük savaşımı olmadan özgürlük ilişkisi; aşk, evlilik, dostluk vb. şeyleri yaşayabileceklerini sanıyorlar. Bu bir yanılgıdır; hem de ciddi bir düzeyde... Hatta içine en kolay düşülen bir yanılgıdır. Tamamen gerçek dışı bir durumdur. Gerçek dışı olduğu için de, sağlıklı bir ilişki değildir. Gerçek gönül bağları, duygu bağları çok güçlüdür; hiçbir savaş yıkamaz. Demek ki, sen bir yalancısın ve doğru değerlendirmiyorsun. Aslında bu gerçektir de. Çünkü bu tür anlayış içinde olanlara bakıyoruz, iki gün sonra ilişkinin sununu çıkarmışlardır. Daha sonra baka oluyolar. Biz şunu söyledik: Aile nasıl ki özgürlük önünde bir engelse ve bu aşılardan özgürlüğe ulaşamıyorsa, mevcut ikili ilişki düzeni de parti içinde aşılardan devam ettirilirse özgürlük savaşımında ilerletilemez. Aile ve aileciliği aşarsak özgürlüğe, toplumsallıkta ve ulusalılıkta ilerleme sağlanır. İkili ilişkilerde de mevcut yüzeyliliği, sigılgı, sahteliği aştiğimiz oranda hem devrim ve özgürlük savaşımı güçlenir, hem de özgürlük savaşımı sayesinde cinsler arası ilişkilerin anlamı sadeleşir ve olanagılar, iyi türdeşlemelerden, yalandan, kişiyüklükten ve kandırmacılıktan kurtulur.

Bu husus iyi anlaşılmalıdır ve uygulanmalıdır. Bu konudaki olumu bir görevimiz de bu dördüncü maddede gizlidir. Özgürlük ilkesi yidir, ama onunla her şey halledilemez. Bu esasları. Yalnız cinsler arası zorlamaya yok. "Zorlama ile, para ile ben ilişki yaptırım" demek, bizim genel özgürlük ilkesimize aykırıdır. Mevcut kölelik durumunu aşmadan, başarılı bir militan düzeni tutturulmadan, bizat savaşın özgürleştirici etkisini sağlanmadan, bu yaşamda özgürlük ilkesine işlerlik kazandırılmaz.

Şimdi hem ilke ve hem de somutta durum buysa, eskici dayatmamak gerekiyor. "Ben yine bildiğimi okurum, tutkular çok kuvvetlidir, duygular ilke-kural tanımaz" diyenlerin sonucu bellidir. Bizde çoğu bunu ya-

şıyor; ya idamlık suç işliyorlar ya da kaçıyorlar. Ya ihanete gidiyorlar, ya da iflah olmaz bir bozguncu oluyorlar. Nitekim öyle olmuyor mu? Dağlarda ve hatta burada bile, böyle bir sürü kendini dayatanlar var. Bunların ilkesinden, özgürlükten haberleri yoktur. Yine özgür ilişkinin tarihi temellerinden haberleri yoktur. Somut durumdaki da haberleri yoktur. Neymiş de, birbirlerini çok beğeniyorlarmış, birbirlerini alıp kaçacaklarmış! Bu ne ilişkisidir? Bu, en ilkel hırsızlık, düşünlük ilişkisidir. Bu nedenle saflardan kaçınan da var. Bazıları provokasyona alet oldular, hatta partiyi eleştirtiler.

Aslında bunlar özgürlüğün düşmanlarıdır. Bunlar yüce ilişkilerin katilicileri olarak değerdendirilebilir. Partiyi de epey bozdular, gücünden düşürdüler, peskeş çektiler; bir tutku uğruna, duygusalı uğruna en temel değerleri ihanete uğratılar. Birçok cepheyi çoktirmek çalışıyor. Bunlar parti içindeydiler ve bir dönemin partilileriydiler. Ama özgürlük ilkesini ve somutlanışını dikkate almayınca bu duruma düştüler. Başlangıçta ajan değildiler. Duygusal temelde dayanılmaz tutkular teme-

uygulanan özgürlükse, bu Kürdistan devrimindeki her türlü yeniden ayağa kalkış ve savaş sorununa, bu ilkeye bağlı kalacak ve güzel uygulamasını bileceksiniz. Kaldı ki, o dünya klasikleri dedirgin şey nedir? Kemalist lehçe ile gerçekleştirilen ilişki nedir? Türkiye kapitalizminin çerçevesi dahilinde, Türkiye burjuvazisinin güdümlendirdiği kültür kurumlarının -ideolojik baskılar altında feodal kurumlar diyelim- baskısı altında geliştirilen ilişkiler nedir ve bize nasıl yansıdı? Bunu biraz ortaya koyduk. Bunların etkisi altında olmak, bu etkilerle hareket etmek, bazı sahte çözümlere gitmek savaş doğmazsa ters düştüğü kadar, zordur da. Pratik bunu gösteriyor.

Köleler, aile kurma hakkını elde etmek için yüzlerce yıl savaşlar. Sen de en azından birkaç yıl savaş, özgür ilişki hakkını elde et! Şimdi doğrudan bundan da haberi yok. Özgür ilişki hakkını elde etmek kolay değildir. Şimdi partinin bazı hazır ilişkilerini elkoymak tehlikesidir. Yine partinin emir ve talimatlarına göre, insanları ol demem olur, ne demem yapılar. Fakat yönetim kademesinde yer alan bazıları bunu kötüye

na beşinci husus da diyebiliriz, ilk dört hususta sevgi aldım mı, beşinci hususta, yani sevgi hususunda da bir sonuca gidebilirsin. Böylece sevgi meselesine doğru yaklaşım gelirebiliriz. Dikkat edin; ergeşide dört husus iç içe bağanaya ulaşmamışsa, sevgiye ulaşamazsınız. Sevgi bir sonuçtur. Ağacın meyve vermesi gibidir. Fidani büyüteceksin, ağaç dalbudak salacak, çiçeklenecek ve daha sonra meyve verecek. İşte sevgi budur.

Şimdi çoğunda sevgi ağaçsız ve bitkiszidir; sadece bir sorun şekindedir. Şimdi daha iyi görüyoruz. Zaten duygulardan ve sevgilerden baştan itibaren konuşuluyorum. Bunun ne diye böyle müthiş bir duyguyu benimsiyorlar diyoruz. Sevgiyolar, ama hangi temele? Ülkesi harabe, evi harabe, geleceği yok... Niyi bu kadar birbirine bağlı olma gereğini duyuyorlar? Gördüm ve içgiden, hem de çok... Haklı olduğum anlaşıyor. Sevgi partinin doğu sevgi, dört hususun gereklerini hakkıyla yerine getirmesinden sonra gelişebilir. Sevgi bir sonuçtur. Bir çiçeklenir ve meyvendir. Sevgide kusur ve kötülük aranmaz, yine sevgi eleştirilmez. Fakat bu temel hususlara bağlı olursa böyledir. Aksi halde kötürlük, içgencilik.

Sevgi bir nötr mesele değildir. Özellikle sömürgecilik ve faşizm bunun böyle olduğunu dayatmak istiyor. "Şefkat", bilmem "birbirimizi sevin" dedi. Evet, en çok bu sözcüğü kullandı. Konyula kurdur bir araya koyup, "birbirimizi sevin" dedi. Müthiş dercede çirkinlik güzel bir araya getirip "sevin" diyorlar. Faşist devrimciyi bir araya getirip "anlaştın" dediler. Düzenin bu konuda ne kadar olmazı nasıl olur yapmaktır istediğini biliyoruz. Şimdi Türk ile Kürd, sözüme sevgiyle kaynaşacaklarını söylüyorlar. Faşist Türkiye bile, 900 yıldır Türkiye Kürdün bilmem ne yaptıkları hususlarına sığınmak istiyor. Duygulara, sevgiye seslenerek, gerçeklerden kopuk temellerde durumu kurtarmak istiyor.

İşte bu sevgi anlayışı faşizmin, sömürgecilğin sevgi anlayışıdır. Çoğunuzun da bireysel olarak yaşadığı, yılların dayattığı bu sevgi anlayışıdır. Bu sevgi tarihi içerikten yoksundur, baskı-sömürü düzeninden, ailenin her türlü çirkinliğinden ve sorunlarından, emekten habersizdir. Bu kadar gerçek dışı bir temelde gelişen bir sevginin anlam kazanamazcağını inanmıyorum. Olsa olsa yüz yaşının sahte sevgisi kadar değeri olur. Avrupa'nın isporta pazarlarında, metropollerinde cinsler arası geliştirilen ilişki kadar değeri olur. Türk faşizminin sözcüklerini dayatmak istedikleri sevginin bu kadar bile değeri yoktur. Zaten, böyle olmadığını hayat gösteriyor. Koru, baskı, sömür, çirkinlik, sevgisizlik ve canianie tutumlar topluma mahvetmiştir. Aslında en çok sevgi adı altında sevgiye kıymışlar. Sevgi ortadan kaldırılmışlar, ama buna rağmen en çok sevginin sözünü ediyorlar. Bu kesin böyledir.

Doğrusu bizim geliştirmek istediğimiz sevgi anlayışıdır. Gerçekçi temeli olan sevgi anlayışında ısrar etmeliyiz. Evet, gerçekte aile zorundayız. Bu hususlarda başarı sağlanmadan, sevgiden sen başarı sağlayamazsın; sevmeyizsin, sevmeyizsin! "Sevdim"; "gönülüm çekti, göz gördü, bakıştı, anlaştı..." İşte, sevgi böyle olmuştur. Neden? Çünkü büyük tehlikelerden, bunları ne getireceğinden habersizsin. İkinci gün hainin teki olursun; bu ilişkiyi kurtarmak için duşmana sığınırın.

Demek ki, bu doğru değil. Gönül meselesi kesinlikle değil. Bu bir

"...Ucuz ilişkiye girmemek ve özgürlük savaşçı gibi çok soylu bir çabayı sergilemeden, özellikle parti içinde cinsler arası anlamlı ilişkilerin geliştirilebileceğine inanmamak gerekir. Bu sadece bir ilke değil, aynı zamanda bir gerçeğin de ifadesidir. Çünkü bize göre kadın-erkek ilişkisine özgürlük hakim olmalıdır..."

linde yaklaştılar. Sonuç; ihanetten daha tehlikeli bir durum oldu. Bu açıdan az önce de ortaya çıkmadı. O halde buradaki bu arayışı iyi anlayalım.

Nasıl ki köleler kolay kolay aile kuramazsa, bizim gibi çok katmerli bir köleliği yaşayanların da böyle kolay kolay özgür ilişkiyi kuramayacaklarını anlayalım. Türkiye okullarında ve kültür kurumlarında nasıl aşık oluncacığı öğrenmişsiniz. Belki de dünya klasiklerinden okumuşsunuz. Birçok deneyim gözleminin önündedir. Ama bu, PKK'de

kullanıyor. "Ne de olsa etkiyelim, ne demem olur yapılar, sayıyaça ol demem olur, kadına baka tap demem olur" biçiminde kendini ifade eden yaklaşımlar eskirin çok tehlikeli yaklaşımlardır. PKK içinde ilişkileri böyle kullanmak, en tehlikeli biçime yönelme cesaretini göstermek demektir. Ve bu da o kişiye mahkum eder. Tehlikeli ilişki ergeşik sahibine de bitirir. Aslında bizim şu ilke doğrudur: İlişkiler özgürlüğe bağlanmalı, özgürlük savaşına bağlanmalı ve bunun sonucunda da gerçek sevgi olur. Doğru sevgi neye bağlanmış? Bu-

savaş meselesidir. Neden köleler yüzyıllardan beri aile kurma fikrini aklına getirmediler? Köle kadın ve erkeklerin; serf kadın ve erkeklerin; işçi kadın ve erkeklerin aklına niye böyle kolay gönlü işi gelmiyor? Onlar böyle kolay gönlü kılamıyorlar. Yaşam onlar için çok ayrı bir şey. Nedenleri var. Demek ki, diğer sapırlımın bir durumu ifade ediyor. Faşizim, sömürgecilik, emperyalizim halkları aldatma, toplumu kolay yönetme taktiklerinin kurbanı olmaya götürüyor.

O halde, burada bir ahlaki tutum da olacaktı. Sevgi meselesinde ahlaki tutum, böylesine ucuz bir duygu ve gönlü işi kisine esir düşmektir. Burada çok kati olacaksınız. Kendinizle gerçek bir savaşım içine de olacaksınız. Düşmanla yürüttüğünüz savaş kadar, onun dayattığı oldukça düşürücü bir ilişki biçimine karşı da savaşacaksınız. Düşmanın bir temelde geliştirdiği objektif ve subjektif ajanlık biçimlerine karşı da savaşacaksınız. Savaşıkça, sevgi denilen olay temelleri. Sevgiyi sapırmak, en az sevgisizlik kadar tehlikelidir. Sapırlım ve sakat temellerde dayanmış bir sevgi, yaşamı katletmenin diğer bir biçimidir. Yani sevgisizlik, yaşamı katletmektir. Tabii bunun sapırlımın biçimi de, en az onun kadar tehlikelidir. Sevgiyi uşlamak, yaşamı uşlamak demektir. Sevgiyi uşlamayı bilmemek, devrimi anlamamak demektir. Fakat ucuz sevgiyi uşlamak savaşımınızın, çabasının ve hatta düşüncesidir. Bu çok önemli. Bu saydığım temel hususlar düşüncelyle bağlantılıdır. Bu çok açık. Tarihi temelden tutalım güncel, felsefî ve bilimsel boyuta kadar düşüneceksiniz.

Demek ki, sevginin düşüncelyle, bilimle, felsefeyle ilişkisi vardır. Sizin büyük felsefî özelliklerinize olacak. Bir ilimden diğer haberiniz olamaz ki, sevgiyi doğru bir çıkış yaptırabileniz. Dedim gibi savaşla da bağlantısı vardır. Nitekim özgür ilişki bizde ancak savaşla elde edilebilir. O zaman sevginin başarıyla verilen savaşla bağlantısını çok iyi bileceksiniz. Sevgi yolunda tuzaklar vardır, onun adına sapırlımın bir bir duygu, bağlık vardır. Bu onurlara gelmeyeceksiniz. Yani sevginin her türlü sapırlıcı, yanıltıcı biçimlerine karşı kendinizi çok sağlam bir pozisyonda tutacaksınız. Aynı zamanda sevgisizlikle karşı da kendinizi sağlam bir pozisyonda tutacaksınız. Sevgisizlik devrimciyle de yaşama karşıtlığı olduğunu bileceksiniz. Mutlaka sevgi dünyanız olmalı. Bu sevgi dün-

yasına ulaşmalısınız. "Sevmek ve sevmek durumunda olmalıyım" diyeceksiniz.

Sevmek durumunda olmak ne anlama gelir? Saydığım dört hususta başarılı olmak anlamına gelir. Dört temel husus ve onun bir sonucu olan beşinci hususta başarılı olursanız, sevimlilik durumuna ulaşmış demektir. Bu aynı zamanda sevmek durumuna gelmenin anlamına da gelir. O zaman bu, sevgide, hem sevmeye ve hem de sevimli kişiliğin yakladığı demektir. Aksine sevimlemezsiniz, sevmesiniz! Bazılar, "canım istedi, sevmiyorum işte, nasıl engelleyebilirsiniz, beni sevmiyor, engelleyemezsiniz" diyorlar. Yalan! Öyle sevmek, sevimlik olmaz. Bilimsel temellerini ko, aldatma! Yoksa bir gün sevilirsin, ikinci gün atılırın. Sevgine karşılık bulamazsın ve yerle bir olursun. Bunun için kendini aldatma ve yanlış temellerde gelişen bir sevmeye sevimlilik olmaya dönüşür! Doğrusu, sayılan hususlarda başarılı olmalıyız gerek.

Şimdi düşünün; doğru değil mi? Kürt tipi niye sevimli? Bence dünyada en sevimlisi gerekenler neden bu konuda, vatan kurtuluşunda başarıyor? Neden özgürlükte, savaşım ve örgütlenmenin bütün sorunlarında başarıyor? Bu kadar başarısız olan bir parti nasıl sevilir? Zaten çirkindir de.

Yine çirkinlik ile güzelliğin bu sayılan hususlarla bağlantısı vardır. Keskinlikle toplumsal bir olaydır. Bu hususlarda başarı sağlarsanız güzelsin, aksi halde çirkinsin!

Evet, bunun fiziki boyutu da vardır. Fakat çirkin ve güzelin fiziksel boyutu belirsizdir. Belirsizliği olan, sayılan hususlarda başarılı olup olmama durumudur.

Demek ki, sevmeye ve sevimliliğin koşulları kadar bir de bunun gereğini inanacaksınız. "Başarısız kalıyormuş, bu hususlarda başarılı olamamış çok zor, o halde sevgiden umut kesemiyim" demesi ne kimse beni sevsin ne de ben kimseyi sevmeyim" demek de doğru değildir. Bunu kabul etmek demektir, savaşta ve devrimde umut kesmek demektir; partiden, halktan ve yaşamdan umut kesmek demektir. Ama devrimci, yaşamdan umut kesmek insanları değiştirir. Her şeylerini özgür bir yaşama adanmışlardır. Demek ki, sevmeyi büyük bir tutku olarak hep kendinizde diri tutacaksınız. Umudun, tutkunun, tutku olarak sevgiyi kendinizde diri tutacaksınız. Fakat olumsuzlara ve tuzaklara düşmektir; doğruya başını verip gerçekleşme şansını vermek gerekiyor. İşte bu militan-

lık şahsınızda çiçek açarsa, yitirdiğin zaferi ile taçlanır.

Görüyoruz ki, sevgiyi giden yol, çok yönlü zorluklarla dolu olduğu kadar çarpışıklarla da. Bu yitiltiliştir. Eğer doğru yaklaşım tutturulursa ülkemizde halkımızın yaşadığı toplumsal koşullardaki büyük sevgisizlik, hırçınlık ve saygısızlık giderilebilir. Biz devrimimiz bir anlamda ülkemizin sevimlilik harabe durumuna getirilmesine karşı olduğu gibi, aynı zamanda halkımızın bağrındaki büyük sevgisizliğe karşı da geliştirdi. Bizim devrimimiz bir yerde sevgi devrimi; ülkeyi sevmek, halkı sevmek devrimidir. Ama aynı zamanda büyük çirkinlikle, iğrençlikle, barbarlıkla savaşarak gerçekleşecek bir sevgi devrimidir.

Faşizim, "sevgi her şeyi halleder" şeklinde yalanına inanmak, aldanmak büyük oyuna girmek demektir. Maalesef sizler, sevgi konusunda büyük oyuna girmişsiniz. Gerçi sizi biraz bu oyundan çekip çıkarıyorduk. Ama kendi başınıza bırakarak, kimbilir başınıza daha neler gelir! Hiç çaba sarfetmeden ne kadar birbirinizi sevdiğinizi görüyorsunuz. Daha önce dediğim bana inanmamış mıydınız? Belki de hiç farkında olmadan yalanı sevdiniz, sevgili yerine onu koynunuza koydunuz. Bunlar

"Aile nasıl ki özgürlük önünde bir engelse ve bu aşılardan özgürlüğe ulaşamıyorsa, mevcut ikili ilişki düzeni de parti içinde aşılardan devam ettirilirse özgürlük savaşımında ilerleyemeyiz. Aile ve ailecilik aşarsak özgürlükte, toplumsallıkta ve ulusallıkta ilerleme sağlanır."

sizler değil misiniz veya biz değil miydik? Çirkinlikle bile girtlağınız kadar koyun koyuna yaşıyorsunuz. Bu temelde yaşamı tahriz ediyor. Ne kadar düşmanın sevgi anlayışı doğrultusunda? Düşmanın sevgi anlayışını yaşıyalar, gerçek sevgi den nasibini alabiliyorlar mı? Yaşadığınız yaşam, ne kadar yüce bir yaşam olarak kabul edilebilir? Mevcut biçimleye çelişkilidir. Ürkütücü insanı söyleyordum. Fakat kesinlikle yaşamınız gözden geçirilmeli gerektir. Özellikle alıştığınız düzeyde açıklık getirmeye çalışınız. Tabii adım adım hayata geçirilmesi bile yavaş yavaş alr. Bir ilişkisi sevilir, bir ilişkisi yaşanılır kılabilmek için bu kadar yili-

mi verdim. Bence buna rağmen, birkaç adımlık yol aldım. Siz her şeyi birden halletmek istiyorsunuz.

Demek ki, militanlığınızın fazla gerçekçi olmayışının bir nedeni de budur. Hep aldatıcı, yanıltıcı kişiliklerden söz ediyordum. Onun temel nedenlerinden biri de özgidim çerçevesinde dahlilendir. Ya kendinizi sevgisizliğe mahkum etmişsiniz ya da sahte sevgiye... Yüreğiniz bunu nasıl kaldırıyor? Beyniniz düşünme gereğini bile duymuyor. Bunlar sizin hikayenizdir. Milantılıkla ne kadar iddialı olabilirsiniz? Yitiltilikte, büyük duyguda, büyük sevgide ne kadar iddialı olabilirsiniz? Bakın, çoğunuzun çocuk sevgisi vardır. Bazı arkadaşlar, çocukları ne kadar sevdiklerini göstermek için çocukları şakaşırlar. Güllüp geçelim! Neden? Çünkü çocuklarımızın yaşamı perişan edilmiştir. Sevimliye bir nefes bile bırakmamışlar. Fakat çocu bunu normal görüyor. "Keşke benim de bir çocuğum olsa, böyle sevebilsem" diyor. Dünyası karamış. Anlayış da böyledir. Böyle olunca da on yıl da yaşasa, sonuçta bir parti karışdırır, bir kaçkındır. Genç delikanlı veya kızın havasında buram buram tutku kokuyor. Belki bir şey dememek gerekiz, ama o tutkulu başbaşa bırakın, ikinci gün büyük bir kavgaya başlar. Büyük tutkular, büyük duygular kendi koşullarında anlam bulabilir. İki çocuk yetiştirmek, özgür ve bağımsız vatan koşullarında imkan bulabilir. Büyük tutkular, ancak kendi alanlarında yaşama imkanı bulabilir.

Bilindiği gibi, gençler birbirlerini kaçarlar ve dernek-diğün kururlar. Ama ikinci gün gidin bakın hepsi birbirine girmişti. Saygıdan-sevgiden eser yok. Böylesi tutkuların, sevgilerin bir anlamı var mı? Pratik yaşam, anlamız olduğunu gösteriyor. Size ve topluma yönelttiğim bütün bu eleştiriler gerçekçidir. Kabul olmayacak bir duaya niye amin diyoruz? Geliştiremeyeceğiniz bir sevgiyi niye iyi sevgidir diyeyim? Vatanı, halkı hayırlı bir duruma getirmeyen bir tutkuya niye saygıdeğer bir tutkudur diyeyim? Maalesef gerçeği çok zor olan kalıyor. Söyleyeyim yani, biz biraz da köleliyiz. Kölelerin bir yillar aile nedir, çocuk nedir, kadın nedir, erkek nedir diye düşünmediler, değil mi? Biz o köleler gibi değiliz ama bazı yönlerimiz kölelerden daha kötü bir durumdadır; vatan ve toplumdaki koptuza bu böyledir.

şeyin yaratıcısıdır, doğurucusudur. Bunu biraz topluma kavratırız. Yarın tam kavratırız. Bugün size de tam kavratılabilecek, müthiş savaşacaksınız. Çünkü savaşın içeriği, bu savaşın sonucunda gizlidir. Her türlü çirkinlikten, sevgisizlikten, hakaretten kurtulmanız, bu savaş az çok vermenizle mümkündür. Bu bütün derinliğiyle anlaşılabilir, müthiş savaş olacaktır. Yaşamın gölgesi var, kendisi yok. Yaşamın adı var, kendisi yok. Peki kendisi nasıl olacak? Tabii böyle savaşarak! Şimdi o çok sevdiklerimize bu temelde ulaşabileceksiniz. Her şeyden önce böyle savaşarsanız; vatanın her parçası harabe değil, size cennet gibi görünür. O kaçtığınız aileleriniz; analar, babalar, eşler, dostlar size en değerli bir varlık gibi gelecek. Halkınız adı-sanı unutulmuş bir halk değil, ekme-kıyma kadar birlikte yaşayacağınız bir gerçeklik haline gelecek. Kadın-erkek ilişkilerine indirgediğimizde, böyle yabancı gibi değil, doğanın ayrılmaz bir parçası tanımına uygun, mutlak olarak birbirlerini tamamlaması gereken taraflar olarak ortaya çıkacak. Buna nerede ve nasıl ulaşılacak? İşte bütün tartışmalar, politikalar, düşünceler, parti kuralı ve savaş geliştirme bölümleri bir yaşamı mümkün kılmak içindir.

Anlayışlı olun. Burada çok tutkular, gerçek dışı yaklaşmalar belki kendinizi yaşayabilir ama, zaferi getiremez. Bu açılan yollara çok düştünüz, kafanız sağa-sola çok vurdunuz, ama yine de sonuc yok. Ne aileyi ne de eş-dostu kurtardınız. Bir "hoş geldin", bir "merhaba" bile kurtaramadınız. Ne anladık o zaman! Buna yaşıyor mu diyelim, özgürlük mü yaşıyor, ne gezer! En iyisi bizim yaptığımızdır. İyiyi yönümlen, yaşam konusunda iyiyi planlar çizin, mükemmel örgütçü-eylemci olun; bu size yaşamın yolunu gösterir, sevginin fırsatını verebilir, sevgi dünyasına ulaşmaya imkân hazırlayabilir.

Evet, çoğu mektuplarda "şöyle sevgili, böyle sevgili" diye yazar. Ben bu kelimelerden biraz utanç duyuyorum. Haklı olduğum şimdi daha iyi anlaşılıyor. Bizde öyle fazla sevgili yok. Ve ulaşılması çok zor bir düzey. Ne mutlu bütün halkı, bütün yoldaşlarını kendisi için "Sevgili varlığımız" dedirtene. Böyle bir sığatı ulaşmak için, söylediklerimize koşullarla başarıyla savaşmakla, kahraman olmakla ve yitiltiliye mümkündür. Bu da bilince, oldukça politik, askeri yetenekle mümkündür. Böyle olursanız, niye sizi sevmeyelim? Niye sizi alkışlamayalım? Niye, "yücelerden yüce yeni yarı" demeyelim? Niye kendimi ucuz bir şeye layık görüyeim? Niye kendimi hak etmedik bir yere layık görüyeim? Bu sahtekarlık olur, kendimi ve başkalarını aldatma anlamına gelir. Bunu yapmam, ama doğru yol için de uğraşmam vardır. Fazla hata yapmadan, yamulmadan ve yamulmadan çaba sarfediyorum.

Dikkat edin; benim tavıram budur. Ama çoğunuzda bakiyoruz; bizden, çocuklar gibi el üstünde tutulmayı istiyor. Kendini ciddiye almadıkları bir pozisyona getirmişlerim, ben seni nasıl seveyim? Şimdi kimseyi kolay kolay begenmem. Bu, kendimi çok begendikenden ötürü müdür? Bu kadar eleştirilmi olmam, hiçbir şeyi doğru bulmamdan ötürü müdür? Hayır! Doğruya ortaya çıkarmak içindir. Begeniilen ortaya çıkarmak içindir. Eleştirisiz bir şekilde pat diye birbirini begenimler ne elde ettiler? En değme iki kişiyi bir araya getirebilirler musunuz? Ben getirebiliyorum. İnsanlar benimle bir araya geldiler, geliyorlar. Partimiz

Devamı 30. sayfada

Kürdistan'da katliamlar, direnişler ve özgürlük baharı

24 Şubat 1993

■ Mardin'in Kiziltepe ilçesinde kontrol-geriyalet bir ev ARGK gerillaları tarafından basıldı. Yapılan baskında 2 kontrol elemanının öldüğü bildirildi.

Bu olayın ardından düşmanın yapıldığı operasyonlarda 30 kişi gözaltına alındı.

■ Nusaybin ilçesinde bir askeri aracın taranması ardından başlatılan operasyonda çok sayıda yurtsverer gözaltına alındı. Evlerde ise aramalar yapıldı.

■ Newroz'un yaklaşması nedeniyle baskılar artıran düşman güçleri, Adana'da da büyük çaplı operasyona girişti. Kürtlerin bulunduğu mahallelerde yapılan aramalarda 57 yurtsverer gözaltına alındı. Tutuklanırlara ağır işkencelerin yapıldığı bildirildi.

25 Şubat 1993

■ Batman HEP İl Yönetim Kurulu üyesi Cemile Argın'ın eşi ezci **Ahmet Argın**'ın cesedi, TPAO Sitesi arkasındaki çobanlar tarafından bulundu. 23 Şubat akşamı kontrol-geriyalet elemanları tarafından kaçırılarak öldürülen Ahmet Argın, kitlesel törenle toprağa verildi.

■ Urfa'nın Viranşehir ilçesinde yapılan operasyonlarda 20 kişi gözaltına alındı.

■ Ergani'nin Hendek köyü muhtarı Mehmet Ertuğrul'un koruculuğu kazandı, emredildi, koruculuğu geliştirme isteniyenlere tavrı koyduğu gerekçesiyle tutuklandığı bildirildi.

26 Şubat 1993

■ Cizre-Şırnak Karayolu'nda Qesrik (Kasrik) Boğaziçi ile Kumcağı (Derğül) köyü arasında Şırnak'a gitmek olan Cizreli 2 esnaf ve 1 işçi, Kumcağı köyü korucuları ve özel tim elemanları tarafından öldürülen için de benzin dökülerek diri diri yakıldı. Üzerlerine benzin dökülerek katledilen yurtsvererlerin isimleri şöyle: **Osman Akar** (35), **Cemal Bozkurt** ve işçi **Lokman Güven** (40). Vahşice katledilen üç yurtsverer, kalabalık kitle eşliğinde yapılan törenle Cizre mezarlığına toprağa verildi.

■ Silvan'da Mesoc Mahallesi Yatlı Bölge Okulu yakınlarında bulunan evlerinden çıkarak işyerlerine gitmek olan Sabri Zengin ve çocukları, gerillalar tarafından otomatik silahlarla tarandı. Kontrol-geriyaletçi yaban Sabri Zengin ve oğullarına yönelik gerçekleştirilen eylemde Sabri Zengin, oğulları Abdülkadir ve Fikret Zengin olay yerinde ölümlük, ağır yaralanan Abdülkadir Zengin ise Silvan Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı.

■ Mardin'in Kiziltepe ilçesinde Hüseyin Çetin ve oğlu Tarık Çetin, kontrol-geriyalet elemanı olan iki kişinin silahlı saldırısına uğradı. Olayda **Hüseyin Çetin** yaşamını yitirdi, oğlu ise ağır yaralandı.

■ Mardin'in Sarıçoğlu Mahallesi'nde bir polislin evine bomba atıldı. Bombanın patlaması sonucu evde maddi hasar meydana geldi. Ardından polislin kent merkezinde geldiği operasyonlarda çok sayıda Kürdistanlı gözaltına alındı.

■ Kontrol-geriyalet tarafından kaçırılarak öldürülen İHD Elazığ Şube Başkanı avukat **Metin Can** ve arkadaşları doktor **Hasan Kaş'ın** cesetleri Dersim-Elazığ sınırındaki Dinar Köprüsü üzerinde bulundu.

27 Şubat 1993

■ Mardin şehir merkezinde bir eve baskın gerçekleştiren düşman güçleri, evi ateşe vererek yakttılar.

28 Şubat 1993

■ Diyarbakır'ın Bismil ilçesine bağlı İnarlı köyü yakınlarında Ecevit Yurt adlı ajanın direğe asılı cesedi bulundu. Öldürülen ajanın, bir süre önce Savur ilçesine bağlı Kavsan (Sürgücü) köyünde yaşamını yitiren 8 gerillayı ihbar ettiği ve bu nedenle ARGK kararıyla cezalandırıldığı bildirildi.

■ Kirtalan'a bağlı Zoxiye köyünde sömürgeci düşman güçleriyle işbirliği yapan iki kişi ölüme cezalandırıldı.

■ Türk savaş uçakları Cudi ve Gabar dağlarını bombalamaya başladı.

■ Çınar ilçesine bağlı Çınara Ke-rejdağ mevkinde, çevrede yurtsverer olarak tanınan **Salih Özmen** ve **Kazım Güler**, kontrol-geriyalet silahlı saldırısına uğrayarak yaşamını yitirdiler.

1 Mart 1993

■ İHD Elazığ Şube Başkanı Metin Can ve Doktor Hasan Kaya, 6 bin kişilerin katılımıyla düzenlenen bir cenaze töreniyle toprağa verildi. Cenazelerin Elazığ'a götürülmesinin hemen ardından çevre il ve ilçelerden gelip bir araca toplanan 6 bin kişi, "Kahrolsun kontrol-geriyalet", "Kürtistan taşısın mezar olacak", "Kahrolsun taşısın", "Katiller bulunup hesap sorulsun" tarzında sloganlar haykırarak, yaklaşık 1 km yürüdüler. Cazeler, yapılan konuşmalardan sonra toprağa verildi.

■ Diyarbakır'ın Ergani ilçesinde okul çıkışında Hizbullah yanlısı olarak bilinen öğrenciler, yurtsverer öğrencilere saldırdılar. Saldırıda **Mustafa Keser** yaşamını yitirdi. Mustafa Gül adlı öğrenci de ağır yaralandı. Ergani Lisesi'nde meydana gelen bu olay, ilçede gerginlik yarattı.

■ Lice'nin Herag köyü, Türk sömürgeci ordu güçleri tarafından ateşe verildi. Köyde bulunan 4 ev tamamen yandı, diğer evler kullanılmaz duruma geldi, hayvanların büyük bir bölümü telef oldu. Köylülerin göçe zorlandığı bildirildi.

■ Lice ilçesine bağlı Reşan köyünü basan düşman ordusu, M. Şerif isimli köylünün evini yakarak kullanılmaz hale getirdi.

2 Mart 1993

■ Mardin'in Derik ilçesi düşman güçleri tarafından bir gün boyunca abluka altına alındı, giriş-çıkışları yasaklandı. Tank ve panzerlerle çeviren ilçede aramalar yapıldı, çok sayıda insan gözaltına alındı.

■ Diyarbakır E-Tipi Cezaevi'nde süresiz açlık grevi başladı. Cezaevlilerinde baskılar ve halka karşı sürdürülen şiddet politikasını protesto etmek için başlatılan açlık grevinde, birçok tutuklunun sarılık hastalığına yakalandığı bildirildi.

■ Diyarbakır Merkez Kapalı Cezaevi'nde bulunan yaban tutsakları, Diyarbakır E-Tipi Cezaevi'nde siyasi tutuklularla yapılan baskılara kinamaları için süresiz açlık grevine girişlerini açıkladılar. Ve TC'nin kirli savaş politikalarına karşı halkı duyurmalıyama çağrıldılar.

■ 20 Şubat günü, Türk ordu güçleri tarafından yakılan Güçlönük ilçesine bağlı Bana (Ormançı) köyüne yardım etmek amacıyla, Özgür Günderim Cezre Bürosu, İHD Şırnak Şubesi ve Cezre Belediyesi tarafından "Gıda ve giyim kampanyası" başlatıldı. İmih İHD Şubesi de kampanyaya katıldığı bildirildi. 10 ton gıda yardımı toplandığı bildirildi.

■ Cizre ilçesindeki **Bazift** (Katran) köyü yakınlarında yola döşenen

mayına askeri bir aracın çarpması sonucu 2'si ağır olmak üzere 4 asker yaralandı.

■ Cizre ilçesinde, bir haftadan bu yana Türk ordu güçleri, mazot depolarını panzerlerle imha ediyor. Her biri 2-3 milimetre degerinde olan bu depoların imha edilmesi, halk arasında tepkiye yol açtı.

■ Silopi ilçesinde soyadını öğrenemediğimiz Nesim isimli bir kontrol elemanı öldürüldü.

■ Bitlis'e bağlı Güroymak ilçesinin Zehak, Zıxek, Selaik, Akbıriv ve Avzüt köylerine ait yaka evleri Türk savaş uçakları tarafından bir gün süreyle bombalandı. Bombalamalar esasında sürülen başında olan **Hamit Öcan** ve **Mehmet Kayalar** adlı çobanlar yaşamını yitirdi. Aynı olay Türk basınında, "Güroymak'ta PKK sığınacağı bombalandı: 15 ölü" şeklinde verilmisti.

3 Mart 1993

■ Diyarbakır Fatih Lisesi'nde, Hizbullah yanlısı olarak bilinen öğrenciler, 6 Edebiyat B sınıfındaki öğrencilere saldırdı. Saldırıda **Mehmet Mızrak** isimli öğrenci ağır yaralandı, 5 öğrenci de çeşitli yerlerinden aldığı darbelerle ağır yaralandı.

■ Adana'nın Kuruköprü, Çakmak Caddesi, Eski Hal, Dörtöyl ve Karşıyaka semtlerinde tabacılık, işportacılık, ticaretlik yaparak geçimlerini sağlayan Kürk kökenli seyyar satıcılar, yarınlara gelen sivil giyimli olan ve kendilerini polis olarak tanıtan kişilerin, kendilerine anlamlı tekihrin de bulunduğunu, ölüme tehdit edildiklerini açıkladılar.

■ Silvan ilçesinde, çevresinde yurtsverer olarak tanınan **Şirin Cesur** (21) isimli esnaf, kontrol-geriyalet silahlı saldırısına sonucu yaşamını yitirdi.

■ Ergani Lisesi öğrencileri, 1 Mart günü meydana gelen olayda bir öğrencinin yaşamını yitirmesi nedeniyle 4 günlük boykota gittiler.

■ Diyarbakır'ın Hani ilçesinde, Hacı Ramazan Önen'e ait bir ev kimliği belirsiz kişiler tarafından tarandı. Olayda ev kullanılmaz hale gelirken, evde bulunan Felek Ok (75) öldü. Fatma Önen (16) ise ağır yaralandı.

■ Mardin'in merkeze bağlı Tızvan (Elmabağçe) köyüne baskın gerçekleştiren gerillalar, koruculara ait bir eve silahlı saldırıda bulundular. Olayda 5 kişinin öldüğü öğrenildi.

4 Mart 1993

■ 2 Mart tarihinde Ağrı Dağı'nda Türk sömürgeci ordu güçleri ile ARGK gerillaları arasında başlayan çatışma aralıksız olarak iki gün devam etti. Bugüne kadar yaşanan çatışmalarda 2 korucu, 21 asker öldürüldü. Çatışmalarda 1 helikopter ağır darbe aldı. Türk savaş uçakları 4 kez İran hava sahalarını ihlal etti. Bugüne kadar devam eden çatışmada **Eriş, Dilşad, Ömer GEZEZ (Harun), M. Nuri ÖZBAY (Devran)** ve **Rojava** isimli gerillalar şehit düştü.

Kod adı Devran olan Mehmet Nuri ÖZBAY, 1971 yılında Doğubeyazıt'ın Bester köyünde doğdu. Devran yoldaş, Doğubeyazıt Lisesi'ni okurken 12 Kasım 1990 tarihinde okuldan kaçarak gerillaya katıldı. Kod adı Harun olan Ömer GEZEZ ise 1964 yılında Doğubeyazıt ilçesinde doğdu. Harun, 12 Mart 1992 tarihinde gerilla safına katıldı. Dilşad ve Welat yoldaşları Dıgırol, Eriş yoldaş Diyarbakırlı ve Rojava ise Mardinlidir.

■ Erzurum'un Karacöban ilçesi Moladavut köyü civarında, sömürgeci

ordu güçleri ile gerillalar arasında çatışma çıktı. Sabah saatlerinde başlayan çatışma, düşman karadan ve havadan takviyeleri yaptı. Çatışmada ve bombalamalarda 5 gerilla şehit düştü. Düşman güçleri ise çok sayıda kayıp verdi, Karacöban Jandarma Karakol Komutanı oldu.

■ Mardin'in Nusaybin ilçesinde Kışla Mahallesi'nde bir ev kimliği belirsiz kişilerce tarandı. Olayda **Latif Deniz, Gurbet Deniz, Fethullah Akalın, Süleyman Kaplan, Şemsettin Evin** ve ismi öğrenilemeyen bir kadın yaşamını yitirdiler.

■ Mardin'e bağlı Savur ilçesi Elfan köyüne baskın gerçekleştiren düşman güçleri, çocukları da aralarında olduğu 15 kişiyi tutukladılar. Düşman güçlerinin uzun süreden beri korucu olmaları için köy halkı üzerinde baskı uyguladığı bildirildi.

■ Kayseri Kapalı Cezaevi'nde tutuklu bulunan siyasi mahkumlar süresiz açlık grevinin başlattılar.

■ Adıyaman'ın Gölbaşlı ilçesine bağlı Haydarlı köyü yakınlarında, sömürgeci ordu güçleri ile gerillalar arasında çatışma çıktı. Adıyaman'ın Gölbaşlı'na gitmekte olan bir otobüsü durdurarak özel timlerin iki kişiyi ateş açması sonucu çatışma çıktı. Olayda **Şeyho YUNIK** adlı gerilla şehit düştü. 1 komiser ile aracın şoförü Ahmet Can ağır yaralandı.

5 Mart 1993

■ HEP Diyarbakır il binasında toplanan tutuklu yakınları, cezaevlerinde artan baskılara protesto etmek amacıyla açlık grevinin başlattılar.

■ Mersin'in Güneğözü Mahallesi'nde **Sadık Bilgin** ve Demirtaş Mahallesi'nde ise Bilgin'in akrabası olan **Abdulkerim Balcetin**, kontrol-geriyalet elemanlarının silahlı saldırılarına yaşamını yitirdiler. Cinayetin ardından Mersin'de Sadık Bilgin'in evinin önünde toplanan 4000 kişi cinayeti protesto etti, esnaf da binaya ve protestoya amacıyla kepenkleri indirdi.

6 Mart 1993

■ Cumartesi günü aşkım saatlerinde İstanbul-Kartal'da bir eve baskın gerçekleştiren polis ve özel tim, Dev-Sol önderlerinden **Bedri YAĞAN, Gürçan ÖZGÜR**, Türkiye Hemsireler Derneği İstanbul Şubesi si başkanı **Menekşe MERAL, Rifat KASAP** ve eşi **Asiye Fatma KASAP** öldürüldü.

8 Mart 1993

■ Urfa'nın Viranşehir ilçesi Tepeyolu (Telitrik) köyünde bir evi çembere alan düşman güçleri ile gerillalar arasında çatışma çıktı. 7 saat boyunca süren çatışmada **Ahmet AĞAS (Şükrü), Memduh EGE** ile **Nasır, Gabar ve Cengo** kod adlı gerillalar şehit düştü. Çatışmada ev sahibinin oğlu **Mustafa Çelik** de yaşamını yitirdi. Olayda Halil İlyas ve adlarını öğrenemediğimiz 2 jandarma öldü, 1 er de yaralandı.

■ Cizre ilçesinde incelemelerde bulunan HEP milletvekilleri üzerine polis panzerlerinden ateş açıldı. Olayda ölen veya yaralanan olmadı, ancak içedeki halk arasında gerginliğe neden oldu.

■ İdil ilçe merkezinde, polis nöbet noktasına konulan bombanın patlaması sonucu 2 polis öldü.

■ Cizre'ye bağlı Xedarê köyü yakınlarında gerillaların saldırısına uğrayan 1 panzer ve 1 askeri jip tamamen tahrip edildi. Panzer ve jipin içinde bulunan 6 asker öldü, 5 asker de yaralandı.

■ Kirtalan-Siirt yolunda gerillalar,

200 aracı durdurarak kimlik kontrolü yaptılar. Kontrol sonrası gerillalar, Siirt Petrol Şirketi'ne ait 1 otobüsü ateşe vererek yakttılar.

■ Mardin'in Bağcı mntikasında, gerillalar PTTY'e ait bir araca ateşe vererek yakttılar.

■ Gercüş'te gerillalar ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 3 gerilla şehit düştü, 4 düşman askeri öldürüldü.

■ DYP-Bozova ilçe yöneticisi **Mehmet Gül**'ün evine baskın gerçekleştirilen özel tim, aynı ismi taşıyan oğlu **Mehmet Gül** öldürdü. Olay Türk basınında "1 terörist ölü ele geçirildi" biçiminde verildi. Mehmet Gül'ün öldürülmesini protesto eden ilçe esnafı kepenk indirdi.

■ Hazro ilçesine bağlı Cirenkî köyünü basan TC güçleri, evlerin çığını yakttılar, hayvanları öldürdüler, evlerdeki erzakları birbirine katarak kullanılmaz hale getirdiler ve 10 köylüyü gözaltına aldılar.

■ 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, Türkiye ve Kürdistan'ın birçok alanında, toplantı, gösteri, yürüyüş ve paneller biçiminde kutlandı.

9 Mart 1993

■ Cizre'nin Yeni Çarşı, Halibey, Terminal, Cudi ve Kurtuluş mahallelerinde yapılan operasyonlarda çok sayıda yurtsverer gözaltına alındı.

■ Diyarbakır'ın Çöltepe köyüne baskın gerçekleştiren gerillalar, devletle işbirliği halinde olan köy muhtarı **Kadir Camca** ile kardeşi **Hasan Camca**'yı kendilerine birliğe götürdüler.

■ Van'da sömürgeci devlet güçlerinin gerçekleştirdiği operasyonlarda, aralarında Azadi dergisi Van temsilcisinin de bulunduğu çok sayıda insan tutuklandı.

■ Güçlönük'ta bağlı Şikeftan köyü karakoluna gerillaların gerçekleştirdiği baskında çok sayıda düşman askerin öldüğü, karakolda bulunan malzemelere el konulduğu bildirildi.

10 Mart 1993

■ Van'da ÖZDEP yöneticisi **Faruk Özün'dan** ait lokanta ateşe verilerek yakıldı. Atkınıp isimli lokanta tamamen tahrip oldu.

■ 13 Şubat günü Siirt'in Bitimlik Mahallesi'nde çıkan çatışmada şehit düşen **SELHATTİN BALTA (Enver)** ile **Kazım TOKGÖZ (Cemal)** adlı gerillaların yakınıları, düşman tarafından işkenceye alındılar. Görüldüğü işkenceler sonucu Abdullah Balta felç olmuş durumdadır.

■ Kiziltepe ilçesine bağlı Günderiz köyüne baskın gerçekleştiren düşman güçleri ile gerillalar arasında çıkan çatışmada 2'si bayan olmak üzere 3 gerilla şehit düştü. Çatışmada Mehmet Aslan adlı köylü yaralandı. 1 düşman askerin öldüğü, 1 askerin de yaralandığı bildirildi. Olaydan hemen sonra düşman güçleri köyde bulunan 12 evi ateşe vererek yakttılar. Mehmet, Şerif ve Ali Aslan adlı köylüler de gözaltına alındılar.

■ Diyarbakır'ın Bismil ilçesine bağlı S. Serrava ve Şerifika köylerine operasyon düzenleyen düşman güçleri 30 köylüyü gözaltına aldılar. Serrava köyünün gözaltına alınan 25 köylünün halkın gözleri önünde dövüldüğü, ağır hakaretlere uğradığı ve gözleri kapalı vaziyette götürüldüğü bildirildi.

■ Siirt'in Civanikan (Gökçeğazi) beldesinde **Muhyettin Demir** adlı köylü Siirt-Eruh yolu üzerinde koyun otlatırken, özel timler tarafından hunhara katledildi. Demir'in cesedi parçalanmış vaziyette bulundu.

11 Mart 1993

■ Kulp ilçesine bağlı Sikefta (Korkuk) mezarında TC güçleri ile gerillalar arasında çıkan çatışmada darbe yapan düşman, mezarı bulup kiyiye götürdü. Köylülerin göğzaltına alarak, Kulp ilçe merkezindeki jandarma karakolunda işkenceye aldı.

■ Nevşehir Cezaevi'nden sürgün edilerek Yozgat Cezaevi'ne götürülen 7 siyasi tutuklu açık grevi eylemini başlattı. Nevşehir Cezaevi'nde de siyasi tutuklular artan baskıları protesto etmek için süresiz açlık grevini başlattılar.

12 Mart 1993

■ Çermik Öğretmenleri'nin kimliği belirsiz kişiler tarafından molotof kokteyli atıldı. Olayda Öğretmenleri'nin de büyük hasarın meydana geldiği, ancak ölü ve yaralının olmadığı bildirildi.

■ Siirt Eğitim Fakültesi'nde toplam 19 öğrencinin göğzaltına alınması ardından bir araya gelen öğrenciler, 15-19 Mart tarihleri arasında boykot yapma kararı aldılar.

13 Mart 1993

■ Özgür Gündem gazetecisinin Diyarbakır Bürosu Temsilcisi Mehmet Şenol siyasi polis ekleplerince göğzaltına alındı.

■ Lice ilçesi Karahasana Mahallesi'ne bağlı Badem mezarı, düşman ordu tarafından basıldı. Mezarada eylemler ateşe verildiği, bir evin tamamen yandığı, diğer evlerde ise büyük hasarın olduğu, hayvanların öldürüldüğü öğrenildi.

■ Çermik Lisesi öğrencilerinin eğitimi olarak PKK aleyhinde video filmlerinin gösterildiği ve bu nedenle öğrenci velilerinin şikayette bulundukları bildirildi.

■ Erbil'den 30 km. uzaklıkta bulunan Awin'a köyü, Irak ordusu atıl sivil ve askeri giyimli 12 araçlık konvoy tarafından kuşatmaya alındı. Ardından tarlalarla çalışan halka, ağır silahlarla ateş etmeye başlayan Irak ordusu birliği 17'si çocuk, 4'ü kadın olmak üzere toplam 40 köylüyü öldürdü. 200 köylü de isabet eden kurşunlarla yaralandı. Olayda 50 köylü de esir alınarak götürüldü.

■ Düşman güçleri Kulp ilçe merkezini otomatik silahlarla taradılar. Gece boyunca devam eden tarama

da ölen veya yaralanan olmadı, ancak 3 yurtsever göğzaltına alındı. Sadi Kayaya ait 20 havanın el bombalarının atılmasıyla telef oldu.

■ Düşman birliği Kulp'a bağlı Marşır (Tepecik) köyüne baskın gerçekleştirdi. Köylülerin evlerinden dışarı çıkartan düşman güçleri, evleri ateşe verdiler. Olayda 20 ev tamamen yanarken, diğer evlerde kullanılmamış durum geldi, çok sayıda hayvan telef oldu.

■ Mardin'in Kiziltepe ilçesinde gerillalar bir eve baskın gerçekleştirdi. Yapılan baskında, polislerle ilişki içerisinde olan 2 kişi öldürüldü.

■ Kiziltepe'de devletin resmi kurum ve kuruluşlarına yönelik gerillaların gerçekleştirdiği silahlı saldırı eyleminde ise, söz konusu kurumlarda büyük hasarlar meydana geldi. Olayda 1 polis ölümlen, 1 polis de yaralandı.

■ Daha önceki günlerde Kiziltepe ilçesi İpek Mahallesi'nde şehit düşen ARGK'lı Mehmet AKKOYUN'un yaşamını yitirdiği yerde, öldürülmüş 2 kişinin cesedi bulundu. Öldürülenlerin kimlikleri öğrenilemedi.

14 Mart 1993

■ Bismil ilçesine bağlı Alibey ve Belli köylerine, düşman ordu birliklerinin gerçekleştirdiği operasyonda, köylere olan giriş-çıkışlar yasaklanarak evler arandı, eşyalar yağmalandı ve 6 köylü göğzaltına alındı.

■ Diyarbakır'ın Hazro ilçesine bağlı Varınca ve Yazgı köylerine gerçekleştirilen operasyonlarda ise, köye giriş-çıkışlar yasaklandı, yapılan aramalar ardından çok sayıda köylü tutuklandı.

■ Batman'ın Karsyaka Mahallesi'nde Osman Gölen ve Kemal Şerif Sayar'ı durdurarak kimlik kontrolü yapan kimliği belirsiz kişiler daha sonra silahla tarayarak kayıplara karıştı. Olay anında Osman Gölen'in hayatını kaybederken, Kemal Şerif Sayar ise ağır yaralandı.

■ Özgür Gündem Van Bürosu görevlilerinden Naif Yaşar, Gülten Kışanak, Ali Rıza Halis, Hasan Değer, Hayrettin Çelik, Salih Tekin ve Ülken Basın-Yayın Dağıtım Şirketi Müdürü Mustafa Bilgeç ile dağıtım personeli Cemel dağ göğzaltına alındılar.

■ Ömerli ve Midyat Karayolu üzerinde bulunan Zernoka köyü yakınlarında geçmekte olan askeri kon-

voya, gerillaların gerçekleştirdiği saldırı eyleminde 8 asker öldü, 9 asker ise yaralandı. Askeri araçlarda önemli ölçüde hasar meydana geldi.

15 Mart 1993

■ Diyarbakır'ın Dicle ilçesine bağlı Kuşçulu ve Taşag köyleri Turku ordu birlikleri tarafından savaş uçaklarıyla bombalandı. Bombalamaya gerekçe olarak, gerillaların köyde bulunduklarına dair alınının inbar olduğu belirtildi.

Yine Dicle merkezinde Hamza Andiç ve Abdurrahim Uyguner adlı öğretmenler, hiçbir gerekçe gösterilmeksizin tutuklandılar.

■ Diyarbakır'ın Ergani ilçesine bağlı Salih köyüne, düşman güçleri sabahın erken saatlerinde bir baskın gerçekleştirdiler. Köye giriş-çıkışlar yasaklandı. Halk köy meydanında toplatılarak işkenceye geçirildi. Evlerdeki gıda maddeleri yerlere dökülerek kullanılmaz hale getirildi.

Fevzi Dinç adlı köylüye ait bir ev ateşe verilerek yakıldı. Bir ay önce şehit düşen ARGK'lı Mehmet BEYHAN'ın ailesine ağır işkenceler yapıldı.

■ Batman Özel Tip Cezaevi'nde tutuklu bulunan mahkumlar, basına açıklamalar yaparak, cezaevlerinde uygulanan baskıları protesto etmek amacıyla dönüşümlü olarak açlık grevine başladıklarını bildirdiler. Batman'da yapılan operasyonlarda ise onlarca kişi göğzaltına alındı.

■ Batman'ın Hasançifti ilçesinin Palamlık köyünde bir askeri araçta, araziye döşenmiş mayına çarpması sonucu 1 asker öldü, 4 asker de yaralandı.

■ İstanbul'da çeşitli semtlerde bulunan 20 bankası şubesinin yanısıra, Topkapı son durakta bekleyen fizeli tramvay vagonuna, Akşaray'da Tekel Satış Deposu ile Acılar'da Tofaş bayisine molotof kokteyli atıldı. Otomobillerde hasar meydana geldi. Otomobillerde hasar meydana geldi. Otomobillerde hasar meydana geldi.

■ Zonguldak'ta 2 bankaya atılan bombaların patlamasıyla 2'si ağır olmak üzere toplam 7 kişi yaralandı. Bursa'da bir bombanın patlaması sonucu 1 kişi yaralanırken, Adana Akbank Merkez Şubesi ile bir otomobil firmasına da bomba atıldı.

■ Mardin'in Ömerli ilçesine bağlı Kayabalı ve Ünsal köyleri arasında

gerillalar ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 4 gerilla şehit düşerken, 20 düşman askeri de öldü. Çatışma 2 gün boyunca devam etti.

16 Mart 1993

■ Batman merkezde bağlı Kuyubak köyü yolunda, kafasına kurşun sıkılarak öldürülen 30 yaşlarında bir erkek cesedi köylüler tarafından bulundu. Cesedin kime ait olduğu öğrenilemedi.

■ Diyarbakır'ın Bağlar semti İskan evler mevkisinde, eski HEP üyesi Necatî Ayürek, kimliği belirsiz kişiler tarafından öldürüldü.

■ Ömerli ilçesine bağlı Kayabalı ve Ünsal köylerine düşman ordu kuvvetlerinin düzenlediği baskınlarda köylüler işkenceye geçirildi, evler ve gıda maddeleri ateşe verilerek yakıldı.

17 Mart 1993

■ Urfa'nın Yenisehir Mahallesi'nde gerillalar ile düşman birlikleri arasında çıkan çatışmada 2 gerilla şehit düştü, 1 gerilla sağ olarak yakalandı ve 1 polis öldü.

■ Siverek ilçesine bağlı Kırmızıdağ köyünde gerillalar ile düşman birlikleri arasında çıkan çatışmada 2 gerilla şehit düştü.

■ Sömürgeci devlet güçlerinin Diyarbakır'ın Çınar ve Hazro ilçelerinde gerçekleştirdiği operasyonlarda 26 kişi göğzaltına alındı.

■ Bingöl il merkezi, merkeze bağlı Yeniköy ve Yekdere (Mıran) köyleri ile Solhan ve Genç ilçe merkezlerinde yapılan operasyonlarda ise 230 kişi göğzaltına alındı.

■ Mardin'in Mazıdağ ilçesi Şermikan köyüne özet tim elemanlarının düzenlediği baskında 3 yurtsever köylü katledildi.

■ Mardin'in kırsal kesiminde gerillalar ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 3 düşman askeri öldürüldü, 2 gerilla şehit düştü. Gerillaların bulundukları sığınak korucular tarafından farkedilmesi üzerine çatışma çıkmıştı. Çatışmada yaşamını yitiren gerillaların isimleri şöyle: Jıyan kod isimli Udem DEMİROĞLU (1971 Ergani doğumlu) ve Rewşen kod isimli İcra YÜCE (1973 Silvan doğumlu).

■ Cizre'nin Çağlayan köyünün arka kısmında bulunan Karadağ ve

çevresi Türk savaş uçaklarına bombalandı.

■ Mardin'in İdli ilçesine bağlı Xirabê Rapın köyü konucularına yönelik gerillaların gerçekleştirdiği saldırıda ağır silahların kullanıldığı bildirildi. Ancak kayıplar hakkında bilgi alınmadı.

■ Mardin Cezaevi'nden 31 tutsak Elazığ, Muş ve Batman cezaevlerine sürgün edildi.

18 Mart 1993

■ Newroz öncesinde Kayseri ve Bolu'dan çok sayıda asker ve 100 adet zırhlı araç, Cizre'ye götürüldü. Cizre'de giriş-çıkışlar yasak. Bütün okulların 3 gün boyunca tatil edildiği bildirildi.

19 Mart 1993

■ Düşman ordu birlikleri Hakkarî merkezinde kahvehaneleri basarak çok sayıda insanı göğzaltına aldılar.

■ Diyarbakır'ın Çınar ilçesinin Kazıktepe köyüne bağlı Şeytanok mezarında düşman ordu birlikleri ile gerillalar arasında çıkan ve dört saat boyunca devam eden çatışmada 7 düşman askeri öldü, 4 gerilla şehit düştü. Şehit düşen gerillaların kod isimleri şöyle: Mahmut, Rojin, Dılan ve Ahmet.

■ Ergani'de kahvehanelere yönelik yapılan operasyonlarda 30 kişi göğzaltına alındı.

■ Cizre'de korucu evlerinin bulunduğu yerdere ve MIT binasının başlatılan silahlı tarama yaklaşık 50 dakika sürdü. Şehrin çeşitli yerlerinde bulunan özel tim ve çevrede konumlandırılan tanklardan mahallelere yapılan ateş, 3 evin tamamen yanmamasına neden oldu. Birçok evi tahrip oldu.

23 Mart 1993

■ Batman'da aynı saatlerde iki ayrı yerde kontra elemanların silahlı saldırılarına uğrayan Abdurrahman Acar ile Felemez Dündar yaşamalarını yitirdiler.

25 Mart 1993

■ Türk savaş uçakları, Kulp ilçesine bağlı Bandika Hèvre köyünün Şerêfa mıntıkasından Giresor köyünün dağılık kesimine kadar olan alana yönelik hava hareketini başlattılar. Bombalanan alanda savaş uçaklarının yanısıra tanklar, Kobra ve Skorski helikopterleri de kullandı.

Kürdistan halkından önderliğin çağrısına anlamlı cevap: Newroz birlik ve beraberlik ruhuyla kutlandı

Newroz bu yıl, halkımızın fedakar çabalarıyla barış ve özgürlük havası içinde geçti. Partimizin 20 Mart-15 Nisan tarihleri arasında tek taraflı ateşkes ilan etmesi kararına uyan ve büyük bir sağduyuya, düşmanın ya-

rattığı provokasyonlara düşmeden, Newroz'u büyük şenliklerle kutlayan halkımız, düşmanın planlayıp uygulamak istediği komploları da boşa çıkardı. Newroz genelde barış havası içinde kutlanırken, sömürgeci

güçlerin emellerine ulaşmak için harcadıkları çabalar az olmadı. Nitekim bazı alanlarda Newroz yine kına bulandı.

Kürdistan'ın hemen her tarafında çeşitli düzey ve biçimlerde 1993

Newroz'u PKK'nın başlattığı yeni sürece uyum temelinele kutlandı. Ancak tümünden haber alamadık; haberi almadığımız kutlama alanları şunlardır:

Adana: Newroz kutlamaları 20'yi 21'e bağlayan gecede başladı. Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı mahalle ve semtlerde başlayan kutlamalarda halaylar çekildi, gece lastikler tutuşturularak Newroz ateşleri yakıldı. 21 Mart günü bir araya gelen binlerce kişinin sürdürdüğü kutlamalara, polis panzerlerinden ateş açıldı. Direkt kitleleri hedefleyen özel timler, halka saldırdı. Mahalle aralarında dağılan halk ile polisler arasında zaman zaman taşlı-sopalı çatışmalar devam etti. Yaşanan olayda 1 kişi panzer altında kalarak 2 kişi de kurşun darbeleriyle şehit düştüler.

Şehit düşen yurtseverlerden isimlerini tespit ettik **Ramazan Çetin** (15) ile **Veiz Kur** (61) için iki ayrı cenaze töreni yapıldı.

Ramazan Çetin için 23 Mart tarihinde yapılan cenaze törenine baş-

langıçta 8 bin kişi katıldı. Kalabalık Akkapi Mezarlığı'na doğru yürüyüşe geçtikten sonra da gerçekleşen katliamlı say 20 bin civarına yükseldi. Çetin'in mezarı başında saygı duruşu ve ardından bir konuşma yapıldı. Cenaze töreni, Adana Valisi Bekir Aksoy ile Emniyet Müdürü Mete Altın yarıdan helikopterle takip ettirildi.

Polislerin kalışı saldırısı sonucu ağır yaralanan ve 24 Mart günü yaşamını yitiren Veiz Kur'un cenaze töreni 25 Mart günü cenaze töreni yapıldı. Sabahın erken saatlerinde Adana'nın Şakıpaşa, Denizli, Anadolu, Dağlıoğlu, 19 Mayıs, Barbaros, Yenibey, Hürriyet, Kiremitane ve Mutlu mahallelerinden gelen toplam 30 bin kişi Betli Hızan Camisi önünde toplandı. Veiz Kur'un ERNK bayrağına sarılı tabutunu omuzlara alan kalabalık, Akkapi Mezarlığı'na doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş kortejinin önünde PKK ve ERNK bayrakları ile ARGK sancakları taşıdı. Önbinler, "Katli polis hesap verecek", "Şehid namirin", "Biji Serok APO", "Gençler Botan'a", "Savaşda da hazır, ba-

rişsa da hazırız" sloganlarını haykırıyorlar. Vezir Kurt'un mezarı başında ise bir dakikalık saygı duruşu ardından Eri Raqıp marşı okundu ve son olarak bir bir konuşma yapıldı.

Yine Adana Newroz kutlamalarında 300 kişi gözaltına alındı. Çok sayıda insan gözaltına alındı. Aralarında yaşlı, çocuk ve kadınların da bulunduğu yaralıların isimleri şöyledir: İhsan Batur, Surat, Halime, Salih ve Ayşe Bayram, Kader Kümük (4 yaşında), Hali ve İsmail Timur, Hanife Aslan (70 yaşında), Tahir Altıntaş, Güri Cıray, Hüseyin Candan, Fatma Acar, Reşit Sayın, Mehmet Şirin Tutal, Ramazan Yıldız, Ahmet Erol, Fazlî Altınışık, Hasan ve Osman Gök, Hilmi Çelebi, Maşallah Dal, Abdurrahman Sağlam, Eşralı Can, Nusretin Aktaş (55 yaşında), A. Halim Aslan, Sevim Acar, Ömer Yigitalp, Mehmet Altınca, Şehmus Yıldız, Mahsum İnan, İbrahim Altın, Mehmet Girgin, Şehmus Fidan, Fahri Algin, Enver Daş, Muzaffer Güneş, Şehmus Demir, Hayrettin Güneş, Mustafa Dal ve Ali Şimşek.

Ankara: HEP il örgütü tarafından örgütlenilen Newroz, Matpepe Altınışık Düğün Salonu'nda kutlandı. 21 Mart günü yapılan kutlamada da "Biji Serok APO", "Biji PKK" sloganları sık sık atıldı ve sonunda ERNK bayrakları dalgalandırıldı. Newroz'un önemi, Türk rejiminin durumu, ateşkes çağrısına nasıl yaklaşılabileceği gerektiği hususları da içeren siyasi konuşmalar yapıldı. Müzik grupları, folklor, tiyatro düzenlenilen Newroz kutlamasına ayrı bir renk kattı.

Manisa: Turgtulu ilçesinde Newroz'u kutlarken yürüyüş yapmak isteyen kitleye polis saldırı. Halk polislerin saldırısına taş ve sopalarla karşılık vererek kendileri korumaya çalıştı. Buradaki olayda 4 kişi çeşitli yerlerinden yaralandı.

Tarsus: Fahrettin Paşa ve Mithat Paşa mahallelerinde toplanan 2000 kişi, ateşler yaktı, halaylar çekti. Daha sonra şehir doğru yürüdü. Yürüyüş engellenirken, 40 kişi gözaltına alındı. Buna rağmen kutlamalar, müzik, tiyatro ve halaylarla devam etti.

İstanbul: Gaziosmanpaşa ve Sultançiftliği 50. Yıl Mahallesi'nde toplanan kalabalık kitleler ateşler yakarak, "Kürdistan faşizme mezar olacak", "Biji Serok APO", vb. sloganları attılar. PKK-ERNK bayrakları ile ARKG sancakları ve yine Başkan APO'nun posterlerini açan kitle halaylar çekti. Yürüyüş geçmek isteyen kitleye, jandarmaların müdahale etmesi sonucu çatışma çıktı. 8 kişi yaralanırken, aralarında çocukları da bulunan da bulunduğu 15 kişi gözaltına alındı.

Esenyurt: İstanbul'un Esenyurt Örne Mahallesi'nde 20 Mart günü gerçekleştirilen Newroz kutlamalarında 3000 kişi katıldı. Halk, Newroz'u ateş yakarak karşıladı. "Yaşasın barış, kahrolsun savaş", "Biji PKK", "Yaşasın kahrolsun kardeşliği", "Biji Serok APO" sloganlarını atıldığını senlikte yapılan konuşmalarda, Kürdistan'da sürdüren kırı savaşın sona erdirilmesi için, Kürt halkının kendi özgüncüye dayanan bir barış istediği, özgür bir yaşam için gerekirse ölünebileceği, Newroz'un özgür yaşama sembolü olduğu vurgulandı. Jandarmaların kordonu altında gerçekleştirilen şenlik halaylar, türküler ve zılgılarla devam etti. 2 saat aşkın bir süre devam eden şenlik sonunda, halk koryetleri oluşturarak yürümeye başladı. 2 km'lik yürüyüşten sonra, Newroz kutlaması sona erdi.

Kartal: Gülsuyu Mahallesi'nde bir araya gelen halk ateşler yaktı, sloganlar, zılgılar ve alkışlar eşliğinde halaylar çekti.

Bağcılar: Çiçek Mahallesi'nde bir araya gelen bir grup, lastiklerle Newroz ateşini yaktı, sloganları birlikte halaylar çekti ve daha sonra dağıldı.

Çemberlitaşı: Bir araya gelen 50 kişilik gençlerden oluşan bir grup, gösteri yaptı. Bayrak açarak sloganlar haykırarak göstericiler, mahalleler arasında girerek dağıldılar.

Diyarbakır: Newroz ateşleri yakılarak kutlamaya başladılar. Kepenklerin hepsi indirildi. Bağlar'da, Fatih Caddesi'nde, Kuruceme'de ve Şehitlik'te kutlamalar konuşulmaya başladı. Şehitlik'te kutlamaya Olağanüstü Hal Bölge Valisi Ünal Erkan da katıldı. Burada çocukların zafer işaretleri yapmalarını sırlanılan Erkan, "Aramız bozulur, yapmayınız" demesi ardından, çocuklar bu sefer sloganlar atmaya başladılar. Dağkapı'daki kutlamaya 7000 kişi katıldı. "Biji Serok APO", "Vur gerilla vur, Kürdistan'ın kur", "Biji PKK" vb. sloganlar eşliğinde kadınlar tarafından halaylar çeken kitle, yürüyüş yapmak isteyenlere polis müdahale etti. Ancak ciddi bir durum yaşanmadı.

Cizre: Newroz'u kutlamak üzere bir araya gelen kitleler, davul-zurna eşliğinde oynular oynamaya başladılar. Newroz kutlamaları sürerken, özel time ait panzer ve öz askeri araç halkın üzerine yürüdü. Bu arada Newroz'u görüntülemek isteyen bazı basın mensupları panzer altından girmekten zor kurtulduklar, kendini kurtarmak isteyen Milliyet gazetesi muhabiri Sedat Peker'in ayağı burlandı. Bu olaylar Cizre'nin Cudi Mahallesi'nde yaşanırken, aynı saatlerde de Kertülüş Mahallesi'nde bir araya gelen binlerce kişi, teyp müziği eşliğinde halaylar çekti.

Kurtuluş Mahallesi'nde başlayan kutlamalarda, davet üzerine şehitlerin anısına bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Eri Raqıp marşının söylenmesi ardından, topluluklar bir kişi Newroz'un anlam ve önemine ilişkin Türkçe-Kürtçe bir konuşma yaptı. Yeşil, sarı ve kırmızı renkli elbiseler giyen halk, halaylar için el ele tutuştular. Bu arada özel time ait bir panzer, halaydaki insanları üzerine yürüdü. Özellikle kadınlar zılgıt çekerken polisi protesto ederken, panzer kadın ve çocukları duvar aralarına sıkıştırdı. Başolan alana yeniden girmeye çalışan halkın üzerine bir panzer daha yürüdü. Bir evin avlusunu duvarı, panzerin varmasıyla yıkıldı. Panzerlerden inen tim elemanları, Selahattin Sınac'ı da bir genci yakalayıp panzerle koymaya çalışırken, kadınlar zılgıt ve alkışlarla tim elemanlarını protesto ettiler. Daha sonra tim elemanları Ali Zerey (30), Hacı Kalkan (20) ve ismini öğrenemediğimiz yaşlı bir yurtseverin gözaltına alındı.

Gelesen bu olaylar karşısında çocuklar, tim elemanlarını taşlamaya başladı. Panzerler ise halkı taramaya başladılar. Olayı görüntülemek isteyen gazeteciler de tarandı. Yaklaşık 10 dakika süren bu olaylardan sonra, halk yeniden alana toplandı. "İşte görüyoruz, yürüyüş mü yaptık, devlete kurşun mu sıktık? Hani Newroz serbestti, işte gerçek yürüyüş. APO ateşkesi alın emseseydi ne yapacağımızı bilirdik" diye basın mensuplarına, yabancı gözlemcilerle haykırarak, ardından "Kahrolsun hükümet, kahrolsun Hikmet Çetin" sloganlarını haykırarak. Daha sonra devam eden kutlamalar, halkın istediği tarzda devam etti.

Nusaybin: Kepenklerin ve konakların kapatıldığı Nusaybin'de, halk Newroz'u evlerinde kutladı.

Ağrı: HEP il binası önünde sabahın erken saatlerinde başlayan kutlamalar yüzlerce insan katıldı. Ateşler yakıldı, davul-zurna eşliğinde halaylar çekildi. "Biji Serok APO", "Biji

PKK" vb. sloganlar atıldı. Daha sonra kutlamalara müdahale eden polis, 60 kişiyi gözaltına aldı.

Tatvan: Üç gün önceden başlayarak sömürgeci güçler tarafından ablukaya alınmasına rağmen, Newroz tüm dağlarda baykan ateşlerle kutlandı. Karşıyaka, Kaçakçılar ve Dumlupınar mahallelerinde bir araya gelen binlerce kişi ateşler yakarak, türküler ve zılgılar eşliğinde halaylar çekti. Tatvan şehir merkezinde özel tim elemanları tarafından çembere alınmış halk bir şey yapmadı. Ancak bir hafta öncesinde Newroz nedeniyle şehre giden yaşlı ve gençler, toplanarak köylerine gönderildi.

Ayrıca 20 Mart günü de Tatvan Lisesi'nde Newroz'u kutlayan öğrenciler, ateşler yakarak halaylar çektiler, sloganlar attılar, konuşmalar yaptılar. Türk gücünün yaptığı müdahale okul idaresince engellendi.

Lice: Çevre mahallelerden yürüyerek ilçe merkezine giden halk, ateşler yaktı, "Biji Serok APO", "Biji Newroz" vb. sloganlar atarak halaylar çekti, türküler söyledi, zılgılar çekti. Newroz birlik yürüyüşü kütledi.

Çınar: Bütün kepenkleri kapalı tutuldu. İlçe merkezindeki kutlamalara katılmak isteyen halkın yolu, Türk güçleri tarafından tutulurak ilçeğe girmesi engellendi. Türk güçleri engellemek istemesine rağmen, dağılmaya halk ilçe merkezinde Newroz'u kutladı.

Smil: Akınar, Bozkurt ve İstasyon semtlerinde toplanan binlerce insan ateşler yaktı, davul-zurna eşliğinde halaylar çekti. Meydanlarda ERNK bayraklarını dalgalandıran halk, "Biji Serok APO", "Yaşasın PKK", "Yaşasın bağımsız Kürdistan" sloganlarını haykırarak.

Batman: Petrol İş Sendikası önünde başlayan kutlamalara 9000 kişi katıldı. "Biji Serok APO", "Biji PKK" sloganlarını atıldığı kutlama konuşmaları sürdü. Batman'da bütün kepenkler kapatıldı.

Kızıltepe: Belediye Parkı'nda bir araya gelen binlerce kişi ateşler etrafında halkalar oluşturarak halaylar çekti. Şenlik oldukça canlı ve coşkulu geçti.

Suruç: Kutlamalar, 20'yi 21'e bağlayan gecede Suruç'a bağlı 50 köyün dağlarında ateşlerin yakılmasıyla başladı. İlçe merkezinde de ateşler etrafında halaylar çeken halk "Biji Serok APO", "Biji Newroz" vb. sloganları attı. Birçok yerde Başkan APO'nun posterleri asıldı. Gece bildiriler dağıtıldı. 21 Mart günü ise HEP ilçe binası önünde toplanan 1000 kişi, ellerinde sarı, kırmızı, yeşil renkli mendilleri ile Newroz'u kutladı.

Halfeti: Yukarı Göklü beldesinde 20 Mart akşamı ateşler yakılarak Newroz karşılandı. Göklü'de yakılan ateşler etrafında halk halaylar çekti. 21 Mart günü ise 4000 kişi sarı, kırmızı, yeşil renkli mendiller ve elbiselerle coşkulu bir şekilde kutlamalara katıldı. Sloganlarını atıldığı kutlamalarda sık sık halaylar çekildi.

Ergani: Dörtölçü başaşında toplanan 2000 kişi ateşler yaktı, davul-zurna eşliğinde halaylar çekti, sloganlar attı.

Viranşehir: Spor salonunda yapılan kutlamaya 2000 kişi katıldı. Saygı duruşu ve konuşmaların sonra kültür ekiple çeşitli gösterilerle bulundular. Tiyatro oyunu oynandı. Halk türkülerini söyledi ve halaylar çekildi.

İğdir: 20 Mart akşamı, ateşler yakarak çeşitli gösterilerle Newroz'u kutlayan halk, yoğun kar yağışı nedeniyle 21 Mart'a planlanan kutlamaları iptal etti.

İdi: Ateşler yakılarak, halaylar çekilerek Newroz kutlandı.

Dersim: Bir araya gelen halk kit-

leleri Newroz'u, halaylar ve sloganlar eşliğinde kutladılar.

Halep: Suriye'nin büyük şehirlerinden olan Halep'te ikamet eden 250 bin civarındaki Kürt kitlelerinin hemen tümünün katıldığı Newroz kutlamasında dev bir gösteri düzenlendi. Kutlama alanı sarı-kırmızı-yeşil renklerle donatıldı. Yüzbinler, atıkları sloganlarla PKK'ye ve PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ı yoldaşa bağışıklarını dile getirdiler; tiyatro oynanır, keşerler, halaylar, müzik ve folklor gösterileriyle coştu. Yapılan siyasi konuşmada sürecin önemi üzerinde durulurken, TC'nin Kürt halkına yönelik politikası teşhir edildi. 21 Mart günü, Halep'te yüzbinlerce Kürt için sabahın akşamı kadın coşkulu ve özgür bir gün olarak geçti.

Ote yandan haber alamadığımız Kürdistan'ın Suriye, Irak ve İran ege-

menliğindeki parçalarında da Newroz, kalabalık kitleler tarafından büyük gösteriler düzenlenerek coşkulu bir şekilde kutlandı.

Ayrıca 20'yi 21'e bağlayan gecede Avrupa'nın bütün şehirlerinde bir araya gelen Kürdistanlı kitleler meşaleli yürüyüşler yaptılar. Miting alanlarında ateşler yakarak, konuşmalar yaparak, çeşitli kültürel gösterilerde bulundular Newroz'u kutladılar. Newroz geceleri ise devam ediyor.

Brüksel: 20'yi 21 Mart'a bağlayan gecede 1961 doğumlu Nadir Alnabay adlı bir yurtsever, Türk devletinin terör uygulamaları ve dünyanın Kürdistan halkının yaşadığı sıkıntılara karşı seyirci kalmasını protesto etmek kendisini yaktı. Şehit Yurtseverin üzerinde ERNK imzalı "Türk devletinin kanlı bilancosu" başlıklı bir bildirici çıktı. Ayrıca alanında ilk defa gerçekleşen bir eylem biçimidir.

Binlerce Kürt kadını çocuklarıyla birlikte yürüdü

■ 16 Mart 1993 tarihinde Avrupa'nın Bonn, Paris, Londra, Bern, Zürich, Basel, Stockholm, Oslo şehirlerinde Kürt kadınları ve çocukları, Türk devletinin Newroz gününde yapabileceği muhtemel katliamları dünya kamuoyunun dikkatlerini çekerek engellemek, Kürdistan'da sürdüren topyekûn savaşta protesto etmek amacıyla yürüyüşler gerçekleştirdi. Yürüyüşler Halepçe katliamının yıldönümüne denk geldi.

Bonn: Saat 12 sularında başlayan yürüyüşe 13 binden fazla kadın ve çocuk katıldı. Yürüyüş boyunca "Vur gerilla vur, Kürdistan'ın kur", "Alman parası ve silahlarıyla Kürtler katlediliyor", "Dön Vietnam, bugün Kürdistan", "Katliamları durdurun", "Biji Serok APO", "Kanımlızda canımızla seninle yaşayış Eri Başkan" vb. sloganlar atıldı. Yürüyüş korteji boyunca Türk devletinin Kürdistan'daki katliamlarının belgeleyen resimli panolar, pankartlar taşıdı. Miting alanında Kürtçe, Almanca ve Türkçe konuşmalar yapıldı. Kültürel programla eylem devam etti. Kadınlardan oluşan bir grup heyet, Bonn hükümeti yetkilileriyle görüştü.

İsveç: Stockholm'deki Sergelsteq Meydanı'nda toplanan 1000 kadar kadın ve çocuk yapılan konuşmaların ardından İsveç Parlamento'suna kadar yürüdü. Burada yürüyüş sona ererken bir heyet, İsveç Parlamentosu'nun Suriye Komisyonu Başkanı Prof. Daniel Tarschys ile görüştü. Heyet istemlerini ayrıntılı izah etti ve bir dosya verdi.

Oslo: Norveç'in başkenti Oslo'da bir araya gelen 100 kadar kadın ve çocuk, bir saat süresince yürüyüş yaptı. Eylem, Norveç'in en büyük kuruluş NRK'de 8 dakika boyunca yayınlandı. Daha sonra üç kişilik heyet, Parlamento Başkanı, İşçi Partisi Dışişlikler sorumlusu ile iktidar partisi yetkilileriyle görüşmeler yaptı ve Kürdistan ile ilgili dosyalar verdi.

İngiltere: Londra'da bir araya gelen 600 kadın ve çocuk, eger TC, Newroz'da katliam yaparsa buna sessiz kalmayacaklarını çeşitli sloganlar eşliğinde dile getirdi.

İsviçre: Bern, Zürich ve Basel bölgelerinde kadınlardan oluşan heyetler İsveç, Almanya, İtalya, Norveç, Belçika, Finlandiya, Kanada, Danimarka ve Avusturya elçiliklerini ziyaret ederek, Kürdistan'la ilgili hazırladıkları dosyaları yetkililere vererek görüşmeler yaptılar. Bu ziyaretler İsviçre basının ve siyasi çevrelerin ilgisine yol açtı. Görüşmelerin yapıldığı günlerde ise Zürich, Luzern, St. Gallen, Chur, Basel ve Bern kantonlarında açılan halkalılar Newroz standları, yoğun ziyaretçi akınına uğradılar.

16 Mart günü Bern'de yaklaşık 2000 kadın ve çocuk tarafından gerçekleştirilen ve Newroz'da olabilecek muhtemel katliamlara dikkati çeken yürüyüş eylemi, kamuoyunun ilgisini artırdı. TC, Zürich ve Bern kantolarında okuyan 800 Kürt çocuğunun okullara gönderildikleri mektuplarda, yürüyüş katliaklarını, Kürdistan'daki vahşete sessiz kalmayacaklarını, bu nedenle okula gelsemeceklerini belirttiler öğretmenlerini etkiledi. Bu gelişmeler üzerine bazı okullar bilgilendirme toplantılarını düzenleyip, öğrenci velilerini davet ettiler.

Ayrıca bir hafta boyunca Avrupa'nın hemen hemen bütün kentlerinde Newroz standları açıldı.

Aile, kadın ve ...

Baştarifi 26. sayfa

içinde birakılmıy sevgi-saygıyı, birini candan yoldas olarak karşılayan insan çok az. Uyum, birlik ve ortak yaşam için çok kişi kafa kafa veebileyir? Veremeyeniz, o zaman hani sevgi-saygı? Kendinizi aldatıyorsunuz. Doğru dürüst uyum sağlamak, birini beğenmeye durumunu ifade ediyor. Bu, savaş doğrudan, savaş birliklerinde mücahedelerin ihtiyaçlarına göre birlikte yürümekle olur. Sen kendini iyi bir kadro yapmayacaksin ve istelik "bir birimizi beğendik" diyeceksin! Kendi aldatıyorsun, aldatıyorsun! Bütün bu kusurlar var ve bu hatalara düşmüşsünüz. Dedigim gibi, düzeltmek de savaş ister. İşi daha da sanatsal-estetik boyutuna indirmek istemiyorum. Tabii bunun da ele alınması gerekir.

Genelde devrimlerde, özellikle ise bizim devrimde bir sanatın oluşması dikkat etmek gerekiyor. Devrimci militan, devrimci eylemi bir sanat gibi işleme gerektirir. Devrim en yuce sanat, devrimci ise en yuce sanatardır. Bu da dikkate alındığında, düşüncelerinizi, duygularınızı, eylemlerinizi daha bir sanatkar gibi geliştireceksiniz. Ve hatta fizikizni de -bunlar son derece birbirine bağlıdır- sanatkarane geliştireceksiniz. Gerekləri yapılası yaşam dünyası, sevgi dünyası anlam kazanabilir. Bizim devrimimiz başka türlü anlaşılmalı, yorumlanmamalı. Birçoğu yıkma hareketi olarak görebilir, öfke hareketi olarak değerlendirebilir. Ama görüyorsunuz ki, hareketimiz yeniden inşa etme ve sevgiye en kutsal değeri verme hareketidir, duygulara, sevgilere en doğru temelde ve en yuce biçimde ulaşmanın hareketidir. Bu da ne anlama gelir? Oradaki mücadele ve örgütün yücüsü tarzı, en mukemmel yakın tarzıdır, kişilikleri ise kahramanca tarzıdır.

Düzenleniş bu temeldir. Sorumluluğumuz altında gelişen PKK'nın böyle geliştiğini tartışmaya gerek yok. Çünkü anlatılanlar gerçeğin haykesidir. Görülüyor ki, her devrimde olduğu gibi, bizim devrimimizde de yıkılması ve aşılması gereken kurumlara, bu kurumdaki ilişkiler, yapılar, tutuklar, çirkinlikler, her türlü sefil ve ahlaki boyuttaki sapkınlıklar olduğu kadar, onun yerine inşa edilmesi gereken kurumlar, büyük değerler var. Doğru düşünce ve doğru yaklaşım, felsefi düzeyde bir ahlaki anlayışlardır. Bilme bağlantıları en önemlisi de bunun eylem, örgütlenme ve savaş tarzıyla bağlantıları çok kapsamlı olarak ele alındı. Genelde bütün devrimler için böyle olduğu gibi, bizim devrimimiz için de böyledir. Özellikle burası ülkemiz Kürdistan ve onun yer aldığı bölge Ortadoğu ise, sorunu bu temelde ele alışı daha büyük önem taşıyor. Şimdi ancak sorunları ortaya koyabiliriz. Olası çözüm yolları üzerinde tartışmayı daha geliştirebiliriz. En önemlisi de, soruna militanca yaklaşıyoruz ve onun savaşla bağlantısını çok iyi kuruyoruz. Sonuç, almak büyük sabır ve çaba ustalığı ister. Devrimimize halel getirmeyelim.

Özellikle şehitlerimizin bu temelde yaşama bağlılık gösterdiklerini eminiz. Yoksa kendilerini böyle feda etmezlerdi. En azından şahadet ve vasiyetlerine böyle bir dev-

rimle karşılık vermek, tam da anılarına layık olmak demektir. Halkımızın da bu temelde yaşam imkânını bizde yakaladığı için her şeyini adanarak devrime katıldığı derin bir gerçektir. Nitekim PKK'da böyle bir yaşamın farkına vardığınız için buradasınız ve büyük zorluklara katlanıyorsunuz.

Devrim, parti ve savaş gerçeğimizi her zamankinden daha fazla

göreceğiz. Yine yaşanabilecek bir dünya doğru yol almak için bu yürüşe katıldığımızı göreceğiz. Görünce de daha iyi olmaya çalışacağız. Büyüklüğünü hissettikçe, düşüncesini derinleştirdikçe; eylemini, örgütlemesini çok gerekli görüp bashediği yaşanabilecek, sevillebilecek bir dünya ulaştığımızı göreceğiz.

Sevgiden, yaşamdan eser kal-

mayan, bırakılmayan ülkemizde halimiz ancak bu biçimde savaşarak yaşanabilecek bir vatan, sevillebilecek bir halk gerçeğine ulaşacağız. Devrimler bunun için gereklidir. Devrimciler de böylece soylu amaçlar için bu büyük fedakarlığı, cesareti ve çabayı sergilerler. Hiçbir engel onları böylesine kutsal amaçlarından, yaratmak istedikleri dünyalara ulaşmaktan alıkoymaz. Yine

onlar başlangıçta ne kadar zayıf olurlarsa olsunlar, imkanları ne kadar sınırlı olursa olsun, bu dünyanın bir yaratma dünyası olduğunu bilirler ve bu temelde her türlü yaratıcılığı, bunun için gerekli çabayı sergileyerek, böyle bir yaşama, böyle bir sevgi dünyasına ulaşırlar, ulaşacaklar...

12 Temmuz 1992

Kendinizi bir sığıntı olarak görmeyin, herkesin size sığınabileceği ...

Baştarifi 31. sayfa

ryla birlikte, yine çokça istenildiği gibi bir askerleşme imkânı da belirmiyor. Mevcut ortamların askerleşmeye katkısı küçümsenemez. En önemlisi de biz devrimi, daha fazla sevillebilmek için, sayılabilmek için, insan soyuna özgü yuce yaşam biçimlerine ulaşabilmek için yapıyoruz. Toplumumuzda, ulusal bünyemizde yitirilen ve bize en az emek-su kadar gerekli olan kavramlara, onun yaşama yansıtlığına gidebilmek için savaşmaya mecburuz. Her kim ki bu konularda, "bana da layık olana ulaşayım" diyorsa, o zaman savaşsın! Hem de başarıyla savaşsın ki, özgürlüğe ulaşsın. Sloganın özü de budur.

Hiç şüphesiz devrimci sanatta, konu daha da iyi gösterilir. Bizzat bir devrimci edebiyat savaşımıyla da, kişiliğin psikolojik boyutları, kadınerkek ilişkisinin düzenleniş, açıklığı kavuşturulmuş sanatta, sanatın diğer biçimleriyle güzelleştirme dediğimiz boyutuna ulaştırılır. Bu, sanata, devrimin güzelleştirme boyutunu da eklemek demektir. Onun da yolu böylesi devrimci bir savaşla bağlantılı olarak konulmuştur.

Newroz'a yaklaşıyoruz. Ulusal kadinkongresi geliştiriliyor ve bir de 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak değerlendiriliyor. Böyle bir kaç anlamlı günün bir araya gelmesi

edeniyle soruna bir daha temas etmek yerindedir.

Kesinlikle cinslerarası ilişki, aynı zamanda sınıflararası ilişkidir. Hatta ulusal düzeyle bağlantısı vardır. Sahte yaşam yapıları fazla mutluk vermiyor. Yaşam acımasızdır. Onur kolay kazanılmıyor, sevgi kolay kazanılmıyor. Hele aç sığındığı gibi hiç değildir. Ama yine de birbirimize değer vermiyoruz. Ve hatta şunu bile söyleyebiliyoruz: Eğer bir kadının bütün kişiliği an ve sadece, zekası bir kıvılcım olduğu, üslubu şirine, çok cesareti olduğu kadar duygulaysa ve bunları yaşamın her sahısına hakim kılarak eylem gücüne dönüştürebiliyorsa -kelimeleri yanlış anlamayalım- böyle bir kadın, "tanrıçalar böyledir" deniliyor ya, ona benzer bir konuma gelebilir. Sizler kendinizi bir sığıntı gibi görme yerine, herkesin size sığınabileceği kadar bir zenginliğin ve büyüklüğün sahibi olabilirsiniz. Bu imkânı görüyorum ve insan bundan gurur duymalıdır. Cins olarak, değil ezilme, horlanma, böylesi erdemlerin sahibi olmak mümkün, bu görkemlilik. Ayıp bunun neresinde? Kölelik, basitlik bunun neresinde? Tabii bunlar büyük savaşımlarla -sadece kaba anlamda bir savaştan bahsetmiyorum-, çok soylu düşünce gücü kadar, örgüt ve eylem gücü olmakla da bağlantılıdır. Biz de sürekli bu çerçevede sizlere ilgiyi geliştirmek is-

tedik. Dolayısıyla genelde kadın gerçeğinde, özellikle Kürdistan kadınından dayanılmaz ve mutlak aşılması gereken yaşamına saygıyı böyle dile getiriyor. Yaptıklarımız da olmakla birlikte daha bu, işin başlangıcı ifade ediyor. Bundan sonra tecrübelerimize dayanarak daha iyi mücadele edeceğiz. Gelecek günler daha fazla insanın katılabileceği ve yaşamaya cesaret edebileceği günlerdir.

O halde bir kadın kongresine doğru giderken, bu temel konularda net olarak ortaya konulan önemli görüşlerle kendinizi karşı karşıya getirmek, bunun çabalarını eksik etmemek büyük önem taşıyor. Bu temelde sorunlar eğer iyi kavranılmaya çalışılırsa ve gerekenler yeri-

ne getirilirse, iyi bir yolda olduğunuz eminiz. Kongre çalışmalarını bu temelde yürürken, önemli başarılar sağlayacağınıza inanıyoruz. Tüm yoldaşların bu temelde üzerlerine düşeni her zamankinden daha fazla yerine getireceklerine eminiz. Tüm savaş alanlarındaki katkılarının da ilerletici olacağına inanıyoruz. Hepsi katkılarını eksiksiz yerine getirerek, bu alanda da yüksek bir başarıya sahip olmaları ve kongrenin üstün bir gelişme ve başarıyla tamamlanmasını diliyor, selam ve saygılarımızı sunuyoruz.

- Yaşasın Kürdistan Ulusal Kadın Kongresi!
- Yaşasın ona öncülük eden PKK!

Mart 1993

Duyuru

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimine bağlı olarak özgürlük ve bağımsızlık yolunda şehit düşen yoldaşlarımız da çoğalmaktadır. Şehitlerimizin yaşam ve mücadelelerini tarihimize mal etmek bir görev ve sorumluluk olmaktadır.

Bu hususta, şehitler hakkında bilgisi olan tüm yurtseverleri görevle çağırıyoruz.

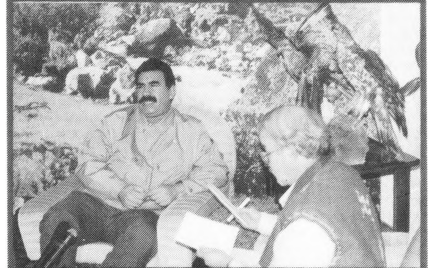
Anılarına yazılacak somut bilgilerle birlikte varsa resimlerini bize ulaştırmalarını bekliyoruz.

ABDULLAH ÖCALAN

Kürdistan'da İŞBİRLİKÇİLİK-İHANET VE DEVRİMCİ DİRENİŞ

DİRİLİŞİN ÖYKÜSÜ

(Yalçın Küçük'ün Abdullah Öcalan ile yaptığı röportaj)

WEŞANÊN
SERXWEBÛN

WEŞANÊN
SERXWEBÛN
58

V.i.S.d.P.

H. Barcedoğlu
Vogelsangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazma Adresi:

Serxwebûn
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap numarasi:

Kreissparkasse - Köln
Konto Nr.: 31 97 2
BLZ: 370 502 99

Avustralya

Avusturya
Belçika
Danimarka
Fransa

5.00 A\$

30.00 s.
90.00 bfr.
16.00 dkr.
14.00 ffr.

Hollanda

İngiltere
İsviçre
İsviçre
Norveç

4.50 hfl.

2.00 £
16.00 skr.
4.00 sfr.
16.00 nkr.

Kendinizi bir sığıntı olarak görmeyin ...

Başlatları 32. sayfa

bu dönem tenet toplumsal biçimi ni ifade ediyor. Ulusal-toplumsal düzeyi geri, özellikle siyasallaşma daha da geridir.

Bizdeki kadın, aile ve erkek şekillenmesi çok önce getirilerek bu tarihi özelliği, ungarlık gelişmesinin her ülke, halk için ne ifade ettiğini görmek, sorunu onunla mukayese etme biçiminde ele alırsak daha da net anlaşılacaktır. Bu aynı zamanda çok çarpışık ilişki düzenimizi, bir kaos halini alan toplum gerçeğimizi doğru anlamaya götürmektedir. Sadece geleneklerle kurtarılmaya çalışılan ve uğruna neredeseyen en kötü tarzda mücadeleyi getirmeye yul açan kadın, onun etrafında kurlan aile ve onun üzerinde yükseltilen çeşitli namus, ahlak anlayışları belkide sandığınızın tam tersine düştüğüne en çok hizmet eden ve onu bitiren bir özelliğe dönüşmektedir. Çok somut bir biçimde açığa çıktı ki, kadın ve aile etrafında önce girilen geleneksel yaşama, katı bir biçimde şekillendirilen ahlaka tutuma, bunun en belirgin ifadeleri olarak namus, onun şekilli oluşumları arasında hiç de farkına varmadan tersini doğuruyor. Yani namusluluk namusluluğun gerçek adı oluyor. Onur-kilik onursuzluğun ve kişisizliğin namaskeski oluyor. Bu toplumsal gerçekliğimizde ne kadar acı da olsa böyledir. Daha da iyi, derinliğe çözümlemeye istenildiğinde görülmektedir ki, düşman karşısında, tarih ve günlük itibarıyla her türlü yenilgiye, onun doğal sonucu olarak daha da geri ve kabul edilemez yaşam koşullarına giren, uğruna neredeseyse fedatıttığımız bu kavramların ve verilen anlamların, takinlatımların sonucu olmaktadır. PKK'deki önderlik gerçeği denilebilir ki, çarpıcı bir biçimde doğuşunun günümüzde kadın bunu iyi gören ve giderek daha kapsamlı çözümlemelerle yeni toplumsal-ulusal kimliği veren, kuşatan düşman gerçeği ve onun düştüğüne sursukli hizmet eden geleneksel işbirlikçi veya tutucu feodal yapılarına karşı bir savaş olarak ele alınıyor. Böylece özgürlük denizimiz tutumun ne anlama gelebileceği ortaya çıkıyor. Dolayısıyla toplum çok şiddetli bir eleştiriyi tabi tutuluyor. Meşru kabul edilen ilişki anlayışları eleştiriliyor, sorgulanıyor, bireye dek indirgeniyor. Özgürlük boyutu, ahlakın ve kültürün çeşitli biçimlerine yansımaları ve en önemlisi de savaş gerçeği içindeki yeri konuluyor. Eski bağların ne kadar engel teşkil ettiği ve utanç verici olduğu ortaya çıkıyor. Burada her şey altüst ediliyor. Daha önce meşru kabul edilenin gayri meşru, utanılının utanılmaz olduğu, onurun onursuzluk olduğu, gelişme denilenin gerileme olduğu, şeklindeki bir altüst oluş, yeniden ayakları üzerine dikiliş söz konusu oluyor. Bu kendini hissettiriyor ve giderek PKK içinde yeni yaşamın nasıl olması gerektiğine dair artan bir tartışmaya beraberinde getiriyor. Sorun çok açık ve yoğun bir biçimde hissettiriliyor. Tarihle yitirilen tekrar tarihin gündemine getirilisi böyle oluyor. Ve nasıl ki her sorun gündemleşerek cevabını arıyorsa, partimizin de böylesine bir cevabı oluşturulması söz konusu oluyor.

Sorun iyi konulmuştur. Daha da detaylandırılabilir. Fakat şimdi çözüm, cevap yani ağır basan bir biçimde gündemleşiyor. Sadece eski eleştirilerle, suçlamakla yetinmiyoruz. Yeniye veya yaratılmaz gereken ne olduğu, kavrayışta ve uygulamada nasıl yönetilemez gerçekliği kendisini dayatıyor ve onun için özellikle çok gerekli olan bir tutum ortaya çıkıyor. Unutmamak gerekir ki, doğru bir karar verebilmek için, doğru bir tutuma ulaşmak için bağimsiz kişilikler gereklidir. Bütün yönleriyle bağimsiz kişilikler; duyguda, düşüncede, davranışta böyle olanların özgür kararları ve bundan kaynaklanacak yaşantı biçimleriyle ulaşmaları zorudur. Veya oldukça çarpıktır. Denilebilir ki partimizde sağlanan en soyul gelişmelerden birisi de kadın-erkek ilişkilerinde bağımsızlığın tutumun büyük bir diyetle, sabır ve çabıyla gerçekleştirilmiş olmasıdır. PKK ortamında aslında varılan büyük çözüm veya soruna cevap, bağimsiz kadının ve erkeklerin yaratılmasıdır.

Parti içi eleştiriler çok önce getirildiğinde görülmektedir ki, sefalet en önemli sancılarından birisi de, kadınların geleneksel mevcut eski ilişkilerde aile anlayışını ölümlüne taşımak istemeleridir. Parti bu konuda ilkel ve ölümlüne bir mücadele ile karşılar veriyor. Çünkü doğru ki, "senin bu yaklaşımların ulusal-toplumsal düzeyi güdükletmiştir. En az düşmanın katliamı kadar topluma çarpıklaştırmıştır." Dolayısıyla buna karşı savaşım ideolojik-siyasi bir savaşım oluyor. Sonuç, savaş gerçeğine gelmek istiyorsan, yaklaşmak istiyorsan yapman gereken, bağimsiz bir kişiliğe ulaşmaktır. Özellikle kadına dayatılan kölelikten kurtulmak istiyorsan, aleyhindeki ilişki düzenini aşmak istiyorsan tepeden tırnağa kadar bağimsiz ol, özgür tutumuna sahih ol. Kararın senin öz iradenin düşüncesinin bir sahih olsun. Davranışında tamamen ikeli ol. Bağimsizlaşma ve özgürleşme düzeyini bu ilkenin uygulanmasıyla bütünleştir ve topluma taşı, deniliyor. Bu, oldukça büyük bir cevaptır. PKK'nın büyük de tam açığı kıyması veya hemen her ögesinin özümsemesidir, fakat çözüm diyorsak mutlaka ulaşılması gereken bir gelişim düzeyi oluyor. Toplumun kurtuluşu öncelikle PKK'nın içinde bulunduğu bir cevaba kavuşması ve bu cevap tutarlı bir biçimde topluma yansıtılması denilebilir ki, çok köklü bir devrimci çağa şimdiden sağlam bir esasa kavuşmuş olur.

Partimizde varılan çözüm şüphe-siz hem teorik, hem de böylesine küşümsemeyecek sayıda kadronun bağimsiz düşünme ve karar verme gücüdür. Sıkça vurguluyoruz: Kadın-erkek ilişkisinin eski biçimlerinin sert bir eleştiriyi kabul edilemezliği gösterilerek, onun yerine özgür ilişkisi, onun ortamına, onun biçimine böylesine açıklık getirmek, böylesine özgün olma tutumuna elverişli bir ortam sunmak, sağlanan en büyük gelişme oluyor. Çok sayıda kişinin belki de kavramadığı, yüceliğini takdir edemediği bu durumu bugün gerçekleştirmenin sürecinde olan bir kadın kongresi, bu konuda sağlanan en önemli gelişmeyi kendisine esaslı bir tartışma konusunu yapması, bu tartışmaya dayalı olarak görüşler birleşmesi, daha da somut olarak yaşamla bütünleşmesi, içine girilecek en sağlıklı yol oluyor.

Hiç şüphesiz eğer bu esas surekli güzelleştirse hangi ilişkiye el atılrsa atılın sağlıklı sonuçlara ulaşılacaktır. Bunun savaş gerçeğiyle bağimsizliği iyi konulmuştur. Böylesine özgür bir tutuma sahip olmak demek, mükemmel bir savaş yaşamı içinde yerini bulmaktır. Yine özgürlüksel yarı içinde yer almak, oldukça faal bir siyasi çalışmanın sahih olma anlamına geliyor. Yani ilişkilerdeki özgürlük düzeyi kurulmak isteniyorsa, bir yaşam biçimine dönüşürümle isteniyorsa eşitir bu, iyi savaşımlar için siyasallaşmak, bunun

in için iyi örgütlemektir. Dolayısıyla özenle vurguluyoruz ki, çok iyi örgütlenmemiş, bu temelde siyasallaşmamış, askerileşmemiş kişilik özgür olamaz. Hele bu Kürdistan somutu ise, hele buna önderlik eden PKK ise, bir kişi tutarlı olmak istiyorsa, "ben özgürüm, özgür kararın sahibiyim" diyorsa, onun örgütlülüğüne bakarak. Örgütlenme için eğitim, siyasallaşma için genişleşme ve derinleşme bir düzey ile siyasallaşmanın savaşla bağimsizliği, yani ona ne kadar katılıyor, ona ne kadar gelişim şansı veriyor, buna bakarak ki, onun özgürlük tutumunun derecesini bilelim. Kesinlikle birbirleriyle ilişkileri sıkıdır. Bir sadakadi kopukluk diğer tüm sahaların elden gidişine yol açabilir. Sistemli ele almak gerekir. Ve aynı zamanda bu görüldüğü kadar çok sıkı bir disiplini beraberinde getiriyor. Çocukların sandığı gibi özgürlüğün, laçka-bayat bir liberalizm olmadığı, ancak bizde emekçi sınıfın özgürlük tutumu, onun da yüksek bir gönüllü disiplini sağlanacağı ortaya çıkıyor. Çünkü örgütlülüğü, siyasallığı, askerileşme Kürdistan somutundaki savaş gerçeğinde en üst düzeyde disiplinli yaşamayı, ilkeye çizgi dahilinde çok sıkı bağlı yürüme, bütün yaşamını buna hasretmeye, bunun üstün babasını sergilemeye gerektirir. Dolayısıyla ister kadın olsun, ister erkek olsun bir militan, eğer yüksek derecede bir örgütlenmeye, bunun siyasallaşma ve askerileşme basınına bağlanmamışsa, bu sahanın önemine, bizzat gerçeklerin yerine getirilmesine bağlanmamışsa, bu kendisini aldatmak olur. Kişiler fazla güvenmemek gerekir. Tutarlılık, örgütlülüğüne, onun her sadakadi yoğun basınına, savaş gerçeğiyle bağimsiz, onun sadece lafına değil pratikine bağlamak özdes olduğu, bu ölçüyü sıkı sıkıya göz önüne getirmemiz gerektiğini bilerek, en sağlam özgürlük tutumuna ulaşmış olacaktır.

Güney savaşında şehit düşen **Gülnaz KARATAŞ (Biritan)** arkadaşımızda özgürleşme yönünde büyük bir

tişşaydım iyi olurdu. Ve sonra şahadet haberi geldi. Çok kahraman bir kız. Rubarik karakol eylemine takım komutanı düzeyinde katılmış ve yaranlanmış. Yarıları oldukça derin, Güney Kürdistan'daki savaş cephesinde en önde tavır almıştır. Orada da mermileri tükeninceye kadar mevzide kalmıştır. Daha sonra bu işbirlikçi-hain güçler etrafını sarmışlar ve "teslim ol, sana bir şey yapmayacağız" demişler. Fakat arkadaşın tavri ise, "siz düşmanla işbirliği yaptınız. Güneyden Kuzey'in devrimine saldırıyorsunuz, hainsiniz, size teslim olmam" biçiminde oluyor. Tabii ardından Parti Önderliği'ne bağliik düzeyinde slogan haykırarak kendini uçurmandan atıyor. Tabii anlamlı ve çok cesur bir eylem. Aslında teorik olarak güçlüdür. Bağliğı sadece yurtseverlik veya dirençlilikten kaynaklanıyor. Çözümlemeler oldukça derinliğine anlamaya çalışsan birisi. Çünkü onu daha da boyutlandırarak istiyor. Bu şüpheye çıkabilir. Anlamakta kararlı olan ve bunun için her türlü kahramanca dirençliliği sergileyen tipler de çıkıyor.

Tabii böyle bir dirençliliğe değer vermek, anısına iyi bir karşılık vermek gerekiyor. Bunlar öyle basite alınacak kişilikler değil, öyle basite alınacak tavırlar da değildir. Arkadaşlar, "biz bağliız, adını tabura vereceğiz" diyorlar. Meşale adını tabura vermek, işte nasıl direndiğini söylemekle halledilmek. Meşale taktiği tutumu yaşatabilmek. Zaten bu sonuçları da ortaya çıkaran tutumun kendisidir. Tabii bu onun esas alıyoruz. Biraz da bizim gelişmesini istediğimiz arkadaşlarımızın örneği, bir modeli oluyor. Halbuki gelişmekte kararlı olan bu arkadaşımız aynı zamanda epey tersliklerle de karşılaşmış, belki yanlışlıklarla dayamıştır. Fakat gittikçe derinleşiyor ve neredeyse çok etkili bir sonuca da gidebiliyor.

Demek istediğim, bu yolu açık tutarsak namus, hatta kahraman tiple fikirabilir. Nitekim ben, daha önce bu anlamda, "kızlar epey ağırlık teşkil

ediyor, ne yapalım bunları" dedim, de, şunu vurgulamak istedim: Sizin ağırlık dediniz tam tersinedir. Aslında büyük bir fedai gücüdür. O arkadaşların oraya kadar gelmesi bile büyük bir adım ve kendini yükselecek bir ruhla fedatı etme anlayışı yanında bir cesareti de ifade eder. Sizler bizim değerlendirmeyorsunuz, hatalı yaklaşıyorsunuz, bu ger-

çekçi bir yaklaşım değildir, gücünüz yetmediginde dolayı doğru yaklaşımı göstermek zorlanıyorsunuz dedik. Fakat benim de anlayışım bellidir. Nitekim bu anlayışın doğru olduğu ortaya çıktı. "Vay şimdiki mevzide direnmis, hiç kaçan olmamış, hiç de sandığımız gibi değildir, daha sonraki savaşta ortaya çıktı" deniliyor. Tabii bunun da öyle fazla abartılacak sonuçlar değildir. Bu, biraz daha kabul edilebilir bir düzeyin yakalandığını gösterse de, dedim gibi asıl büyük gelişme bundan sonra söz konusu olabilir.

Kadın için bizim geliştirdiğimiz çabalar büyüktür. Hem anlaşılır, hem de büyük değerdendir. Belki siz biraz zorlayacaksınız. Disiplinli yaşam sıkı sıkılabılır, ama özgürlüğün ve gelişmenin bir bedeli vardır. Onu vermeden ulaşamazak. Ucuç çözüm, siz böyle rahatlatarak ilişki düzeni, günlük yaşam alışkanlıklarını sizı tatmin edebilir ama, özgürlüğe götürmez. Bu basit kişiliği ortaya çıkar. Biz bununla yetinmek istemiyoruz. Çok çok rahat idare edilebilir. Fedasızın veya her türlü savaşım varsın. Rahatlıkla kullanılabirinsiz de. Bazıları bunu yapar da. Ama ben böyle değersiz yaklaşımın sakıncalı olduğunu, dolayısıyla sizlerle çalışmanın biraz daha derinleştirilmesi gerektiğini düşünüyorum. Nitekim ilkeye çok yüzeysel gidenlerin kolay kabattıklarını de göz önüne getirdiğimizde, bu yaklaşımlardan daha fazla yaşamaya değer olduğunu kanıtladık.

Hiç şüphesiz önumüzdeki dönemde partimizin özgürlük hamlesinde sağlayacağı gelişme, kadın-erkek ilişkileri, aile ilişkileri ve özgür yaşama yansıması, hem netleşme hem de pratikde kavuşma biçinde yaşanılır bir olay haline gelme düzeyi yükselcektir. Sıkça vurguladığımız gibi, bu da tamamen mücadeleyle, çabaların yoğunluğuyla birlikte olacaktır. Savaşılmadan askeri düzeyde sosyal yaşamı bile kurtarmayacağımız bir an bile gözardı etmemek mevcut ulusal-toplumsal düzeyi doğuran düşman gerçeğine karşı bu de savaşla aile yaşamını, kadın-erkek yaşamını özgür bir temelde düzenleyebileceğiz. Hance, düşünce, güçten düşüren, yenilgiye götüren biçimde değil; başarıya, yenilgiye götüren tutumun sahih oluncaktır. Yaşamı daha fazla anlamlı kılan biçimler ancak bir savaşla yakalayacağız. Bunun diğer bir ifadesi de, toplumuzda çok tahrir edilen anlayış düzeylerini geliştirmek. Şuna geliyoruz; toplumuzun ne kadar birbirine karşı diken gibi dikildiğini görsek, aile içinden tutalım hemen her aşiret-kabile arasında, yine çok çeşitli kişilikler arasında bir kavram karışması, bir kaos ve özellikle de saygı, sevgi olayındaki yoksunluğu görüldüğünde, ne kadar etkili olduğunu gösterdiğimizde göreceğiz ki, aslında verdiğimiz savaş bir yerde sevgi savaşidir, saygı ve anlayış savaşidir. Kürdistan da sevgiye, anlayışa, saygıya giden yol bir çizgi dahilindeki savaş gerçeğinin bütün gerçeklerini yerine getirilmesini bağli olmalıdır. Daha fazla sevebilen bir ortama ulaşmak isteniyorsa o zaman daha fazla savaşma imkânlarına sahip olunur. Bu kesinlikle doğru bir belirieme olduğu kadar, günlük somut çabayla da bağliantlı bir olaydır. Hiç kimse savaşmadın, bunun gereken çabasını sergilemeden, sevgi ve saygı beklemesin. Kürdistan devriminin kişilikleri en büyük yansımalarından birisi de budur. Bunun da başarıyla ortaya koyduk. Geriye şüphesiz bu temelde iyi bir örgütlenme gerekliliği kalıyor. Olanakla

çabaya sahipti. Gülnaz arkadaşın birer raporu vardı. Daha şehit olduğunu duymamıştım ve hep aklımdaydı bu arkadaş. Raporda şunu söylüyor: "Önderliğin çözümlemelerinden yararlanılmadı bir roman denemesi yapmak istiyorum." Bizde hiç kimse şimdiki kadar böyle bir şey söylememiştir. Oulduka ilgili bir arkadaşta. Bu arkadaşta bir görüp tar-

ediyor, ne yapalım bunları" dedim, de, şunu vurgulamak istedim: Sizin ağırlık dediniz tam tersinedir. Aslında büyük bir fedai gücüdür. O arkadaşların oraya kadar gelmesi bile büyük bir adım ve kendini yükselecek bir ruhla fedatı etme anlayışı yanında bir cesareti de ifade eder. Sizler bizim değerlendirmeyorsunuz, hatalı yaklaşıyorsunuz, bu ger-

